

HÖNÖ/BJÖRKÖ - THE TRUE STORY

We did it our way

12-14 augusti 2011

Färgelanda Cup

Det nya FC Björnö United kom till Färgelanda, sågs, hade fantastiska 3 dagar tillsammans (och med de andra Hönö-lagen) och som gräddde på moset tog hem GULDET till Skärgården igen! Räcker det som sammanfattning? Näääh, jag tror vi får brodera ut texten lite grann, om inte annat för att själv få skriva av sig tankar och intryck från en weekend med dessa fantastiska tjejer!

Ett fantastiskt soligt Färgelanda hälsade oss välkomna på fredagen. Och det skall sägas direkt - vi hade nog det bästa boendet av alla lagen. Nära till maten, nära till duschen, nära till campingen och bara ett par Nadja-utsparkar ifrån planerna. Ypperligt!

Efter att ha inkvarterat och boat in oss så var det dags för uppladdning inför första matchen. Matchställen åkte på för första gången, bländande vita och skinande i kapp med tjejernas leende. Stoltheten gick inte att ta miste på. Första matchen gick på fredag-eftermiddagen mot Högsäters GF. Vi blandade och gav och satte full fart från första början. Nervositeten släppte fort och sjönk allteftersom målen trillade in i rask takt.

Sovmorgonen på lördagen var nog välkommen för de flesta, även om den blev något förkortad av en ilsken och felplacerad äggklocka lömskt ditsatt av Hönös P14-killar. Vem som började tvistar fortfarande de lärde om...

Förmiddagens match mot Munkedal fortsatte ungefär i samma tecken som fredagen slutade. Med lite mer skärpa i avsluten hade det kunnat bli tvåsiffrigt, men det stannade vid 7-0. En gryta falukorv med mos senare så var det dags för sista gruppspelsmatchen mot Utbynäs. En ren seriefinal handlade det om, där vi tog ledningen ganska snabbt, men där Utbynäs lyckades kvittera efter en tillrasslad

situation framför mål. Styrbord-Babord-tjejerna repade sig dock snabbt och petade in ett par mål så att det kändes lite lugnare. Med 9 poäng, 20-1 i målskillnad, och ett bländande spel som imponerade på både publik, motspelare (/ledare) och övriga gick vi därför till A-slutspel med medvind.

Tjejerna firade med ett välförtjänt bad efter två dagar av stekande sol. Sedan var det dags att ladda för disco-kväll, som tydligen också blev en höjdare - åtminstone för en del. A-slutspel innebar också en riktigt go sovmorgon (igen!) och de flesta tjejerna fick nog en rejäl dos (om än inte överdos...) av sovtimmar.

En lång förmiddag av uppladdning avslutades med lunch. Kvartsfinalen mot Utbynäs lag-som-vi-inte-mötte-i-gruppspelet. Kanske gick vi in och ställde in skorna lite för mycket efter den goa inledningen vi hade haft dagarna innan, för de gula tjejerna chockade oss lite och petade in ett ledningsmål efter några minuter. Först blev det lite stressat och vi vårdade inte bollen lika bra som i tidigare matcher, men det dröjde inte länge förrän tjejerna repat sig och börja mala med sitt välkända spel. Till slut lyckades Utbynäs-tjejerna inte stå emot längre, utan målen trillade in i 2:a halvlek och sedan tog vi hem matchen lugnt och försiktigt.

I semifinalen ställdes vi mot Tölö. Det var en något lugnare tillställning. Vi tuggade på med det gamla (hela 2 dagar gamla....) välkända Hörkö/Björnö-spelet och fick snabbt utdelning, och sedan lyckades vi peta in ett mål i genomsnitt var femte minut. Störtskurarna (av regn) var väl det enda negativa med den här matchen... Dags för FINAL!

Där ställdes vi mot IK Rössö, som hade slagit ut oss två gånger om förra året i Färgelanda när vi spelade med två kombinerade Double-Zero-99ers-Björkö-lag (det ena i kvarten och det andra i semin). Dags för revansch! IK Rössös främsta vapen bestod av en målvakt som pricksköt utsparkar mot vårt straffområde likt en Ragnar Skanåker i storform. Våra stensäkra backar tackade och bugade åt den utmaningen - tog den innan studs och levererade den till medspelare eller med en rekyl tillbaka in i Rössös straffområde. Ledningen med 3-0 kom ganska snabbt in i andra halvleken, och efter det tog vi bara hem matchen, lät tiden gå, och njöt hela vägen in av att vara MÄSTARE för första gången som ett gemensamt lag.

ALLA tjejer har verkligen bidragit till denna seger, både med sina insatser på plan och genom att sprida en härlig stämning vid sidan av den. Jag kan inte tänka mig några goare tjejer att jobba med. Det skall bli en ära att få följa er mot nya stordåd och att arbeta ihop er än mer. Vi har bara haft några sporadiska träningar ihop och spelat diverse matcher och cuper - tänk vad vi kan åstadkomma om vi får träna och jobba ihop ordentligt under en längre tid! Det blir rysningar längs ryggraden....

ETT GIGANTISKT TACK till alla föräldrar, mor- och farföräldrar, syskon, Höno-lag (spelare och ledare) på plats och alla andra supporters för ert underbara stöd. Ni har alla bidragit till denna fest!

Och sist men inte minst - ett stort TACK till alla fantastiska tjejer. Man blir riktigt tårögd när man hör er sjunga "GULDET DET SKALL HEM, GULDET DET SKALL HEM, GULDET DET SKALL HEM TILL SKÄRGÅRDEN IGEN" och "VI ÄLSKAR CLAES OCH JANNE!" på prispallen efteråt. Vi älskar er också!

Träningarna sätter igång redan på fredag. Vi kommer köra fredagar på Heinövallen och söndagar på Björkövallen framöver. Kolla hemsidan för mer info om tider och stunder. Nu skall jag sova sött och drömma ljuva drömmar om nya stordåd och framsteg av "The Incredible HB 99ers"...

22 augusti 2011

Qviding FIF Vit – Hönö/Björkö 0-4

Varför är det så ont om Q...?

... frågade sig en gång i tiden Hasse Alfredsson. Hade han skrivit boken nu och inte för 40 år sedan så hade man kanske kunnat skylla på Björnös F99-tjejer. För på Kviberg 15 den 22 augusti 2011 så lämnade våra tjejer sannerligen inte många Q kvar på planen, varken i form av "question marks" ("frågetecken" för er som inte redan har börjat googla på en översättning) eller ommarkerade Qviding-tjejer...

Från början rådde en viss osäkerhet om vi skulle spela 7- eller 9-manna. Beskedet på Qvidings hemsida tydde på 9-tjejaspel, men när vi väl var på plats visade det sig att gamla hederliga, snea, vinna, gropiga, minimala 5-mannaplanen på Kviberg 15 skulle få besök av oss igen. Vi ställde denna gång upp med en trupp på 15 tjejer alla taggade och laddade en måndagskväll som bjöd på en hel del sol men ingen tropisk värme.

Red and green dynamite satte full fart direkt på avspark som brukligt är, visade upp sitt kombinationsspel och rev ned applåder från den tillresta supporterskaran från Skärgården, som sökte sig längre och längre ner i det hörn av planen där solen höll sig kvar längst. Dagen till ära hade också Putte lämnat sina arbetskamrater i sticket och sökt sig till Kviberg för att leta efter en toalett.

Spelet fortsatte att befinna sig till 99,99% på Qvidings planhalva, men en duktig målvakt, en längtan från tjejerna efter att få höra stolpar och ribba sjunga och lite oskärpa i avsluten gjorde att målen började trilla in först i slutet på första halvlek. I halvlek hade vi lyckats peta in 3 mål framåt. Andra halvlek fortsatte i samma anda, med den skillnaden att kombinationerna nästan var ännu lite snyggare och snabbare än i första. På något underligt sätt lyckades vi bränna 90% av våra frilägen, men vad gör det en kväll som denna - huvudsaken är att spelet sitter där...

Det mest imponerande var nog ändå att vi släpper till väldigt få chanser bakåt. I första kan min lätt partiska hjärna inte påminna sig en enda riktig Qviding-chans. I andra halvlek fick Qviding en straff, som, med hjälp av en psykande Nadja-blick, hade blivit ett snyggt "field goal" i amerikansk fotboll (om det hade varit det vi spelade...).

Nu siktar vi mot nästa veckas matcher mot Backa-laget från Hisingen och Getingarna från samma ö. Men dessförinnan skall vi hinna med ett par fokuserade och upplyftande träningspass. Tack för uppvisningen tjejer och tack för det härliga stödet publiken!

29 augusti 2011

Hönö/Björkö – BK Häcken 4-2

Höstsäsongens första hemmamatch kom efter helgens bravader i Åke-cupen. Spelplats, p.g.a. potatisåkern på Heinövallen, blev denna gång Fotöplan. Regnmolnen hängde tunga och hotande, men vi klarade oss trots allt från nya kallduschar från svarta moln.

Motståndet stod Getingarna från Hisingen för denna gång, och vi hade dragit ner på antalet spelarna något jämfört med tidigare matcher i Färgelanda och mot Qviding för att få lite mer speltid för var och en. Redan på uppvärmningen märktes det att tjejerna var lite tyngre i benen än vanligt. Det var inte riktigt samma mottagningar och klipp i passningarna som de senaste matcherna.

När matchen väl kom igång så hade vi ändå spelet mest på Häckens planhalva. Vår backlinje var som vanligt stensäker och tog bort de förlupna bollar som letade sig in mot närheten av vårt mål. Men i uppbyggnadsfasen av spelet blev det lite smånätt - mer 1-meterspassningar än de långa, svepande uppspelen längs kanterna som vi har blivit bortskämda med. Dessutom gjorde vi det svårt för oss genom att hålla i bollen några sekunder för länge istället för att släppa den i första läget.

Resultatmässigt flöt det ändå på. Vi hade 3-0 i halvlek och spelmässigt bjöd tjejerna stundtals på en hel del godis. Bl.a. 1-0-målet kom till efter riktigt snyggt klapp-klapp-spel.

I halvlek pratade vi om just att släppa bollen lite tidigare och inte gå för mycket solo, men den här dagen ville nog inte benen riktigt hänga med i alla lägen. Helgens spel satt i både mentalt och fysiskt. I andra halvlek släppte vi lite onödigt in Häcken i spelet och var inte tillräckligt med i närkamperna för att stoppa dem tidigt i banan. I vissa moment i matchen så glimtar vi trots allt till och visar något av det spel som finns i dessa tjejernas huvuden och ben och då är det ren njutning... Bl.a. visade Stella härlig vilja när hon gick på genombrott och kliniskt stänkte in 4:an.

Vi skall absolut inte gnälla för mycket... Trots allt är det ju fantastiskt att vi kanske inte gör någon av våra bästa match, men ändå vinner hyfsat komfortabelt och håller spelet väl uppe. Det vi behöver just nu är nog några dagars vila från fotbollen både för hjärna och kropp. I helgen tar vi nya tag med träningar - först på fredag på Prästängen, Öckerö, kl. 17:10 och sedan på Björkö på söndag.

Slutligen ett stort TACK till den supporterskara som letade sig hela vägen till Fotö! Det är gott att ha ert stöd i ryggen. Verkar också som ryktet om Hönö/Björkö's 99ers har spritt sig på bygden... :-)

5 september 2011

Landvetter IF 2003 Röd – Hönö/Björkö 3-6

Att åka 8 mil tur och retur till Landvetter en ovanligt gråkyllig måndagskväll i september och spela match på en kort GRUSplan med kvardröjande vattenpölar från dagens störtregn - kan man tänka sig en mer inspirerande uppgift? Själv kan jag räkna upp ett antal saker som kan vara mer lockande, men vår "Red & Green Dynamite" backar inte för en sådan uppgift.

På grund av sjukdomar, semesterresor och annat ställde vi för dagen upp med en 11-tjejatrupp, som mötte ett Landvetter som hade dubbla uppsättningar tjejer - en i varje halvlek. De rödvida tjejerna chockade oss lite när vi efter bara ett par minuter tappade markeringen på en anfallare som gick i djupled och fick peta in bollen fri med Nadja. Efter det hade vi det tungt att hitta rätt med vårt spel. Kanske kan vi skylla lite med att vi är ovana vid att spela på grus, och att det underlaget kräver ett lite enklare och rakare spel än vad vi normalt brukar göra på en grönare och lurvigare matta.

Lite extra svårt gjorde vi det för oss när vi gång på gång sökte oss ut mot den enda riktigt stora och djupa vattenpöl som fanns på hela plan. Den låg lite förrädiskt i högra delen av vår anfallszon, men det fanns ändå en lite mystisk dragningskraft i den som sög in våra tjejer likt ett svart hål i universum. Många anfall på högerkanten fastnade där.

Trots vattenpölen så var huvuddelen av spelet förlagd till Landvetters planhalva, och våra tjejer rann igenom deras backlinje med jämna mellanrum, men där kom problem nummer två i första halvlek: precis som våra tjejer sögs in i den stora vattenpölen så sögs bollarna mot motståndarmålvakten. Vi hade tvåsiffrigt antal avslut i första halvlek som i friläge gick rakt på målvakten, och vi gick tyvärr hellre på kraft än på precision. Landvetter var också farliga i sina kontringar, även om de inte lyckades sätta någon längre press mot vårt mål.

Siffermässigt slutade därför första halvlek jämnt - 2-2, även om vi hade det mesta av spelet och målchanserna. I halvlek pratade vi just om att vara mer noggranna i avsluten och spela lite enklare och rakare, och det gav resultat nästan direkt. Genast fick vi se läckra väggpass, precisa djupledsbollar och framförallt lite kyligare avslut där bollen sattes närmare stolpen. Fortfarande brände vi massor med målchanser, men den här gången gick de i alla fall på fel sida stolpe och ribba och inte så mycket mitt på målvakten.

Samtidigt gjorde vi en strong arbetsinsats försvarsmässigt i andra, och låg tätare på deras anfallare och mittfältare, vilket gjorde att Nadja fick enklare bollar att jobba med. Ganska snabbt i andra halvlek lyckades vi med detta spel rycka åt oss en 3- och 4-målsledning innan Landvetter reducerade. Efter det var det mer en resa mot slutsignalen och att ta hem matchen lugnt och säkert.

Sammanfattningen lyder att vi nu även lärt oss vilket spel som fungerar på grusigt underlag, hoppas att vi inte behöver använda den kunskapen för ofta framöver. Vi ser fram emot att åka tillbaka till Landvetter nästa år, men då kanske få älgarna runt på deras nylagda konstgräsplan istället. En stark avslutning gjorde att även denna match togs hem relativt komfortabelt. Spelmässigt var det inte så mycket snack om saken och vi visar ett tålamod som lönar sig i längden.

Tack tjejer än en gång för en strong arbetsinsats! Nu laddar vi i veckan för en ny helg med träning och dessutom match mot Hisings-Backa! Protokoll från föräldramötet i helgen kommer också snart ligga ute under "Dokument" på hemsidan. Kika in där om ni är nyfikna...

11 september 2011

Hönö/Björkö – Hisingsbacka FC 12-0

Dags för match igen och ett litet jubileum - match nummer 10 för den nya ö-konstellationen. Motståndet stod Hisings-Backa för som vi vet är erkänt duktiga. De chockade vår ena halva i första matchen i våras genom att ta en 3-0-ledning (även om "The Green Machine" senare kom tillbaka och plockade hem matchen med 4-3).

Från att Tor kört enduro över himlavalvet på söndagsmorgonen så artade sig vädret hyfsat bra. Molnen hängde fortfarande tunga över Björkövallen (som stod värd för hemmamatchen för första gången i höst) när matchen drog igång. Publiktrycket var imponerande, och som Fillan konstaterade så borde vi börja ta inträde på våra matcher framöver...

Denna gång fick undertecknad, p.g.a. plötsligen uppkommen domarbrist i östra delen av vår kommun, följa matchen PÅ plan, vilket kändes väldigt mycket som ett privilegium i denna match! Egentligen har nog Janne sagt allt som går att säga om denna match i sitt inlägg i gästboken. När ni tjejer spelar en sådan här fotboll så är ni OSLAGBARA!!! Innan match hade vi pratat om att vi skulle vara noggrannare i avsluten redan från ruta ett och inte slarva bort så mycket chanser.

Och snacka om att sätta fart! På fyra anfall och ungefär lika många minuter efter att matchen blåsts igång så satt det fyra bollar i nätet bakom Hisings-Backas målvakt. Vi överraskade nog "The Black Ladies" ganska rejält med ett snabbt passningsspel och effektiva löpningar i djupled. Lägg därtill några riktiga kanonskott som satt stolpe in så förstår ni att det rasslade rejält på ena kortsidan.

Hisings-Backa var inte på något sätt så mycket i underläge som siffrorna visade efteråt, utan de kunde trilla boll mycket bra de också. Problemet (för deras del) var bara att vårt försvarsspel var hyfsat tight och de få bollar som letade sig vidare genom vår backlinje tog dagens stjärnskott - vår super-00 Lisa hand om tryggt och säkert. Det kändes aldrig riktigt farligt, även om det var ett par bollar som ven utanför våra målstolpar.

Jämfört med de senaste matcherna visade tjejerna prov på en fantastisk effektivitet. Visst hade vi fortfarande bollar i stolpe och ribba, men istället för att sätta 1 av 6,7 klara chanser så satte vi idag kanske 1 av 3.

Resultatet går inte så mycket att säga emot, även om domarinsatsen var rent bedrövlig och fick matchen att väga över ordentligt i Hönö/Björkö's favör (Obs! Ironi...). Men tar man på sig en sådan uppgift så vill man ju gärna synas och märkas lite extra i matchen... "My 15 minutes of fame..."

Sträck på er lite extra tjejer efter denna insats tjejer! Ni är så här bra och ännu har ni inte visat upp hela ert register! Det här blir bara mer spännande och roligare för var dag som går!

Nu suger vi på denna karamell resten av veckan (för övrigt tionde raka segern), och vilar oss i form inför en kommande 2-veckorsperiod som blir hektisk, men riktigt rolig. Mer info om det kommer inom kort...

17-18 september 2011

Qviding Cup

En sak är säker: Man kommer sova som en stock i natt och dessutom somna med ett leende på läpparna efter en sådan här SUPER-helg med dessa SUPER-tjejer. Det har varit fantastiskt kul att följa er och njuta av ert spel återigen!

Helgen började med gruppspel i lördags. Första matchen gick vi bokstavligen över - i engelsk översättning heter det (av någon konstig anledning, och som jag aldrig lyckats förklara för min frågvisa 10-åriga son) "walk over" - BK Lobo kunde inte få ihop ett lag p.g.a. sjukdom.

Lite välförtjänst sovmorgon alltså innan det var dags för att ta sig an ett av Utbynäs-lagen i turneringen. Efter en helg packad av fotboll är det faktiskt inte mycket jag minns av matchen även om det bara gått ett litet drygt dygn sedan den spelades. 2-0 slutade matchen i alla fall.

I sista gruppspelsmatchen stod Torslanda för motståndet. I potten låg en gruppseger och direktavancemang till semifinalen. De röda granntjejerna chockade oss en del med ett aggressivt försvarsspel och snabba kontrningar. Efter några matcher den senaste tiden som har gått lite väl mycket på räls så var det lite ovant men nyttigt att få lite hårdare motstånd.

Matchens största prestation måste vi dock hylla Elin Johansson för. På en frisparksretur tror vi och domaren att hon nickar in bollen, och domaren dömer mål. Torslandaspelare och -ledare protesterar dock och Elin visar prov på "rent spel" när hon talar om att handen varit på bollen. Målet bortdömt - och därför slutade också matchen 0-0. Som Putte skriver på gästboken så är Elin en het kandidat till årets "Fair Play"-pris...

Gruppsegern är därmed säkrad och vi åker in till Macidånken på Scandinavium för att fira. Nästa punkt på dagordningen är match mot Sävedalen, så vi tar oss iväg till Vallhamras konstgräs, väntar ut en 11-mannamatch (måtte vi snart vara där...) och sedan är det bara ut och köra. Första minuterna började lite trevande, men sedan så hakar kugghjulen i varandra och då tuggar maskineriet igång.

Med lite bättre ytor än på Qvidings "miniplaner" så spelar vi det "stora spelet" kanonbra. Gång på gång lägger vi bollarna på yta istället för på smalben. Vi kommer runt på kanterna och är dessemellan också kliniska i avsluten. Efter 8-1 i halvtid finns det inte så mycket att anmärka på, utan det är bara att fortsätta ösa. Andra halvlek blir lite mer av en transportsträcka mot ett slutresultat som återigen slutade vid tvåsiffrigt för vår del.

Dygnsvilan inträder äntligen för tjejerna, men för en del börjar söndagsmorgonen ändå görtidigt. 9 tjejer (tyvärr är Vickan skadad - men det kommer fler chanser) drog iväg på Utbildningsdag på Kviberg med instruktörer som drillade i volley, spelbredd och medtagning (till skillnad från mottagning). Tjejerna verkade nöjda med upplägget och vad de fick ut av dagen. Ni som inte var med denna gång - det kommer fler chanser framöver!

Efter avslutad utbildning så var det iväg till Skatås igen för semifinal. Efter lite pannkakor i caféet, så visade det sig att Öjersjö skulle stå för motståndet. Lite trötta och avslagna kändes tjejerna innan match – inte konstigt med tanke på att 8/11-delar hade varit igång sedan 08:30 på morgonen med bara fotboll, fotboll, fotboll... Så visst kändes det lite småoroligt också med tanke på att Öjersjö-tjejerna såg ganska laddade ut.

Men det fanns inget att vara orolig för - vi trycker på, skapar många fina, öppna lägen och efter hand kommer målen. De få farligheter som kommer förbi vårt mittfält tar backarna stensäkert hand om tillsammans med Nadja.

Efter en kort mental laddning så intar vi arenan igen för finalspel. Vi säger åt tjejerna att gå ut och njuta – de är i final, längre kan man inte gå i en turnering. Väl där handlar det bara om att ha kul. På toppen av det så lovade vi oss själva att inte bli överraskade av Torslanda-tjejerna igen, utan använda kropp när det behövs och sedan spela det snabba stora spel (så gott det nu gick med den spelbredd som erbjöds...) som vi kan.

Och som tjejerna tar tag i denna final från första minut!!! Tilda kommer i ett genombrott där Torslanda märker att det enda sättet som går att stoppa henne är..... inte i munnen.... men med en tripping. Resultatet blir en frispark, Tilda ser ut att ha fått en smäll på knät, står framåtböjd en stund, vänder sig om, tar sats och sedan sitter bollen skruvad över muren och otagbart i målvaktens bortre hörn. Så snyggt, så kallt och så gött....

Vi fortsätter äga spelet och en djupledsboll som skär genom Torslanda-försvaret som (jag vet jag har använt liknelsen förr och börjar få slut på metaforer...) skär som en kniv genom sommarvarmt smör, så sitter 2:an där. Vi har både ett och två och tre klara lägen att öka avståndet ner till Torslanda än mer, men istället kommer en slumpboll som "hoppeli-studsar" genom vårt försvar lite mer som en väloljad hudtvål i ett sommarregn och en Torslanda-spelare får en tå på bollen. Segern känns ändå relativt stabil och aldrig riktigt hotad.

Förutom att det känns härligt att vårt anfallsspel fortfarande finns där så är det ändå försvarsspelet som imponerar mest på mig den här helgen. Att bara släppa in 3 bollar på 130 spelade minuter i 7-

mannen är inte bra, det är fanatiskt bra. Målen som kommer till, kommer mest av en slump. Det är sällan motståndarna får chansen att komma till riktiga avslut som man spelar sig till. Mycket av jobbet står givetvis vår härligt följsamma och brytsäkra backlinje för, men som vi alla vet och som vi inpräntat i tjejerna så börjar försvarsspelet med anfallaren/anfallarna via mittfältet, och eftersom vi så tidigt sätter tryck och inte låter motståndarna gå omarkerade så tillåter vi dem inte heller att lyfta spelet, och det kan jag lova är väldigt jobbigt att spela mot...

Som Janne skrev så är alla som vill, kan och orkar välkomna att spela match (sista bortamatchen för höstsäsongen) imorgon måndag mot Sandarna. Vi går runt på spelare och de som av olika anledningar (bl.a. skador) inte kunde spela i helgen kommer få utlopp för sitt spelsug...

HÄRLIGT JOBB AV ALLA TJEJER denna super-weekend! Vi coacher är grymt stolta över er, inte bara för den fina fotbollskonst ni visar på planen, utan också för att ni är ett så gott gäng vid sidan. Ni har kul ihop och dessutom en positiv attityd och nyfikenhet till alla galna upptåg som vi ledare hittar på. Ett stort TACK igen till alla föräldrar som skjutsar och stöttar vid sidan av planen. Ett särskilt supporterpris går till Vickan och Stella, som tog sig ut till Skatås för att stötta laget!

Det här referatet tog nog längdpriset det här året (hade bara fått plats med 35 tecken till...), men så är det när man använder hemsidan som terapisoffa. Dags att gå lägga sig och njuta av segerkaramellen! "GULDET kom hem, GULDET kom hem, GULDET kom hem till SKÄRGÅR'N igen...!"

19 september 2011

Sandarna BK – Hönö/Björkö 0-11

Målkalas mot Göteborgs Milan..!!

Måndagsbortamatch,,,,, på den fint placerade men lite illa åtgången plan mitt i Majorna,, hemvist för Sandarnas BK..

Sandarna hade en något kort trupp, men 5 min efter utsatt tid kunde vi räkna in 7 spelare på andra sidan.....

Matchen börjar med ett massivt bollinnehav av bortalaget,,, lite oskärpa gjorde dock att första baljan lät vänta på sig något,, Vi hade ingen målvakt denna dag utan Julia Alsvik och Alexandra fick dela på den sysslan,, man kan ju lugnt säga att dom behövde inte duscha efter matchen iallafall....

Efter lite oskärpa i början så trillade målen in i jämn takt,, typ ett var tredje minut,,

Vi längtar tills serierna blir styrkeanpassade..

26 september 2011

Hönö/Björkö – Tuve IF 9-1

Regndans på Fotö...!!

Hemmamatch på Fotö,,, vackert belägen plan, och tack vare att Fotö har ungefär lika många lag igång som antalet mål vi släppte in mot Sandarna så är mattan mycket fin,,,

Det fina vädret som var under dan bestämde sig dock för att ta en time out, och i stället rullade en jämn, tung grå massa in över Fotö strax innan matchstart....

Våra spelare rusade ändå runt omkring o spelade spontanfotboll i skurarna till de under skydd ihopkrupna föräldrarnas stora fasa.....

Matchen blåstes igång, och var bara nån minut gammal innan ettan satt i Tuves bur, tvåan var inte längre borta än någon minut till och vi hade en kalasstart i matchen,,

Första 10-15 min så spelade vi härlig fotboll, med långa pass, ofta till felvänd topp, som slog tillbaka och ut till yttermitt,,, härliga inlägg och mängder av vackra anfall fick vi se.....

Sista 10 så packade Tuve ihop sig framför mål och det blev lite "köttigt" men 5-1 hade vi i paus och mycket bra spel i det usla vädret...

I andra så fortsatte det fina spelet, men i ett lite lugnare tempo,, lite tuffare kroppsspel såg vi också i andra men ändå schysst hela tiden,,, vi pangade in några fina baljor till och Tuve klarade sig precis från tvåsiffrigt som annars varit vår melodi senaste matcherna....

Härligt jobbat av alla tjejer i ett bedrövligt väder....

Nu laddar vi för ett kul Derby mot våra grannar Öckerö IF....

Be there....

27 september 2011

Hönö/Björkö – Öckerö IF 7-1

De halvderbysarna (eller vad heter derby i plural egentligen?) vi haft mot Torslanda i Qviding Cup byttes nu mot ett helderby mot våra grannar på Öckerö. Prästängen blev spelplats - att vara hemmalag där kändes lite udda, så udda att vi t.o.m. glömde konerna hemma för att märka upp planen och även domargrejer... Med det första fick vi perfekt assistans av Öckerös ledargång genom Pär och det andra kunde Putte tacksamt avhjälpa med lite streetracing till Heinövallen med Saaben. Tack grabbarna P!

Det märktes innan match att det var ett riktigt El Clásico. Båda lagen verkade laddade och det var en hel del prestige på spel... Matchen började med bra tryck från vår sida. Vi får se en snygg nickskarv som resulterar i ett friläge och så när också ett mål. Ledningsmålet låter dock vänta på sig ytterligare någon minut innan det sitter i burgaveln. Efter det fortsätter vi att trycka på och det blir den värsta (och "bästa") orgien i missade målchanser jag någonsin sett...

Vi spelar oss fram till kanonlägen, men avsluten är antingen lite för tama och går mitt på målvakten, eller så är stolpar, ribba eller något ben emellan (vet inte om mina fingrar riktigt räcker till för att räkna till alla träffar i virket - och det beror inte på att jag fastnat i en vedkap med händerna...). Dessutom var Öckerös målvakt, Hilda, riktigt bra placerad och gör många kvalificerade räddningar.

Öckerö jobbar också på bra i försvaret och ligger på som iglar. De är inte heller ofarliga i kontringarna, utan när vi tappar boll på mittplan eller i backlinjen ställer de snabbt om. På en sådan omställning, där vi inte riktigt jobbar hela vägen hem som vi brukar så kommer ett hårt inlägg utmed marken som vi råkar få ett ben på så att bollen sitter stenhårt i ena burgaveln. Ett riktigt snyggt självmål och otagbart för Nadja.

Efter kvitteringsmålet tappar vi för en kort stund spelet och blir lite passiva, men ganska snart börjar vi rulla boll igen. Det resulterar dock inte i något mål framåt innan paus. I halvlek snackar vi om att vi måste försöka bli lite kallare framför mål. Spelet och chanserna har vi, så med lite mer kyla kommer målen också komma. Tjejerna är lite lätt frustrerande - fullt förståeligt...

I andra fortsätter chanserna att radas upp och efter några minuters nervös väntan kommer så det förlösande 2-1 - ett kanonskott som går via Öckerö-försvare upp i nättaket. Det var den berömda klumpen i Heinz-flaskan som lossnar där, för nu märker tjejerna att det inte behöver vara så komplicerat att få bollen innanför ramen på den där tvättställning med fisknät på. Under mitten och slutet av matchen så trillar bollarna välförtjänt in. Dessemellan står Nadja för en riktigt svettig räddning, lågt på högersidan, efter ett hårt skott från en fritt springande Öckerö-tjej (var det Felicia?).

Härligt också att vi fick lite sol denna derbydag. Visserligen var det inte mycket värme förknippad med den stora gula lampan, men vi slapp ändå bli blöta in på bara kroppen, annat än av ren nervositet-svettning...

Återigen två kanonmatcher på två dagar tjejer! Trots att det kan gå troll i målskyttet ibland, så känns det ändå aldrig riktigt farligt. Så länge vi har spelet och chanserna så kommer bollarna trilla in förr eller senare. Det kan vi lära oss av de här matcherna. Nu satsar vi på att träna avslut och skott de närmsta träningarna... :-)

Ha en fantastiskt skön vecka alla spelare, föräldrar och övriga fans! Vi ses till träning på fredag och söndag, Prästängen och Björkövallen är arenorna som gäller även kommande vecka. Snart kommer också en bokat.se-inbjudan ut om att åka iväg med hela laget på Champions League-match. Vi har ett Göteborgslag som dels har chans att plocka hem SM-guldet, men också vinna Champions League, och då snackar jag inte om Änglar, Makrillar eller Getingar utan "Det Svarta Guldet" - tjejerna från Kopparberg/Göteborg. Håll utkik och knip en av fribiljetterna vi fått tag på.

TACK också alla goa föräldrar som stöttar i vått och torrt. Ett särskilt tack till alla (med Helena i spetsen) som fixade så att vi fick upp en ambulerande kiosk med nybyggt och hembakt, både på Fotö igår och Öckerö idag. Det resulterade i en hel del sköna slantar in till lagkassan!

Osså det som ni alla kanske undrar över (eller inte...) - förklaringen till rubriken ovan. Hönö/Björkö F99 har nu gjort sitt 100:e mål! Det skall vi fira på något sätt! Enligt den officiella statistiken kom det redan i förra matchen mot Tuve, men då var 3 st walk-over-mål med och det är ju inte riktigt på riktigt. Därför får vi säga att vi med tredje målet idag passerat 100-strecket. På lite drygt en månads spel, så har tjejerna alltså lyckats kruta in tresiffrigt - en smått fantastisk bedrift. Har jag räknat rätt så blir det lite drygt 1 mål var 7:e minut vi spelat...

3 oktober 2011

Hönö/Björkö – Lundby IF 06 11-0

Japp. Så var det dags för tjugonde matchen i de italienska färgerna. Och just till denna match börjar faktiskt så smått superlativerna ta slut. De här tjejerna är faktiskt helt otroliga. Jag har inte sett några som på ett så självklart sätt, med glädje och utan minsta tvekan, tar sig an en match.

Särskilt roligt är att lagspelet sitter allt mer för varje match som går. Varenda tjej i laget bidrar med just sin specialitet och utnyttjar den till max: Ivars med sin speed och oberäknelighet, Stella med sitt lugn och sin kampvilja, Emma med sin power och oräddhet (utom för Johannas stenhårda passning som skrämde lite... :-), Johanna med sina snygga finter och kanonhårda och precisa skott, Elin J. med sitt spel på kropp och underbara teknik, Ebba med sin brytsäkerhet och timing, Alsvik med sin fullständigt makalösa speluppfattning och speluppbyggnad, Tildas grymma teknik med fart och avslutningar i världsklass, Andborns offensiva och defensiva kanonlöpningar och blick för spelet och sist men inte minst Nadjas säkra spel med händer och fötter (bara en hårsman från att få en assist idag...).

Bäst av allt är att jag skulle kunna hitta lika många positiva saker kring de som inte var med och spelade idag. ALLA TJEJER ÄR MED OCH BIDRAR TILL VÅRT KANONSPEL. På 11 mål framåt idag så har vi 7 olika målskyttar - det är bredd det!!! På toppen av det så har vi ett försvarsspel som måste hålla hög klass även om vi skulle spela i Champions League för F99... På de senaste matcherna har det t.o.m. varit så att vi behöver göra självmål för att det skall hamna en boll i vår kasse. Snabbt, stabilt och jätte-jättebra! Detsamma gäller Jannes domarinsats idag - vissa tjejer var dock lite upprörda efter ett bortdömt mål i första halvlek, som många hävdade dansade över mållinjen. Ett nedfällt hjul lömskt placerat några centimeter bakom ena stolpen lyckades dock förvilla en alltigenom felfri rättsskipare...

Det finns egentligen inte så mycket mer att säga om den här matchen än att tjejerna återigen visade en bra variation i sina uppspel. Ibland kombinerade vi oss upp i anfall via backar och mittfält, ibland skar vi oss igenom med en djupledsboll i luft eller längs mark, och ibland testade vi kross-bollar som i 4 fall av 5 (eller mer) sitter precis på läppen hos en medspelare. Det är en njutning och något vi kommer få än mer nytta av i vårt 9/11-mannaspel.

Till vissa tjejers stora besvikelse så väljer vi att ställa in tisdagens träning, eftersom det finns en hel del andra aktiviteter vi skall genomföra den här veckan ändå. I skrivande stund ser det också ut som att onsdagens match kan vara i farozonen att behöva flyttas i tiden, eftersom Azalea inte har möjlighet att komma på onsdag kväll. Nytt speldatum är under förhandling. Vi skall försöka ordna den efterlängta första inneträningen på onsdag istället eventuellt. Mer info kommer...

Ha en fortsatt härlig Super Week, så ses vi snart igen tjejer! Tack återigen supporterskaran för varm och härlig stöttning hela vägen!

8 oktober 2011

Hönö/Björkö – Öjersjö IF 3-1

Två konverterade 7-mannamatcher mot Öjersjö blev denna gång en 9-tjejamatch. Vi hade flyttat till konstgräset i Torslanda för att få lite bättre underlag än det oktobergräs som våra öar kan bjuda på.

Matchen börjar bra med några snygga kombinationer från vår sida, och trycket ligger mest på Öjersjös planhalva. Efter några minuter kommer också ettan efter snyggt instick från mittmitt-Julle.

Sen låser sig spelet lite. Med 4 spelare mer på planen än vad vi är vana vid så försöker vi stänga oss igenom i mitten och visar inte riktigt upp det spel vi brukar göra med djupledsbollar på kanten och inlägg. Alltför ofta försöker vi utmana på egen hand istället för att vägga oss utmed sidlinjen.

I halvlek står det fortfarande 1-0 till oss. Vi försöker prata om att använda hela bredden på planen och inte bli för stillastående. Kanske är det offsidan som känns lite ovan och hämmar spelet lite så att vi spelar på en stillastående felvänd spelare snarare än en som har fart framåt.

Direkt efter paus snäpper vi upp oss ett par nivåer och har några riktigt snygga anfall som sitter tätt utanför stolpen. Öjersjö hade i båda halvlekarna en duktig målvakt också som stod bra placerad och gjorde några snygga räddningar. På en snygg kontring från vår sida med stensäkert avslut från Fille (där det dock luktade offside lång väg) så kommer tvåan. Efter det målet har vi en sämre period igen och är inte riktigt aggressiva i närkamperna. Fullt logiskt kommer då också Öjersjös reducering på en kontring där vi tappar boll på mittfältet och inte riktigt är med hem.

Av det baklängesmålet vaknar vi till lite och på en hörna stänker Stella in 3-1. En boll som forcerar nätet på målburen, men fastnar som tur är på stängslet bakom. Kanonhörna och kanonträff. Öjersjö får en straff i slutminuten, men Nadja står rätt och fångar upp den stensäkert.

Efter matchen firade vi att ha gått obesegrade genom höstserien i Sanktan. Buckla och Pommac till tjejerna under föräldrarnas och ledarnas jubel och fanfarer.

På det hela taget en intressant och lärorik match. Som vi har sagt många gånger förr - vi lär oss betydligt mer på en sån här match där det går lite emot än när vi glider iväg till tvåsiffrigt. Skönt att se att tjejerna inte är fulländade än - det ger hopp om att vi kan hitta potential till förbättringar... :-)

Björkö-träning imorgon och match mot Azalea på måndag - sista för säsongen!

16 oktober 2011

Borås Arena Ungdomscup

Utomhussäsongen för "The Incredible HBÖ 99ers" avslutades denna höst ståndsmässigt på den allsvenska arenan i Borås. Det som inte var så ståndsmässigt var temperaturen och den tidiga morgontimmen. Föräldrar, tjejer och övriga fans hade ändå trotsat detta och kom laddade med underställ, mössor, vantar och kaffe.

I första matchen stod Hallby IF för motståndet - faktiskt en av spökskrivarens moderklubbar. Det tog tjejerna dock ingen hänsyn till, utan öste på från minut ett, precis som man måste göra i en sådan här turnering med korta matcher (1x13 minuter) där ett mål betyder väldigt mycket. Innan matchen hade tagit slut hade det blivit 3 av den varan. Det märktes dock att Hallby-tjejerna inte var helt ofarliga. De hade ett par spjutspetsar som kontrade snabbt och effektivt. Vi hade dock tur med en del domslut, och samtidigt stod Nadja för ett par goa räddningar.

Hemmaklubben Borås AIK (och det är inte två olika klubbar, tjejer, utan AIK hör i detta fall ihop med Borås!) mötte vi i nästa gruppsspelsmatch. Här tror jag faktiskt vi gör turneringens bästa match rent spelmässigt. Tjejerna rullar boll oerhört effektivt och jag tror Borås-tjejerna sällan var över halva plan. Nadja kröp närmare och närmare mittlinjen ju längre matchen led för att känna att hon var med i spelet... Det var flera kombinationer, som måste kvalificera sig till en nominering för snyggaste framspelningar på Borås Arena 2011 (och JA då räknar jag in Allsvenska matcher också...). Matchen slutar återigen med en 3-0-seger.

I sista matchen står erkänt duktiga och svårspelade Skepplanda för motståndet. Det är gruppsegern som står på spel och samtidigt är Skepplanda mer eller mindre tvungna att vinna för att gå vidare till semi, med tanke på det komplicerade slutspelsregelverket som arrangörerna hade målat upp. I den här matchen låser sig vårt spel lite igen. Vi är inte riktigt lika snabba i tanke och handling som tidigare matcher, men samtidigt gör Skepplanda det svårt för oss genom att inte ge oss lika mycket tid i vår uppspelsfas. Vi har ett par bollar som studsar i stolpe och en som tar på målvakten, studsar 2! (eller tre) gånger på ribban, gör en trippel nelson med skruv och beslutar sig till slut för att landa bakom mål. Därför slutar matchen också mållös.

7 poäng och klar gruppsegrare gjorde att vi får möta ett nytt Hallby-lag i semi. Taggade tjejer går ut och visar var farmors vitrinskåp skall stå genom att pumpa in ett par bollar de första minuterna och sedan är det egentligen inte något snack om saken. Häftigaste upplevelsen denna match var den fantastiska minitjejen (01-02:a?) i Hallby som snurrade upp vår backlinje ett par gånger. Matchens lirare helt klart!

Torslanda går också vidare till final på straffar och det blir därför en repris på finalen i Qviding Cup. Fram tills nu så har det dessutom varit en spöklik repris på just den cupen - två klara segrar i gruppen

följt av en lite mindre bra match och en semi som vi hämtar hem med ett par mål. Och finalen blir inte annorlunda. Ett par chanser får vi på oss innan vi sätter ettan stenhårt från nära håll. Sedan faller vi tillbaka något, tappar i koncentration på en hörna och får en kvitteringsboll i baken. Andra halvlek pressar vi sedan på och några minuter in i den får Stella en löpboll av Tilda och likt en Lotta Schelin i högform, tar hon det lugnt, tittar upp och sätter segerbollen stensäkert i målvaktens vänstra hörn. En ren njutning att skåda! 2-1 och därmed också en resultatmässig repris på Qviding-finalen.

Tredje raka cupguld det hamnar därmed rakt ner i fickan på Hönö/Björkö 99ers. Pokalen var tjejerna inte särskilt imponerade över. Vi fick ta segerbilden i ett lite konstigt perspektiv med pokalerna i förgrunden för att de skulle se större ut.

Vi upphör nästan aldrig att förundras och imponeras av er tjejer! Målskillnaden på höstens matcher visar att för varje mål vi släpper in så sätter vi (nästan) 10 framåt. DET är fasligt imponerande. Det som nästan är ändå roligare är när tjejerna får beröm från motståndarna för sitt vackra spel. Idag var både Torslandas och Hallbys ledare framme och gratulerade oss till att ha så fantastiska tjejer.

TACK tjejer för uppvisningen och TACK familjer och stöttare för att ni släpade er upp denna kalla och tidiga oktobersöndag för att bevittna nya stordåd från våra tjejer!

Inomhussäsongen står runt hörnet och vi satsar på att fortsätta ösa på med roliga träningar, annat skoj ihop och ett par turneringar på vägen. Sussa så sött, så ses vi på tisdag!

30 oktober 2011

Halloween-läger

I helgen har jag fått förmånen att följa ett gäng 12- och 13-åriga tjejer under en helt vanlig lördag-söndag i oktober. Det har varit en helg full av stenhård satsning på träning, god mat, intressanta och tankvärda samtal med tjejerna, spännande straffläggning på Valhalla, och ett stort mått med humor och glädje. Kort sagt - en skitkul helg!

Lördagen började med att tjejerna droppade in i Björkö's klubbhus en efter en. Sedan direkt iväg till hallen för träningspass. En hotande dubbelbokning löstes till slut och tjejerna visade stort tålamod. 1,5 timme stenhård drillning i Futsal-spel med många sköna individuella och lagmässiga prestationer, med ett enstaka avbrott när en förvirrad gråsparv irrade sig in i hallen genom en öppen dörr, fick kroppen att vakna till liv denna dag.

Är det inte då vackert när man, efter träningen, möts i klubbstugan av uppdukat bord med köttfärssås och spagetti, snyggt och utsökt levererad av Gittan "Stellamamma" och Veronica! Tjejerna verkade också älska det!

På lunchen följde Sveriges bidrag till Montreux-festivalen nästa år i kategorin "Bästa Sportdokumentärer" - Hönö/Björkö F99:s väg till Färgelanda-guldet 2011. Under klang och jubel från tjejerna, där åskådarna löpte viss risk för sjösjukesymptom p.g.a. en galopperande kameraman, så fälldes en och annan sentimental tår från en del av de närvarande.

Eftermiddagen ägnades åt gruppsamtal och individuella spelarsamtal. Tyvärr hann vi inte igenom hela gänget (utan snarare halva) på spelarsamtalen, men resten kommer få chansen på kommande träningar. Båda varianterna av diskussioner var mycket givande. Tjejerna fick tycka till både om det som har varit bra (vilket som tur är väldigt mycket) och det som kan bli ännu bättre. Dessutom fick tjejerna teckna sin målbild och tala om vad de vill ha som mål och delmål. Magnus och Richard lotsade med van hand tjejerna på denna resa!

Med ett mellanmål i handen var det så dags att sätta sig på färjan för att dra in till finalen i Svenska Cupen på Valhalla. Beväpnade med filtar, mössor, vantar och diverse andra föremål (kaffemuggar, värmeflaskor och t.o.m. vändstekta ägg) för att hålla värmen så lyckades vi lirka oss in på arenan. Mittemot oss hade en stor Tyresö-klack, klädd i färger som mer förde tankarna till McDonalds FF, också laddat.

Matchen direktsändes i TV, vilket gjorde en del av våra tjejer pigga på att visa upp sig för kamerorna för att få sina "15 seconds of fame" (det är lugnt tjejer - det kommer mer än "15 seconds" när ni lirar i Allsvenskan framöver...). För att sammanfatta det hela så var det en match som hade det mesta - Göteborgs FC-ledning, kvittering av Tyresö, förlängning med ledningsmål av Ronald McDonalds kompisar och en härlig kvittering i slutminuterna, följd av en nervkittlande straffläggning där Lisa Ek blev matchhjälte. En tjej som jag för övrigt inte skulle vilja möta på en mörk bakgata ens på fridfulla Björkö en Halloween-natt...

Efter att ha bevittnat och fått jubla åt ännu ett cupguld och sedan passerat Tyresös sponsorer på hemvägen till färjan, så landade tjejerna så småningom i sina OnePieces. Ett lite semi-lyckat försök av halva gänget att skrämma skiten ur den andra halvan, som kom på efterslänten från färjan, slutade

ändå i eufori när familjen Olsson lämnat ett paket med sockerintensivt innehåll och dessutom pyntat klubblokalen i Halloween-tema. Efter visst tekniskt strul så kunde också den fjärde filmen i evighetssagan om Jack Sparrow och hans kompisar förevisas på bioduk. Hälften av tjejerna valde istället att terrorisera Björkö-folket med "Trick or Treat".

Natten avlöpte med en total avsaknad av missöden. Dessutom var det fantastiskt välkommet med en extra sovtimme för tjejer som tycker att 08:00 är otäckt tidigt att kravla sig upp ur sovsäcken. Efter en ordentlig frukost så bröt vi lägret ganska abrupt och osentimentalt till tjejernas stora förtret och gny. De hade nog kunnat köra på ytterligare ett dygn - men vi möts ju snart igen. Träning imorgon i Heden-hallen inför Crawford!

Ett stort TACK till alla tjejer! Ni har alla bidragit till att det här lägret blev så bra som det blev. Ni imponerar på mig varje gång med hur ni är mot oss som ledare och hur goa ni är mot varandra! Ni verkligen genom-äger...

TACK också alla föräldrar som hjälpte till under helgen - Helena för inköpen, Gittan och Veronica för supergod mat och allmän markservice, Gittan dessutom för transport in till Götet, Christina för allmänna förberedelser, medhjälp vid spelarsamtal och diverse assistans, Richard och Magnus för en kanonbra gruppövning med tjejerna och Anna (och Johnny) för den härliga överraskningen och de fina orden till tjejerna! Hoppas verkligen nu att jag inte glömt någon i mitt tack - känn er i så fall inneslutna i ovanstående... Givetvis ett särskilt TACK till min kära vän, kompanjon och vapendragare - Janne Mourinho!

Nu laddar vi för framtiden, som närmast består av träningar inför Crawford. För er föräldrars information så har vi sagt att vi kör med alla som kan och vill till helgen, även om vi bara har ett lag. Det innebär kanske mindre speltid för var och en, men hellre det än att vi måste lämna några tjejer hemma...

Ha en riktigt go lovvecka, så ses vi på träningar imorgon, måndag, och på torsdag (kolla kalendern)! På torsdag kommer dessutom Älvängen-tjejerna på besök. Det kommer bli en kanonträning för alla som kan och vill vara med!

5 november 2011

Crawford Cup

Det finns egentligen bara ett stort problem med de här tjejerna - de har förtvivlat svårt att förlora... Trots att vi hamnar i underläge och man tänker att nu - nu kommer första förlusten, så kommer de tillbaka gång på gång, precis som de där små sorkarna på Liseberg som man skall banka ner med en jätte-tops. De är fantastiskt obetvingliga...

Men vi börjar väl från början. Första gruppspelsmatchen spelades mot Torslanda. Vi bestämde tidigt att vi skulle testa vår intränade avspelsvariant. Två snabba pass och 4 sekunder senare så satt bollen i Torslanda-målet - en ren njutning att beskåda. Ytterligare 30 sekunder senare så satt tvåan och sedan rann det bara på. Vi släppte till slut en lite snöplig boll, men slutresultatet 4-1 var helt rättvist.

I nästa match väntade våra vinröda vänner på grannön. Som vanligt började vi med en stark press, men oskärpa i avsluten gjorde att det rasslade på fel sida nätet i Öckerö-buren. Istället visade våra "medståndare" prov på stor effektivitet, när de rann igenom på en kontring och satte ledningsmålet tätt intill Nadjas högra stolpe. Någon halvannan minut senare hade vi kvitterat på en snygg kombination och det kändes som vi var på gång. Då kom nästa kalldusch - en nästintill fotostatkopia på 0-1 målet gjorde att Öckerö nu återigen var i ledningen. Det började bli lite frustrerat och stressat på sina håll, men med bara ett par minuter kvar så kommer kvitteringen och med 30 sekunder kvar så sitter också vinstmålet stenhårt vid stolpen.

Med 15 minuters paus mellan matcherna blev det lite pressat schema, men tjejerna fick i sig en och annan kalori innan Rössö väntade i C-hallen. Vi känner igen detta röda gäng från Färgelanda och vet att de kan vara vassa i kontringar. Ändå chockar de lite genom att ta ledningen efter bara några minuter med 2-0, och sedan jobbar De Vita Eleganterna i något av en glashal uppförsbacke. I vissa situationer lyser stressen igenom, men vi lyckas ändå hålla ihop spelet bra resten av matchen, reducera, kvittera och ha bud på ett vinstmål. Bra att få öva även på dessa situationer och se att det bästa sättet att reda ut ett underläge är att ta det lugnt och bara fortsätta spela vårt spel.

Förutsättningarna inför sista gruppspelsmatchen är att vi är klara gruppsegrare och semifinalister om vi tar hem sista matchen mot Utbynäs. Återigen har vi en match där vi pressar och sliter och kämpar och pressar lite till, men har lite otur och oskärpa i de avgörande lägena. Ettan kommer dock ganska snabbt i matchen och ger lite arbetsro. Vi fortsätter att pumpa på och med några minuter kvar av matchen kommer det förlösande 2-0 efter en individuell sambadans på vänsterkanten och en tåfjutt otagbart vid högra stolpen. Klockrent!

Äntligen lite vila, dricka och käk innan vår nya bekantskap, B-hallen, bjuder semifinal mot ett annat Torslanda-lag. Matchbilden känner vi till vid det här laget. Pressa, stressa, kämpa, pumpa, skotta o.s.v. mot andra målet. Det är egentligen inget snack om saken var skåpet skall stå, men bollen skall bara in på rätt sida nätet också. Och det lyckas vi faktiskt med vid ett tillfälle. På resten av chanserna står Torslanda-målvakten för ett par snygga parader eller så sätter vi den på fel sida stolpar och ribba... Men, trots allt, VI ÄR I FINAL IGEN!

A-hallen, och en imponerande publik, hälsar oss välkommen till A-final. Kul också att möta ett nytt lag, som vi inte stött på innan, Kinnahult. Nu känns det som alla de chanser där vi tidigare har haft turen emot oss och där vi inte riktigt lyckats få in bolluslingen istället är med oss. Tjejerna bjuder oss

på en fantastisk underhållning igen och river ner applåder från läktaren, inte bara från vår egen supporterklack, utan från stora delar av publiken. Jag såg och hörde t.ex. ett av Torstrandas damlag som var mäkta imponerade och lyriska över passningsspelet - de tyckte att ni ägde tjejerna! Kort sagt så visade tjejerna i finalen hur vi verkligen kan spela - och då tror jag ändå att vi inte visade upp hela vårt register...

Fjärde titeln på fyra månader är bärgad och dessutom första inomhuscupen. Som alltid är vi ledare mäkta imponerade av er insats tjejer. Ni biter ihop när det är tungt. Ni gläds åt framgången. Och framförallt så visar ni en fantastisk "girl power" i allt ni gör på och vid sidan av plan. Man får verkligen känslan av att gulderna bara SKALL hem till Skärgården igen!

Återigen ett stort tack till vår supporterskara! Vi lovar att till nästa cup försöka ha med något blodtryckssänkande i medicinväskan, och kanske lite starkare varor som valium. Ni var vår sjätte spelare idag...

TACK också givetvis till tjejerna för underhållningen och det vackra spelet. i första och sista matchen så visade ni upp ett spel som jag tror väldigt få lag i vårt avlånga land skulle rå på. Ni är helt enkelt GULDTJEJER!

Träningsledigt imorgon. Planerade matchen mot Lundby är också inställd, eftersom de inte får ihop lag. Istället laddar vi för inomhusträning på tisdag. Håll utkik i mejllådan efter lite information om veckan som kommer. Tjejerna som var med på cupen har redan fått den muntligen.

12 november 2011

Landvetter IF – Hönö/Björkö 2-5

PREMIÄR.... i november? Japp. Det är faktiskt så. Förra helgens tilltänkta premiär för "riktig" 9-manna blev ju inte av och därför fick denna fantastiskt härliga soliga och (faktiskt) lite småljumma lördag bli SuperDuper HBÖ 99ers premiär.

Vi saknade en stor del av gänget idag p.g.a. skador, sjukdomar och diverse andra anledningar så de tjejerna som var på plats fick jobba desto mer. Domaren (en "riktig" domare, äntligen! =)) hade knappt blåst igång matcherna innan Tilda satsade på ett långskott från 15-20 meter som satt. Efter det så började tjejerna trilla boll ordentligt. Djupledsspel, breddning, spelvändning - det mesta stämde. I början hade vi inte riktigt koll på offsidan, men efter första 10-15 minuterna väntade vi in löpningarna lite bättre.

Det enda egentliga problemet var avsluten. Kanske var det ovanan vid 11-mannamålen för av någon anledning ville vi sätta dem så nära målvakten som möjligt istället för att kyligt placera in dem. Målmässigt satte Landvetter en kvitteringsboll, som snabbt följdes av två ledningsmål för vår del - 3-1 till Hönö/Björkö's favör i halvlek.

Andra halvlek så stämmer spelet faktiskt än bättre. Vi hittar krossbollsalternativ och uppspel mellan Landvetters backar. Stundtals är det riktigt säkert och moget spel som imponerar (trodde inte man kunde bli mer glatt överraskad än man redan är...). Men lite måste ju vi tränare få gnälla också och då är det i så fall på avsluten. Heta vet vi ju att ni är redan tjejer - nu skall ni bara bli coola också, åtminstone sista metrarna framför mål. Bra spridning på målskyttet, och bra tryck hela vägen in till slutsignalen.

Skall jag lyfta fram en särskild specialförmåga i laget idag så var det försvarsspelet. Backlinjen var näst intill felfri - enkelt och säkert spel. De anfallsvågor som Landvetter kom i stoppades effektivt. Jag kunde räkna till en handfull chanser som Landvetter spelades sig fram till och en av dem blev det mål. Det andra målet kom till genom att vi gjorde ett uppspel på ett smalben.

Landvetter, skall läsaren veta, är ett riktigt bra lag. Vann med 11-1 i sin förra match och spelar passningsspel efter marken. Kul med två spelande lag som undvek tjongandet. Tror faktiskt inte jag såg en tjongboll på hela matchen, utan tjejerna försökte verkligen och vågade hålla i bollen. Gôtt att se!

HÄRLIGT jobb tjejer idag! Ni växer för varje match som går! Träning imorgon söndag på Björkö, se tiderna som gäller i kalendern!

20 november 2011

Lerums IS – Hönö/Björkö 0-7

Eftersom dagens spelplats var Lerums konstgräsplan så fanns det ju massvis med straffsparksupplägg på rubriksättningen idag, innehållande lera, rum och kanske konst. Men jag väljer att spinna mer på ordet magi, för återigen visar tjejerna prov på oändlig mognad och en förmåga att ta steget från 7- till 9-tjeja på ett riktigt imponerande sätt.

Själv minns jag första säsongen med Hönö IS F99/00, när vi åkte iväg till Lerums plan och fick storstryk, och vissa tjejer grät när de gick av plan. En del för att det hade gjort ont i närkamperna, och andra för att det hade gjort ont att få många mål i baken. Så visst var det lite med bävan man tog stegen ner mot konstgräsplanen 3 år senare.

Direkt från avspark så visade det sig också att det fortfarande var ett riktigt bra lag vi mötte. Lerum är ett spelande lag som gärna höll i bollen och byggde upp sina anfall metodiskt, och första 10-15 minuterna så var spelet ganska jämnt fördelat mellan planhalvorna, vilket vi inte är så vana vid. Men ju längre halvleken led så kommer vi mer och mer in i vårt vanliga spel, och tar successivt över matchen. Med självförtroendet av att äga passningsspelet och uppspelen så kommer också målen, och i halvtid (har jag för mig) leder vi med ett par bollar.

Fortfarande saknade vi lite de där djupledsbollarna som är så effektiva när de sitter mellan ytter-innerback på motståndarna, men även det rättades upp i andra halvlek. Flera sådana kommer, tillsammans med snygga krossbollar som plockas ner med Messi-nedtagningar och på det distinkta avslut. Inte alla går i mål, men vi har i alla fall lite bättre utdelning än i första matchen - sätter kanske 40-50% av de klara målchanserna istället för 20-25%. Flisan (vet att jag inte skall kalla dig det Fille, men jag måste få retas lite... :-)) tillsammans med Tilda och mittfältet briljerade verkligen i kombinationsspel idag.

Försvarsspelet var också grymt. Julle som styrande mitt-mitt, tillsammans med hårt jobbande yttermittfältare (Stella, Andborn, Elin, Märta) stoppade många anfall redan i andra tredjedelen av planen. Och de anfall som lyckades slinka igenom det finmaskiga nätet stoppades effektivt av en näst-intill felfri trebackslinje med Emma-Alva-Ebba, tillsammans med en stensäker målvakt i form av Nadja. En särskild eloge till Märta som ett par timmar innan matchstart fick ett telefonsamtal och inte backade att, som double-zero, hänga på till matchen när vi var lite kort om avbytare (7 tjejer borta p.g.a. skador, sjukdomar och andra anledningar...). Du är grejt, Märta!

Slutresultatet visar till slut en sjuar i vår kolumn och en underbart vacker nolla i den andra. Fantastiskt bra jobbat tjejer! Vi ser varje gång nya detaljer att slipa på i spelet (denna gång inkast och tajmade djupledslöpningar), men ni upphör aldrig att överraska oss med hur mycket teknik ni har i kroppen och fotbollstänk i knoppen!

Som vi sa på träningen idag: Träning på konstgräs i Torslanda på tisdag (håll utkik efter hålltider) och match mot Torslanda (9-tjeja) i Torslanda på torsdag (mycket "tors" alltså). Det är inte omöjligt att det släpps en och annan bomb (bildligt talat alltså) under veckan heller! Håll koll på nyhetsflödet... :-)

24 november 2011

Torslanda – Hönö/Björkö 3-6

Sega ur startblocken, men starkt upplopp! Så skulle man nog kunna sammanfatta matchen om det hade varit ett 100-meterslopp. Torslanda är nog det lag vi har mött flitigast i höst. 5 möten hittills, och av dessa har vi vunnit 4 (inkl. 2 finalvinster) och spelat 1 oavgjord, så man kan förstå att Torslanda-tjejerna är taggade att slå oss.

Det brukar också bli ganska jämna matcher när vi möts, och det här var inget undantag. Första 10-15 minuterna så är vi helt enkelt inte riktigt med. Vi tappar närkamper, använder inte det kortpassningsspel som vi vet finns där, och är inte så heta framför mål som vi var i senaste matchen mot Lerum.

Halvleken är mållös länge, men i slutet på vår sämsta period i halvleken, så sätter Torslanda 1:an efter ett snyggt soloanfall, där deras spelare snurrar upp vår backlinje ett par gånger om och sätter den snyggt vid stolpen. Efter det så vaknar tjejerna till lite igen, och sätter fart, och det dröjer inte alltför många minuter innan kvitteringen sitter. I slutminuten av första halvleken sågar vi oss igenom det kompakta Torslanda-försvaret med snyggt kortpassningsspel innan vi placerar in bollen stolpe in.

Ledning i paus är sett till hela halvleken helt rättvist. Så många klara chanser har inte Torslanda spelat sig fram till. De är också duktiga på att stänga ner våra anfall, men vi spelar oss fram till fler lägen. Vi snackar i halvlek om att sätta upp bollen tidigare på fri spelare, komma med fart mot deras försvar och gå in med kropp.

I början på andra ser det också betydligt bättre ut. Vi spelar oss fram till flera klara lägen, och på ett av dem sätter Flisan (nu var jag där igen...! :-)) den på "one-touch" stolpe in likt van Nistelrooy i sin glans dagar. Efter det slappnar vi av lite igen - tror kanske att det hela är klart. Men det duger inte mot ett intensivt arbetande Torslanda. De utnyttjar två försvarsmisstag hos oss och några minuter senare står det 3-3.

Tjejerna visar dock återigen fantastisk lagmoral och de sista fem minutrarna så ökar vi tempot igen. Vi sätter fart på bollen, drar oss till minnes knepen i löpteknik vi fått av Malin och Angelica och kör lite transatlantisk hockeystil - full fart mot mål. Det ger snabba resultat och några minuter senare står det plötsligt 6-3.

Från den här matchen tar vi med oss att hårt jobb lönar sig. Vi måste ta i i alla lägen på alla positioner - det glömmar vi stundtals idag. Andra stunder visar vi upp hela registret och det är gott att veta - att vi har en (vet att jag tjatat om det innan) hög lägsta-nivå och tar fram spelet när det väl gäller.

Mer info om den närmsta framtiden kommer snart, här på hemsidan och i mejlform!

26 november 2011

Intersport Tjejcup, Alingsås

Näst efter min födelse, min fru och mina egna barn, så måste det här tjejgänget vara det bästa som har hänt mig... Att få förmånen att följa dem en lördag i slutet på november, från morgon till kväll, när man egentligen kanske skulle vara hemma och adventspynta för fulla muggar känns inte på något sätt som en uppoffring.

Istället är det ett sant nöje och ett minne för livet varje gång som de bjuder upp till dans på en grön gräsmatta, ett blankt hallgolv, eller som idag på något som liknande den heltäckningsmatta, som en av mina bästa kompisar hade i sitt tonårsrum. Visste inte ens att man kunde spela fotboll på ett sådant underlag! Då hade min polare haft en ännu mer sliten sovrumsatta....

Nog snackat om min barndom. Åter till cupen! Spelplats denna gång var Holmalyckan i Alingsås. Intersport Tjejcup stod på programmet och lockade riktigt bra motstånd från hela västra Sverige - gamla välkända Skepplanda, ett spelande Sandared/Sjömarken, Trollhättans FK, som var en ny, men intressant bekantskap och andra tunga lag.

Jag skall inte trötta ut er med att gå in på detaljer kring varje gruppspelsmatch, utan krasst konstatera att vi hade två lag med för första gången i en turnering. Det innebar mer speltid för var och en, men också ett intensivt spelschema åtminstone för oss ledare och förmodligen även som förälder och åskådare.

Båda lagen hade sina "ups and downs", men mest "ups". Hönö/Björkö 1:s bedrift att hålla nollan genom hela gruppspelet var ett riktigt "Hallelujah moment", särskilt som vi inte mötte några enkla lag. Hönö/Björkö 2 hade en tuff, men rolig match mot Trollhättan, där man hämtade upp ett 0-3 underläge till oavgjort 3-3 - riktigt starkt!

Efter slutspelet visade det sig att båda lagen toppade sina båda grupper på 10 poäng - de följdes åt med 3 vinster och 1 oavgjord. Kvartsfinaltötningen gjorde att lag 1 ställdes mot Trollhättan och lag 2 mot Sandared/Sjömarken. Trollhättan var rejält taggade, och det skulle visa sig att vårt försvarsspel (som hela laget är ansvarigt för) inte riktigt kom upp i den klass som det var i gruppspelet.

Vi hämtade upp ett 0-2 underläge till 2-2 och var riktigt på gång att ta över matchen, men tappade lite i koncentrationen i avgörande lägen. Därmed bröt vi också en 44 matcher lång svit (smått fantastiskt!) av förlustfria matcher mot tjejlag (vi räknar bort kvartsfinalförlusten i killarnas Åke-cup...). Ganska befriande om ni frågar mig som tränare. Bara att börja bygga på nästa svit... :-)

Det andra laget ställdes som sagt mot tunga Sandared/Sjömarken och det blev en riktig holmgång. Målsnålt, men inte chansfattigt. Så skriver jag bara för att jag faktiskt inte kommer ihåg så mycket av matchen... Vet dock att vi lyckades trycka dit 1-0 och sedan bevaka den ledningen ända in till slutsignal.

I semin stod Landvetter för motståndet - ett Landvetter som är vassa i sina kontringar och när de trycker till. Vi lyckas dock hålla det mesta av kontringarna ifrån oss och sätter istället bra tryck mot deras mål. Måste säga att det är imponerande att tjejerna lyckas prestera ett bra spel och bra inställning genom hela denna långa turnering. Det är varken fysiskt eller mentalt en enkel uppgift,

men våra tjejer har en inställning och ett sjuhelsikes anamma när det väl gäller. 3-0 blev slutresultatet i semin förexten och nu väntade Skepplanda i final!

En final som började med intåg till dunkande musik, rökridåer och ljusspel för de båda finallagen. Line-up framför publik och sedan full fart! I finalen hade dock det långa matchandet tagit ut sin rätt och från att ha haft 2 avbytare under större delen av turneringen hade vi nu i bästa fall en kvarts sådan att tillgå, p.g.a. skador och skavanker. Tjejerna gjorde därför en heroisk insats genom att spela nästan 20 minuter non-stop och visa hjärta i varje närkamp på plan.

Ganska så direkt på avspark, på ett långt utkast, satt ettan för Skepplanda. Efter det jobbar vi oss ändå in i matchen och kryper närmare och närmare Skepplandas mål. Tjejerna gör 3 snabba och snygga mål innan halvleken är slut. I andra försöker vi spara på krafterna så mycket det går och vara riktigt noggranna med att ligga på rätt sida, så att Skepplanda skall få så lite utrymme som möjligt för sitt tunga artilleri.

Styrspelet lyckas nästan ända in i mål. Med en minut kvar kommer en reducering, men vi fortsätter att kriga ända in i kaklet. 3-2 och guldet är hemma i Skärgårn igen! Måste ge ett särskilt beröm till Fille, som gör kanonmatcher i målet genom hela slutspelet. Vi lovar att det är sista gången du behöver stå i mål, Felicia..... Kanske.....

Härligt kämpat ALLA tjejer i både HBÖ 1 och 2! Vi förlorar som ETT lag och vi vinner som ETT lag, oavsett hur vi är fördelade. Att vinna cupen med det ena laget och gå till kvartsfinal med det andra mot ett av de bästa motstånd som västra Sverige kan visa upp i den här åldersklassen är bara så genomgrymt! Den ljusnande framtid är vår!

Vi vill TACKA alla tjejer för en härlig insats både på och vid sidan av plan. Det verkar och hörs som ni alltid har roligt, och det gläder ett tränarhjärta särskilt att höra hur ni peppar varandra på och vid sidan om plan. TACK också alla föräldrar och övrig familj som agerar hejarklack, stöttar, pysslar om våra guldklimpar och på annat sätt bidrar till varje framgång! Ni är alla GULD värda!

Välförtjänt vila imorgon från träning, men en ny vecka väntar med träning på tisdag i Hedenhallen och GALA + sista 9-mannamatchen till helgen. Be there! :-)

3 december 2011

Fotbollsgalan

Pristagare och motiveringar

Årets Spjutsspets - Julia Ivarsson: En spelare med unik speed, fantastisk teknik och är en riktig mardröm för våra motståndarbackar.....

Årets Back - Victoria Olsson: Med ett spelsinne som få, blixtrande snabb och är alltid på rätt plats, utöver alla egenskaper en back ska ha är hon även målfarlig och en tung avslutare...

Årets Stora Kliv - Stella Alexandersson: Har en vilja av stål, har lyft sig enormt i höst och förbättrat alla sina redan förut goda egenskaper, kämpar fantastiskt ända tills krafterna tar slut, det märkte vi inte minst senast i Intersport Cup där hon kämpade hem Guldets...

Årets Offensiva Back - Alva Wiseman: En spelare som verkligen hittat sin roll, är lugn och trygg, brytsäker och slår giftiga pass upp till rätt spelare, har i Hönö/Björkö skapat en egen unik roll som effektiv offensiv back....

Årets Mittfältare - Elin Johansson: En unik duracellkanin i Hönö/Björkö, har en enorm vinnarskalle och ger alltid 100 %, är en lika farlig kantlöpare som vass avslutare och sätter alltid våra motståndare på svåra prov,, teknisk som få....

Årets Anfallare - Felicia Gillholm: En riktig PowerGirl,, en tjej med riktigt tunga skott,, härlig teknik, och ytterst giftig målgörare,, är alltid i topp i skytteligan, alltid i topp i träningsligan och är fruktad bland alla våra motståndare och kan spela på alla positioner.....

Årets Framsteg - Elin Torgersson: En tränardröm,, en spelare som är en av de man först tar ut till match, jobbar i det tysta, men är en spelare som alltid ger allt, kan spela på alla positioner och gör alltid sitt yttersta för laget, denna spelare kan gå hur långt som helst....

Årets Ytterback - Ebba Sandros: En riktig kämpe, en spelare som verkligen hittat sin roll där hon dominerar fullständigt,, brytsäker och svårstoppad med ett härligt fighterhjärta,, stark och orädd, ett jättelöfte som storback.....

Årets Rookie - Emma Lysell: En Powerspelare,, stark och tuff, trivs bäst när det hettar till,, har en hög spelnivå trots relativt lite matchande, tungt skott och hårda tacklingar, har en grym potential och är en stark kandidat till Årets Framsteg 2012.....

Årets Mål - Victoria Olsson: Ett mål som ingen glömt, det pratas fortfarande om den fantastiska fullträff som från egen planhalva fullkomligt dundrades ribba o in,, förvånad att bollen höll och ribban darrar nog ännu.....

Årets Strateg - Alexandra Hultsbo: En unik talang, en spelare som vi bara har en av,, fantastisk analytisk förmåga, ser allt som händer på plan och, kan förmedla exakta förändringar,, spelar hon inte i Kopparberg om 10 år så är hon förmodligen förbundskapten....

Årets Guldboll - Julia Andborn: En spelare med enorm potential, snabb och teknisk, kan spela på topp när vi måste göra mål, förstärka mittfältet för att ta tillbaka en match och grym, tuff försvarare när så behövs,, ger alltid 100 % på träning och är alltid en lojal lagkompis.....

Årets Skada - Ida: Har ett ben som aldrig tycks vill vara kompisen med det andra benet och en underkropp som inte vill det som överkroppen vill,, nämligen spela fotboll,,, kom snart tillbaka till oss.....

Årets Tekniker - Johanna Tisell: En spelare som våra motståndare fruktar,, har en helt unik teknik, gillar att finta samma motståndare inte bara en gång, utan ofta två, tre gånger,, sedan följer ett precis pass eller tungt skott i mål,,, härlig lagspelare med en lysande framtid.....

Årets Tränarpris: 3a Julia Andborn, 2a Julia Alsvik och Elin Torgersson, 1a Tilda Andreasson

Årets Skyttedrottning: Tilda Andreasson, 230 mål (hua..)

Årets Målvakt - Nadja Bergeld: En totalt orädd och säker burväktare, snabb i tanken och är ofta långt ute och avvärjer anfall, bra på fötterna och aldrig rädd att gå in i närmaste, var helt ensam att hålla nollan bland 16 målvakter i Intersport tjejcups gruppspel.....

Årets Nykomling - Alva Bryngelsson: En tidig julklapp till Hönö/Björkö F-99, en spelare med fantastiskt spelsinne, härlig placeringsförmåga och säkert defensivt spel,, tungt skott och precisa passningar, välkommen tillbaka.....

Årets Kämpe - Salome Nordberg: En spelare som alltid ger sitt yttersta, ger alltid 100 % i alla närmaste och kämpar för laget, en härlig tjej både på och utanför planen som vi vill se mer av....

Årets Spelare - Julia Alsvik: En helt unik spelare, en spelare som vinner match efter match åt Hönö/Björkö,, en spelare som ensam kan stoppa ett helt motståndaranfall, alltid på topp, alltid enastående och har en blick och spelförståelse som hon är helt ensam i om i Sverige i sin årskull

Årets Diamantboll - Tilda Andreasson: Magisk är förnamnet, fantastisk är mellannamn och otrolig är hennes efternamn, en spelare som alla andra beundrar, underbar teknik i hög fart, målfarlig som ingen annan vi sett, vinner mängder av matcher åt oss och har en lagkänsla som inte bara visar sig i målprotokollet utan även i assistansen.....

4 december 2011

Lindome GIF – Hönö/Björkö 3-4

Efter en helt underbar bal på slottet igår kväll så var det dags att ta sig an Göteborgs Juventus, Lindome, i sista Novemberseriematchen för i år. Den värsta vurnan hade lagt sig, men istället behagade himlens portar öppna sig till och från och göra vintern lite mindre behaglig att uthärda...

Lite var nog tjejerna (och några av oss andra också) mentalt kvar i gårdagskvällens festliga firande och var kanske inte riktigt så laddade som vi brukar vara, för det såg inte alls särskilt bra ut den första delen av första halvlek. Vi vågade inte gå in i närkamperna som vi brukar, passningsspelet hackade och det blev mest tjongbollar på chans. Inte alls likt HBÖ PowerGirls.

Vi fortsatte ändå att kämpa på och ju mer halvleken led så tog vi över spelet mer och mer. Till vårt försvar skall också sägas att bollen hade en förunderlig förmåga att studsas Newcastle-kopiornas väg, men när den hamnade i vår ägo kändes den radiostyrd att antingen limmas fast i gräset eller få en fanatisk fart, ungefär som när man kletar senap i bakkdelen på en katt...

1-1 i halvlek och lite peptalk att spelet kommer om vi bara fortsätter försöka. Det kan ju inte gå troll i spelet en hel match, eller...? Men i början på andra halvlek fortsätter spelet att ta emot, vi försöker hålla igång passningsspelet, men gör det svårt för oss genom att hålla i bollen lite för länge och tränger ihop spelet istället för att använda farten och hela planens bredd.

Trycket har vi mot Lindomes mål, men som det kan vara ibland när det ena laget pressar på så kommer motsåndarna i kontringar som på något underligt sätt snubblas in i mål. Tungt och motigt... Med bara en handfull minuter kvar så ligger vi därför under med 1-3 och det känns som att nu, nu kommer första förlusten någonsin i utomhusspelet...

Men då gör tjejerna det som de brukar göra i det som verkar vara hopplösa lägen. De snäpper upp sig ytterligare och tar fram kämpatakterna som under större delen av matchen varit som bortblåsta. 2-3 kommer på en välriktad utspark till en genomlöpande Tilda (assist Nadja!). Kvitteringen kommer när en av våra (ung. 3487) hörnor under andra halvlek studsar ut till vår högt stående backlinje som sätter en stenhård pass på fötterna på Tilda, som tar emot den, vänder på en guldglimmande tiokrona och sätter den i borte gaveln.

Men de här tjejerna nöjer sig inte med oavgjort. De fortsätter tills mannen med den svarta krulltutan blåst för sista gången. Det som sedan händer är därför något som är så otroligt typiskt för våra tjejer, och huvudpersonen i dramat är en debutant i den vita tröjan när det gäller 9-mannaspelet: Alva "Landström-kopian" Bryngelsson.

Perioden innan har hon brutit ett antal uppspel från Lindome, levererat djupledsbollar och bidragit till att hålla trycket mot motståndarmålet, och i sista minuten kommer så pricken över Y. På den 3498:e hörnan kommer bollen i en vid båge mot Alva. Hade förloppet spelats upp i slow-motion hade man sett hur hon fixerade bollen med blicken, spänt kroppen som en pilbåge och dragit till med en nick som gick i en perfekt båge över Lindome-målvakten. Men nu gick det mycket snabbare än så. 4-3 och några sekunder efter avspark så blåste domaren för full tid. LYCKA!

Även när spelet låser sig fullständigt så finns det ändå något extra att ta fram hos tjejerna. Det är skönt att veta, och för er föräldrar som såg matchen - vi VAR aldrig oroliga...

Hörde också att ni tjejer som varit med på F05/06-tjejernas träning hade gjort det kanonbra. Hoppas ni tyckte det var kul, och vill ni så kan vi säkert ordna fler tillfällen.

Nu så är det dags att få lite välförtjänt vila från matchandet. Vi fortsätter dock träningarna ett tag till - denna vecka tisdag och söndag. TACK för spänningen och den iskalla avslutningen ni levererade idag tjejer. TACK också för stödet från läktaren från den påpälsade hejaklacken. "Chill out" i veckan!

För övrigt är detta referat skrivet från ett hotellrum i Stockholm, vilket innebär att jag tyvärr missar ytterligare en träning på tisdag. Vet dock att ni tjejer kommer att bli väl omhändertagna och effektivt drillade på träningen i Hedenhallen. Ha det gott, och sätt inte i er för mycket pepparkakor och lussekatter!

18 december 2011

OLKA Sportresor Cup

Sista framträdandet för säsongen för våra "Island Angels" blev 2011 "OLKA Sportresor Cup". För året hade arrangörerna slagit ihop F98 och F99-klasserna, vilket gjorde att det i huvudsak var F98-lag som ställde upp. En bra träning och en härlig utmaning för våra vita eleganter! Det var inte heller några "tomtar" som vi mötte, utan snarare crème de la crème av F98-lagen i Göteborg med Eriksberg och Hjuvik i spetsen.

Gruppspelet körde vi på lördagen. Det började med match mot Hjuvik - stora, starka och med bra bolltempo. Våra tjejer fick verkligen jobba och långa stunder hade vi också riktigt bra passningsspel. Man märkte att tempot skruvades upp ett snäpp för det kom ett par misstag som inte brukar komma annars.

Men på det stora hela så höll vi spelet bra uppe och rullade oss runt de lite större och starkare Man C-klädda spelarna. Ledningsmålet kom därför välförtjänt en bit in i halvleken. Efter det känns det som vi skall kunna jobba hem matchen på klassiskt HBÖ-vis, men med någon minut kvar lyckades "di blåe" sno åt sig bollen på mittplan och dundra in den vid stolpen - ibland går det snabbt i futsal.

Många tjejer aspirerade på att ta på sig skulden för det oavgjorda resultatet. Jag kunde nog räkna till 5 stycken bara den första stunden efter matchen. Problemet var bara att ingen av dem hade rätt. Är det någon som skall lastas, så är det vi coacher. Tar jag (Mr C) på mig skulden, så skulle jag då kunna skylla på ett dunderskott som jag fick i huvudet av en Hjuviksspelare när jag stod och sov vid sidlinjen. Efter det så var jag mig inte riktigt själv på resten av matchen.

Två gruppmatcher kvar - bara att ladda om. Och det gjorde verkligen tjejerna. De deppade en stund, men såg sedan fram emot nästa match. Där stod IK Rössö, ett välkänt lag som vi mött ett par gånger redan, för motståndet. Efter senaste bataljen i Crawford Cup väntade vi oss en hård match, men våra tjejer tog kommandot direkt och gav aldrig Rössö en chans. Några minuter in i matchen hade vi ryckt ifrån till en 3-målsledning med säkert passningsspel, bra tryck och härlig vilja på alla positioner. Resten av matchen var mer en transportsträcka mot 5-1-segern.

I sista matchen mötte vi Näset SK, med f.d. landslagsbacken Jozo Matovac som ledare. För att få sovmorgon till slutspelet på söndagen så var vi tvungna att vinna. Oavgjort kunde också räcka, men tjejerna tyckte det var onödigt att chansa. Matchen blev i det närmaste en kopia av Rössö-matchen, med den skillnaden att den gick i ett mycket högre tempo. Vi pumpade på från första stund och var ytterligare lite noggrannare i varje situation vare sig det gällde att stoppa uppspel från motståndarna, slå en passning på läppen eller göra ett kliniskt avslut. Resultatet blev också en kopia från föregående match: 5-1 och gruppseger!

Det härliga gänget från Älvängen vann också sin grupp, vilket visar hur bra F99-fotbollen står sig i konkurrensen. Tur var väl att vi också vann våra båda grupper, annars hade vi mötts redan i kvarten. Nu blev det istället Eriksberg (två i Älvängens grupp) för vår del. En riktigt tuff nöt, eftersom det räknas som ett av de bästa F98-lagen just nu i Göteborg.

Söndagens spel började dock som lördagens spel slutade. Tufft, hårt och med ett högt bolltempo, ibland uppskruvat något för högt. Dessutom möter vi ett riktigt bra lag. Därför är det också så gott att

få skriva om vårt ledningsmål, som, trots att vi redan delat ut priset för årets mål, måste åtminstone få utnämnas till "årets inomhusmål" inte minst för att bollen nog passerade genom hela laget innan den satt i nät.

Efter utrullning från Nadja gick den som på ett snöre från ytter via back, som la en lyftning till nästa ytter, Fille, som i sin tur skarvnickade helt kontrollerat till en fristående Tilda. Hon drar den på halvvolley in i nät. Det kan nästan inte bli vackrare - och dessutom med ett starkt F98-lag som statister.

Före match hade vi pratat med tjejerna om att ändra taktik, om vi skulle hamna i ledningen. Jag tänker inte berätta om detaljerna i taktiken, eftersom vi kan behöva använda den fler gånger :-), men det som är synd är att vi bara var 10 sekunder från att börja använda den innan kvitteringen för Eriksberg kom. Hade vi fått chans att utnyttja den tror jag att vi hade orkat hålla emot hela vägen till slutsignalen.

Innan jag berättar om fortsättningen måste jag bara få framhålla en särskild spelare i denna match - vår extraordinära mållis: Nadja! Hon räddar oss flera gånger i denna match med säkra ingripande, ett agerande som visar på total oräddhet och en timing i högt tempo. Är det månne målvaktsträningarna på sista tiden som redan gett resultat?

1-1 vid full tid och förlängning väntar. Där satsar vi på en offensiv uppställning, för att visa att vi inte fegar. Vi vågar hellre för att vinna än är rädda för att förlora. Därför använder vi taktiken att sätta in en utespelare i mål och satsar på att spela till oss segern. 5 minuter 2 mot 2 med varsin målvakt "is the name of the game" och det är nästan lite mycket lotteri som straffar. Denna gång studsar inte bollen med oss. Vi har haft tur i tidigare matcher, men denna gång var det tydligen någon annan som hade fjäskat med "Fru Fortuna". 1-2 och sorti...

Tjejerna var så klart deppade, sorgsna och förbannade - så som det anstår ett gäng med vinnarskallar. Men budskapet vi ville förmedla efter match var att tjejerna ändå gjort en kanonturnering mot mycket svårare motstånd än vad vi är vana vid, med högre bolltempo. Vi lyckades denna gång inte riktigt knyta ihop tomtesäcken till slut och då vet vi vad som händer - alla de där goa julklapparna trillar ur...

Men, efter lite depp, så är det bara att bryta ihop och sen komma igen. Eriksberg hade två duktiga lag i semifinal varav det ena tog sig hela vägen till guld, så vi skall inte skämmas på något sätt. Stort GRATIS också till Älvängen som tog sig hela till finalen, där de tyvärr fick ge sig. Ser verkligen fram emot - vilket jag tror att även tjejerna gör - att campera ihop med Göteborgs andra vita eleganter i trettonhelgen.

Nu tar vi en välförtjänt juledighet, laddar batterierna för att sedan göra 2012 till det bästa året någonsin. Vi lovar att det kommer hända mycket skoj och många utmaningar som kommer att vara värda att vänta på... Mer info om det kommer snart.

Vi i ledarstaben vill tacka alla tjejer, föräldrar och övriga supportrar för ett fantastiskt 2011. Ni har alla en del i de framgångar vi haft! Njut av ledigheten och ha en riktig kanon-GOD JUL och ett fyrverkeri-GRÅTT NYTT HÅR!

Ett är i alla fall säkert: Tomten är Hönö/Björkö-fan!

5 februari 2012

Sportshopen Futsal Cup

Årets första cup och dryga 11 mil i nordlig riktning var det så dags för årets första cup - Sportshopen Futsal Cup, även kallad "Bohuslänska mästerskapet i inomhusfotboll". Några kontrahenter kände vi igen från tidigare möten, bl.a. i Färgelanda Cup, men de flesta lag var okända storheter. Med lite skador och skavanker i den tilltänkta truppen, så hade vi några extra avbytare utifall något skulle hända.

Första gruppsspelsmatchen gick mot Kungshamn/Smögen. Spelmässigt tog vi kommandot direkt och öste på med äkta Futsal-passningar och mottagning med sula. Vi spelade oss fram till läge efter läge, men lyckades under första delen av matchen mest träffa mitt på målvakten. Efter det hade vi varmt upp henne så pass att hon kunde storspela resten av bataljen. Med några minuter kvar lyckades vi ändå hitta rätt och innan slutsignalen gått så petade vi in en andra balja också.

Match nummer två gick mot Tanum/Bullaren och där testade vi vår beryktade avsparksvariant. Den satt som en smäck och fem sekunder efter avspel så satt ettan. Matchen löpte på i samma anda. Vi försökte såga oss igenom försvaret. Någon gång fastnade vi på ett ben eller hittade inte riktigt rätt med insticken, och dessutom blev det ibland för mycket skott mitt på målvakt. Resultattavlan visade ändå 4-0 när de 12 minuterna hade gått.

Sista gruppsspelsmatchen mot Svarteborg och för att ta sig vidare till final, så behövde vi egentligen bara spela oavgjort. Vi kom dock överens innan match att vi gick för seger som vanligt, och på det stora hela var det absolut inget snack om saken. Målen trillade in ett efter ett, bland annat efter några patenterade piruetter på en 5-öring med kanonskott i nättaket av Johanna. 4-0 även här till slut.

Final igen alltså och där väntade det andra Kungshamn/Smögen-laget som också var obesegrade i sin grupp. Vi pratade igenom taktiken innan match. Tjejerna hade full koll på vilka nummer i det andra laget de skulle bevaka, och så får Kungshamn/Smögen ta på sig gula västar, siffrorna på tröjryggarna går inte att läsa och tjejerna blir förvirrade... Alltid en bra ursäkt om det hade gått åt skogen... :-).

Spelmässigt så tar vi hand om den här matchen också. K/S får ett par ströanfall, varav de gör mål på ett, när vi precis tagit ledningen. Kanske sken bristen på övning i försvarsspel tidigare i turneringen igenom i denna match. Med lite skärpa i avsluten och mer av det snabba passningsspel och rörelse som vi vet att tjejerna kan, så hade nog vinstmålet suttit där, men matchen slutar 1-1 och därmed skall det hela avgöras på straffar - en ny upplevelse för Hönö/Björkö United.

Första reaktionen bland tjejerna var besvikelse och "nu kommer vi förlora", men efter tag lyckades vi vända det till att "det här skall bli kul", "spännande" och "härligt". Eftersom idrottsgrenen straffläggning är 99% psykologi och 1% teknik, så är jag övertygad om att det var det som avgjorde det hela. 6 tjejer var volontärer till att lägga var sin straff och de fick därmed också var sitt nummer i strafflägningsordningen.

Nadja, som senare skulle växa fram till den stora matchvinnaren, tog den första straffen, stegade fram och dunkade upp den i krysset. K/S-målvakten stod som förstenad i mitten av målet. K/S första straff tog i stolpen med Nadja på väg åt rätt håll. Ebba gick mer på känsla och placerade in straffen

vid målvaktens vänstra stolpe. K/S sätter sin andra straff - Nadja är dock på den. Tredje straffen lägger Tilda lite oturligt stolpe ut. Det gör dock inte så mycket eftersom även K/S-spelaren missar sin. Inför fjärde omgången står det därför 2-1 till oss. Elin J., som idag hade ungefär samma roll som en "Punter" i amerikansk fotboll (glöm inte Super Bowl i natt förresten!), stegade fram till straffpunkten och gick på både kraft och placering - otagbart för målvakten. Inför K/S fjärde straff har vi därför allt självförtroende i världen. Nadja tittar straffskytten djupt och stint in i ögonen, och då vet vi alla vad som händer. Hon suger in straffen lugnt och säkert.... GUUUUULD till H/B!!!

Inte mer än rätt att Nadja då som lagkapten fick höja bucklan i skyn till den gamla välkända slagdängan: "Guldet kom hem, guldet kom hem, guldet kom hem till Skärgårn igen!". Tack alla föräldrar och syskon för supporten under denna cupresa till, om inte en metropol, så i alla fall en upplevelse som vi inte varit med om innan.

En ny härlig fotbollsvecka väntar - träning tisdag och onsdag (om vädret är med oss) och träningsmatch mot våra Älvängen-kompisar på lördag. TACK för denna helg tjejer - ni har inte lagt av er under ledigheten i jul och nyår - utan ni är precis så fantastiska som ni brukar vara!

4 mars 2012

Öbollen Vinter F99

Dags för terapismtal igen då, denna gång med en liten deppigare knorr än vanligt, men en lärorik sådan. Men vi tar väl det från början...

Cupen började 08:30 för vår del, med att korvstoppa sig in genom ingången på ÖIF-hallen tillsammans med de andra lagen. Första match 09:15 och tjejerna var laddade till tusen. Den beryktade avspelsvarianten satt klockrent och 2,5 sekunder senare så satt bollen i nätmaskorna. Förmodligen snabbaste målet i turneringen. Efter det löpte det bara på. Nol IK var motståndarna, inte alls oävna, men den här dagen var det våra tjejer som visade var mormors gamla skänk skulle stå.

I gruppmatch 2 stod Trollhättan BOIS för motståndet - inte några killar som en del av tjejerna trodde när de hörde ändelsen. Samma avspelsvariant, samma resultat, bara 5 sekunder för långsamt. Efter det försvarade sig Boll- Och IdrottsSällskapet väl. Vi var lite väl långsamma i passningsspelet och körde lite för mycket solo, men gjorde på det stora hela en gedigen insats och 2-0 visade lysdioderna på väggen 12 minuter senare.

Sista gruppspelsmatchen mot Tuve och det skulle räcka med en poäng för att vinna gruppen. Tjejerna beslöt sig dock för att inte chansa utan ta hem segern så att det inte skulle vara något snack om saken. Och har Hönö/Björkö Girl Power väl bestämt sig för en sak så blir det så. Efter lite tvekan i starten så började det rödgröna maskineriet så småningom tugga igång och höjde insatsen från förra matchen till en 3:a i vår resultatcolumn.

I slutspelsgruppen vänta IFK Örby och KIK Alingsås. Båda matcherna kan sammanfattas med att tjejerna gjorde ett habilt och härligt jobb. Vissa sekvenser bjöd också på skönspele, och passningar som ledde fram till en mängd farliga chanser. Spelet resulterade så småningom i 2 x 2-0 och en semifinalplats.

På ett annat ställe i hallen så hade våra kära Älvisar också lyckats, genom stronga insatser mot tufft motstånd i slutspelsgruppen, ta sig vidare till semi. Att det inte skulle bli en vänskapsmatch kom tjejerna dock överens om innan matchen. Och vilken match det blev! De första två minuterna smällde det åt båda håll. Två lag som presterade grym anfallsfotboll och två lag som verkligen ville spela sig fram till avslut. Det var något av den grymmaste anfallsfotbollen jag sett två F99-lag prestera och en ren njutning för ögat för de som hade förmånen att bevittna matchen. Slutresultatet skrevs till 3-2 och vi var i final, igen...

Som så många gånger förr ställdes vi mot Torslanda i en final. De tidigare gångerna har det varit tuffa matcher, som slutat med uddamålsvinster för oss, så visst visste vi att de skulle vara taggade till tusen. Känslan var dock att vi red på en sommarvåg som inte gick att stoppa. Kanske var det lite förrädiskt. De första minuterna såg ut som vanligt. Härligt spel där vi kom till flera avslut, varav ett resulterade i mål.

Efter det slarvar vi tyvärr lite för ofta, är inte tillräckligt noggranna i passningarna, håller i bollen lite för länge, passar bakåt istället för att vända fram i banan - misstag som kan bli kostbara när man spelar inomhus. Denna gång var också Torslanda duktiga på att ta tillvara på våra misstag. Vi har nog en handfull fler chanser och skott mot och på mål, men Torslanda-tjejerna sätter istället sina chanser. När oturen grinar oss i ansiktet och vi sätter bollar i stolpen med öppet mål och inte riktigt orkar trycka till i avsluten, så förstår vi att denna final är det Torslandas tur... Inomhusfotboll har ett något större mått av slump inblandat än den som spelas på en större plan utomhus. Tidigare gånger har vi haft den med oss - nu gick den emot.

Men som vi sa till tjejerna efteråt. Nästa vecka har vi en ny chans i 98-cupen, och om några veckor är det kanske vår tur att få revansch, den de har jagat i ett antal matcher nu, när vi möts i 9-mannamatch. Även om det inte känns så direkt efteråt så lär man sig av en finalförlust också, kanske mer än av en finalvinst. Tjejerna lär känna sig själva på ett annat sätt - hur de reagerar vid en förlust och vilka detaljer de behöver vara noggrannare med vid nästa täta tillställning.

Nu bryter vi ihop och kommer igen. Man kan bara ta en sådan här förlust på ett sätt - genom att träna ännu hårdare till nästa gång. Träning tisdag + onsdag, träningsmatch mot Älvisarna på lördag och sedan 98-cupen på söndag. Bara att bita ihop och komma igen. Men ikväll är det helt OK att deppa så att Lars Norén blir avundsjuk....

11 mars 2012

Öbollen Vinter F98

Inte ens en Steven Spielberg i högform hade kunnat regissera detta drama på ett bättre sätt än vad vår Red & Green Mean Machine gjorde idag. Scenen sattes redan i förra söndagens F99-finalförlust mot Torslanda F99. Vad slutscenen blev återkommer jag till - en klassisk "cliff hanger".

I tisdags innan träningen så hade vi ett samtal som gick ut på att vi har världens grymmaste F99:or. Den enda skillnaden mellan vinst och förlust är den som sitter i huvudet på tjejerna själva. Med positiva bilder och tankar så kan de här tjejerna göra vad som helst.

Efter det gick de ut och gjorde en riktigt grym träning, den mest fokuserade jag har sett på år och dag. Uppladdningen bestod också av en träningsmatch mot Älvisarna igår. Vi fick upp matchtempot och enligt rapporterna (spökskrivaren kunde tyvärr inte själv vara på plats) så var spelet gediget och stundtals lysande.

Till dagens cup gick vi in helt förutsättningslöst, men med en fantastisk energi i laget. Ett år äldre tjejer stod för motståndet, och i den här åldern händer det verkligen en hel del på ett år. Styrka, snabbhet och explosivitet kan ta rejäla kliv. Därför var vi också förberedda på att det skulle gå undan, men med erfarenheten från OLKA Sportresor Cup i ryggen, så visste vi att vi mycket väl kan hänga med ett år äldre tjejer.

24 F98-lag hade kommit till ÖIF-hallen denna dag, och vi var det enda (näst intill) "rena" F99-laget som ställde upp. I gruppspelen stod i tur och ordning Hjuvik, Hisings-Backa och Öjersjö för motståndet. För att sammanfatta de 3 matcherna i ett ord så skulle man kunna säga "GEDIGET".

Tjejerna ligger helt rätt i positionerna, ställer om till anfall i helt rätt lägen, yttrarna gör ett kanonjobb och HELA LAGET - VARENDA TJEJ är näst intill 100%-iga i sitt agerande. Efter första matchen är det bara ett par detaljer att slipa på, men det tar vi i samtal direkt efteråt och i nästa match sitter de detaljerna också. Resultatmässigt blir det 2-0, 2-1 och 2-0 igen. 6-1 i målskillnad och gruppseger.

I slutspelsgruppen är det återigen Hisings-Backa och Hjuvik som står för motståndet, men andra tjejer givetvis. Matchen mot Hisings-Backa blir nog den här turneringens mest nervkittlande, och kanske den som sätter tonen för resten av turneringen. Vi trycker på och har ett par riktigt rejäla chanser, men stolpar. målvakt och något enstaka backben står i vägen. Sanningen att säga så kommer Hisings-Backa också upp i ett par anfall, men det är mest på fasta situationer som de kommer i farliga lägen.

När 15 sekunder är kvar på klockan så står det fortfarande 0-0. Då får Bryngel bollen, hon tittar upp och är så behärskad att det nästan är äckligt. Hon lägger en perfekt djupledsboll till Tilda, som tittar upp, vinklar upp kroppen likt en Lotta Schelin och placerar behärskat bollen otagbart i hörnet..... och jag går ner på knä, vilket måste vara första gången sedan 1995, när min fru fick sin första ring på fingret (av mig i alla fall...). 1-0 och ett perfekt utgångsläge i slutspelet.

I andra matchen pratar vi om att försöka ta det lugnare i lägen där vi har övertaget. Vi måste tillåta oss att inte stressa igång med spelet när vi har ett eller ett par mål till godo. Även det bättrar sig i nästa match där motståndet är Hjuvik. Oavgjort hade räckt för en semifinalplats, men tjejerna är överens om att vi inte skall spela på ett sådant resultat.

Full fart framåt är det som gäller, och en liten bit in på matchen så sitter ettan där. Sedan tar tjejerna hem det här såååå lugnt och såååå säkert. Det är aldrig något snack om saken. Fantastiskt passningsspel och jobb för varandra. Precis som ett lagspel skall vara. 2-0 och dags för semi mot Kärra.

I den matchen så har ytterligare ett gäng supportrar letat sig till ÖIF-hallen. Vi får duktigt med hjälp av alla runt omkring. Det blir en tuff match, särskilt som Kärra är ytterligare lite snabbare, tuffare och hårdare än tidigare motstånd. Med en patenterad genomskärare så sitter dock ettan där, och några minuter senare får Tilda ett sånt där läge, som bara hon kan göra något av - viker kroppen i en omöjlig vinkel och sätter den stolpe, stolpe in. "Pang, pang, wowowowow" som Björn Ranelid skulle sagt.

Final igen - och vem står då för motståndet....? Kan det vara Torslanda? Ja, det kan det. Steven Spielberg och hela den samlade amerikanska filmskatten - släng er i väggen! Dags för revansch - och snacka om att den lyser i tjejernas ögon. Det här skall vi ta hem - och på vägen dit så skall vi visa hur riktig tjejfotboll skall spelas!

Matchen börjar lite trevande och efter ett par minuters spel så tappar vi markeringen på en TIK-spelare som trycker dit ledningsmålet. I det läget kan man ju tro att våra tjejer skulle börja tänka - Nej, inte igen! Men den mentala "träningen" och peptalket i veckan verkar ha gett resultat för det första Nadja gör är att ta bollen ur målet, rulla ut den till mittpunkten för att snabb komma igång med spelet igen. Härlig inställning!

Ett par minuter ytterligare förlöper när Stella rycker fram på vänsterkanten, lägger upp bollen för långskott och klipper till med högerkanonen - PANG! - en perfekt träff som TIK-målvakten inte kan

hålla. Kvitterat och betalt. Efter det står matchen lite och väger, men plötsligt kommer ett sånt där "Hallelujah moment" när man känner att det här - det här är vår match! Några minuter efter den känslan så sitter också 2-1 och 3-1 och sedan är det halvlek.

Det enda jag kommer ihåg av vad vi sa i halvlek var: "Glädje!". Vi manar också till att andas, ta det lugnt - det är TIK som skall stressa och inte vi, och efter det så lyser självförtroendet i ögonen på spelarna. 10 minuter kvar och de kan bara beskrivas som "defilerings". Vi plockar hem matchen, vi gör det lugnt och säkert och sätter dessutom ytterligare ett mål på vägen. Dessutom gör vi det med 13 tjejer som ALLA hjälps åt och ALLA gör det med en säkerhet och ett lugn i spelet som är så makalöst imponerande.

Att gå obesegrade genom en cup med ett år äldre tjejer och bara släppa in 2 mål på 7 matcher är i sig helt otroligt. Men det roligaste är nästan när motståndarledare och -föräldrar kommer efteråt och säger att tjejerna spelat fantastiskt rolig och underhållande fotboll och att vi är värdiga vinnare. Det gläder något oerhört!

TACK alla tjejer som gör att man gång på gång får uppleva sådana här högtidsstunder! Till nästa gala i höst får vi försöka locka dit Danny att sjunga "Youre amaaaazing!". Ni är ALLA en del av detta GULD!

Tack också alla föräldrar, syskon och andra supporters, som stöttar i vått och torrt och som finns som ett oerhört viktigt stöd för tjejerna! Den sista halvminuten av finalen när det kändes som hela hallen hyllade våra hjältinnor så var det rysningar längs ryggraden!

Nu laddar vi för fortsättningen av "Super-Week"! Träning på tisdag igen - tillbaka till Guldhallen. Och sedan är det bara att fortsätta njuta! Må ni alla somna med ett leende på läpparna ikväll!

19 mars 2012

Studiebesök hos Kopparbergs Göteborg FC

Två dagar innan returen i Champions League-kvartsfinalen mot Arsenal skall spelas fick vi förmånen att träffa Kopparberg/Göteborgs damer på Valhalla IP. Det började med att Torbjörn Nilsson, KGFC:s head coach, snackade med tjejerna om vikten av att ha roligt på träning för att bli bra och tipsade om Life Kinetic som en rolig träningsmetod. Det är inte omöjligt att det dyker upp på ett träningspass framöver. Kul att göra det till en tradition att träffa KGFC så här på försäsongen varje år.

Sedan tittade Johanna Almgren in och berättade hur det är att råka ut för skador, men ändå ge sig den på att komma tillbaka och lyckas trots att man har alla odds emot sig. Tjejerna fick också ställa lite frågor innan det var dags att ge sig ut och titta på träningen.

Dagen till ära så körde Erica Johansson sprintträning med hela KGFC. Det var ganska roligt att se att de övningar vi kört med våra egna lokala friidrottstjejer, Angelica och Malin, är ungefär desamma som de allsvenska damerna kör. Många andra övningar är också likartade. Vi verkar alltså vara rätt på det...

Efteråt kom landslagsförvararen Stina Segerström, Marre Sjöberg och Sara Lindén fram och snackade med tjejerna. De fick veta hur det gick för Hönö/Björkö och tjejerna fick ställa frågor om hur KGFC-tjejerna hade det när de var i samma ålder. Stinas svar var att talang är en liten del, men den största delen handlar om motivation och vilja att lägga ner tid på sin träning. Då kan man komma hur långt som helst...

"Studiebesöket" avslutades med ett sedvanligt gruppfoto med hela gänget. Vill ni se mer kort från besöket så är det bara att kolla in på <http://www.flickr.com/photos/jolsson/sets/72157629257379922/>. Kika gärna in på KGFC:s hemsida också. I det klippet som finns på förstasidan från Studio KGFC, så dyker fokuserade HBÖ-tjejer upp...

Nu laddar vi inför egen träning imorgon och sedan lyfta fram KGFC till avancemang i Champions League på onsdag. De Svarta Eleganterna litar på oss Vita... We'll be back at Valhalla!

31 mars 2012

Hönö/Björkö – Tölö FF 2-2

I fjärde 9-tjejräningssmatchen för året stod Tölö för motståndet, återigen på Hjällvi och återigen med hyfsat väder, om än en hel del blåst och kyla. Det var lite si och så med laddningen innan match idag. Vi var sena till uppvärmningen, tjejerna visade inte någon riktig geist och vilja när väl värmingen kom igång och det var lite mutter på sina håll.

När väl matchen sedan satte igång så var det ändå med ungefär samma matchbild som i våra tidigare träningsmatcher. Huvuddelen av spelet låg på motståndarens planhalva, men bollen studsade inte vår väg och vi var på ett antal smalben för mycket i motståndarlaget. Tölö hade ett par riktigt stora och snabba tjejer som antingen blockerade ut oss eller älgade ifatt våra anfallare när de väl kom loss.

Efter några minuter i första halvlek så kom ändå ettan när luckan öppnade sig för skott mellan backarna i Tölö. Ju längre halvleken led så kom dock Tölö närmare och närmare i spelet, och sågade sig igenom vårt försvar, som vi inte sett någon annan motståndare göra i år. Kvitteringen kom också ganska snabbt på en snygg "loft ball" in bakom vår backlinje. Där dök en Tölö-försvareare upp och fick två försök på att trycka dit den bakom Nadja.

Ställningskriget fortsatte halvleken ut och lagen bytte chanser med varandra. Mot slutet av halvleken fick Tölö en frispark en bit utanför vårt straffområde. Med vänstern fick skytten en snygg båge och skruv som letade sig över Nadja när hon försökte gå ut och boxa. Underläge och nerverna började visa sig hos tjejerna. "Det här är vi inte vana vid" och "Varför ligger vi under?" var några av kommentarerna vid sidlinjen.

I halvlek sa vi att den tuffaste halvleken är nu avklarad och att vi i andra skulle ha en kraftig medvind i ryggen. Det var bara att gå in och köra och inte deppa ihop för att vi låg under med ett. Tjejerna peppade också varandra och var betydligt mer laddade nu än innan match. En bit in i andra kommer också kvitteringen. Johanna sliter sig loss på vänsterkanten och lobbar in den behärskat över målvakten. Ett klassmål!

Efter det står matchen och väger igen. Tyvärr får vi vår mittbacksgigant Vickan skadad en bit in i halvleken (hoppas det inte var så farligt som det först verkade...). Tölö kommer igenom i ett par farliga anfall och har bl.a. en indirekt frispark som skapade förvirring i båda lagen, vilket kanske var tur för oss... Vi har också ett antal lägen som borde/kunde bli mål, men skärpan och turen jobbade mot oss denna gång.

Matchen slutar därför oavgjort, men på det hela taget var det en fantastiskt bra träningsmatch. Vi fick öva på ett par nya taktiska grepp som vi förhoppningsvis har nytta av framöver, vi fick möta tufft motstånd och jobba i motvind (både bildligt och bokstavigt) och framförallt fick vi se var bristerna i vårt spel kanske sitter.

Vi har sagt det tidigare, men säger det igen: Man lär sig otroligt mycket mer på en sådan här match än en som vi vinner med 15-1. Därför är nog det här bästa träningsmatchen hittills. Det finns ju en anledning till att det heter TRÄNINGSS-match. Gott gediget jobb, tjejer, mot bra motstånd!

Mars är över och nu laddar vi istället för April. Veckan som kommer hittar ni i kalendern. Håll också utkik efter en braskande nyhet som kommer under morgondagen!

1 april 2012

Tränarbyte

Sent på lördagkvällen tillkännagav en talesman för Hönö/Björkö F99 att den legendariska tränarduon Jagge och Clagge sprängs. Claes "Clagge" Sandros tar det fulla ansvaret för de taktiska misstag som begicks i gårdagens träningsmatch mot Tölö. Talesmannen förklarade att det behövdes en förändring inför stundande säsong och att en ny tordönsstämma vid sidlinjen skulle kunna förhindra motsvarande missräkningar framöver.

Som komplement till Jagge har nu laget istället kontrakterat en duo med både ett stort fotbollskunnande och ett gött Göteborgs-hjärta. Det blir HIS-profilen Glenn Jansson ihop med Glenn Hysén som får den ärofyllda uppgiften att i samarbete med Jagge lotsa tjejerna vidare mot nya höjder. Hysén sägs vara lockad av Skärgårdsklubbarna då tidigare IFK-profiler som Dan Corneliusson och Torbjörn Nilsson förknippats med föreningarna.

I ett första uttalande säger Glennarna att de är stolta över att ha blivit erbjudna uppdraget och att de ser fram emot en lång och framgångsrik era som saknar motstycke i svensk fotbollshistoria. Vad som nu händer med Clagge är oklart, men det ryktas om att han har framtiden säkrad som vattenbärare och gummigranulatstömmare av tjejernas skor. Mer detaljer kommer ges på en presskonferens kl. 15:00 på söndag.

14 april 2012

Hönö/Björkö – Landvetter IF 6-2

När jag kommer till Prästängen är det ett gäng härliga tjejer som skall byta om, trots att många var borta/sjuka så kändes det riktigt bra.

Efter lite försök att lura mig var de skall spela springer de bort till plan och jag tar bilen :).

Vi drar laguppställningen och jag får ändra lite eftersom en hel del är borta.

Jag drar mina regler vad som gäller under matchen och alla tycker det är OK, vi börjar lite trevande och LANDVETTER spelar runt bollen bra.

Vi har lite för mycket stress och det är tysta där ute som om Eric Saade sjunger någon smörsång som alla vill höra.

Landvetter har flest chanser i första men Flisan spelar in 1-0 precis innan paus.

Vi pratar om första halvlek i paus, och kommer överens om att spela bollen lite mer och börja PRATA med varandra och utnyttja vår styrka i närkamper.

Alla på planen tar nu tag i matchen och det resulterar i mål efter mål.

Landvetter har en del vassa anfall men mittfält/backlinjen reder ut det bra.

Det får på två riktigt fina skott som kommer från mitten och det blir för svårt för Nadja som tidigare räddat flera vassa avslut vi släpper denna yta lite för ofta idag.

Flisan gör 5(5an självmål av LIF) och Alsvik trycker in ett men detta skulle inte gått om inte hela laget spelade bollen så KPA till alla.

Matchen slutar 6-2 och det kunde varit fler om Emma's o Elin's mål i 7-manna målet bredvid skulle räknats).

Detta var riktigt roligt och jag gör det gärna igen, det var roligt att höra publiken skandera ut att jag tagit över nu). Skämt åsido, tack för denna gång ni är grymma tjejer.

Dagens lag var:

Nadja, Elin, Flisan, Alva, Wiseman, Stella, Alsvik, Emma, Salome, Alexandra O Julia.

Pok Jesper

KPA=Klapp på Axeln

21 april 2012

Qviding FIF – Hönö/Björkö 1-4

Dagen då våren återvände till vår del av landet var det dags för en "Super Saturday" för våra HBÖ 99ers. Det började på förmiddagen med folkfesten i Klåva hamn där större flertalet av våra Vita Eleganter njöt i solen tillsammans med nästan 500 övriga löpare i Skärgårdsmilen/Lilla Skärgårdsloppet. Bl.a. deltog även Öckerö IF:s och Hovås Billdals F99-lag och gjorde det hela till en styrkedemonstration för tjejfotbollen.

Efter lite återhämtning och svängom kring vattenläckan i Syrhåla, så var det dags för premiären i högsta tjejserien i Göteborg F13. Tidigare på dagen hade Älvisarna spelat 4-4 mot Torslanda och nu var det vår tur att möta Qviding, som säkert var peppade till revansch efter vår vinst i träningsmatchen för ett par veckor sedan.

Matchen började riktigt bra för vår del. Vi hittade igenom med flera både raka djupledspassningar och bollar ut på kanterna. Tyvärr fick vi inte till avsluten riktigt och skotten blev lite för tama när de kom från längre håll. På en vackert slagen hörna av ElinJo, perfekt tajmad nick av Alva "Puyol" Bryngelsson uppföljt av en kamikaze-tå från Tilda så satt dock ettan.

Efter vårt ledningsmål följer en period när vi fortsätter att trycka på, men det vill sig inte i de avgörande lägena. I mitten på första halvlek går vi ner oss lite och låter Qviding ta över lite av bollinnehavet. Nadja gör en kanon-reflexräddning på ett närskott, men när samma Qviding-spelare kommer i nästan exakt likadant läge några minuter senare så sitter kvitteringen. Vi tappar lite i försvarsspelet i det läget, när vi inte riktigt bestämmer oss för vem som skall ta djup och vem som ska gå på spelaren.

I slutet av första halvlek böljar spelet lite fram och tillbaka, men på ett instick så får Andborn läget, och slår en chip, som målvakten nästan får ett par fingrar på, men den sitter otagbart under ribban. På den följande Qviding-avsparken, så blåser domaren för halvlek - "-Ett psykologiskt viktigt mål", som Glenn Hajsén skulle sagt...

Tjejerna får själv tala om för varandra i paus vad som har varit bra och vad vi skall jobba mer på. Och inför andra går vi ut med självförtroende, eftersom vi vet att vi har fler avbytare än Qviding och därför större chans att orka hela distansen ut.

Direkt på avspark så tar vi också verkligen tag i match på allvar. Ju längre halvleken lider visar vi prov på bättre fart och tydlighet i vårt spel. De tveksamma ingripandena är borta och vi får ett bättre passningsspel och har totalt sett en mycket bättre bredd på spelet - använder hela planen istället för de 2/3-delarna i mittfåran. Det resulterar också i att våra anfallare får fler bollar att jobba med och ytterligare två mål fram till en seger med tre måls marginal.

Dagens comeback stod Ida för. Efter drygt 10 månaders bortavaro från matchspel så går hon in i backlinjen, som hon inte hade gjort något annat sedan hon född blev. Nadja gör en kanonmatch mellan stolparna och visar att hon fått bättre säkerhet både med fötterna och på höjdbollar, Vickan styr som en general i mittläset, Bryngel visar härliga Puyol-takter på hörnor och djupledsspelet, Ebba hanterar varje boll med sitt vanliga lugn och säkerhet, Wiseman, som efter en lång startsträcka till slut bestämmer sig för att göra ett starkt inhopp, Elin T kämpar, sliter och tar hand om det mesta som

dyker upp på hennes kant trots snabba och duktiga motspelare, Andborn har ett par riktigt snygga genombrottskombinationer och sätter så när en görsnygg anfallsvariant vid bortre stolpen, Ivars använder sin fart och sin snabbhet bättre och bättre, Julle är som vanligt vår egna lilla Iniesta-kopia, Stella växer ju längre matchen lider och lyfter vårt passningsspel flera gånger i andra halvlek, ElinJo har som sagt ett par kanonhörnor som blir farliga varje gång - minns också särskilt hennes sulhållande "-Kom, an då - ta bollen om ni vågar!" i andra halvlek, Alexandras sekvens i slutet på matchen där hon jagar livet hur 90% av Qviding-laget innan hon till slut knockas av en obestämbar kroppsdel från en motspelare är obetalbar, Filles djupledslöpningar och avslut som Qviding-målvakten idag tyvärr gjorde ett par kanonräddningar på och slutligen Tildas Messi-konster och farliga avslut varje gång läget kommer.

Allt detta tillsammans med egenskaperna hos de spelare som inte var med idag (Salome, Johanna och Emma) bidrar till att vi är ett så genomkomplett lag, som alltid kan hjälpas åt. Vi är inte beroende av en enda spelare, utan av varandras specialiteter! Det är styrka det!

Tack för stödet från dagens hejklack! Imorgon är det dags för träningsmatch igen. Den gången mot Hovås-Billdal på Hjällvi. Alla som känner att de är redo för spel är välkomna. Vi kommer rulla runt friskt och tar de SVARTA MATCHSTÄLLEN imorgon, eftersom Hovås-Billdal också är vita.

Mer info om nästa vecka kommer snart, men som en förvarning kan vi redan nu säga att vi drar in på tisdagsträningen, eftersom vi har så många andra dagar i nästa vecka uppbokade redan. Ledigt på tisdag alltså!

Nu fortsätter vi njuta av att våren är på väg och möts igen - ni världens bästa och goaste tjejlager!

1 maj 2012

Hönö/Björkö – Utbynäs SK 9-0

Enligt den kinesiska mytologin så var Nian ett monster som bodde i havet eller i bergen. En gång varje vår, på eller runt det kinesiska nyåret, så kom det ut från sitt gömställe och attackerade folk. Av någon anledning verkade den också föredra barn. Nians svagheter var att det var känsligt för höga ljud och det var även rädd för den röda färgen. Den kinesiska Lejondansen med mycket trummor, smällare och röda kläder sägs komma från ett försök att skrämja bort Nian.

Varför berättar jag denna historia just idag? Faktiskt ingen aning mer än att Nian råkar dela namn med vårt antal mål idag. Dessutom kan det ju alltid vara roligt att veta som ren allmänbildning....

Mycket matchande den senaste veckan. Lägg därtill Vickans födelsedagsparty igår med tjejerna samlade och ni förstår att det var en lite lagom småtrött, men ändå samlad församling som laddade för andra seriematchen för säsongen. Utbynäs stod för motståndet. Uppladdningen började med att vi inte kom in i omklädningsrummet, men efter ett tag dök det upp en vaktmästare och taktiksnacket kunde ta fart.

Fart tog det också från avspark. Tjejernas första 10-12 minuter i matchen var riktigt roligt att se. Spel längs marken och många fina instick. Vi använde kantspelet kanonbra och backlinjen var som vanligt en ren njutning att beskåda. Efter ett par minuter så kommer också en fin passning mitt emellan de gula backarna som Elinhjo snappar upp och skjuter - inte mitt på målvakten, som vi tjatat om innan match, utan - stensäkert stolpe in. Bra start med bra fart!

Efter det fortsätter passningsspelet att flyta, men i mitten/slutet på halvleken så händer något. Plötsligt börjar bollarna studsas och hoppa. Bollen är mer utanför planen än på densamma. Vi är inte riktigt vän med det där runda uppblåsta lapptäcket och champagnefotbollen är inte lika sprudlande som under första kvarten. Kanske faller vi lite in i Utbynäs spel, eller så blir vi själva lite för stillastående. Kantspelet och backjobbet är fortfarande bra, men centralt lyckas vi inte riktigt hålla i spelet och lägga rätt bollar.

Nu kände jag helt plötsligt (vilket även min dotter påminde mig om med en mycket tydlig och bestämd röst efter matchen) att jag låter onödigt negativ. Visst äger vi denna match och gör det tekniskt väldigt bra. Problemet är bara att man vet hur bra de här tjejerna kan spela, och när det då blir ett spel som inte är så roligt att se på och som inte gynnar vår fotboll, så blir man lätt den griniga gubbe som ingen är behjälpt av.

Vi har ju intalat tjejerna att orden "nej" och "inte" är förbjudna på plan (och även vid sidan), och att vi bara skall komma med konstruktiv kritik till lagkompisar. Tyvärr slank det ut ett och annat "Nej!" och "Inte så!" från coach-stämbanden denna dag. Bättring och avbön utlovas...

Början av andra blir tyvärr en kopia på slutet av första. Bollkallarna på vår högerkant (publiksidan) fick jobba kopiöst för att hämta bollar i buskar och ibland långt ut på vägen. Vet inte om det var ett frieri till den rekordpublik (?) som idag sökt sig till Hjällvis konstgräs, att spelet bara skulle förläggas där borta, men det blev inte mycket fotboll av det.

Mot slutet av halvleken så hittar vi dock tillbaka till spelet. Många snygga och snabba kombinationer resulterade i ett par-tre snabba mål. Glömde också nämna en snygg hörna som Andborn knoppade dit elegant (chokladkaka!) i första halvlek. Dessutom ett riktigt snyggt långskott - BOOM - i bortre burgaveln av Julle. Kommer inte ihåg om det var i första eller andra halvlek... Lägg därtill ett imponerande hattrick var av Alex och Tilda!

På det hela taget en riktigt gedigen insats och början och slutet på matchen var äkta Dom Pérignon med en utsökt bouquet! Dessutom får Nadja hålla nollan efter ett par snygga räddningar och säkert försvarsspel. Cred för det!

Efter hektiskt matchande och tränande i slutet på april så börjar vi maj med lite återhämtning. En riktigt rejäl vila är också viktig för spelet! Nästa aktivitet är GFF:s utbildningsdag på söndag (för er som skall vara med på den - hoppas ni har fått info om den i er mejllåda, annars är det bara att höra av er till någon av coacherna). I och med maj så börjar också sommarsäsongen med delvis nya träningstider och -planer.

12 maj 2012

Älvängens IK – Hönö/Björkö 4-9

Som coach i H/B-Ö F99 så känns de matcher när vi skall möta änglarna från Älven som både de roligaste, gemytligaste och mest spännande matcherna under året. Maken till goa tjejer och ledare får man leta efter, och att det sedan är ett grymt fotbollsgäng gör ju också varje match så oerhört utvecklande.

Dagen till ära hade ju inte heller Älvevi skonats från klafs-klafs-trollets förbannelse, och matchen flyttades därmed också till annan plan. I omklädningsrummet målade vi upp alla tänkbara skräckbilder av hur den skulle kunna se ut, med håligheter stora som Grand Canyon, en marklutning som skulle riskera att 22 tjejer ofrivilligt rasade in i ett av målen und so weiter... Därför var det nog en positiv överraskning för de flesta tjejer när man till slut fick se planen. Här skulle det nog kunna gå att spela lite futsal också!

Ett antal sena avhopp gjorde att vi på lördagsmorgonen fick ringa ett samtal till Sanna ZeroOne från DoubleZeros. Hon var inte sen att hänga på och med det hade vi ett riktigt krigargäng i uppställningen. Matchen började lite trevande från vår del. Redan direkt på avspark gick Älvisarna till snabbt anfall, som resulterar i en dubbelhörna från vänster. På andra försöket får de för dagen Vita Eleganterna (var det Ronja eller Maja) till något som på min tid skulle hetat "bananskruv" i bortre burgaveln och 1-0 till ÄIK var ett faktum.

Dock dröjer det inte länge förrän vi sätter fart med en snygg kombination som friställer Felicia eller Tilda (kommer inte ihåg...) och kvitteringen sitter stensäkert. Det sätter tonen för resten av matchen. I snabb takt får vi se de båda lagen byta chanser med varandra i rasande takt. Anfallsspelet var en ren njutning att beskåda även de gånger vi fick "a ball in the behind" som en engelsktalande icke-engelsman kanske skulle sagt.

Nämnas kan väl att det sattes ytterligare ett mål på nick på ett gott skruvat inlägg mot bortre stolpen, ett antal mål på snyggt och snabbt kombinationsspel och även ett par långdistansmörssare. Lägg därtill ett par Älvis-genomspringningar där de var hetare och visade härlig vilja på genombrotten. När dimman lagt sig över slagfältet i halvtid så var resultatet 4-3 i vår favör.

I halvtid snackade vi om att vara lite mer bestämda i försvarsspelet och inte ge Älvänglarna de ytor de fick i första halvlek. Dessutom ville vi höra mer snack på plan - kommunikation för att förhindra missförstånd. Och det gör tjejerna på ett klockrent sätt efter paus. Vi får se ett mycket tajtare försvarsspel som inte lämnar många chanser till frispelningar eller genomlöpningar. Istället vänder vi spelet effektivt och snabbt och kommer i flera fina lägen. Rycket i matchen kommer direkt efter paus där vi gör 2-3 snabba efter fina kombinationer. Tjejerna följer spelplanen perfekt och visar prov på härlig vilja i varje närkamp.

En särskilt stor hedersmedalj skall kämpen Sanna ha i denna match. Den respektlösheten, orädda attityden och kämparglöden hon går in med mot två år äldre tjejer är riktigt imponerande. Hon står också för flera läckra framspelningar och är så nära att också få trycka dit bollen. Sannas "fighting face" sitter fortfarande på näthinna efter matchen...

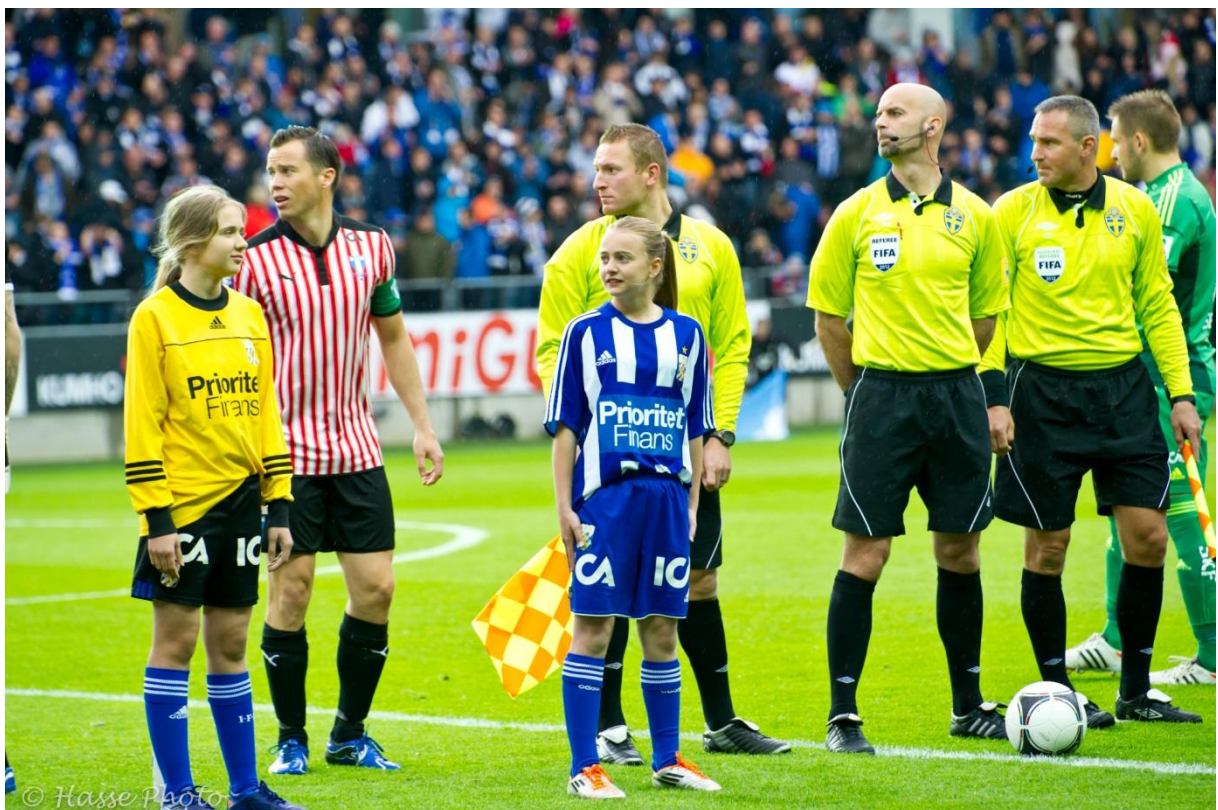
Coacherna vill tacka både H/B-tjejerna för en fantastiskt väl genomförd match, men även våra ärade medsysstrar och -bröder från ÄIK - ni är bara genomgående fantastiskt underbart grymma! Andra halvlek var nog en av de bästa vi gjort hittills i år. Detta mot ett motstånd som definitivt är ett av Västsveriges bästa (glöm inte att Älvisarna är regerande Dana Cup-mästare) och absolut ett av de trevligaste. Kompisringen efter matchen med domaren i mitten är också något som kommer sitta i hjärnbarken ett tag framöver.

Nu fortsätter vi vår "superweek" med att traska in på Gamla Ullevi på måndag tillsammans med Tobbe Hysén och de andra, träning på tisdag och sedan väntar Vittsjö-läggret till helgen. Men dessförinnan skall vi premiärträna på Björkö imorgon, söndag. Ha en fortsatt härlig helg och vecka alla änglar oavsett om ni befinner er i ö- eller älv-världen!

14 maj 2012

Inmarsch med Blåvitt på (Nya) Gamla Ullevi

18-20 maj 2012

Träningsläger i Vittsjö

I dagarna tre har nu Västsveriges i särklass gladaste och överlägset mest fotbollskunniga F13-gäng haft läger i skånska damallsvenska topplaget Vittsjö. Bilresan ner gick över förväntan och även med ett stopp på MacIDonken så visade det sig att vi landade i Vittsjö 1 timme före schemalagd tid. En bra start på lägret!

Tjejerna fördelade sig snabbt på de olika rummen och husen i det nästintill 100-åriga gästhemmet, innan det var dags för en ny bilresa, denna gång knappa dubbla kilometrarna till den allsvenska arenan på Vittsjö IP. Efter lite inledande uppvärmningsövningar så dök Vittsjös två amerikanskor, Kendall Fletcher och Danesha Adams, upp. Det är två tjejer som det gäller att hålla koll på framöver (lite historik finns på Wikipedia: http://en.wikipedia.org/wiki/Danesha_Adams och http://en.wikipedia.org/wiki/Kendall_Fletcher). Danesha och Kendall snackade först lite med tjejerna och undertecknad fick tillfälle att briljera med sitt engelska uttal. Sedan blev det skottövning under ledning av de amerikanska landslagstjejerna - en övning som nu tjejerna vill köra på varje träning framöver.

Samlingen kring temat lagkänsla och lagsammanhållning i Vittsjös klubbstuga efter träningen gjorde att tjejerna ökade på sin matlust med uppemot ett par-tre hundra procent. Det grillade och välsaltade köttet med tillbehör, som allt var tillagat med öm moders-, faders- och Mariana-kärlek, slank därför ned i vårsolens skens och under knottens vilda pardans kring våra huvuden.

På detta följde en kväll och natt, som bjöd på en hel del fnitter, några spökhistorier, en nattlig utflykt till Hässleåla på jakt efter specialbeställd föda, ett par nyfikna möss, några ännu nyfiknare insekter och framförallt en sovrumskyla, som skulle få en eskimå att längta efter en kaminlös igloo nedsänkt i inlandsisen. De som råkade befinna sig i de övre etagerna klarade sig ändå hyggligt undan, medan de som hamnat i marknivå fick vänja sig vid istappar i alla kroppsdelar som råkade friläggas.

Frukosten efter en sådan natt var givetvis välkommen och inte minst deliciös. Vädret hade gått in i en mer avvaktande och närmast lamslagen fas, vilket inte gjorde det enklare att värma den frusna fysiken. Lite sömnbrist gjorde också att flamsigheten tilltog i styrka under dagen. Några tappra själar begav sig ut på en morgongymna på allt mellan 10 snabba Emma-djupledslöpningar och upp emot ett normalt Julle-dagsverke på plan (d.v.s. 0,5-10,8 km). Bildbevis på åtminstone Magnus och Richards bravader i Vittsjön Runt finnes.

Tjejerna däremot valde istället att ta sig an träning, och det blev ett drillande i försvars- och anfallsövningar, blandat med spelarsamtal. Efter en återigen utsökt måltid under ett begynnande dripp-dropp, så var det sedan tillbaka igen till Vittsjö IP för träningsmatch. Inte sedan den senaste föräldramatchen har nog tjejerna ställts mot ett mer heterogent motstånd. Vittsjö mönstrade två lag där killar i åldrarna 12-14 (?) och tjejer i åldrarna 12-15(?) blandades. Ivrigt påhejade av föräldrar under tak och med ett strilande regn i nackhåret, så fick vi för första gången bevittna två 11-tjejamatcher, som the Incredible HBÖ:ers skötte med den äran.

Första matchen hade vi bra tryck i båda halvlekarna och med lite mer tur och mindre virkesdarr så hade det kunnat bli ett par mål till, men det slutade med seger 3-0. I andra matchen stod det ett par långa, snabba och killar och tjejer i Vittsjös anfallslinje och ett par djupledsbollar på dem gjorde att vi

en bit in i matchen låg under med 1-3. Tjejerna knöt dock näven i byxfickan, som vi har vant oss vid den senaste tiden, och anfallsspelet flöt på betydligt bättre i slutet på första och början på andra. Snygga kombinationer och cross-instick (egenpåhittat ord) bjöds vi på, och det resulterade i 4 raka mål och vinst med 5-3. Vi ska inte heller glömma försvarsspelet som var kanonbra för att vara första 11-mannamatchen. Tilläggas ska också att vi spelade på en riktig, allsvensk, arena - en härlig upplevelse för tjejerna och en försmak av vad som (förhoppningsvis) komma skall...

Kvällen inleddes med kycklinggrillning i regn och poängpromenad där tjejer och mammor/hustrur fick lära sig mer om vad vissa av männen i samlingen har för intressen. Men kvällens höjdpunkt, åtminstone i den delen av förläggningen där jag befann mig, var nog Champions League-finalen mellan Bajen ifrån Tyskland och hela Englands stolthet och det Brittiska Imperiets försvarare - Chelsea. Det hela avlöpste fullt planerligt med en kassaskåpsäker straffseger, som fick herr Bergeld att fortsätta drömma ljuva drömmar om shejk-miljarder. Ett stort TACK till Torgny Haraldsson, som altruistiskt offrade sig själv och sin Boxer-box för vår skull!

Samme Torgny fixade också med viss lobbyverksamhet att nästkommande natt inte blev lika full med flytande kväve som den föregående. Pigga och glada vaknade vi därför upp till en solig morgon. Lite hoppackning och sedan tillbaka till Vittsjö IP för ett sista träningspass. Återigen drillningar i försvars- och anfallsövningar och vårt andra hem, omklädningsrummet på Vittsjö IP, fick sedan utrymmas för att göra plats för allsvenska Djurgården. Några tjejer blev sugna på bad i sommarvärmen, något som revs av innan det var dags för lunch.

Sista punkten på programmet blev den allsvenska matchen mellan Vittsjö och Djurgården. En härlig inramning med närmare tusen åskådare på den lilla arenan, stekande sol och ett stundtals bländande spel från de röd-blåa tjejerna gjorde att det här blev en perfekt avslutning på lägret. I andra halvlek kom målskyttet igång också och genom en seger med 4-1, samtidigt som de andra topplagen Tyresö och Malmö förlorade, så ligger Vittsjö i delad ledning i damallsvenskan. Vi har nu tränat med två av Sveriges absolut bästa lag - Vittsjö och Göteborg. Hur många F13-lag i Sverige har gjort det?

Nu är klockan alldeles för mycket för att fortsätta skriva, så till sist måste jag bara tacka alla som har gjort det här lägret möjligt och bidragit till ännu en succé för tjejerna:

- Först men inte längst - ALLA TJEJER, som trots mänskliga fel och brister som allmän nedskräpning och tidsoptimism, är fantastiskt roliga att jobba med
- ALLA VUXNA (och givetvis småsyskon), som var med under lägret och skötte all markservice - skjutsning, matlagning, städning, påhejning och inte minst pajätning
- TORGNY HARALDSSON, som varit med i planeringen från början och även stöttat oss på plats i smått som stort
- BIRGITTA "STELLAMAMMAN" ALEXANDERSSON, som varit med i matplaneringen och även bidragit med sin utsökta hemmalagda müsli och kanongoda bullar
- VITTSJÖ-GÄNGET, som gav oss fantastiskt bra mottagande, öppnade upp sin anläggning på alla tänkbara sätt och hjälpte oss tillrätta.
- HAR JAG GLÖMT NÅGON NU? I så fall så tackar vi även er

Nu ser vi fram emot kommande träningar, matcher i serien och inte minst sommarens cuper. Vi är taggade och beredda!

28 maj 2012

Hönö/Björkö – HisingsBacka 3-1

Han sjunger: Reverse!

Vårseriens fjärde match var den första riktiga hemmamatchen och Heinövallens gröna matta inkl. ökenfläckar var spelplatsen. Dessutom var det förmatch till Hönö IS A-lag och dagen till ära hade Janne fixat matchprogram i fyrfärgstryck. Hönöhimlen visade sig också från sin blåaste sida och det var solklart att det skulle gå åt mycket vatten på denna tillställning. Just uppvärmning kanske inte kändes som det mest nödvändiga denna dag, men tjejerna skötte ändå uppladdningen med den äran.

Våra motståndare, Göteborgs Juventus - Hisings-Backa, kom handbromssladdande in på Heinövallens parkering en kvart innan matchstart och när de klev ut ur bilarna kunde vi konstatera att de hade växt till sig ordentligt sedan vårt senaste möte. Direkt på avspark visade det sig också att detta inte skulle bli en "walk in the park", utan att vi verkligen måste ta i. HiBa var taggade till tusen och satte full fart och gav oss inte en lugn stund i uppspelen.

Det är nog något vi får vara beredda på framöver - att de lag vi möter känner till att vi är bra och kommer superladdade för att slå oss. Smickrande, men kräver också att vi är koncentrerade i varje läge och inte tror att det bara är att ställa ut skorna. Det har hänt i ett par matcher tidigare och något vi får öva mer på. I nästan samtliga våra matcher är vi bättre i andra halvlek än i första, men det blir så mycket enklare om vi är taggade från början.

Med lite tur så hade HiBa kunnat ta ledningen i den här matchen, men istället räddas vi denna dag av en rusch från Andborn längs hela vänsterkanten som slutar med en klockren tripping från en HiBacka, som den övertydligt pedagogiska domaren blåser en rättmätig straff på. Julia upphäver myten om att den som har fixat straffen inte skall ta den, stegar fram och sätter den stensäkert till vänster om mållisen.

Tyvärr hjälper målet inte till att få spelet att lossna, utan HiBa är fortfarande både etta, tvåa och trea på de flesta bollar. Vi kämpar oss dock in i matchen successivt och kommer i ett par farliga chanser. Men sanningen att säga så gör HiBa det med. Lite för krångliga och slarviga uppspel gör att de svartklädda gasellerna får tag i bollen för enkelt och skickar tillbaka bollen gång på gång in mot vårt straffområde.

I halvlek pratar vi om att försöka spela enklare, och att möta bollen och medspelare. Vi måste vara betydligt mer taggade och tävla i varje närkamp. Det blir också bättre efter halvtidsvilan. Vi visar en bättre inställning och har flera bra chanser innan tvåan sitter där på en snygg kombination. HiBa kommer dock i flera farliga anfall, och på ett av dem där vi tappar markeringen i mitten av banan så sitter reduceringen. Det blir lite nervöst en stund innan vi lyckas trycka dit en välförtjänt trea också och efter det var det mest en transportsträcka mot slutsignalen som kantades av en och annan träff i virket från vår sida och ett spel som började lossna ju längre matchen led.

Sammanfattningsvis kan man säga att det inte var någon champagne-fotboll denna gång, snarare lite halvljummen Oboy, men det var skönt att få lite rejält motstånd och det var en match som vi lärde oss betydligt mer på än den där vi senast spelade lite hafsigt och okoncentrerat (9-0-matchen mot

Utbynäs). Det är ett styrkebesked i sig att även de gånger vi själva inte spelar på topp och möter bra motstånd så tar vi hem det ändå hyfsat kontrollerat.

Eftersom Torslanda förlorade sin match mot Qviding i samma omgång så ligger vi nu 5 poäng före närmsta lag i tabellen. Det innebär att vi kan säkra seriesegern redan på torsdag mot Torslanda (var det en tanke med den speldagen, GFF?). En vinst där och det blir guldhattar och Pommac...

Någon som fattade rebusen i rubriken? Tänk engelsk översättning + svensk översättning... Första/förste med rätt svar vinner en glass på nästa träning. Det har en viss koppling till bilden med skillnaden att det är en han istället för en hon och att det är motsatsen till eufori. Nu har ni fått tillräckligt med hjälp...

Hoppas solen håller i sig något så när i veckan så syns vi närmast på tisdagsträningen. Tack alla föräldra för stödet under dagens match. Ett särskilt tack till Magnus, Veronica, Richard och Tobbe för hjälp med grill och entré före och under A-lagsmatchen!

1 juni 2012

Torslanda – Hönö/Björkö 0-2

När maj tog farväl med en småkylsolig kväll så var vi tillbaka på Torslandavallen för att säkra seriesegern. Förra gången var en kulen höstkväll i början på Oktober när vi säkrade förstaplatsen i höstserien mot Öjersjö på "Lilla Plan". Nu hade vi avancerat till A-plan och hade ett stort och taggat gäng med oss.

Två av tjejerna, Wisewoman och Emma, var tillbaka efter småskador och fick testköra i andra halvlek. I övrigt ställde vi upp med en lite annan formation än brukligt och satsade på ett 3-1-2-1-1, eller 3-4-1 för att vara lite mindre komplicerad. Nackdelen var att den enda anfallaren kände sig lite ensam och isolerad ibland, men fördelen var att vi fick en lite jämnare fördelning gentemot Torslandas starka mittfält.

Det blev också långa stunder ett ställningskrig och kamp om mittfältet som resulterade i väldigt lite ordnat spel och ett passningsspel som bara funkade i små portioner. Torslanda kommer i ett par riktigt farliga chanser i första halvlek som antingen smiter utanför stolpen eller i sista stund blockas av ett försvarsben.

Försvarsspelet skall över huvud taget lyftas fram under hela matchen. Det var i det närmaste fläckfritt. Mycket bra beslut när man skulle avvakta eller gå på, bra kommunikation och understöd åt varandra och framförallt ett lugn och en säkerhet som gjorde att det aldrig blev riktigt stressat även om Torslanda lyckades såga sig igenom den första försvarslinjen - det fanns alltid någon mer som fångade upp attackerande rödingar.

I uppspelen och framspelningarna är vi dock lite för hafsiga och stressade. Alltför ofta gick bollen till en röd spelare istället för en vit. Stundtals kommer vi in i tjongandet igen och slår passningen lite för tidigt istället för att ta in bollen, titta upp och spela kontrollerat.

0-0 i halvlek och paussnack med sammanbitna tjejer. Vi kommer överens om att inte släppa taget. Alla känner att vi har den här matchen och att målen kommer om vi bara är tålmodiga. Efter paus så ser spelet också mycket bättre ut. Vi kommer i fler anfall på kanterna och lägger fler bollar i djupled som är möjliga att nå för våra anfallare.

En bit in i andra kommer så 1:an på ett riktigt mönsteranfall på 1 eller 2 touch hela vägen från backlinjen. Det avslutas med ett riktigt snyggt inlägg där Elinjho (ja, jag vet att jag inte får kalla dig så, men tycker själv att det är ett ganska fyndigt artistnamn...) kommer på bortre stolpen och stöter in den. Härlig fotbollskonst!

Efter det tar vi över spelet mer och mer. TIK-tjejerna kommer upp i några ströanfall, men betydligt färre än i första halvlek. Fortfarande är det mycket kamp på mittfält och i den sista tredjedelen av plan och det där riktigt snabba passningsspelet vill inte riktigt infinna sig. Efter en fantastisk kämpainsats från Andborn där hon själv driver upp bollen och får ett skottläge med retur och retur igen och igen och, och, och sen sitter 2:an där välförtjänt... Glädje!

Efter 2-0-målet så kontrollerar vi matchen. Vi har ytterligare ett par riktigt bra lägen (virkesträffar och frilägen) att sätta både 1 och 2 mål till, men det stannar vid en 2-målsvinst. Efter slutsignal och tack

till mannen i svart och tjejerna i rött så är det dags för segerjubel, "Guldet kom hem till Skärgårn igen" och Pommac-fontän. Med en omgång kvar är seriesegern i högsta Göteborgsserien redan säkrad. Ett imponerande resultat och vi tränare, ledare och föräldrar är bara sååååå stolta över er! Ni gör det om och om igen på beställning. Ni ÄR grymmare än Barca!

Det där tilltaget med att blöta ner tränarna efteråt ska dock stävjas! Vi får väl se om ni är lika kaxiga efter nästa veckas fyspass med 100 pushups och 200, nej förresten 300 armhävningar med klapp... moohahahaha...

Efter matchen fick tjejerna själv rösta om de ville spela träningsmatch mot P99:or och det var överväldigande majoritet för ett ja, så 11-tjeja mot 11-killar it is... Datum återkommer vi till. Dessutom planerar vi en träningsmatch mot Öckerös F-98:or för att tagga upp inför sommarens 11-tjejacuper.

Närmast är det talangträning på söndag och vanlig träning på tisdag. Ladda batterierna för i juni blir det åka av... Och njut av att ni återigen är bäst i Göteborg! NI ÄR HELT ENKELT CRÈME DE LA CRÈME!

15-17 juni 2012

Panaxia Cup, Hallstavik

AIK Panaxia Cup för de bästa lagen som Norden erbjuder i F-13 klassen.

2012-06-15 - Nu har vi landat i Hallstavik. Från inbokad övernattnig i skola har vi nu checkat in i Scoutkårens stuga. Tjejerna har käkat, kollat Sverige ta stryk av engelsmän och förhoppningsvis lagt sina söta huvuden på kudden. Vi övriga vuxna har kört 1 timme till Björkö (!!!) och Lyckhems vandrarhem. Landskap och omgivningar är fantastiska. Måste vara Sveriges vagga som Janne sa i bilen. Hur äventyret än slutar har tjejerna gett åtminstone mig en glädjeinjektion i landskapsinsupning.

Så här blev lottningen i Girls 13:

Grupp 1: AIK 1, Höllvikens GIF, Umeå IK, Husie IF, QBIK, IF Brommapojkarna

Grupp 2: AIK 2, Umedalens IF, Häverödal SK, Södra Sandby & vi - HönöBjörkö.

Dagens resultat Grupp 1: AIK 1 - Höllvikens GIF 2-0, Umeå IK - Husie IF 0-7,

QBIK - IFBP 7-0.

Dagens resultat Grupp 2: AIK 2 - Södra Sandby 0-3, Umedalens IF - Häverödal SK 0-0.

08.30 imorgon startar 11-manna-utbildningen. Rich

Lördag 2012-06-16 - 08.30 blåstes matchen igång på Malmens IP Herräng Hallstavik, mellan HönöBjörkö & AIK. Planen ligger ute i myggtät skog så fansen höll igång & rörde på sig redan från start.

Spelarna gjorde detsamma. Vi skapade hyggliga chanser initialt, men AIK slog en lång djupledsboll som en hypersnabb anfallare tog tag i och blev helt fri i full fart mot Nadja. AIK:aren gör en liten vickning sidledes och avslutar stenhårt. Nadja gör en superräddning genom att blocka ut bollen till hörna.

Därefter tar vi tag i spelet och dominerar matchen med flera anfall. Våra spelare sätter hög press och efter en tillbakaspelning till mållisen brtyer Tilda en passning på högerkanten, lägger bollen på höger fot och slår in den bakom målvakten. 1-0. Fortsatt säkert back- och mittfältsspel gör att vi har mycket bollinnehav. Sju minuter före paus får Elin J en boll mitt utanför straffområdet - hon gör inget misstag och tvåan sitter säkert i burgaveln. Vi kan till tillhalvtidsvila med 2-0.

I andra halvlek lägger AIK in en högre växel samtidigt som vi stressar i passningsspelet och tappar mycket boll på mitten. De gör 1-2 bakom en i övrigt storspelande Nadja. Batteriet håller på att ta slut i datorn, varför även matchen nu tar slut. SEGER 1-2. Nu är det lunch. Nästa match 13.30.

Lördag 2012-06-16 - 22.36. De helgrymma tjejerna från Västkusten har idag spelat glödhet fotboll. Efter segern mot AIK2 var det 13.30 dags för ett tufft möte med skånska Södra Sandby från Lundatrakten. De visar sig vara helt fantastiska i sitt spel. Alla spelare på alla positioner var grymt bra. Passningsspelet var helt outstanding och anfallare efter anfallare sprang på djupet och kom till avslut. 0-6 blev slutresultatet, men några av våra tjejer var på gott humör ändå. Det var helt enkelt en god lektion i elvamanna-fotboll.

Kl.15.30 var det dags för Umeådalens IF. Tjejerna har fått i sig lite kolhydrater och är nu sugna på att revanschera sig. Spelet flyter på fint och vi tar hem segern med 3-1. Huvudet är vid detta laget helt tomt varför referatet får utvecklas av Janne eller Claes i efterhand. Därefter är det lång vila fram till nästa match kl 20.00.

Nu är det Haverödal som står för motståndet. I denna match ville och vågade samtliga spelare i HBÖ mycket. Vårt spel var i princip felfritt. Målvakt, backar, mittfältare och anfallare deltog alla mycket aktivt i spelet. Några härliga minnesbilder kommer nu plötsligt till mig (antagligen för att det var nyss). Alexandra dribblade och slog djupledsbollar som att hon aldrig gjort annat. Johanna kickade till sig själv i straffområdet och drog in den på volley. Stella vann alla dueller på kanten. Julia I vann närkamper, löpningar och hade flera avslut som smet strax utanför. Elin J lade både hörnor och mål. Elin T stoppade allt och spelade fram på djupet. Ebba vann allt, höll i bollen och hade också avslut på mål. Nadja fick också vara med och både rädda och möta med löpningar och uppspel. Vickan vinner allt och rundar därefter sin motspelare innan hon spelar upp. Alva B & Alva W är i princip helt felfria och tajmar alla brytningar. Julia Alsvik håller i boll och vinner densamma samtidigt som hon deltar i offensiven. Julia Andborn och Maja hittar varandra hela tiden. Julia A drar flera på väg in i straffområdet för att sedan osjälviskt avsluta med snygg pass snett inåt bakåt. Maja rinner igenom och avslutar snyggt. Ronja håller mitten och dirigerar och levererar bollar. Tilda både passar boll ut på kanter och tar löpningar i mitten som hon vinner gång på gång. Ida vinner nästan alla löpningar och är stenhård mot de hårda. Hon leder dessutom hejklacken mellan bytena. Felicia tar sig in i straffområdet och tar flera avslut på mål, men målvakt och backar lyckas få ben och skor på bollen. Emma & Salome som vilar i matchen är grymma tillsammans med hejklacken. Den består av Axel, Ludde, Jacob & Agnes. De tutar och ropar och överröstar allt annat på arenan. MATCHEN då? Jo den slutar med 7-1 till de vita eleganterna. En stor eloge till ledarna som guidar spelarna till stordåd: Janne, Claes, Johnny, Christina & Maria Lysell som tar hand om tjejerna denna helg. Har jag glömt nån nu så beror det bara på att jag e dum i huvet.

SEMIFINAL för HönöBjörkö F99 i den Stockholmstäta AIK-PanaxiaCupen. Kan man bli annat än Imponerad!?!

Rich the Bitch

STOLTHET! Det är något man känner efter en långhelg ihop med dessa tjejer i Hallstavik. Sveriges 12 bästa lag är samlade, från Umeå IK längst uppe i norr till Höllviken i söder. Referaten från gruppsspelsmatcherna har ni fått förtjänstfullt rapporterade här av Rich sedan tidigare. Tjejerna

plockar skalper från Norrland, Stockholm och övriga Mellansverige och står sedan som ett av fyra lag i semifinal.

AIK:s handplockade akademilag stod i en klass för sig. Det är inte mycket att säga om. Men att ett kompisgäng med tjejer från två små öar i Göteborgs Norra Skärgård kan stå upp på ett sådant sätt mot gräddan av F13-lag - det är makalöst imponerande. De visar det som vi anat tidigare - Hönö/Björkö F99 är ett av de bästa lagen i sin åldersklass i världens största lagsport!

Med denna turnering så har vi också fått känna på något som vi är väldigt ovana vid - att förlora. Tjejerna har fått lära sig att hantera det och har gjort det med den äran! Visst har det varit sura miner och hängande huvuden i besvikelsen efter en förlust. Men det har efter varje förlust vänts till positiva kommentarer och knutna nävar i byxfickan.

Att kämpa sig igenom 6 tuffa 11-mannamatcher (1 timme per styck) på mindre än 36 timmar är en bedrift i sig. Bedriften blir inte mindre av att det här var första gången någonsin som vi spelar riktiga tävlingsmatcher på 11-mannaplan. Våra motståndare har alla spelat 11-tjeja i 1,5-2 år tidigare, och i vissa matcher (mot de allra duktigaste lagen) märktes det att de hade slipat på detaljer i 11-mannaspelet långt mycket längre än vi har haft chansen till. Så med fler träningar inriktade mot 11-tjejaspel i benen och med ännu fler träningsmatchtillfällen mot bra motstånd, så kommer det inte dröja länge förrän vi har ett spel som kan ta oss till en ny nivå.

Ser vi tillbaka på de matcher som vi inte lyckas ta hem så möter vi AIK:s små tennsoldater (stöpta i samma form) som har teknik och passningsspel som är svårt att försvara sig mot när de är vana att slå passningar på yta och vi på fot. I sitt eget referat på sin blogg så erkänner de att vi lyckades störa dem i början på semifinalen på ett bra sätt. Första 10 minuterna hänger vi med bra, lyckas stänga ytor och skapar dessutom både en och två farliga målchanser. När väl vår nolla spräcks så tappar vi dock luften, samtidigt som de givetvis blir "boostade".

Förlusten mot Södra Sandby, som refererats tidigare, är mer ett resultat av ett lag som har fysik blandat med god teknik och dessutom toppat med några riktigt vassa kontringspelare. Återigen, hade vi lyckats få in bolluslingen under de första 10 minuterna, hade matchbilden kunnat vara helt annorlunda. Målen rinner iväg p.g.a. ovanan att förlora och tappade sugar.

Matchen om tredjepris är kanske den förlusten som svider mest. Vi möter QBIK, som på förhand sägs vara ett lag som konkurrerar med AIK om titeln "Bäst i Sverige". De vann också Boo FF:S inbjudningsturnering (7-manna) som IFK Björkö var med i för ett drygt år sedan i Stockholm. När väl matchen sätter igång märker vi dock att vi har spelet långa stunder. I första halvlek presterar våra tjejer kanske det bästa spelet i hela turneringen och pressar tillbaka Karlsta-tösera. Jag tar det som ett bevis på att ju fler 11-tjejamatcher vi får i benen desto mer rätt kommer vi hitta i spelet.

När oturen grinar oss i ansiktet under andra halvlek och QBIK lyckas få in ett par "skit mål" så går det inte att krama ut mer energi ur tjejerna. Och egentligen spelar det ingen roll om vi kan titulera oss trea eller fyra i den här turneringen. Tjejerna har bevisat för sig själva och för alla som ser på att de hänger med de bästa. Det räcker!

TACK alla tjejer för en makalös helg! Ni gör oss ledare, era föräldrar, syskon och alla andra runt laget grymt STOLTA! TACK också alla föräldrar och familjer som följde med upp till Hallstavik och trots regn och rusk förgyllde vår helg som supportrar, transportörer, morotshackare, väskbärare och diverse

andra mindre glamorösa göromål. Ert stöd är ovärderligt - även om det inte alltid syns på tjejerna efteråt (den hemligheten kallas "Tonåren" om ni inte visste det redan...).

Ett särskilt TACK till Maria som med fast hand och på ett omsorgsfullt sätt ordnade upp logi, läggtider och packningsrutiner. Att på toppen av det få styr på både mig och Janne är inget annat än en bedrift. Någon som är mer klippt och skuren för uppgiften har jag svårt att tänka mig! Helt enkelt lysande! Minnesbilden med en Maria i tältstol och med ett golfparaply i handen muntert skrocka och peppa tjejerna vid sidan av plan kommer sitta i hjärnbarken länge än...

Sist men absolut inte minst stort TACK till våra hejaklacksledare och tillika syskon: Ludde, Agnes, Jacob och Axel! Ni höll verkligen igång hela tiden, med vuvuzelor, med hejramsor och med diverse andra oljud. Ni var helt enkelt underbara stämningshöjare! Stort cred till er.

Efter äventyret i Stockholm är det nu dags att ladda om inför äventyret i Skövde. Låter inte lika glamoröst, men tror att det också kan bli en nyttig erfarenhet. Tjejerna är slitna efter mycket och hårt matchande och därför vilar vi från ordinarie träning på tisdag och är tillbaka på söndag igen (på Björkö). Vissa tjejer har fotbollsskola, antingen som utövare eller hjälpledare, och övriga får istället slicka de eventuella sår och myggbett som uppkommit under helgen.

HBÖ F99 - VÄSTKUSTENS STOLTHET!

28 juni – 1 juli 2012

Skadevi Cup (ett lite skadeskjutet referat som börjar en bit in i turneringen)

ALLA spelare är ruggigt bra. Många har lyft sig till heeelt nya nivåer. Vi leder gruppen med 6 poäng. Nu är det käk och snart e de disco & killar som gäller. Då drar jag till Klåvasten. Nästa match imon 12.30 mot Trollhättan BoIS. See you then...

Lördag 2012-06-30

HönöBjörkö F99 är klara för A-slutspel (om vi inte tappar 10-11 mål i målskillnad). Måste bara berätta om slutet av gårdagens match mot Bors SK. P99 hade anlant och stod vid högersidan och hejade & ropade på tjejerna. Det fick några tjejer att tveka på inhopp på just den kanten. Elin J vinner boll - killarna ropar "Kom igen nu Elin!" Sen blev det åka av. Elin står i princip still och snurrar fram & bak så motspelaren är uppe läktaren. Jubel från kill-massorna. Ett & annat hjärta vanns där. Matchen mot Trollhättan BoIS handlar om gruppseger eller ej. 12.30 får vi se hur det blir med det. De båda misstänkta hjärnskakningarna visade sig vara feldiagnoser av Dr. Andborn, som tur var. Idag är det bara en match (Sannolikt) så vi hoppas på att kunna göra något skoj idag som inte handlar om fotboll eller tonårshormoner. Stay tuned..

HönöBjörkö vs. Trollhättan BoIS, 1-0. Mycket känslor hos tjejerna idag. Detta var en kämpamatch. Trollhättan var klart taggade eftersom det handlade om A- eller B-slutspel för deras del. De mindes också vårt senaste möte i Ö-Bollen vinter, vilket tränaren påpekade efter matchen. Han sa också: "Ni har några riktigt bra fotbollsspelare i det här laget, 18 stycken närmare bestämt." Våra tjejer fick slita i denna match. Deras backar var mycket säkra och vi fick heller aldrig tid med bollen eftersom de pressade bollhållare hårt hela tiden. En effektiv taktik under stor del av matchen. En bit in matchen började de våra att mala på. I 18:e minuten kom vårt 1-0 efter snyggt inspel från kanten, direktavslut i nätet. Trots det - Flera av tjejerna hängde med huvudet och var mycket självkritiska. Namedropping (godkänd av namngiven): Julia I kom utspringande i slutet av första och tyckte att hon missade för mycket och ville inte spela mer. Ack denna hårda självkritik som många av tjejerna bedriver.

I pausen tog Claes till orda med rejäla toner. Han "skällde ut" tjejerna med orden: "Här sitter ett gäng med hängande huvuden och ser ledsna ut. Ni har vunnit alla matcher, ni leder denna och ni är just nu gruppsegrare och därmed i A-slutspel!! Då får ni faktiskt skärpa till er & vara lite glada och njuta av matchen."

Fortsättning Julia I - efter ett litet snack lovade Julia att göra ett inhopp och ge järnet i några minuter så får vi se hur det känns sedan. OCH VILKET INHOPP JULIA GÖR SEN. Tar bollen på högerkanten, ruschar och får en back emot sig. Först snurrar hon upp backen en gång & förbi. Sen väntar hon in och snurrar backstackarn en gång till. Därefter dribblar hon nästa back fullständigt. Medan backen är uppe på läktaren för att köpa varmkorv, slår Julia ett fint ett inlägg. Hela laget jublar! Julia gör därefter en rusch ifatt anfallande röda tjejer, bryter uppspelet och kan sedan gå ut och byta en stund med riktigt skön känsla i kroppen. Fasen va bra att hon inte gav upp utan visade sig själv hur bra hon är. Jag är säker på att alla som var där, spelare, ledare & publiken på andra sidan såg vilken härlig upplevelse detta var.

Matchen slutar 1-0. En ren kämpainsats. Tjejerna har tagit hem gruppsegern genom att vinna tre matcher, 4-0, 4-0, 1-0. Inga mål insläppta säger något om kvaliteten på backlinje & målvaktsspel. I

skrivande stund är Jagge & Clagge på Skultorp och rekar kvartsfinalmotståndet. Det blir segraren i matchen Kärra KIF vs Västerviks FF. Tjejerna har på eftermiddan i olika konstellationer chillat här, varit på stan samt badat i badhus. Jag kan meddela att jag nu är heeelt slut. Kvartsfinalen spelas imorgon Söndag kl 09.00.

Söndag 1 Juli - Kvartsfinal mot Västerviks FF, Ösregn, inget flyt, men 5-2 vann tjejerna med och de är i Semifinal mot Madesjö IF. Inför matchen strömmar våra supportrar in från alla håll.

Västerviksledarna var chockade över vår hardcore-klack. Västervik hade två mammor med sig. Bra start som visar sig bli ännu bättre. Efter avspark rinner Tilda igenom 4 backar och beslutar sig sent omsider för ett avslut. Pang & 1-0 efter 8 sek. Därefter spelar de våra sitt fina passningsspel och vi gör ett till under de första 15 minuterna. Västervik spelar fysiskt och gör det jobbigt för oss. De reducerar på ett stenhårt skott. Vi har många avslut, men studs utanför hela tiden. Här går vi ned oss lite grann en stund, men Andborn är på väg igenom och blir fälld i straffområdet. Hon sätter själv straffen stenhårt och 3-1 gör att det känns OK resten av matchen. De får en frispark utanför straffområdet och våra spelare är inte alls vakna, står och tittar medan deras duktiga skytt sätter en snabb frispark som Nadja utan hjälp ändå försöker att hejda och de reducerar igen. 3-2. Härefter tar tjejerna i och gör både 4 och 5-2. Backspelet var outstanding och Vickan kunde knappt andas efter matchen. Imponerande.

Söndag 1 Juli på Pizzeria Napoli - Semifinaleseger mot mycket kompetenta Madesjö IF. 1-0. Det var fysiskt spel och Madesjö spelade med en säker defensiv och passningar som hittade rätt adress hela tiden. HönöBjörkö-tjejerna spelade hela tiden med ett högt tempo och vi hade mycket spel från mitten och framåt. Som vanligt var våra backar 100%-iga. Matchen var mycket spännande och vi gick till paus med viss mersmak även om de hade några hårda skott & frisparkar som Nadja plockade ned stabilt. En fotparad från Nadja får hela publiken att dra en suck av lättnad. En bit in i andra halvlek kommer Tilda från vänsterkanten och jobbar sig förbi backar längs kortsideslinjen. Väl framme vid mål var det lika bra att slå in den i bortre. 1-0 och vi fortsätter spänningen hela matchen ut. Två ruggiga frilägen får Madesjö. Vid det första rusar Tami ut och räddar bollen från fötterna på en fri anfallare. I läge nummer två skjuter hon stenhårt och högt - Bollen är på väg in under ribban, men Tami gör en otrolig enhandsräddning. Vi vinner och är åter i en CupFinal. RESPEKT till er tjejer!

Finalen mot grymt duktiga Våmbs IF började tungt. Ur vårt mindre objektiva perspektiv: Domaren gav bort hörnor & frisparkar till vår motståndare i matchens inledning. De förvaltade det väl. 1-0 och 2-0 kom redan efter 10 minuter. Stenhårda, välplacerade skott som Nadja inte kunde göra något åt. Lite mer Objektivt: De grönklädda tjejerna hade rätt positioner hela tiden över hela planen och låg tätt på oss och vann nästan varje bollduell. De tryckte ned oss i vårt straffområde och förtjände helt enkelt de två första målen. Nu drar vi av plåstret snabbt: Spelarna - Efter 2-0, när 10 minuter av matchen hade gått, valde några utav våra spelare att vika ned sig. De valde att sluta spela. Gick inte in med kropp, mötte inte passningar och stack bara fram en fot lite lojt. Ville bli ubytta och inte gå in igen. Då återstod fortfarande 40 minuter (eller 80%) av Finalmatchen. Det är inte OK eftersom de andra tjejerna fick springa tills de inte hade luft kvar i lungorna. Nåväl, Här har vi något som vi började diskutera med tjejerna i Vittsjö, men som vi behöver träna mycket på. (Jo, vi har snackat med de inblandade spelarna om matchinsatsen)

Ledarna - När domaren blåste igång andra halvlek hade vi endast 7 eller 8 spelare på planen. Bytena funkade inte bra. Visst kan vi hänvisa till att vi inte visste vilka på bänken som var redo för spel, men

vi var 4 stycken som inte gjorde ett fullgott jobb idag vilket bidrog till att några av tjejerna inte var säkra på om de var på rätt plats stundvis.

Tillbaka till matchen - Planen var verkligen inte rolig. Vattensjuk över stora delar så spelet blev aldrig vackert. Våmbs spelade verkligen kompetent elvamanna. Vid ett anfall lyckas en grön rinna igenom, det för övrigt vilt kämpande försvaret, och slå in 3-0 bakom Tami. De HBÖ-tjejer som kämpade gav verkligen järnet och det var gott att se dem springa, passa och bryta i andra halvlek. Namedropping: Alva Wiseman kom in efter en skada. Plötsligt blir en grön helt fri en bit in på vår planhalva. Alva sätter efter fast det är hopplöst. Magiskt nog kommer Alva ifatt, trycker ut tjejen med kroppen och slår ut bollen till hörna. Glenn Hysen, släng dig i väggen. Det var en skön slutscen. Vi var nu besegrade av ett klart bättre fotbollslag från Skövde. De tjejerna vill vi möta igen. Få se om det kan ordnas.

Efter matchen gråter vi en skvätt för att sedan promenera ned till scenen och lyfta Silverbucklan. Vi får ändå njuta ordentligt av att ha spelat riktigt bra fotboll och tagit oss hela vägen till final. Tjejerna har glömt förlusten vid första rondellen efter cupcentret. Orden "det här var den bästa cupen någonsin" fälls av hela gänget i min bil. Jag tror att fotbollen bara var en delkomponent av flera i det omdömet. Därefter följer två timmar hem med volymen på högsta med bilen full av sjungande tjejer. På färjan hem sedan dyker den ena efter den andra tjejen upp och dansen går för fullt mitt på färjan. Sov gott tjejer, publik & inte minst tränarna Jagge, Clagge & Joggy som gjort en fantastisk insats under 4 dagars SkadeviCup.

Rich the Bitch

16-20 juli 2012

Gothia Cup

16 juli

Så var då premiärmatchen i Gothia avklarad. När vi samlades på Johnnys ComHem-kontor (alldeles förträffligt, TACK!) så hade vi en go känsla i kroppen. Genrepet mot S:a Skärgården F98 lovade gott och vi vet att vi kan spela riktigt bra 11-tjejaspel om det hela stämmer. Förberedelserna är också bra allt från marschen tillsammans bort till Heden under Idas taktfasta ledning till uppvärmningen under Johannas och Tildas dito.

När väl matchen är igång så märker vi dock att spanjorskorna är boll- och passningsskickliga. Dessutom stör de våra uppspel på ett förtjänstfullt sätt. Den extra tid vi haft i tidigare matcher finns inte där längre, utan så fort vi får bollen så ligger det en blå spelare i ryggen så att det är näst intill omöjligt att vända upp.

Deras understödsspel är också aggressivt. Kommer vi förbi en så står det snabbt en bakom. Ovanpå det har de en målfarlig tjej som hugger på minsta lillfinger man ger henne. I första halvlek lyckas vi ändå hålla spelet uppe bra och kommer i ett par chanser som med lite mer kyla skulle kunna leda till ett ledningsmål. Istället får San Gabriel det så viktiga första målet, när vi är tveksamma och väntar på att domaren skall blåsa av. Hade vi spelat hela vägen tills domaren blåser så hade den målchansen aldrig uppstått.

I halvlek pratar vi om att komma upp i tempo i passningsspelet och vara lite aggressivare på kropp. Vi gör också vissa taktiska justeringar och sätter ny fart. Spelet blir också bättre i andra (det verkar som vi behöver en halvlek på att komma igång med passningsspelet) och vi kommer i fler kombinationer. Tyvärr hamnar dock våra anfallare lite för långt ner i planen, vilket gör att vi har alldeles för lång väg till deras straffområde när vi vinner boll. När vi trycker på för en kvittering så lyckas de kontra och får på ett distansskott som resulterar i 2-0.

Denna match är inte mycket att säga om. Vi förlorar mot ett, för dagen, bättre lag. Nu bryter vi ihop, lär oss av de misstag vi gjorde idag och vad motståndarna gjorde bra och så tar vi nya tag imorgon. Trots allt är det bara första matchen och det finns mycket kvar att spela för. Det fanns ändå en hel del som var bra idag - vi kämpade hela vägen till slutet och gav aldrig upp; vi gick på kropp i andra och använde vår fysik på rätt sätt; vi låg nära i markeringsspelet så att de fick få riktigt klara målchanser trots visst spelövertag.

Det positiva tar vi nu med oss och ser framåt istället för bakåt. VI KAN, VI VILL, VI VÅGAR! GO HÖNÖ/BJÖRKÖ!

17 juli

Måste-match... Är det kanske det klyschigaste man kan säga i fotbollssammanhang? Kanske. Här handlade det sannerligen om det. Både vi och gamla välkända Skeppis (tunga och svårslagna varje gång...) var i desperat behov av poäng för att ha chans på A-slutspel fortfarande i denna dödens

grupp. Det var två laddade lag som stod redo att anta utmaningen och totalt massakrera sin sovmorgon till förmån för att lira boll.

Matchen började för vår del med en go känsla. Första 15-20 minuterna är riktigt bra. Spelmässigt så befinner vi oss till övervägande delen på Skepplandas planhalva och bollinnehavet måste ha varit ganska stort till H/B (om det nu hade funnits statistik på det). Efter en liten timeout, när deras målvakt behöver lite omvårdnad, så verkar det som det händer något. Vi tappar fokus och koncentration och blir stressade i spelet. Istället för att ta löpningarna hela vägen så tvekar vi, backar och lämnar alltför ofta över jobbet till någon annan. DET HÅLLER INTE PÅ DEN HÄR NIVÅN, TJEJER! Oj, nu blev jag viss exalterad...

I paus känns det ändå lugnt och bra - spelet är tillbaka. Det är egentligen aldrig oroligt, utan vi känner att förr eller senare så får vi håll på "di gule". Ganska så snart in i andra halvlek så släpper vi dock deras duktiga mittfältare alltför långt in i banan. Det börjar redan vid mittlinjen när vi tvekar att gå på, släpper förbi henne, hon får extra fart som hon använder för att ta sig förbi backlinjen och får sedan på ett kanonskott som sitter svårtagbart i Nadjas vänstra tophörn. 0-1 som känns som en kalldusch...

Nu händer samma sak som vi upplevt under tidigare turneringar när vi släpper in mål - några tjejer deppar ihop och slutar spela. DET HÅLLER INTE PÅ DEN HÄR NIVÅN, TJEJER! Nu kom det igen... Fortfarande är det en stor del av laget som fortsätter jobba och gör sin del och mer därtill på plan, men för att vinna de här täta matcherna så måste ALLA 11 på plan göra sitt jobb hela tiden. Det dröjer visserligen inte många minuter innan Tilda som hela matchen kämpar som ett djur på topp får tag i bollen rättvänd och sätter den superbehärskat över Skepplandas duktiga målis. Uno - Uno.

Resten av matchen blir en enda lång kamp. Vi kommer i flera bra anfall, men sanningen att säga så har Skepplanda ett par riktigt vassa målchanser i slutet som mycket väl kunde resulterat i ett vinstmål för dem. Matchen slutar 1-1 och förutsättningarna för fortsättningen är tuffa. Det finns fortfarande en liten, liten chans att ta sig till A-slutspel om vi vinner mot Boo FF och gärna då förbättrar vår målskillnad rejält, samtidigt som Skepplanda tar (dock inte med för många mål...) eller spelar oavgjort mot spanjorskorna. Det hoppet griper vi krampaktigt om och ska Boo slå oss så ska de banne mig få slita för det. Kan ni lova oss det, tjejer?

Ni som är föräldrar och läser det här ska veta att vi har redan snackat med tjejerna om inställningen i samlingen efter matchen. Det är inte OK att välja att göra halvhjärtade insatser på plan och det är inte OK att skyffla över ansvaret på de tjejer som alltid gör jobbet. Är man på plan så är det 100% inställning som gäller. Gör vi det mot Boo så är vi nöjda oavsett hur det slutar resultatmässigt. Sedan får vi se hur långt det räcker.

Nu tar vi nya tag igen. Tjejerna har fått en hemläxa att tänka på en sak som de kunde gjort bättre och en sak som de gjort bra i de tidigare matcherna. Veva de positiva bilderna om och om igen i hjärnan under dagen och kvällen. Dröm gärna om det på natten och ta sedan med er den känslan in i matchen imorgon.

De två senaste matcherna ändrar inte på något. Vi ÄR fortfarande ett bra lag! Vi KAN spela fotboll, även 11-tjeja! Vi VILL kämpa som ett lag och inte en och en! Men för att det skall lyckas mot så tufft

motstånd som vi nu möter så måste ALLA göra sitt jobb på och vid sidan om plan, ALLA 40 minuterna som matchen pågår, och ÄVEN när vi inte leder.

Nu har jag sagt det tillräckligt många gånger. TACK alla föräldrar som offrade sin sovmorgon för tjejernas skull! Ett särskilt tack till Mariana & Rick som fixade dagens lasagne il classico och combon family Torgersson och family

Johansson som fixade gårdagens utsökta Stroganoff. Oavsett hur det går i matchen imorgon så kan fortfarande turneringen hålla på länge för vår del, så det är fortfarande viktigt att tjejerna får näring och sömn vid rätta tider.

Må så gott, så ses vi fräscha och laddade imorgon. To be continued...

18 juli

Så ska en slipsten dras. Nu visade vi de rätta takterna. Det gick som en dans. Idag skulle man kunna hitta många idiomatiska uttryck och klyschor för att bara vråla ut: ÄNTLIGEN!!! Tjejerna visar idag att vi har ett fullfjädrat 11-mannaspel när väl alla tjejer som är på plan hjälps åt. Det var en ren njutning och en skön syn för ögat att se hur man visade upp Kampvilja, Hjärta och Inställning som bara riktiga amazoner kan bjuda på. När vi gör det så kan vi slå vilket lag som helst!

Jag säger det jag sa till tjejerna i halvlek: Första halvlek är den bästa i 11-tjejafotboll vi sett dem spela. Bosse kom ingenstans och vi radade upp chanser och pumpade in bollar bakom deras backlinje gång på gång. Det märktes också att de ljusblåa tjejerna blev rejält stressade. För ju mer vi pressade och höll ett järnhårt grepp om spelet desto mer verbala och fysiska efterslängar kom det. Skönt att våra tjejer ändå höll sig lugna och följde matchplanen till punkt och pricka.

Det enda som fattades i första halvlek var skärpa i avsluten. Med en normal utdelning hade vi haft 2-3 mål redan i halvlek. Det vi saknade i första kom dock i andra. Först bygger vi upp ett vackert anfall på högerkanten där inlägget kommer utmed marken. Vi missar första avslutet, men bakom den anfallaren kommer nästa i en andravåg och trycker säkert in bollen. Vålförtjänt 1-0. Vi fortsätter pressa för ytterligare mål och det dröjer inte många minuter innan Tilda drar igång ett Kurre Hamrin-anfall på vänsterkanten. Dribblar 3-4 Bosse-spelare längs sidlinjen innan hon viker in i straffområdet, vänder upp kroppen behärskat och sätter den stensäkert mellan benen på målvakten.

Efter tvåan så väntar vi en Boo-anstormning, men den blir snarare en svag kuling. Tami får göra ett par paradräddningar, och i övrigt tar vår backlinje stensäkert hand om alla anfall som letar sig in på vår planhalva. Det är inte något snack om saken. Vi har säkert 10 gånger så många avslut på mål som Bosse, och när vi spelar som vi gör idag bör vi vara ett av de bästa lagen i Sverige. Smaka på den tjejer!

Jag skulle kunna lyfta fram varenda tjej i laget idag. ALLA gör sitt jobb. Scenförändringen gentemot gårdagens och måndagens match är i det närmaste total. Och JA det är sant som tjejerna säger. Det föll en och annan tår från undertecknads öga i halvlek. För en tränare är det bara så gött när tjejerna äntligen får visa vilken vacker fotboll de kan spela. Jag tror ändå inte att detta är max, och det ska vi visa i det fortsatta slutspelet.

Med den här insatsen så var ni helt klart värda en plats i A-slutspelet, tjejer. Vi var bara en ribbträff mot Skepplanda från att det skulle bli verklighet. Men så är det - vi möter Sveriges, och en del av världens, bästa F99-lag och då är det, som ni säkert redan hört från Arne Hegerfors, "små marginaler". Vi laddar om för nya målsättningar istället. Åttondel mot SK Wigör, ett annat Stockholms-lag (Märsta) imorgon, och hoppas det är många matcher kvar. Spelar vi som vi gör idag så kan det bära riktigt, riktigt långt!

Håll utkik efter infomejl med tider och stunder för fortsättningen. Och njut ikväll tjejer av att ha gjort en kanoninsats! TACK igen alla som var och stöttade på Mossens IP idag (hörde t.o.m. att vi hade Öckerö-bor som lyfte fram oss... =)). Ett särskilt tack till Maria och Stefan (Emmas pären) för den kanongoda kycklingen och ris med sås. Najs!

Ger cred till Robert (Salomes fader) för den snygga bilden från matchen! Hoppas det var OK att jag snodde den... :-)

Hönö/Björkö - ett lag att vara STOLT över!

19 juli

Dagen började med ett telefonsamtal från Gothia-högkvarteret. Av okänd anledning så skulle vi inte spela åttondelen mot SK Wigör på Slottsskogsvallen (som jag själv med envishet kallar för Stadsparksvallen av gammal Jönköpings-vana), utan istället mitt in i smeten på Heden 1 igen. Det var inga sura miner för det, utan alla var nog glada att kunna ta en kort promenad från ComHem istället för en bilfärd.

Uppsnacket handlade mest om att vi skulle fortsätta det vackra spelet från gårdagen och inte förivra oss. Matchen mot Märsta-töserna blev ganska märklig. Backarna, som normalt har 100% koll på vad de skall göra hade ingen att markera. Wigör backade hem med hela gänget och vi försökte såga oss igenom deras försvar gång på gång. Det lyckades också ett flertal gånger, men lite oskarpa i avsluten och försenade skott som studsade på smalben i straffområdet gjorde att det dröjde 10 minuter innan 1:an kom.

Efter det förlösande målet så började målen trilla in. Visserligen står det bara 2-0 i halvlek, men spelet är till 90% på deras planhalva. Skjut mer! och Tryck upp backlinjen! lydde ordern i halvtid. Andra halvlek fortsatte lika märkligt som den första. Alla motståndare är av någon märklig anledning just där bollen är. Bollen tjongas ofta ut till vårt inkast, där vi får hämta bollen 50-60 meter bort. Det blir inte mycket till ordnat spel, och hade vi bara tittat upp så hade vi kunnat se att det gick att byta kant för att få enorma frilägen. Vid avsluten blir vi också lite för stressade, istället för att ta en extra tiondel eller två för att rätta till bollen.

Men en sådan här dag ska man inte klaga. Tjejerna gör ett gediget dagsverke. Vet inte om motståndarna hade ett enda ordentligt skott på mål. Vi skapar målchanser hela tiden, och då ska man som tränare vara supernöjd. Och det är vi! Nu väntar Sunnersta AIF i kvarten. Förhoppningsvis blir det mer spel då och lite mer att bita i.

Måste också berätta om den imponerande episoden innan match idag. Först övar tjejerna in en måldans på samlingen innan vi går bort till Heden, som de också får praktisera några gånger under match. Sedan sköter de uppvärmningen exemplariskt på egen hand. Och som grädde på moset tågar de upp på läktaren innan match i NUMMERORDNING och radar upp sina väskor. Det ser najsigt ut och är lite smått imponerande. Det börjar bli disciplin i tjejerna! Dessutom verkar det som snacket och peppningen på plan har kommit igång ordentligt. Lagkänslan firar nya triumfer och det kommer vi må gott av framöver.

Jag fortsätter att sno Roberts vackra bilder från våra Gothia-äventyr. Hoppas det kommer fler imorgon. Sov riktigt gott i natt så ses vi imorgon förmiddag utvilade och redo för nya utmaningar. NUTAR VI OSS TILL FINAL TJEJER! IGEN!

För övrigt är vi, om jag inte sett fel, enda Skärgårdslag som är kvar i turneringen. Våra medsysstrar i Hönö F00 åkte tyvärr ut mot Zenith idag och medbröderna i Öckerö IF igår. Nu försvarar vi Skärgårdsfärgerna ända in i kaklet, tjejer!

20 juli

180 720 12... det är den hemliga koden - som bara tjejerna känner till och som vi skall plocka fram många, många gånger framöver. I slutet på reffet kommer vi tillbaka till vad det betyder (woahhh - en "cliff hanger").

Jag skall faktiskt börja där jag brukar sluta annars. TACK alla fantastiska föräldrar, sysstrar, bröder, kusiner, grannar, kompisar och andra assistenter, som är med och stöttar oss i vått och torrt! Ni är grymma och har en alldeles speciell plats i tränarnas, ledarnas och tjejernas hjärtan. Idag vill jag särskilt passa på att tacka Birgitta, som fixat den alldeles otroligt superba maten idag - riktig fredagsmiddag. TACK också Peter, Malin, Robert, Zenita och Birgitta igen (hoppas jag inte glömde någon nu), som städade och svabbade borta på ComHem när vi nu lämnade vår camp.

TACK också till alla mina ledar- och tränarkollegor: Rich och Chris som servat med allt upptänkligt under Gothia-dagarna och Jagge och Jogge för alla stunder i The War Room på ComHem där vi lagt upp taktiken inför kommande matcher, och i med- och motgångsmatchcoachning. Ni är grymma allihop!

Just nu är man lite småtom och nästan beredd att ta till lipen efter en vecka som har bjudit på så mycket olika känslor - allt från djupaste ilska och gråt till total eufori och lycka... Fredagens äventyr var inget undantag. När vi samlas på ComHem på förmiddagen så konstaterar vi att allt är upplagt för en perfekt dag. Vi fortsätter det vinnande koncept vi startade i sista gruppsspelsmatchen och dessutom har undertecknad med sin skrockfullhet fixat att vi har turen på vår sida - skägget är rakat och turstrumporna är på.

Avfärden till Kviberg sker under ordnade former, men när vi väl är framme så visar det sig att vi är lite sent ute, eftersom vi får promenera dryga kilometern då arrangörerna inte släpper in oss på de vanliga parkeringarna. När vi väl är framme så är det 20 minuter kvar till match och det blir en lite stressad uppvärmning. Sunnersta AIF står för motståndet. Tyvärr har vi ju inte så glada erfarenheter

av motståndare i gröna tröjor och matchen börjar mycket riktigt också lite trevande. Det är svårt att få ett riktigt flyt i passningsspelet och kampmomenten förlorar vi också lite väl ofta.

Efter några minuter så flyttar vi dock upp spelet och kommer i anfallsvågor som så när resulterar i nätrassel. Efter drygt 15 minuter (enligt Gothia-termometern) så får vi en frispark mitt på deras planhalva. Bryngel stegar fram på oss gaphalsars kommando och den bollbana som följer är något av det skönaste man kan skåda. Den sitter perfekt i borte burgaveln otagbart för målvakten - vilka frisparksskyttar vi har.

När väl det förlösande målet kommer så är trenden bara spikrakt uppåt. Vi fortsätter ösa på i våg efter våg. Visst kommer Sunnersta i några ströanfall, men det är inget som vår säkra backlinje tillsammans med våra kanonmålvakter inte kan avvärja. I paus är det återigen en go känsla bland tjejerna och vi pratar bara om att försöka vara lite kyligare framför mål och noga med passningarna i varje läge.

Det dröjer inte många minuter in på andra halvlek (1:59 om man ska tro arrangörerna) innan 2:an kommer och det efter ett mönsteranfall som börjar ända nere med backarna på vår planhalva; sågar sig vidare via mittfältet, som passar ut till Tilda på kanten. Hon gör en av sina patenterade kanträder och slår bollen stenhårt in framför mål. Där står Elinjoh och gör något som det är tveksamt om Zlatan hade klarat av - hon klackar in den med ryggen mot mål, så att den rullar upp på kroppen och får någon slags märklig båge över målvakten. Helt klart en kandidat till Årets Mål!

Efter det så känns det ganska lugnt. Sunnersta har ett friläge som de bränner över, ett par farliga skott på mål som Nadja tar hand om stensäkert och en frispark som hon också plockar ner behärskat. Men i stort sett tar vi död på matchen med 2-0-målet. Glädje och semifinal! Dessutom får vi ledare testa på Tami-dansen två gånger om, vilket vissa tjejer nog tycker var ungefär 2 gånger för mycket...

Vi åker hem till ComHem igen, käkar den superba lunchen som jag pratade om tidigare och sedan får tjejerna lite tid för fri hopp och lek innan det är dags för upptagning inför semifinalen. Fritiden ägnas bl.a. åt att konstatera att det Boo FF som vi spelade ut i onsdags har tagit sig hela vägen till A-finalen. Det ger så klart lite dubbla känslor hos både oss tränare och tjejer - samtidigt som man grämer sig över att "Det kunde varit vi!" så ger det också en viss stolthet...

Dags att dra till Kviberg för andra gången denna fredag och nu har vi rejält med tid för uppvärmning och taggning. Nytt för semifinalen är också att vi har fått linjedomare som håller koll på offside och inkast - en ödesdiger förändring (åtminstone för en stabil 39-åring vid linjen) skulle det visa sig... Livet från läktaren är också något helt enormt. En stor del står givetvis vår tillresta hejaklack för, men de får också understöd av ett franskt tjejlag från Paris som hejade på allt och alla. Dessutom får vi uppleva en streakare på plan. Tyvärr missar jag det och tur är kanske det eftersom det gäller min egen 3-åriga dotter...

Om vi kanske ska fokusera lite på spelet också så kan man kort konstatera att vi äger de första 10-15 minuterna totalt. Djupledslöpningarna kommer liksom de långa passen och med bara en liten, liten gnuttur så hade ledningsmålet suttit där. Stolpe, målvakt, eller något annat sattyg lyckas komma i vägen. Istället får Kullabygden (har ju glömt att säga vad motståndarna hette i semifinalen kommer jag på...) frispark på vår planhalva. Den ser först ut att segla ut över kortlinjen, men där borta dyker en svart spelare upp och sätter till huvudet. Bollen sitter i burgaveln - inte mycket att göra för Tami.

Vi fortsätter att pressa på och känslan är ändå att det här kommer att ordna sig, men det känns ändå som den där gamla fienden "Paniken" börjar smyga sig på hos en del tjejer. Förmaningarna i halvtid lyder att det bara är att jobba på. Tjejerna har också egna idéer om hur vi ska lösa det hela och när vi går ut till andra finns gnistan där. Ju längre halvleken lider desto mer förtvivlat blir det dock. Vi river, sliter, kämpar och står i. Dessutom får vi inte många domslut med oss. Vet inte om man kan säga att det har jämnat ut sig i den här turneringen - det känns som vi har fått ovanligt mycket mot i varje match. Förhoppningsvis är medflytet med i nästa cup istället.

De sista 8-9 minuterna kan jag inte uttala mig om hur stämningen är på bänken eller hur snacket går och det beror inte på att jag svimmade av upphetsning eller att jag fått en blackout. Hade jag inte vägt mina duktiga 71 kilo så hade dock en blackout varit ett faktum, för samtidigt som jag ska gå fram till sidlinjen för att ropa order till en av våra backar så blir jag fullkomligt söndertacklad i ryggen av linjedomaren - en solklar "Checking from behind" och 5-minutersutvisning om det hade varit hockey. När den första förvåningen släppt så dyker sedan huvuddomaren upp med en hand som pekar upp mot läktaren. Brotsrubriceringen lät "förhindrande av linjeman i dennes tjänsteutövning" - jo, jag tackar jag... Hade det varit På fotbollsplan som det hände så hade det varit linjedomaren som hade fått den gesten. Livet är orättvist, men kanske är det något att berätta för barnbarnen! Min son verkade dock lite stolt över mig, ähum...

Matchen blåses av så småningom. Gråt, tandagnisslan och en förtvivlan som är bottenlös. Gothia-äventyret är slut för denna gång, men som vi sa innan matchen till tjejerna: Ni har minst 4 chanser kvar att vinna Gothia. Det känns oerhört tungt nu för vi vet att vi kunde ha gått längre. Samtidigt kan vi inte låta bli att konstatera flera saker som är oerhört glädjande:

- Under 4 timmars spel, mot flera av Sveriges (och världens) bästa lag så släpper vi bara in fyra (4!) mål. Ett riktigt bra betyg till vår backlinje och våra målvakter som har gjort ett kanonjobb under hela turneringen!

- Vi spelade vår första riktiga tävlingsmatch i 11-manna för en dryg månad sedan. I stort sett alla lag vi har mött i övrigt har spelat 11-manna i mer än ett år. Det behövs säkert minst ett år av 11-tjejaträning innan vi kan det spelet fullt ut. När det året har gått (typ till nästa Gothia) så bör den skillnaden mellan oss och övriga lag vara utjämnad.

- Vi har inte rasat i någon match trots att vi inte har spelat på topp. Jämfört med Panaxia så har vi lyft vår lägsta-nivå betydligt. På turneringarna vi har spelat i sommar har vi lärt oss oerhört mycket om 11-tjejaspel som vi kommer ha nytta av framöver.

- Fortfarande är vi det bästa F13-laget från Göteborgs-distriktet i turneringen. Ingen annan gick längre än vi och det kan vi vara stolta över.

- Och sist men inte minst. Vi, tillsammans med slutsegrarna och Gothia-mästarna Södra Sandby, är det enda laget i turneringen som har slagit Boo FF. Med mina lite lätt färgade glasögon så skulle jag säga att vi dessutom spelar ut dem. Södra Sandby vann med samma siffror som vi (2-0) och med den logiken skulle man väl kunna säga att vi är lika bra som Gothia Cup-mästarna...? :-) Vi ska i alla fall känna att vi hänger med riktigt bra. När vi spelar riktigt bra 11-tjejaspel så kan vi slå vem som helst i Sverige. Nu behöver vi bara nöta det stora spelet på några tuffa 11-tjejamatcher i höst! Känner redan hur revanschlusten börjar pirra i kroppen!

I den sista punkten så finns också förklaringen till koden i rubriken - 180 720 12 är ett datum som för alltid ska finnas fastställt i tjejernas minnen. Det var dagen (18 juli 2012) när tjejerna visade hur riktig fotboll ska spelas, när ett gäng Skärgårdstöser spelade ut en Gothia-finalist och när delar av tränarkåren var riktigt rörda över den kampvilja, spelglädje och mognad i 11-tjejaspel som man visade upp. Det vill vi alla uppleva igen, och det är det målet som hägrar för framtiden.

På tal om framtiden så består den imorgon av att vi träffas för att både göra ett avslut och summering på vårsäsongen och dessutom blicka framåt mot allt spännande saker som händer i höst. Det finns mycket skoj att se fram emot. Vi ses, som vi sagt tidigare, kl. 13:00 på Björkövallen för hamburgergrillning och kanske en föräldramatch i fotbollsbrännboll...

Sov nu gott alla tjejer och fans! Det är OK att vara ledsen och besviken en stund till, men minns också alla de positiva sakerna ni åstadkommit under turneringen. Det ska i alla fall jag göra och somna med ett leende på läpparna...

2 september 2012

Hönö/Björkö - Hisingsbacka FC 7-0

Hjuviks AIK F98 - Hönö/Björkö 2-6

Vi skriver söndagen den 2 september och hösten börjar göra sig påmind på allvar. Naturen börjar dra ner på tempot och förbereda sig för dvala. Men nej, inte riktigt allt... Den delen av naturen som stavas "Hönö/Björkö:s F99-tjejer" tar sats mot nya mål och förbereder sig för en supersöndag.

Söndagen börjar dock lite smått kaosartad när domaren inte behagar dyka upp på Heinövallan. Ett mobilsamtal senare så kan vi konstatera att han missat att han ska döma denna dag och vi får fundera ut en plan B. Den stavas Jesper, som har den stora vänligheten att gå in och agera domare, och gör dagens goda gärning så att matchen blir av. Stort TACK, Jesper! En gruppkräm är du värd!

När matchen sedan ska till att sätta igång så får vi påpekande från motståndarna att vi har för många spelare med i truppen. En snabb titt i reglementet visar att vi bara får ha 14 spelare med vilket gör att vi tvingas banta ner vår laguppställning med ett par spelare. Andborn är redan hostig innan match, Salome har ont i ett knä och kan inte spela. Och i övrigt går vi på träningsnärvaro för de senaste månaderna för att försöka hitta någon princip att gå efter. Tråkig början på matchen och särskilt för Ida och Ivars som inte får delta...

Om vi går över till den roliga delen istället, spelet, så börjar det i full 180 för vår del. Vi sätter fart från början, precis som vi kommit överens om innan match. Till en början kommer skotten från lite väl långt håll och i närheten av målvaktens position, men ju längre halvleken lider så kommer vi närmare och gör avsluten giftigare. Efter halva halvleken har vi tagit ledningen med ett par-tre baljor.

Sedan kommer det ett par onödiga offside-löpningar, men trycket fortsätter mot svartingarnas mål. I halvlek har vi en ledning på fyra mål och inte någon större farlighet mot vårt eget. Det som dyker upp tar Tami och backlinjen stensäkert hand om.

I halvlek pratar vi bara om att mata på. Tyvärr blir andra halvlek lite avslagen, ungefär som en kall Pepsi Max som har stått ute på köksbänken en hel natt... (påminner mig om att jag snart måste gå ner och ställa in Pepsi-flaskan i kylan igen). Vi hittar några riktigt läckra passningsvägar och gör vårt jobb hela halvleken ut, men den där extra skärpan är givetvis svår att få till när man leder med 5-6 bollar.

Till slut blir det 7 framåt och det är imponerande att vi nu spelat 2 timmar F99-fotboll, utan att ha varit riktigt nära att släppa in något mål bakåt. Hisingsbacka hade någon hörna som Tami och försvarare lyckades avstyra efter lite kalabalik. Men både Tami och backarna agerar så moget och säkert i varje läge, så man hinner aldrig bli orolig. Otroligt kul att se...

På grund av domarfadäsen innan match är vi lite sena till nästa äventyr. Fort ner med pastasalladen eller valfri snabbmat i magsäcken, ta kryssningsfartyget Ada till andra stranden och så på det igen. Denna gång var det dags för 11-tjejafotboll och motståndet stod Hjuviks AIK:s duktiga F98:or för. De spelar i högsta F98-serien i Göteborg och ska jag vara ärlig (och det har min mamma sagt att man ska vara), så var jag lite orolig för hur tjejerna skulle orka. Med en timmes match i benen och en tung lunch i magen är det inte det enklaste att bara någon timme senare gå in och göra en toppinsats mot ett år äldre motstånd.

Men tjejerna överträffar förväntningarna igen. De spelar med en kämparglöd och en inställning som det är svårt att hitta motstycke till. Hjuvik har ett moget passningsspel och visar att de har en snabbhet som vi stundtals har väldigt svårt att hantera. Men vi rullar också boll bra och när vi väl får lägen (ofta i djupled och på yta) så visar vi en grym effektivitet. Vi tar ledningen med 3-0 innan det kommer en reducering sekunderna innan domaren ska blåsa av. Tyvärr är det kanske enda gången i halvleken där vi slappnar av lite för mycket och petar efter bollen istället för att använda kropp.

Många tjejer är trötta, med all rätt. Stella har fått en boll i huvudet och ligger däckad. Resten krigar på och i halvlek snackar vi om att bara fortsätta spela för varandra och som ett lag. Andra halvlek börjar därför i samma anda som första. Vi tuggar på i vårt anfallsspel, använder hela plan från syd till norr och öst till väst. 11-tjejaspelet sitter där som en fastbränd ansikts-peeling på en Östermalmstant. Efter att ha petat in ett par bollar till så är resten av matchen mest en transportsträcka. Tami får göra en kanonrädning på ett skott som är på väg upp i krysset, och Hjuvik har som sagt ett par riktigt snabba kontrungsspelare som rinner igenom på kanten några gånger. Ett betydligt roligare och tuffare motstånd att möta än det vi är vana vid i Sanktan-serien!

Efter matchen, som slutar 6-2 i vår favör, så kör vi en straffläggning, som våra tjejer saknade all tillstymmelse till motivation för. Men straffar blir det och jag får ändå säga att det är den mest avslappnade straffläggningen jag sett någonsin. Tjejerna jublar oavsett om det blir mål eller inte och jag har fortfarande inte hört någon som med säkerhet vet hur det gick...

Ni har gjort en kanonsöndag, tjejer! Ni har visat att ni orkat och klarat av även denna utmaning. Var stolta! Som belöning så drar vi in träningen imorgon, måndag. Vi tycker att ni gjort er förtjänta av en vilodag efter denna mastodontdag. Istället kör vi onsdag och fredag istället. Nästa vecka bär också en match på Björkö mot Torslanda (lördag) i sitt sköte. Och sedan är det talangträning på söndag. Fotboll, fotboll, fotboll...

Skriv också gärna in 15 september i era kalendrar. Förutom att vi spelar mot Älvisarna på förmiddagen i Älvängen så hade vi tänkt kolla svenska damerna spöa skiten ur Holland på Gamla Ullevi på eftermiddagen. Förhoppningsvis kan vi göra det som en grej ihop med Älvängen-tjejerna, men det återkommer vi till.

Ha en riktigt go helg! Och TACK alla ni runt om laget och tjejerna som gör detta möjligt dag efter dag, vecka efter vecka! Utan er support, skjutsning, matpakke-lagning och muntra tillrop skulle det inte gå. Tack för att ni står ur med våra infall och nycker!

15 september 2012

Älvängens IK – Hönö/Björkö 2-3

Sol, lite höstkulen vind, en härlig nylagd konstgräsplan och en samling goa människor. Kan en lördag bli mycket bättre? Tror inte det. Att det här skulle bli en prestigekamp utan dess like står klart när man ser tjejerna i båda lagen komma fullt koncentrerad till uppvärmningen (som visserligen föregicks av lite "Gangnam Style" - åtminstone i H/B:s omklädningsrum).

Vi luftar alla tjejer som inte är sjuka eller bortresta. Till årets svåraste match kommer vi tyvärr utan vår Super Goalie, Tami, som är i Deutschland i en vecka, men med två andra Super Goalies, Johanna & Fille. Det ska sägas direkt - både Johanna & Fille gör en grym insats idag. Att ställa sig i mål, när man har tränat minimalt på det är inte det enklaste man kan ge sig på. Återkommer mer till just målvaktsinsatsen lite senare.

Matchen börjar bra för vår del. Vi trycker på i Älvisarnas del av planen, spelar vårt spel och låter inte deras målfarliga mitfältare och anfallare vända upp med boll. Med lite tur hade vi kunnat petat in någon boll redan innan Tilda får en passning rättvänd, vänder in i banan och slår ett markskott otagbart vid stolpen. 1-0 och en go känsla inför fortsättningen.

Men efter 9-10 minuter händer något. Vi tappar lite initiativ, blir stillastående och alldeles för försiktiga i försvarsspelet, näst intill mjäkiga. Jag tror, vilket jag också fått bekräftat från vittnesmål från tjejerna efteråt, att det berodde på att man inte vill gå för hårt åt kompisarna i ÄIK. Istället för att gå på kropp, som vi brukar göra, så backar vi undan och petar, och det håller inte mot så superduktiga spelare som Älvängen har.

Nu är jag förmodligen ute på tunn is igen, men jag tror att det var Maja Tvilling som fick tag i djupledsbollen, tog några snabba kliv genom vår backlinje och tryckte dit kvitteringen. Säkert, effektivt och inget att göra för Johanna. Dessförinnan hade Johanna räddat åtminstone två frilägen (ett med benparad) och dessutom agerat säkert vid hörnor och frisparkar.

Stundtals ser det dock riktigt bra ut. Vi har ett snabbt passningsspel, vänder kant effektivt och blandar kortpassning med krossar. Vi ska minnas också att Älvängen är det betydligt tuffaste motståndet vi har i gruppen - de gör det svårt för oss och gör det bra.

En stund in i första halvleken kommer en hörna (eller var det frispark?). Efter lite kalabik där bollen studsar som vattenmolekyler i en gryta med kokande makaroner så hamnar bollen till slut framför Tildis fötter igen och 2-1 är ett faktum. Efter ledningsmålet så känns det som vi får lite arbetsro och kan trycka på för ytterligare mål framåt. Innan halvleken är slut kommer dock en kvittering. Jag var extremt kissenödig hela första (och andra halvlek) och det kan vara en starkt bidragande orsak till att jag inte kommer ihåg hur Älvängens kvitteringsmål gick till, men det var helt säkert välförtjänt.

I halvtid pratar vi om att vi måste komma tillbaka till vårt spel igen. Tjejerna uttrycker att de inte vet vad som gäller i försvarsspelet och det märker vi från tränarhåll också. Tveksamhet, 60% istället för 100 och lite bekväm attityd kommer man inte långt med mot ett lag som ÄIK. Därför förklarar Jogge att det är inte svårare än att vi går tillbaka till vårt grundspel i försvaret - ingen hönsgård, inget pet och definitivt inga vända ryggar mot spelet. Vårt spel - 180 720 12.

Efter paus blir det väldigt mycket ett ställningskrig. Chanser finns åt båda håll. Våra kommer oftast på kombinationer, men där vi inte riktigt lyckas komma till bra avslutslägen. Åt andra hållet släpper vi vääääääldigt många hörnor (var det 274 stycken?) och frisparkar, som blir farliga målchanser varje gång med de höger- och vänsterfötter som finns hos Älvisarna.

När vi som bäst står och tänker att det skulle vara skönt om matchen slutar 2-2, eftersom det nog speglar matchen totalt sett, så kommer vi i en kontring där bollen går som på ett snöre in i mitten, ut på kanten, tillbaka snett inåt bakåt och sedan i sidled till en fristående Tilda som inte gör något misstag utan sätter bollen stensäkert vid stolpen igen.

Några minuter senare blåser domaren av och vi har fått en rejäl genomkörare av våra Älvis-kompisar. Spelmässigt var det definitivt en av de bästa 99-matcherna jag sett i serien i år. Två spelande lag som även defensivt gör en bra insats (även om andra halvlek var bättre för vår del på det planet). Efteråt käkar vi pizza ihop innan det bär av till damlandskamp (Sverige-Holland), som även den slutar med glädje efter att Asllani petat in vinstmålet.

Stort TACK till Älvängen för ert goa motstånd, gästfriheten och för att ni är så härliga tjejer, ledare och föräldrar! Det känns alltid lite speciellt att få träffa er och ni betyder mycket för oss allihop! Särskilt kul att få träffa dig, Ragge, igen! Du är en kämpe, och vi håller alla tummar som finns för att du snart ska vara tillbaka i full form!

TACK också alla föräldrar som hjälpte till att skjutsa fram och tillbaka mellan Älvängen, Gamla Ullevi och färjan! Särskilt tack till Johan och Mariana som såg till att vi hade full täckning på Ullevi också! Ni är guld värda allihop!

Nu tar vi en träning på Björkö imorgon och där hoppas vi kunna presentera en överraskning och nyhet för tjejerna. Dyk upp imorgon så får ni se... :-)

14 oktober 2012

Hönö/Björkö – Kärra KIF 5-1

Äntligen var det vår tur att stiga in i Sanktanslutspelet. Efter en bra träning i onsdags som lovade gott i passningsspelet och rörelse utan boll så var känslan inför matchen lugn och behaglig. Det var också det vi försökte prata med tjejerna om innan matchen - att de skulle vara lugnt nervösa (inte det enklaste ens för en rutinerad landslagsspelare). Nyckelordet var "enjoy" - njut och känn glädjen av att vara bland de bästa tjejlagen i Göteborg.

Trots att regnet fullkomligt vräkte ner över Överåsullen, så kändes tjejerna taggade och fokuserade på uppgiften. Tami hade fått tillbaka halsont i fredags och därför antog Fille utmaningen och ställde sig i mål. En kall och blöt och lite smått långtråkig uppgift skulle det visa sig. Stor heder till Fille som ställde upp för laget och gjorde det dessutom riktigt bra!

När matchen kör igång så tar vi kommandot ganska så på momangen. Det är lite ställningskrig de första minuterna innan passningsspelet börjar sitta där och vi maler på i anfallen. Ettan kommer efter c:a 10 minuters spel - en kanon upp i nättaket från Tilda. Efter en fin djupledsboll av Vickan så kommer också tvåan strax efter.

Sedan händer det något i spelet. Vi börjar anpassa oss efter hur Kärra spelar med långbollar på sina yttrar, vågar inte hålla i boll tillräckligt mycket i backlinjen och därmed tappar vi initiativet. Mitt i alltihop får vi också en 5-minutersutvisning mot oss - den kommer säkert uppmärksammas på galan om någon månad... :-)

När vi släpper initiativet så kommer Kärra också upp i några ströanfall som börjar med långa bollar på Bengtsson (eller vad hon nu hette på Kärras topp). En himla massa hörnor blev det också av dessa djupledsbollar. Och efter dryga 20 av första halvlek så kom också en reducering, efter att Fille parerat ett skott och där returen landar oturligt framför fötterna på Bengtsson.

Sista delen av halvleken kommer den där stressen och det lite tveksamma som är så synd att vi släpper fram när vi har kontrollen. Kärra hinner få ett par farliga chanser (och ska vi vara ärliga så ska vi säga att även vi har våra möjligheter att öka på ledningen) innan halvleken är slut.

En annan sak som var typisk för matchen var också alla dessa förgjordade offside-avblåsningar. Visst var några av dem misstänkt tveksamma, men huvuddelen av dem berodde på att vi var för ivriga och inte hade tillräcklig koll på hur långt upp i banan vi var i förhållande till motståndarna. Det är både den som löper i djupled och den som slår passningen som har ansvaret att ha koll på det. Kanske var det lite matchovana som lyste igenom just i det momentet.

I halvlek pratar vi om alla de här sakerna som jag nämnt hittills - passningssäkerhet, vilja, gå in med kropp och INTE löpa offside i onödan. Andra halvlek ser också bättre ut på många sätt. Vi får se en del kombinationer som visar lite av vad tjejerna kan. Offside-springande blir lite bättre, men fortfarande för mycket avblåsningar. Vi missar kanske 8-10 frilägen där, när vi inte är tillräckligt kalla. Osäkerheten i offside-linjen gör också kanske att vi släpper boll för mycket på fötterna på varandra och inte på yta så att vi kan komma med fart.

Några snygga kombinationer får vi ändå se, några blir det inte mål på (tänker särskilt på en chans där bollen går som på ett snöre genom större delen av laget och avslutas mitt framifrån, men tyvärr lite för mycket mitt på målvakten), men några resulterar i nätrassel. Genom den uppräckningen och genom att Kärra-spelarna lite tar slut i andra halvlek, så skrivs slutresultatet till 5-1. Visst är det lite konstigt att gnälla, när vi vinner med fyra måls marginal mot ett av de bästa lagen i Göteborgsområdet, men det är en förmån man har som tränare för detta tjejgäng...

Bra och gedigen arbetsinsats, tjejer. Det finns en del saker i spelet som vi kan förbättra till nästa match, men det känns skönt att vi är igång. Jag tror att det kommer lossna mer och mer ju längre slutspelet går.

Nu satsar vi mot semi på onsdag. Spelplatsen är Kviberg 2, tiden är 19:40 och motståndet står Öjersjö IF för. De vann mot Lerum med 2-3 i den sista kvartsfinalen för dagen. I den andra semin möts Älvisarna (stort GRATIS till dem!) och Jitex.

Som belöning (vissa såg det dock som en bestraffning...) för dagens arbetsinsats så skippar vi morgondagens planerade träning. En annan orsak är att vi inte vill slita för mycket på tjejerna nu. Det är en del som är halvskadade och förkylda och vi vill istället att vi kurerar oss så gott det går till onsdagsmatchen. Det bästa ni kan träna på under de kommande två dagarna, tjejer, är att INTE bli sjuka eller skadade!

Tillfälle till träning kommer också komma under de kommande två veckorna - det kan jag garantera er! När Sanktanslutspelet är slut börjar satsningen mot Futsal-säsongen med många roliga träningar bl.a. under träningslägret 26-27 oktober.

Ha en go start på veckan alla tjejer och fans, så ses vi på Kviberg onsdag kväll!

20 oktober 2012

Sanktanfinal F99

Älvängens IK - Hönö/Björkö 3-3 vid full tid, 7-6 efter straffar

Så har man då satt sig här för att ta itu med den tunga uppgiften att skriva ett referat på dagens match. Det är nog den tyngsta fotbollsstunden sedan vi förlorade Öbollen Vinter F99-finalen i vintras mot TIK. Och vi kommer alla ihåg vad som händet efter den... En vecka senare studsade vi tillbaka och plockade hem F98-cupen istället. Jag är övertygad om att precis den revanschlusten just nu kokar i tjejerna!

Redan från början kan jag bara konstatera att vi inte kommer upp i vår "normala" standard idag. Spelmässigt så skulle jag tro att denna match var i paritet eller kanske snäppet sämre än kvartsfinalen mot Kärra. Möter vi då ett så starkt lag som Älvängen, så räcker det inte att vi spelar på 60-70 % av vår kapacitet. Det har räckt i andra matcher, men tyvärr inte i en final.

Inramningen på finalen är riktigt skoj. Gemensam inmarsch, speaker, matchens spelare och Friends-spelare, duktiga domare och andradomare. Till det yttre kunde det inte bli bättre. Och faktum är att jag njöt av sammanhanget som mest 5-10 minuter innan matchen startade. När matchen väl är igång så ser det faktiskt ganska krampaktigt ut från båda håll de första 10. Det är väldigt mycket ett ställningskrig och det är inget av lagen som får igång något riktigt passningsspel.

Kanske är det stundens allvar (som vi borde vara ganska vana vid nu efter några finaler och avgörande matcher) som gör att vi inte vårdar boll. Kanske är det också Älvängens förmåga att ta ett steg upp i banan, som vi inte varit vana vid från tidigare motståndare, som stör oss och gör oss passiva. Men faktum är att första halvlek inte är bra spelmässigt. Det blir mycket tjongande och "lycka-till-bollar" som rinner iväg eller fastnar i mittlåset i Älvisarna backlinje.

Stundtals får vi dock till det. Kvitteringen till 1-1 är ett sådant exempel. En snabb vändning från backlinje via mittfältet, Tilda slår en djupledsboll och Elin en direkt väggpass till en fristående Fille som kan dunka in bollen i öppen kasse. Supersnyggt, supereffektivt och sååååå Hönö/Björkö! Det finns också fler exempel på bra anfall i första halvlek, men på det stora hela så får vi inte till det spel som vi vet att vi kan.

I andra så är ändå känslan att det här kommer vi lösa. Vi kommer få fler målchanser och det handlar "bara" om att spela disciplinerat bakåt. Tyvärr lyckas vi inte med det i två av Älvängens anfall. Vi släpper igenom Maja vid 1-2-målet och ligger inte tillräckligt tätt på henne. Och vid 2-3 är det samma sak fast där stänger vi inte hennes vänsterfot som vi kommit överens om innan match.

Dessförinnan har Tilda kommit loss i mitten och superbehärskat satt kvittering 2-2 nere vid stolproten. Som Johanna skrev - det är inte för inte som du blev vald till Matchens Lirare, Tilda! Men nu är vi i slutet på matchen och minuterna börjar rinna iväg. När det är 7-8 minuter kvar så bestämmer sig till slut Stella för att komma in på plan, och hon gör ett inlägg likt Ole Gunnar Solskjaer på sin tid. Vilken super-sub! Efter 4:e-5:e hörnan i slutminuten, och när Tami har kommit upp vid första stolpen så går bollen i en vacker båge mot bortre stolpen och där står Stella och skarvnickar in den i burgaveln. Görsnyggt och så välförtjänt!

Hade detta nu varit en vanlig seriematch så hade vi haft två vinnande lag på plan, men en final ska avgöras. Tyvärr sker det på straffar denna gång. Hade det varit förlängning, så tror jag faktiskt att vi hade tagit hem skiten. Men om inte om hade funnits så hade Bosse Hansson fått ta emot Centrum mot rasism-priset i år... Istället så blir det en grym straffläggning som får avgöra - ett tävlingsmoment som känns frikopplad från matchen som helhet.

Hur straffläggningen gick förstår nog alla vid det här laget. Älvängen var helt enkelt bättre än oss på straffar (idag :-)), och det avstånd som uppstår mellan total eufori på den blåa sidan och den djupaste, djupaste förtvivlan på den vita sidan tror jag faktiskt kan mätas i ljusår. Bittert, smärtsamt och ett tråkigt slut för våra tjejer. Ska vi nu gå och förlora en match (vilket är frågan om vi gjorde per definition) i årets Sanktan så är det i så fall mot Älvängen. Som ordspråket på KrossaJantelagen:s facebook-sida säger (gå gärna med där förexten): "Bästa människan är den som gläder sig när det går bra för andra". Och visst gör vi det, särskilt för Ragges skull som bokstavligen släpat sig till Valhalla idag för att bevittna denna framgång! Men det är väldigt, väldigt svårt när man ser de egna tjejernas djupa besvikelse...

Men, men... Show must go on! Nu börjar vägen tillbaka mot toppen. Vi kommer få fler chanser, tjejer, att visa att vi är bäst! Det vi tar med oss från denna match är, att vi trots att spelet inte fungerar och trots att vi hamnar i underläge tre gånger om, hela tiden kommer tillbaka och ger aldrig upp. De egenskaperna ska vi vårda och förstärka till nästa gång. Och den gången hoppas vi kommer riktigt, riktigt snart! Jag har redan börjat sänka ögonbrynen och öva på morrandet som stavas....
REVANSCH!!!

Tack alla föräldrar, Jesper och andra hang-arounds som stöttade oss från läktarplats. Ni är guld värda för laget och för tjejerna! Ta hand om era tjejer, låt dem sörja och sedan peppar vi dem igen till nya stordåd. För som Robert Broberg så klockrent har sagt: "Bättre vara ute på hal is och ha det glatt än att gå i lera och sörja..."

P.S. Som kuriosa kan nämnas att jag direkt efter prisutdelningen på Valhalla begav mig till Sävedalen för att kolla på Hönö IS P01:or, som spelade Bebben Cup. Nytt straffdrama i kvartfinal, denna gång med lycklig utgång för laget i mitt hjärta och egna sonen som straffhjärte... Det går fort i hockey, som Rolle Stoltz skulle ha sagt!

2 november 2012

Crawford Cup

För det mesta följer tingens gång i världen en hyfsat fastställd logik. Vissa dagar känner man att inget kan gå fel - man går upp på morgonen, solen skiner, fåglarna kvittrar och man upplever att det här blir en bra dag. Sedan finns det dagar som börjar i moll och då är det svårt att vända det till en positiv trend. Det är mer ovanligt att det som en gång börjar bra helt plötsligt och oväntat vänds till något motigt.

Men så var det detta med Murphys lag. Jag antar att ni har hört den tidigare. I en av sina kortaste former låter den: "Anything that can possibly go wrong, does.". Och så var det verkligheten i årets Crawford Cup.

Början kändes väldigt stabil. I första matchen mot Nödinge/Ahlafors kom vi igång bra, rullade boll och utmanade med fart. Målen trillade in i rask takt när vi flyttade boll snabbt och kom till avslut efter att ha fått försvaret i sidledsflyttning. 5-1 till slut och en bra början.

I andra matchen mot Lundby kändes det som vi tog ytterligare ett steg. Ännu snabbare, ännu fler bra bollar på yta och ännu mer utnyttjande av hela planen. 6-0 och så här långt var det inget snack om saken. Offensivt funkade det hela. Defensivt hade vi kanske inte ställts på så där väldigt stora prov.

Sedan kommer matchen mot Skepplanda, som alltid, alltid är jobbiga att möta. Första delen av matchen är det vi som håller i bollen och kommer till flera farliga avslut, men oftast för nära mål, eller i fel lägen. Skepplanda är också snabba och farliga i spelvändningarna och med ett par minuter kvar kommer deras snabba och starka back fri med Alva Wiseman, som för dagen gör en stabil målvaktsinsats. Och i detta friläge är insatsen inte bara stabil, utan helt enkelt fantastisk. Med en fotparad på ett stehårt skott som är på väg in i burgaveln så håller hon kvar oss i matchen. Inga mål trillar in utan matchen slutar 0-0.

Nu händer något mycket märkligt... Istället för att bibehålla den positiva stämningen från match 1 och 2 så känns det som tjejerna har sålt smöret och tappat osten. Det ser ut som vi har åkt ut, fastän vi fortfarande leder gruppen och vet att vi har ett bra spel. Det känns som tjejerna börjar tvivla på sin förmåga helt utan anledning.

Men som tur är så är det ganska snabbt på det igen. Sista gruppsspelsmatchen går mot Torslanda. Av någon outgrundlig anledning fortsätter det ängsliga spelet. Passningsspelet från match 1 och 2 är som bortblåst. Vi krånglar till det och verkar inte lika hungriga i avgörande lägen. Ledningen kommer visserligen efter en liten stund, men Torslanda kvitterar efter inte så många minuter. Det resultatet står sig matchen ut och eftersom Skepplanda planenligt vinner sin match så slutar vi tvåa i gruppen.

Semifinal och i den möter vi det andra Torslanda-laget. Fortfarande deppiga tjejer, men vi försöker lyfta dem genom att tala om vilket beröm de fått för spelet i sina första två matcher. Inför semifinalen går vi ändå in med en positiv känsla. Spelar vi vårt spel så ska inte de röda tjejerna hänga med. Och sett till avslut är det här helt och hållet vår match. Med 10-2 i avslut mot mål och ett spel som i huvudsak ligger på TIK:s planhalva så borde den här matchen bara kunna sluta på ett sätt rent logiskt. Men världen är inte logisk, som Murphy säger, utan det som kan gå käpprätt åt ... har gärna en förmåga att göra det.

Det dansar bollar på mållinjen, det sitter bollar i stolpen, och det är så där olidligt nära hela tiden. Så när det är dryga 2 minuter kvar så kommer äntligen ledningsbollen till 1-0 och man känner att det här går nog vägen i alla fall. Men TIK ska ha all heder av att de inte ger upp. Vi blir lite passiva och de rödtröjade tjejerna bryter ett uppspel och sätter kvitteringen strax efter.

I slutet på matchen kommer så en situation som blir matchavgörande och bara är så tråkig, så tråkig... Med 20 sekunder kvar visar den ena domaren hörna, så vi tar bollen och ska försöka skapa en målchans i sista sekunden. Den andra domaren visar dock att det är målvaktens boll, vilket våra andra tjejer uppfattar och vänder ryggen till för att jobba hemåt. Vi slår hörnan på domarens uppmaning och den går rakt i gapet på en Torslanda-tjej som får fri väg mot mål och otagbart sätter 1-2 med 10 sekunder kvar.

Ridå givetvis och tjejerna är totalt förkrossade. Visst inser man att med de här 12-minutersmatcherna kan det ske överraskningar och det är inte alltid det bästa laget som vinner, men det är lika bittert när det händer. Det känns som det har varit liiiiite för mycket stolpe ut i avgörande lägen på sistone, och det enda man kan trösta sig med är att det förhoppningsvis jämnar ut sig i det långa loppet. I kommande cuper så är det kanske vår tur att få en medstuds för en gång skull.

Stor eloge till alla tjejer för bra kamp idag. De första två matcherna var ren och skär njutning! Tack till alla föräldrar, syskon och andra Hönö- och Björköbor på plats som stöttade! Det är helt OK att vara arg, ledsen och besviken ett par dagar. Den känslan måste också få finnas, och det är viktigt att vi får tillfälle att brottas med den. Som vi sa efter turneringen - det kanske inte känns så just nu, men vi lär oss mycket på detta också.

Ett särskilt tack till alla tjejer som inte var med och spelade idag, men ändå kom och stöttade: Alex, Julia Ivars, Stella och Ebba. Det betyder alltid mycket för laget att ni är med och visar att ni är en del av laget även om ni inte spelade denna gång!

Nu tar vi nya tag inför nästa inomhuscup. Det som är bra med att falla på målnöret som vi gjort nu ett par gånger är att det bygger upp en revanschlust som är en fantastisk drivkraft nästa gång vi kommer i en avgörande match. Möjligtvis har vi blivit lite tillrufsade, men vi är banne mig inte knäckta. Vi ska visa att vi kommer igen och att vi har spelet för framtiden. Enstaka dippar på den utvecklingskurvan är inget som bekommer oss...

Ha en fortsatt bra Allhelgona så ses vi på söndag för att köra skiten ur oss i en träning mot nästa mål. Ser fram emot det tjejer, för hur det än är - ni är fantastiska, underbara och speciella individer varenda en. Dessutom kan ni det här med fotboll!

11 november 2012

Tölö IF – Hönö/Björkö 1-1

Jag ska försöka göra något som jag aldrig lyckats med tidigare: hålla mig kort! Kanske blir det också på (något oäkta) haiku (japanskt versmått - slå på wikipedia).

Tami tillbaka i laget, stor glädje! Regnigt konstgräs i november, föräldrar huttrar. Stora ytor, svår omställning. 9-tjeja, futsal, 5-tjeja, 11-tjeja på bara några veckor.

Tungt motstånd, få avbytare, men bra inledning. Stolpskott, löpningar, trötta tjejer. Vila på plan? Hur gör man då? Jaga, jaga, jaga, stolpskott. Utsparkar, svårt att nypa fast bollen - kontrung.

Hoppselestudseli boll in i vårt straffområde, 1-0. Fortsätta kämpa, fortsätta slita. Blodsmak i mun, magont, krumma ben. Bra tryck mot motståndarmål, stolpträff. Satellit, sattelit, åh-oh-åh....

Nya chanser, nya möjligheter, kämpa, kämpa, slit. INTE stolpträff - MÅL. Kvitterat. Kämpa, bröta, stoppa anfall. Friläge åt andra hållet, TAMI-RÄDDNING! Gött!

Domar-truddelutt! SLUT. Bra match, bra träning. Lär oss nya saker om 11-tjejafotboll och om oss själva! Emma zonlagsmästare - HURRA! HBÖ 4-ever - punkt.

17 november 2012

Hönö/Björkö - Torslanda IK 2-1

Andra matchen i novemberserien, och efter en lite knackig debut mot Tölö, så hade vi riktigt positiva känslor i kroppen efter gårdagens inomhusdrabbning mot Hönö IS damlag. Där spelade våra PowerGirls verkligen ut hela sitt register av rörelse, snabba passningar, snygga kombinationer och allt på ett lugnt och behärskat sätt. En ren njutning att se! Fatta vad mycket beröm ni fick från alla håll, tjejer!

Det var det budskapet vi försökte ta med oss in i denna match - att vi verkligen kan spela vacker (och effektiv) fotboll så länge som vi slappnar av och spelar fotboll bara för att det är så förbenat roligt! Vi vet ju från tidigare drabbningar att Torslanda är ett lag som verkligen aldrig ger sig, utan biter ifrån in i det längsta. Även om vi hade en storseger med oss i bagaget från vårt förra utomhusmöte (i 9-manna) så var kanske inte det så rättvisande när allt kommer omkring. Den bittra semifinalförlusten från Crawford satt säkert också i huvudet på tjejerna.

Men vi kommer ut på plan med en inställning att jobba för varandra och att spela vårt spel i alla lägen. Och mycket riktigt tar vi tag i matchen från minut ett. Matchbilden blir ganska lik övriga matcher mot Torslanda utomhus. Vi har största delen av bollinnehavet, men får givetvis alltid se upp för deras blixtnabba kontrungar. I första halvleken ligger spelet uppskattningsvis till 70-75% på deras planhalva och vi kommer till många lägen. Spelet fram till sista femtedelen av plan är stundtals magnifikt i den bitande havsvinden, men det saknas lite att önska i avslutslägena.

Det här heter ju just "Träningsserie" så huvudsaken är att vi känner att 11-tjejaspelet sitter där och jämfört med matchen mot Tölö är det här ändå ett stort steg framåt! Försvarsspelet satt mycket

bättre. Vi är kyligare, håller i bollen någon extra sekund för att hitta passningslägena och äger mittfältet idag på ett helt annat sätt. Anfallsvågorna är också tjusiga att se. Vi hotar hela tiden med minst tre tjejer framåt och en andravåg tätt bakom.

Visst kommer TIK i några farliga kontringar, men de flesta reder vi ut på ett kontrollerat sätt. Även om spelet är i vår favör kan man ju ibland inte låta bli att vara frustrerad över att vi behöver 10 chanser på oss att göra mål, men att det räcker att Torslanda kommer i en enda farlig kontring för att bollen ska sitta där. Men det är väl så livet är vissa dagar bara. 1-1 i paus med ordentlig mersmak. Hade vi bara haft en bråkdel mer skärpa i avsluten och lite, lite medflyt så hade resultatet varit ett annat.

I paus är vissa tjejer lite småbesvikna för att inte bollen sitter där, men vi peppar varandra att fortsätta visa upp vårt spel, och efter paus går verkligen tjejerna in och tar över matchen. Efter Torslandas kvittering i första halvlek har mitt (kanske något röd-grön-färgade) minne inte registrerat en enda farlig målchans mot vårt mål. Åt andra hållet är situationen istället den omvända. Tjejerna kommer i våg efter våg, lägger krossbollar, vänder spelet, kommer till inlägg jag-vet-inte-hur-många-gångar, men bolluslingen vill verkligen inte in idag.

När det är precis så där på gränsen att man ska börja tänka att det kanske ska bli en "sån där'n" match igen där vi äger spelet, men inte får in den, så kommer vi äntligen till ett inläggsläge som går fram till en fristående Andborn. Hon tar ner den kyligt och tar en extra halvsekund på sig innan hon smeker in den i bortre. Så gött och sååååå välförtjänt! En bra avslutning på en konstig match.

TACK alla tjejer för att ni tog tag i matchen från början och visade att ni har spelet i er. Ni äger allihop! TACK också alla föräldrar som kom och huttrade på läktaren och öste positiva kommentarer över planen även när måltorkan höll i. Er rooliganism är gött att ha i ryggen!

Efter två hektiska dagar med 5 timmars träningar och match så skippar vi träningen imorgon och kör lite välförtjänt rehab istället. På två dagar har vi visat att vi behärskar både hallgolv och litet spel och konstgräs och stort spel. Ni är GRYMMA tjejer!

Som kuriosa kan nämnas att Hönö IS damer spelade tre oavgjorda matcher och förlorade en med uddamålet i dagens damturnering. Det visar bara hur stor er bedrift var igår, tjejer! Jag kan nästan slå vad om Huldass prinsessklänning (som just nu är hennes käraste ägodel och som skulle utlösa ett 3:e världskrig om den skulle försvinna) att ni skulle promenerat hem den damcupen om ni hade varit med... Ni är unika!

25 november 2012

Hönö/Björkö - HisingsBacka F98 3-1

Hönö/Björkö - Jitex F98 1-2

Med en galakväll i mage och ben så var det dags att tampas med Göteborgs storheter på F98-sidan. I huvudsak ett år äldre tjejer alltså. Mer fysisk och snabbare futsal betyder det. Rosendalshallen var också en ny trevlig bekantskap. Café med ståbord och utsikt över planen är något att ta efter i nästa hallbygge som skall till på öarna.

Första matchen mot Hisings-Backa startar vi mycket bra. Snabba byten gör också att vi kan kuta in och jobba stenhårt den tiden vi har på plan och har bra tryck på bollhållare. Att det går snabbare än vanligt märker vi i ett par moment där vi håller bollen lite för länge. Lite futsal-regler spökar fortfarande vid insparkar när vi står på/över linjen eller slår en boll som rullar, men ju längre matchandet lider, desto mer sitter även detta.

1-0 kommer efter ett långskott som målvakten inte kan hålla. Strax därefter slår vi en "indianare" (handbollsterm tror jag) som de svarta tjejerna lyckas snappa upp och drar på ett långskott som letar sig in bakom den helt felfria Tami i denna match.

Mot slutet av halvleken trycker vi upp spelet ytterligare en bit och flyttar boll fint. Hisings-Backa kommer i ett par farliga kontringar, men annars håller vi dem ifrån oss effektivt. Snabba anfall kommer i våg på våg, ibland blir det lite omständigt, men vi lyckas trycka in ett ledningsmål innan halvleken är slut genom en snygg kombination. Det enda vi kan anmärka på egentligen är att tjejerna ibland kommer för nära varandra, så det där långa futsalspelet infinner sig inte riktigt. Bollar i sidled vill vi också se mindre av.

I andra så släpper vi inte in H-B i matchen, utan tar spelet till ytterligare en nivå. Kommer faktiskt inte ihåg hur tredje målet såg ut, men spelmässigt är det ett ännu bättre Futsal-spel än i första halvlek som vi ser. Jag pratar lite hastigt efter matchen med Nässets tränare (en "gammal" jobbkollega), som berömde oss för vårt spel. Alltid lika kul när tjejerna får beröm från motståndare. Tack för det Lennart (om du nu läser detta :))!

Bra start alltså. I andra matchen möter vi Jitex F98:or. Enligt ovan nämnda kollega så är det ett lag som inte spelar i 11-manna (åtminstone inte detta år), utan det är sammansatt av några tjejer som man plockat ner från Jitex juniorlag och några tjejer har de fått från Stenkullen. Jitex juniorer vann högsta divisionen (klass 1) i Göteborg (obesegrade precis som vi), så att det skulle gå undan extra mycket förstod vi.

Jag vågade faktiskt inte säga till tjejerna innan match att det fanns några på andra sidan som normalt sett spelar juniorfotboll - ofta sista steget på vägen till A-laget, som i Jitex fall ligger i Allsvenskan. Vi mörkade därför det och sa att spelar vi bara vårt spel så kommer vi kunna ge dem en ordentlig match.

Och mycket riktigt - trots att vi (enligt min egen bedömning) möter det bästa motståndet vi haft i Futsal hittills så gör tjejerna en kanoninsats. Jitex har en balansspelare som är grymt snabb och bollsäker, och ett par anfallare som vet när löpningarna ska komma. Trots det håller vi dem stängin

länge i första halvlek. De har en stark period i slutet på den första halvleken som resulterar i ett friläge och 0-1, men vi har också bra chanser att kvittera och matchen är helt jämn i halvlek.

Vi pratar om lyfta hakor i halvtid, och att vi kan vända detta. Tyvärr får vi en felaktig frispark mot oss ganska tidigt i andra, när bollen slås på hand, utan att den "söker boll" som det heter i regeltolkningarna. Men vårt kroppsspråk gör att domaren känner sig nödgad att blåsa frispark. Nämnda balansspelare i Jitex stegar fram och dunkar in den otagbart från 5-6 meters håll.

Men efter Jitex 0-2 så kommer vi starkt. Vi ligger tätare och tar snabbare och framför allt längre pass. Reduceringen till 1-2 kommer till genom en läcker futsal-kombination där vi startar spelet ända nerifrån vår balansspelare. Avslut kommer efter inspel snett inåt bakåt, precis som vi övat på under de senaste träningarna. Härligt att se när det ger resultat!

I slutet på matchen trycker vi på något så infernaliskt, och vi är bara hårsmånen ifrån att sätta en kvittering också. Sanningen att säga får Tami göra ett par riktigt kvalificerade benparader och räddningar i semafor-höjd också under matchen, men på det hela taget skulle det inte varit helt orättvist om matchen slutat oavgjort.

Tjejerna skall ha en riktigt stor kollektiv kram för de här två matcherna. Vi visar att vi t.o.m. kan hänga med och spela jämnt med spelare i det bästa juniorlaget i Göteborgsregionen. Det är inte långt upp dit, tjejer! De här matcherna med tufft motstånd och högt tempo kommer göra oss gott längre fram i vinter på cuper och futsalmatcher, för att inte tala om nästa år i F99-DM...

Njut av er insats tjejer! Ni har gjort det kanonbra IGEN!. Nu är det Solsidan och klockan är 20:00. Referatet avslutas för husfridens skull...

P.S.: Tack alla som var och stöttade oss idag. Ni är ovärderliga!

2 december 2012

Holmalunds Tjejcup

"Den underbara natten" är ett stycke svensk budgetpolitisk historia, som ingen tonårig tjej vid sina sinnens fulla bruk skulle ens ha en tanke på att intressera sig för. Men just idag passar den rubriken alldeles utmärkt på våra tjejers bedrift i Holmalunds Tjejcup - en stor cup med drygt 20 lag från hela västra Sverige. Den spelas med futsal-regler på en filtmatte, men bortsett från det pressade tidsschemat så är det på det hela taget en riktigt trevlig cup.

Regerande mästare som vi är så gick vi in i cupen med stor lust och glädje - ledordet för dagen. Till stor del var det ett nytt lag sedan Crawford som vi hade ställt på benen. Med på resan var också Elinjho och Vickan, som stöttade från supporterplats. TACK tjejer!

Första matchen började minst sagt trevande. Alingsås KIK som vi mötte kom igång bra och det syntes att de var vana vid underlaget och vi var det inte. Tempomässigt stod vi och såsade med bollen där de kom i genomspringningar ett par gånger som dessutom resulterade i mål två gånger om. Där och då vaknar vi till igen. Fille gör en halv-Zlatan i bortre burgaveln, Alingsås utökar till 1-3, men de sista 3 minutrarna kommer vi igen, reducerar och kvitterar och har bud på segermål också. Spelet börjar stämma allt bättre ju längre matchen led.

Vid den här sena timman kan jag omöjligt komma ihåg hur alla mål föll och vem som gjorde dem. Vet bara att ju längre gruppspelet led, desto mer kom vi in i spelet. Tjejerna sliter också något kopiöst för varandra - och då menar jag hela laget. Ivars och Stella gör ett par snygga löpningar som resulterar i enkla mål. Yttrarna jobbar upp och ner längs kanterna i ett frenetiskt tempo.

Backarna säkrar och när en går fram i attack så kommer understödet direkt. Tilda och Alex gör sina cirkuskonster där fram med bravur. Och TAMI, Tami, Tami, Tami - denna tappra lejoninna. Hon har ont i höft sedan tidigare. Hon får (inte ännu, men så småningom) ont i knä i en kollision framför mål och är efter vissa matcher riktigt plågad. Men hon vill och hon orkar för lagets skull bita ihop turneringen igenom. En riktigt stor eloge till vår kämpe i målet och givetvis till alla övriga tjejer.

Efter första matchen som slutar oavgjort kommer som sagt spelet igång. Vi får se riktigt snygga framspelningar, snabba spelvändningar och en stilstudie i effektivt passningsspel och kliniska avslut. Segrarna faller in som smultron på ett grässtrå i juni (usoch det där skulle jag aldrig påmint om nu...).

I kvarten ställs vi mot Kinnahults IF. Det blir en riktigt tuff match ska det visa sig. Visserligen har vi (för vilken opartisk betraktare som helst med rödgrönt hjärta) övertaget i matchen och bränner chanser som vi kanske borde satt. Ledningen tar vi dock på ett riktigt skönt sätt (så skriver jag bara för att jag inte har en aning om hur det gick till - det är en lagom sliten klyscha...). Innan Hesa Fredrik i Alingsås har brölat så har dock de gröna tjejerna kvitterat (av någon anledning har vi svårt med gröna lag...).

Förlängning 2 mot 2 med målvakt. Nervtrådarna har då krupit ur skinnet och lagt sig som en ljusslinga i advent utanpå kroppen... Andborn och Tilda får uppdraget de första minuterna att försöka panga in vinstmålet, och en dryg minut in på förlängningen så tror vi att det är klart. Skottet sitter stenhårt ribba och in... nej... domaren viftar avvärijande med armarna som en äggsjuk fiskmås. På det igen. I nästa anfall kommer så det förlösande, så härliga och så sanslöst rättvisa vinstmålet. Genom en tici-

taca-kombination sitter bollen på läppen (det är bara ett talesätt gott folk, ingen risk för botox-substitut) hos Andborn, som kyligt rundar målvakten och rullar in bollen behärskat. Vi är i SEMI!

Där ställs vi mot en ny bekantskap Herrljunga/Frisco - tjejer som ser stora, tekniska och snabba ut. Ingen rädder för knallar här, utan på det igen... Kommer inte ihåg hur målen föll, men spännande var det. Vi fortsätter ett steg ytterligare upp på trappan av effektivt och snyggt spel. Det enda jag vet är att slutresultatet till slut skrevs 3-2. Och vi är i final. Vet bara att jag gapar till på markering ett par gånger, till föräldrarnas stora förvåning - han som brukar vara så timid under matcherna!

Osså finalen igen då. Liksom förra året tågar tjejerna in under ljus-, rök- och ljudshow. "Final countdown" - kan man verkligen kalla det! För nu börjar vi närma oss tolvslaget... Tjejerna biter ihop för en sista drabbning, denna gång mot erkänt duktiga Sandared/Sjömarken. De imponerade med spelet i semifinalen, och ska jag vara riktigt ärlig (och det händer att jag är) så trodde jag att det här fixar inte våra tjejer.

Sällan har våra tjejer pekat ett så långt långfinger mot mig och sagt "du ska få se din svagtroende abbedonk!". Tjejerna sätter högsta fart från minut ett. Visserligen får vi ett mål i den berömda akterdelen ganska snabbt, men idag bekommer det inte våra tjejer. De tar sig upp ur den lilla gropen och sätter ett frenetiskt tryck mot Borås-tjejernas mål. Innan halvleken så står det 4-1 till oss, och fråga mig inte heller denna gång hur målen kom till!

Andra halvlek går mest ut på att bevaka vår ledning och öva oss även i den konsten. S/S kryper lite närmare och det blir ett tag lite nervigt, särskilt som Tami nästan inte kan stå upp längre, efter en kollision med en svart anfallare vid 4-2-målet. Med några minuter kvar kommer så den slutgiltiga skruven i IKEA-skåpet. 5-3 och saken är biff! Vi är mästare igen för andra året i rad!

Bedriften får ytterligare en liten guldig glans när vi får reda på att Sandared/Sjömarken bara dagarna tidigare tagit hem en annan cup i närheten av Borås mot F98-motstånd och i finalen slagit bl.a. en Gothia-mästare. Ni är grymma tjejer!

Nu suger vi på den här karamellen länge länge tjejer! Ni är värda att få sjunga den gamla välkända slagdängan: "Guldet kom hem, guldet kom hem till Skärgår'n igen" efter alla snubblingar på mållinjen på sistone. TACK alla som kom och stöttade denna sena timma också!

Kul också att se Öckerös F99/00 spela så bra futsal-fotboll turneringen igenom. Som vi sagt tidigare: Framtiden är ljus för Skärgårdsfotbollen!

Nu är det verkligen dags att ta nya krafter för veckan som kommer! Och jag klarade min egen interna tidsgräns som jag satt till midnatt. Hej hopp under täcket...

15-16 december 2012

OLKA Sportresor Cup

Trångt, trögt och trassligt och då talar jag inte om Nordstan i julklappshysterin helgen innan jul, utan om en helt vanlig hall där arrangörerna bestämt sig för att slå världsrekord i så många samtidigt spelade matcher som möjligt med flest lag inblandade (vet inte om syftningen blev fel där, men det "tar vi och skiter i", som drängen Alfred skulle sagt).

Gruppspel i OLKA var det dags för - bara att ladda för "le Grande Finale" på 2012. För min egen del började den i korvkön i nämnda hall på Lundbystrand där det tog nästan en halvtimme att få till 2 korv med bröd, för att stilla den värsta hungern hos utsänd journalist och hans 3-åriga assistent. Det hela resulterade i att jag missade första hälften av tjejnarnas match. Efteråt fick jag dock rapporterat att de såg ut ungefär som den sista hälften, så rent referatmässigt kanske vi inte missade något...

Det såg minst sagt sömnigt ut. Det var ingen som riktigt ville ta tag i taktpinnen, utan tjejnarna susade omkring på golvet i väntan på att någon annan skulle ta initiativet. Spelet var det inget snack om att vi hade, men när det kom till målchanser ville vi gärna springa över mållinjen genom nätet och ut på andra sidan väggen med bollen.

Med lite fler skjutglada fötter med nervösa stortår på avtryckaren (eller vilken av tårna det nu är som avgör när skottet ska avlossas) så hade det trillat in några bollar. Men den här gången gick det alldeles för långsamt för att det skulle bli så. 0-0 slutade matchen.

Har glömt att säga att jag för första gången under Hönö/Björköns historia fått träna mig i att sitta och bevittna matcher utanför tränarbänken. Den händer till och med att Fantomen går på läktaren som en vanlig förälder. Lite ovant, mycket spännande och en obehagligt skön känsla på något vis... Jag är också ganska stolt över mig själv att jag inte brast ut i fler än några enstaka "GÅ DIT, TJEJER!" eller "SNABBARE!".

Den nykomponerade tränartrion Jossan, Hanna och Jagge skötte det hela med den äran. Kul att se två tjejer ta hand om uppvärmning, uppsnack och coaching. Tror att det är och kommer vara kanonnyttigt för hela laget. TACK kära kollegor för ett härligt jobb. Och då har jag inte glömt materialare Riggie, som kånkade och bar för glatta livet.

Nu åter till spelet. I andra matchen stod TUFF för motståndet. Vet fortfarande inte var de kommer ifrån, men jag tror Jagge har svaret. Första 5 minutrarna av den här matchen ser också helt annorlunda ut. Vi tar tag i det och pressar tillbaka motståndarna på deras planhalva. Kombination efter kombination sitter där de skall, och efter ett tag kommer också ledningsmålet när vi rullar från sida till sida och till slut får öppet mål. Snyggt, snabbt och effektivt.

Sedan händer något. Vi blir stillastående och transporterar boll mer än vi kör vårt vanliga futsalspel. Det går helt enkelt någon sekund för långsamt i varje moment. Tveksamheten skiner också igenom på en rad felpass där det inte smäller ordentligt i bollen. Istället sätter vi vår balansspelare i svåra lägen, och så kommer efter ett tag en frispark. Där visar vi istället tveksamhet i muren, vänder ryggen till och bollen går rakt igenom, utan chans för Wisey, som för dagen annars gör en kanoninsats i målet.

1-1 slutar matchen och nu börjar paniken lysa i Jagges ögon - ska vi behöva ta oss upp 06:00 imorgon bitti för att åka in till en gørtidig 8-del? Dags att ta tag i det. Jossan och Hanna har lite peptalk med tjejerna. Lindome i sista matchen och för att överhuvudtaget ta oss vidare så är det bara seger som gäller. Fixar vi det och sedan resultatet i den andra matchen går vägen för oss så kan vi t.o.m. vinna gruppen.

Återigen äger vi spelet, men sanningen att säga så kändes det, när det var 2 minuter kvar på klockan som att det här var rent förgjordat. Då hade tjejerna radat upp ett 15-tal solklara målchanser där vi antingen dundrar bollen rakt i magen på mållisen eller inte tar de där extra stegen fram mot boll för att nypa till den - "fjösavslut" hade nog Jagge kallat det.

Men med dos minutos kvar så kommer i alla fall det förlösande målet och av rena farten dundrar Emma också in 2:an (eller nja, dundrar var nog att ta i). Ett viktigt mål skulle det visa sig, eftersom den andra matchen slutade 0-0 och med ett måls bättre målskillnad än de andra 2 lagen (TUFF och Utbynäs), som också slutade på 5 poäng, så tog vi gruppsegern. Alla föräldrar pustade ut - en något mer human uppstigningstid imorgon bitti...

Nu gäller det att ladda om. Kvartsfinal imorgon kl. 09:50 mot Tölö IF. Nu är det turbobränsle som gäller imorgon för att lyfta spelet. Och så lite hum-hum anamma! Det är sista ansträngningen innan 4 veckors julleddigt. Bara att bita ihop och känna att det här - det ska bli skoj! Vi samlas i A-hallen för uppvärmning direkt vid ankomst. Inget omklädningsrum imorgon alltså. Kvarten går på plan3.

Tack för supporten och sällskapet på läktaren! Nu vet jag även hur det låter under matcherna, men jag avstår från att kommentera det i detta ref. Sweet dreams så syns vi taggade imorgon!

07:15 ringde väckarklockan denna söndag morgon. För en vanlig hederlig knegare så hade förmodligen denna söndag strax innan jul bestått av att ta en kopp kaffe i lugn och ro med morgontidningen och därefter se fram emot lite halmbocksbindning och ljusstöpfung kanske. Men jag är inte bara en vanlig hederlig knegare, utan en vanlig hederlig tränare för världens bästa tjejlag också, och istället fick jag mig en mycket trevlig tur in till Lundbystrandshallen i Johanssons bil - en bra start på dagen helt enkelt!

Väl framme blev det lite småstressigt. Vi hade avsiktligt snålat in lite på förberedsetiden för att kunna ta en senare färja och en extra sov-halvtimme. När alla tjejerna väl var på plats var det därför läge att sätta fart med uppvärmningen på studs. De sista orden som tjejerna fick med sig innan match var kanske inte helt PK, men de löd: "Igår var ni kissemissar, idag vill jag se värsta sortens bengaliska tigrar på plan!". Och i starten av kvarten mot Tölö så kändes det som tjejerna hade fattat galoppen.

För tjo vad det gick undan i början. Knappt hade luften lämnat herr domarens lungor och äntrat den där lilla korkkulan som ligger inuti pipan, innan första anfallet hade svept in på Tölös planhalva. Vi fick se passningsspel på one-touch, ett positionsspel och ett hemjobb som var en njutning och inte minst en skärpa i avsluten som var ögongodis. Ett tag var jag rädd för att det skulle lämnas in en protest mot oss gällande intensiv dopning under natten mellan lördag och söndag, för det var verkligen ett helt annat lag som kom in på planen idag jämfört med igår.

Den bengaliska tigermentaliteten gjorde att motståndarna, trots att det märktes att det var ett spelande lag (och det kommer vi ju ihåg inte minst från våra bataljer utomhus), verkligen inte kom någon vart. Längst bak stod Wiseman och tog varenda förlupen kula som slank igenom försvarsmuren. Och framför henne stod Julle, Den Lilla Generalen, och var helt makalös att stå på rätt ställe vid rätt tidpunkt och ha en känsla för när hon skulle gå fram och när hon skulle falla.

På ytterplatserna gjorde tjejerna (Andborn, Elinjoh, Stella, Emma, Torger och Fille) ett fantastiskt jobb att inte släppa en millimeter på motståndarnas kontrningar, samtidigt som ALLA var med i anfallsvågorna som slog likt en stormpiskad Kattegattsvåg i januari in mot Tölös mål, gång på gång på gång. Och längst framme visade Tilda just precis hur fantastiskt makalös bollskicklig hon är. Helt outstanding! Johanna, som för dagen hade starka halttendenser, gjorde också ett gött inhop och fick visa att driblandet och tråcklandet satt där precis som förut. Skärgårdens tjejer är det bästa jag vet!

Målen trillade in och till slut stod det 4-0 på ljustavlan. Sista minuterna var kanske lite avslagna, men det är förståeligt med den urladdningen som var i början. Härligt! Nu började turneringen på allvar! Det var en helt annan glädje på och vid sidan om plan på tjejerna jämfört med gårdagen. Richardinho servade med mackor, festisar och puckon (alltså inte de där som man irriterar sig på, utan de andra, bruna... ooops nu var jag visst inte PK igen...).

Med förnyad energi i mage och ben så var Qviding nästa uppgift att sätta tänderna i. Spionrapporter gav vid handen att Qviding-tränarna tydligen haft en ganska knivig uppgift att få sina tjejer att tro på seger innan match (Tränare: "Nu ska vi möta Hönö/Björkö i semin", Kollektiv tjejkör: "NEEEEEJ!").

Om jag hade haft en sådan där stencileringsapparat med blåfärg, som min småskolelärarinna hade på 70-talet, så hade jag kunnat veva matchen mot Tölö genom den och ut på andra sidan hade semifinalen mot Qviding kommit. Återigen märktes det att vi mötte ett spelande lag (kanske snäppet vassare än Tölö t.o.m.), men inte heller de vinröda tjejerna fick en jalle, julle och viktoria att komma in i matchen. Pang-pang-pang, så hade Annie Oakleys (kan ni gärna läsa om i Nationalencyklopedin) arvtagare klämt in 3 mål på ett fantastiskt effektivt och strålande sätt.

Qviding tog ut målvakten de sista 4-5 minuterna och satsade allt på ett kort. Vi hade nog kunna sätta ett par till med lite mer skärpa, men skulle jag sitta och klaga på det efter en dag som denna så hade jag nog kunnat ge mig själv en smäll...

Vinst och final i A-hallen väntade mot vilka då? Japp, så var det – Älvisarna! Senast vi möttes i final var det tunga steg hem efter straffdrama. Denna gång kändes det mer avslappnat. Tjejerna hade redan innan match kommit överens om att vem som än vann så skulle vi fira tillsammans efteråt. Och scenerna innan match var också lite unika. Två finallag som kom hand i hand (själv gick jag bakom Jagge och Ragge, som såg ut som två pojkar på väg till sin första skoldag) in på plan och "lineade" upp under publikens jubel.

Nu skulle vi bjuda på lite vacker futsal tillsammans! Och vilken match det blev! Det är inte alltid målen är den mesta njutningen av en match, men denna gång var det verkligen det. Andborns 15-meterspassning som var så på millimetern fram till en fristående Tilda som bara vrickar den förbi mållisen sitter fortfarande fastetsad i hjärnbarken.

Och inte minst tvåan där hela laget är med i speluppbyggnaden på ett tillslag från kant till kant där sista passen återigen är en läckerbit från Andborn, som slår en chip till Elinjoh, som lugnt och behärskat tar ner den, lägger den till rätta. Precis innan hon ska klappa till bollen hör man Jagge tänka "INTE mitt på målvakten!". Och NEJ, den går stenhårt tätt intill stolpen istället. Ren och skär njutning!

Men jag kan inte nog berömma försvarsspelet i det här slutspelet. Wiseman gör en helt makalös insats i målet. Tjejen har en grym reaktionsförmåga och står helt rätt i de avgörande lägena. Med en omutlig Julle och hemjobbande yttrar så blev det här en Hönö/Björkö-mur som vägrade att släppa en enda ryss över bron. 9-0 totalt i slutspelsmatcherna mot turneringens bästa lag talar sitt tydliga språk!

Älvängen var (så klart) det bäst spelande laget vi mött under turneringen och visst satt hjärtat i halsgropen ett par gånger, när de öste på i anfallen med hela artilleriet. Men idag lyckades vi reda ut de stormar som kom från öst. Matchen slutade i kramkalas mellan spelare och ledare från båda lägren och allmän försystring och förbrödring. TACK Älvängen för ännu en minnesvärd match!

Pokalen lyftes och gamla Tipsextra-kändisen Stefan Thylin förkunnade att Hönö/Björkö var OLKA-cupmästare 2012. På mindre än två veckor har nu ALLA tjejer i laget fått vara med och ta hem ett guld till Skärgården. Med två näst intill helt olika lag så har vi visat att vi har en fantastisk bredd i truppen, som jag har svårt att tänka mig att något annat lag (åtminstone väster om Älvängen) kan visa upp. Det går inte att hitta superlativen – ni är helt enkelt FANTASTISKA tjejer! Hoppas aldrig att ni blir nöjda med att ni är fantastiska, utan nu ska vi ta oss vidare till den där Tiger-nivån (han i Nalle Puh ni vet) – den FANTALIASTISKA.

Med en grym avslutning på detta år och två nya guld i bakfickan, så känns det som att det är fullt realistiskt. Nu suger vi på denna karamell, tjejer. Men imorgon tar vi också vårt sista träningspass inför en välförtjänt juledighet. Då bär det av till Sportlife för lite styrketräning. Det är också det passet vi ska köra stenhårt på våra fys- och uppbyggnadsträningar under vintern/våren.

Det blir en utmaning att lägga på oss några kilo extra muskler, utan att för den skull tappa tekniken. En önskan är att så många som möjligt kommer på denna träning för att se och lära sig övningarna, så att det blir enklare att komma in i det när vi sedan ska köra på egen hand. Även om ni är skadade/krassliga så kan ni ändå se och lära.

Efter det är det jul, men jag väntar lite med att önska en riktigt god sådan. Jag vill inte skiljas från er riktigt än... Ni är ett fantastiskt tjejgäng, plus föräldrar och ledare.

Och sist, men ABSOLUT inte minst – ett jättestort TACK till Jossan och Hanna som gjorde sin första cup på ledarbänken i Hönö/Björkö. Tjejerna frågar efter er stup i kvarten! Ni är hundraprocentiga hittills. Nästan så att man blir orolig för att bli arbetslös...

Over and out! Nu blir det Zlatan (om man får låna TV:n från tjejerna därute...).

20 januari 2013

Futsal-DM F98

Årets första matcher kanske inte var den enklaste uppgiften att ta tag i. Men med de här tjejerna så måste man testa gränserna lite och hitta utmaningar som vid en första anblick kan kännas lite för övermäktiga. Ett Futsal-DM för ett år äldre tjejer är just ett sådant exempel. Jag tror att få andra F99-lag skulle komma på tanken att ställa upp på en sådan idé, vilket också startupställningen för årets DM visade. Bara att ta sig till slutspel för ett F99-lag i konkurrens med gräddan av F98-lag i Göteborg måste anses som en bedrift i sig.

I slutspelet var det så dags för Ytterby IS, Sanktan-mästarna för F98 2012, och alltså en ganska tuff nöt att knäcka om man säger så. Det visste dock inte tjejerna innan match - sånt ska man aldrig berätta i förväg har jag lärt mig... Visst märker vi att hastigheten i passningsspelet och löpningar ökat jämfört med gruppsspelsmatcherna och F99-cuperna vi spelade innan jul, men så fasligt farligt var det inte. Tjejerna håller igång vårt spel och flyttar boll i diagonaler och djupled så att polkagris-tjejerna får jaga frenetiskt.

Hemjobbet, som vi snackat om innan match, är också exemplariskt. Det enda vi glömmer bort vid ett fåtal tillfällen är att byta i rätt läge och inte när vi förlorat bollen. Dessutom slarvar vi bort några insparkar, eftersom domarna i slutspelet nu är hårdare på futsal-reglerna än i gruppen. En frustrerande detalj är att det är effektiv tid i slutspelet, eller t.o.m. "super-effektiv" tid, när sekretariatet inte ens sätter igång den när spelet är igång. Båda dessa i kombination innebär att matchen blir 50-55 minuter lång istället för 25-30...

Men som sagt våra tjejer visar prov på bra teknik och passningsskicklighet och det resulterar snart i 1-0 genom Tilda, när vi pressar högt. I halvlek pratar vi om att behålla trycket och inte släppa upp de fysiskt större "mammorna" (som Janne skulle kallat dem) i Ytterby i 2 mot 1-lägen. Noga med markeringarna och noga med hemjobbet är det som gäller. Ganska snart i andra halvlek kommer också 2:an, återigen genom hög press.

Efter det faller vi lite omedvetet tillbaka - kanske för att säkra segern och släpper något på vår press. Andra halvlek bjuder också på några stolpträffar och frilägen från vår sida som missas. Dessutom kommer en riktig överkörning av Tilda i Ytterbys straffområde. Hur domaren kunde missa den framstår åtminstone för mig som en lika stor gåta som teodicéproblemet.

Nåväl, vi fortsätter gnugga våra motståndare. Visserligen kommer de upp i några farliga kontringar, som Julle ihop med Wise avstyr med elegans och stress från våra yttrar. Sanningen att säga så kanske Ytterby inte heller hade de vassaste avsluten vi sett. De lyckas dock peta in en reducering som gör det lite nervigt i slutet, men tjejerna reder ut det utan några större problem. Vidare till semifinal och en av de fyra bästa F98-lagen (!) i Göteborg!

Vila och energipåfyllning är det som gäller i pausen mellan matcherna. I semifinalen ställs vi så mot Eriksbergs IF och vi visste att den matchen skulle vara en av de största utmaningarna sedan vi mötte Jitex 98:or/juniorer i gruppen. Eriksberg har fått 7 nya duktiga tjejer från Stenkullen, Hjuvik och Häcken under vintern och förstärkt ett redan starkt 98-lag - ett av/det bästa i Göteborg.

Spelmässigt så tycker jag ändå att vi har ett minst lika bra passningsspel och teknik på lika hög nivå som våra motståndare. Skillnaden är bara att di blåe gör det något snabbare och med något högre effektivitet i den sista tredjedelen av plan. Matchen som sådan är inte så mycket att säga om. Våra tjejer är inte riktigt med på den tempoökning som sker jämfört med tidiga matcher. Om vi lyckats sätta några av våra första chanser så hade matchbilden säkert kunnat se annorlunda ut, men när Eriksberg tar ledningen ganska tidigt i matchen så får de lite extra energi och vi får omedelbart en uppförsbacke.

Tjejerna ska dock ha en riktigt stor eloge för att man sliter som lejoninnor hela matchen. Hade det varit för ett år sedan är jag nästan säker på att halv gänget hade brutit ihop efter halva matchen och vi hade hittat dem genomdeppiga i något hörn av hallen. Men tjejerna har växt mentalt och vi fortsätter jobba på trots att Eriksberg får några lite enkla mål och vi istället saknar den där riktiga skärpan. I slutet av matchen är det tydligt att det är mentalt jobbigt och vi lyckas inte riktigt hålla ihop alla lagdelar som man behöver i spelet fotboll. Det blir mycket jagande och långbollar - inte riktigt det spel som behövs för att nå hela vägen.

Men som sagt, vi är superstolta över er tjejer ändå. Vi är fullkomligt övertygade om att inget F99-lag i vår närhet skulle ha lyckats med uppgiften på ett bättre sätt. Ni visar att ni hänger med väldigt väldigt långt och vi fick se vad ett års utveckling kan innebära för spelet. Eriksberg är visserligen riktigt duktiga, men skillnaden kommer minska med åren och snart är ni ifatt och förbi, tjejer! Det gäller bara att jobba på under våra styrke- och snabbhetspass som ni gjort hittills!

Nu säger vi tack och adjö till F98-futsal och ser fram emot nästa år. Vi har skaffat oss mycket nyttig erfarenhet för nästa års Futsal-DM för F99 och konstaterar att vi får en ny chans, något som inget annat lag i årets turnering kommer få... :-)

En ny vecka med nya utmaningar stundar. Välkomna tjejer till veckans träningar! Separat mejl kommer om det. TACK också igen till alla supportrar som hängde med denna dag. Hoppas ni fick valuta på er lediga söndag!

3 februari 2013

Gästträning med Rudy Alvarado

En klar och kall vintersöndag, 3 februari, gästade Rudy Alvarado vår träning. Jan Andreasson var den som först knöt kontakten och ställde frågan som till vår stora glädje blev med ja besvarad. Vi passade på att bjuda med våra träningskompisar från Öckerös F98-lag också för att fler skulle få tillfälle till en spännande träning.

Rudys pass bjöd på mycket individuella teknikövningar där isolerade moment som man ofta hamnar i under en match nöttes in på ett lekfullt sätt. Det var länge sedan man såg tjejerna så fokuserade och aktivt lyssnande när Rudy instruerade. En del av det handlade givetvis om att det var en ny röst, men man kunde också se tydligt att det är en tränare med lång erfarenhet av ungdomsfotboll. Hela träningen genomfördes i ett högt tempo, men med tid för reflektion och korrigerande instruktioner.

Mellan de individuella övningarna så fick tjejerna tillfälle att samarbeta i grupp/lag – även det på ett lekfullt sätt. Vi fick se lika mycket fokuserade och sammanbitna miner, som skrattande tjejer som visade ren och skär fotbollsglädje. Som en extra bonus fick vi tränare lära oss nya övningar och moment att träna på och i lugn och ro betrakta en träning med en kaffemugg i handen...

TACK Rudy för en grym träning och för att du tog dig ända ut i Skärgården en råkall söndag! Efter detta är jag bombsäker på att många av tjejerna kommer följa din blogg. Du gjorde ett starkt intryck och har bidragit med ytterligare inspiration till både tränare och spelare. TACK också för alla fina ord i din blogg om våra tjejer . Det värmer ska du veta!

9-10 mars 2013

Öbollen Vinter P99 och F99

"Dom säger att våra drömmar är för stora, men vi kommer aldrig, aldrig att förlora" var den schlagerlåt som hade etsat sig fast i mitt huvud imorse efter morgontoaletten. Det tog jag som ett gott omen, när jag så småningom, efter en stadig frukost tog mig iväg till Göstahallen för den sista Öbollen Vinter för vårt bästa F99-gäng.

Men innan jag börjar med reffet för dagens händelser så måste jag också bara få framhålla vad tjejerna presterat i övrigt denna helg. Det började med en halvtung fredag när den ena tjejen efter den andra rapporterade sig sjuk eller halvskadad i tillägg till de som vi redan visste var bortresta. Stella, Torger, Bryngel, Fille, Wisey, Johanna sällades till listan av osäkra eller frånvarande kort och helgens program såg vid den tidpunkten övermäktigt ut.

Vi hade, kan vi tycka så här i efterhand, tagit i lite väl hårt, med både träningsmatch och deltagande i Öbollen Vinter P99, men båda tyckte jag löste sig bra och gav säkert tjejerna många nyttiga erfarenheter för framtiden. Den planeringsmissen, som innebar att många tjejer fick slita extra hårt i lördags ska vi dock inte göra om...

Gänget som åkte till Lerum för att spela träningsmatch bestod av 7 Hönö/Björkö-tjejer och två inlånade 00:or (TACK Sanna och Liv!) + en inlånad målis. Den som läst sin folkskolematematik kan nu räkna ut att vi alltså ställde upp med 10 tjejer under hela matchen, inga avbytare och en mindre på plan. Jag kunde själv inte bevittna det hela och kan inte göra ett referat rättvisa, men det måste ha varit en fullständigt heroisk insats som dessa tjejer gjorde - ligga under med 0-2 i halvlek, ta tag i spelet igen och till slut vinna med 3-2!

Tjejerna som stannade kvar på öarna gjorde en lika heroisk insats de. Emma, Johanna, Ebba, Alexandra tog tillsammans med Wilma (HIS F00), och en blandad kompott av killar i åldrarna 12-15 år, sig an P99-lag. Det var nog det mest mixade laget som någonsin kommer finnas i Öbollens historia och en alldeles unik upplevelse att få ha varit med om.

TACK alla som var med och gjorde det möjligt. Jag kan inte rapportera i detalj från alla matcher, men att gå in så respektlöst som ALLA gjorde var underbart att se. När de tog hem första gruppspelsmatchen mot Ale United, och bjöd på härligt spel, 10 killar och tjejer som ALDRIG spelat ihop, så blev jag alldeles varm i kroppen. Vilken härlig bredd i våra föreningar som vi visade upp!

Sen att Ebba fick hänga in en frispark i krysset i en av de andra matcherna gjorde en också lycklig. Ett särskilt TACK till Ludde, som borde ingå i turneringens All Star Team, som i särklass bästa målvakt, med beröm från både domare, motståndare och publik. Du har fått många idoler i de yngre åldrarna och bland tjejerna, Ludde!

Nu till dagens händelser! Med en ganska go känsla i kroppen gick vi in i denna turnering. Vi visste att det skulle bli råttufft med de bästa lagen från regionen: kompisarna från Älvängen, trevligaste Skepplanda (stor eloge till Per, som gör våra möten görtrevliga!), duktiga Torslanda och Tölö, och inte minst våra toppengrannar från Öckerö. Ja, jag kan fortsätta fylla på listan.

Nu börjar de tecken jag har kvar att använda i referatet att tryta så därför tänker jag inte orera i excess om alla gruppsspelmatcher, men man kan väl krasst konstatera att det var grus i dojan i många av matcherna. Det var tungt i stort sett i alla matcher i grupp och slutspelsgrupp. Det var egentligen bara i andra matchen mot Nol, som vi började få spelet att stämma ordentligt. De övriga var väldigt krampaktiga, försiktiga och passiva med kanske matcherna mot Kärra och Trollhättan, som de riktiga bottennappen.

På något vidunderligt sätt så lyckades vi ändå krångla oss vidare till semifinal på bättre målskillnad. Här vill jag göra en liten paus och hylla vår egen Emma riktigt ordentligt. Inte nog med att hon igår gick in och smällde på i P99-cupen igår. Idag leder hon laget med F00:or på ett föredömligt sätt. Hon tar hand om tjejerna, visar vägen med sin power och sin attityd som kan försätta berg, och är en stor anledning till att Hönö IS F00:or tar sig vidare till A-slutspel i en F99-cup. En grym insats av ALLA tjejer som var med i F00-laget. Ni förtjänar alla en medalj. Tyvärr hade jag bara en att dela ut efter denna turnering och den fick Emma. Det är du värd, Emma!

Även i vår match så visar F00-tjejerna ingen respekt. De gör det svårt för oss och det var nervöst in i det sista innan det stod klart att vi lyckats göra lite fler mål än Trollhättan och tagit oss vidare. I semifinalen är det (som vanligt i turneringar där vi båda är med) Skepplanda på andra sidan. Med spelet som vi presterat hittills kändes det som en tuffare uppgift än vanligt. Strax innan match slänger jag dock in mitt sista trumfkort: "Om ni vinner den här matchen, så lovar jag att bjuda hela gänget på pizza!". Den tog skruv! Från att ha varit lite småhängiga och trötta så såg jag eldarna börja brinna i ögonen.

Själva matchen var en jämn tillställning. Skepplanda har ett övertag de första fem minuterna, men allt eftersom så kommer vi starkare och starkare. Båda lagen har ett par vassa chanser som dock de duktiga målvakterna (Alva gör en grym parad på ett närskott) lyckas avvärja. 0-0 och det hela går till sudden, 3 mot 3 utan målvakt. En minut in i densamma så snappar Andborn upp bollen på mittplan, driver mot mål och har Tilda på andra sidan. ALLA tror att hon ska passa Tilda, inklusive den ensamma Skepplanda-backen, men istället kör hon en passningsfint och drar kyligt på ett vristskott som sitter som ett stolpill i onämbar ingång. Så förlösande och så vackert!

Stor eloge dock till Skepplanda-tjejerna som återigen bjuder oss på en oförglömlig match. Och det skulle visa sig att även finalen blev oförglömlig - en repris på förra årets final i samma cup: mot Torslanda. Vi kommer alla ihåg hur den slutade. Snöplig 1-2-förlust som tjejerna visserligen fick revansch för en vecka senare, när de tog hem F98-cupen mot TIK:arna.

Nu är tjejerna helt höga efter semifinalvinsten och går på knock direkt. Det dröjer inte många minuter innan ettan sitter där, och nu känns det verkligen som Gadd sjunger: "Vi kommer aldrig, aldrig att förlora!" i Göstahallen. ÄNTLIGEN sitter spelet där det ska och tjejerna visar för första gången i turneringen något i närheten av vad de kan. Till slut tar vi hem finalen med 5-0. Ett enda ord: GRYMT-RÄTTVIST!

Hörde efteråt att vissa Torslanda-föräldrar tyckte att jag jublat för mycket vid målen. Vill därför passa på (om någon därifrån läser detta referat) att påpeka att det inte var avsett som något "hån" (ber om ursäkt om det uppfattades så), utan en ren glädjetrytning över islossningen i spelet. Tyvärr kommer jag nog aldrig bli så där medelsvenssonskt lagom i coachningen vid sidan av plan, utan fortsätta visa känslor. Tror att många fler skulle må bra av det, faktiskt! :)

150 tecken kvar. Ni är ALLA fantastiska - föräldrar, medcoacher (Jagge, C-V) och inte minst tjejer! Ni är GULD värda för det här laget, allihop!

24 mars 2013

IK Zenith F98 - Hönö/Björkö 2-8

Äntligen dags för träningsmatch igen! Efter det lite snöpliga tappet av förra helgens träningsmatch mot Eriksberg p.g.a. surprise-snöfall, så var det idag dags att ställas mot ett annat 98-gång: IK Zeniths duktiga sådana. Vi visste att det skulle bli en tuff match och att vi skulle få springa mycket, men undra om motståndarna visste det...

Matchen börjar lite trevande för vår del. Vi ligger ganska långt ifrån i markeringen och tillåter de gröna tjejerna att rulla boll i backlinje och via mittfält. Lyckligtvis har vi en alert backlinje idag som tar hand om de bollar som letade sig fram dit.

Från minut 3 och framåt tar vi sedan ett ordentligt tag om dirigentpinne och släpper den inte förrän den feta damen har sjungit färdigt sin operett. Då kommer en perfekt djupledsboll. Tilda står och stampar vid mittlinjen likt en otålig travhäst och i exakt rätt ögonblick, när bollen slås, så sticker hon, kommer fri med målvakten och rullar behärskat in bollen. Zenith skriker på offside, men vi som tittade på Tilda hela tiden såg att hon startade på vår planhalva. Helt rätt av domaren.

Sedan flyter det bara på. Zenith-tjejerna är knappt över på vår planhalva de första 20 minuterna. Istället bryter vi deras uppspel gång på gång. De får spela bakåt och i sidled och till slut tvingar vi dem utanför sidlinjen. Ett fantastiskt bra exempel på hög press, som Hamrén skulle kunna avända i nästa videogenomgång med vårt svenska herrlandslag. När vi bryter uppspelen är vi också kliniska i omställningarna. Deras backlinje har fullt sjå med våra tre anfallare plus yttrarna som kommer upp i varje anfallsvåg. Emma röjer minfältet i mitten och Julle är som vanligt så där fruktansvärt stabil, som bara hon är. På det stora hela är det i vårt lag alltid 11 spelare på plan som gör sitt jobb och lite till. Fantastiskt kul att se.

Efter första halvtimmen så börjar vårt anfallsspel avta lite. Helt förståeligt! Tjejerna sprang sig ordentligt trötta och det går inte att hålla det tempot en hel halvlek. Trots det släpper vi inte till så många farliga chanser åt andra hållet. Många gröna hörnor blir det, och där har de en riktigt vass hörnläggare som pumpar bollar i rätt höjd och med rätt distans in framför vårt mål. De flesta gånger lyckas vi dock avvärja dem. I slutet på halvleken lyckas de dock komma runt på kanten och en av de få gånger som vi inte är först på andrabollen så är de det istället och petar in ett mål precis innan pausvila. Då har vi å andra sidan redan hunnit göra 5 (eller 6 - därom tvistar de lärde).

Andra halvlek blir lite mer avvaktande från vår sida. Vi börjar bra igen och visar att vi kan skapa chanser både genom snabba långa bollar och genom att hålla den i laget och bygga upp spelet ända från backlinjen. Efter halva andra halvlek så backar vi dock ner i knäet på Vickan och Fille, och då ser man vilket duktigt lag som Zenith är om man ger dem ytor och inte pressar deras uppspel. Ett par farligheter kommer de till, men det gör vi också. Andra halvlek kan man väl säga slutar oavgjort rent spelmässigt, men vi är effektivare i avsluten. Slutresultatet skrivs till 8-2 (eller 9-2, därom tvistar de lärde) i vår favör.

Nu har vi i olika matcher även mött några av de bästa F98-gängen i Göteborg (Zenith, Eriksberg, Torslanda, Hjuvik, Ytterby etc.) och klarat oss riktigt, riktigt strålande. Nu funderar vi på vad nästa utmaning skulle kunna vara. Det kommer nog snart förslag på det...

TACK för idag tjejer! Ni visar än en gång vilka kunskaper och förmågor ni besitter. Det blev tydligt att det är den mentala biten vi måste jobba ytterligare lite mer med. Det är OK att visa besvikelse över enskilda situationer, men det får inte någon gång gå ut över er egen eller andras integritet i den fortsatta matchen. Tänk på vilket budskap ni skickar till er själva och övriga i laget med era ord och gester. Härligt att se alla tjejer som stöttade de som var lite ledsna och besvikna över sin egen insats (hur ni nu kunde vara det... :-)) efter matchen! Fortsätt visa ert stöd och den positiva energin!

Go vecka på er så ses vi på träning imorgon eftermiddag igen! Vi är stolta HBÖ-fans allihopa!

1 april 2013

Breaking news från Spanien!

Real Madrid startar flickakademi! På herrsidan har Real Madrid dominerat under många år och skördat många stora titlar som ligasegrar, segrar i Champions League och rankas som ett av världens bästa klubbtag. Många av lagets fantastiska spelare genom åren så som Raul, Iker Casillas, Sergio Ramos med flera har en del av sin fostran i klubben.

Nu vill Real Madrid på sikt också ta samma dominerande position på damsidan. Ifrån januari 2014 startar klubben upp en långsiktig satsning, som har som mål att klubbens damlag skall rankas som nummer ett i världen senast 2020. Just nu pågår rekryteringsarbete genom att klubbens talangscouter åker runt och kartlägger spelare runt om i världen. De senaste veckorna har de besökt Sverige och träningsmatcher i Stockholm, Skåne och nu även Göteborg.

Även våra fantastiska tjejer har dragit till sig intresse från spanskt håll. I matchen mot IK Zeniths 98:or i söndags fanns talangscouterna på plats, när tjejerna visade prov ett fantastiskt passningsspel och fina individuella tekniska prestationer. Efter det har Jagge och jag blivit kontaktade av Real Madrids akademichef som på stående fot ville kontraktera flera av våra tjejer. Han såg tjejerna som den stomme han ville bygga satsningen på - "Det ni visade på planen i söndags var som att se ett riktigt Real-lag - det är precis det vi vill ha", sa han (fast på spansk-engelska då).

Tjejerna kommer erbjudas plats i Svenska skolan i Madrid och de kommer att bo tillsammans på Madrids träningsanläggning. Tränarstaben kommer även de att erbjudas roller i Reals framtida satsning. För föräldrarna ingår 2 flygresor samt boende under två helger i månaden fram tills dess att tjejerna fyller 18.

På lördag, när vi ska möta Skepplanda på Prästängen, kommer representanter för Real Madrids ungdomsakademi finnas på plats för att svara på frågor från er tjejer och föräldrar och de har även med sig färdiga kontrakt som skall signeras vid intresse. Matchen på lördag kommer att bilda det slutgiltiga underlaget för vem som Real kommer erbjuda kontrakt med ungdomsakademin. Nu laddar vi för lördagens match och visar oss från den bästa sidan för spanjakerna!

16 april 2013

Box!

Som uppladdning inför seriestarten var våra grymme-tjejer idag iväg på Box-pass på Nordic Wellness med Madde. Jabbar, krokar och upper-cuts utväxlades på mittsar, och jag kan tippa på att tjejerna har överarmar stora och hårda som basketbollar imorgon bitti.

Som synes så är tjejerna grymt laddade inför första matchen i helgen. Qvidings Qvinnor är förvarnade!

Fler bilder från boxningspartyt läggs snart upp på Fejjan...

21 april 2013

Qviding FIF - Hönö/Björkö 3-5

SERIEPREMIÄR! Smaka på det ordet! Det har någon tesked nervositet, ett par deciliter förväntan och ett kilo dynamitladdning i sig. Läger man dessutom till ett paket med strålände sol och årets (hittills) varmaste dag, så får man ett "Hallelujah Moment".

Till denna match kommer vi med alla tjejer friska och krya, vilket hör till ovanligheterna i år. Mycket positivt! Bara Stella (iväg på konfirmandläger) saknades oss. Några av tjejerna gjorde sitt andra besök på Härlanda Park för helgen, efter att ha varit utlånade till Öckerö DFFs F98:or (ni vet väl att vi har ett gemensamt 98-lag i Skärgården numer?) igår och tagit hem segern mot storasystrarna till dagens motståndare. Men det mest spännande igår verkar ha varit att Tobbe Hysén & Co tränade på planen bredvid. Det distraktionsmomentet slapp vi idag.

Matchen satte igång i ett högt och bra tempo. Vi kommer till många bra anfall genom att rulla på kanterna, och QFIF har uppenbara problem att komma till rätta med vår taktik. Qviding är dock inte helt oävna i sina anfall. De har ett par snabba och starka tjejer, men anfallen kommer mest i mitten.

Anfallsmässigt så är det alltså en riktigt bra halvlek. Det enda vi kan anmärka på är kanske kylan i avsluten. Med lite bättre skärpa där så hade vi kunnat stänka in ett gäng pytsar under första halvan av halvleken. Första målet är dock vårt, efter fint förarbete på kanten, inspel snett inåt bakåt och BOOM. Firma Tilda & Johanna levererar!

Försvarsmässigt ser det också lungt ut. Qviding kommer mest till avslut långt utifrån, långskott som de visar sig vara bra på. Det enda vi kluddar med är insparkarna. De kommer alltför ofta till felvända spelare som får vända upp och slår passningen inåt banan där en vinröd tjej snappar upp den. Det måste vi hitta ett botemedel på... Qvidings båda mål kommer till på just sådana situationer. Skitmål helt enkelt, som visserligen avslutas snyggt och kliniskt, men synd att vi ska hjälpa dem till de lägena. Bra att vi får se vad vi kan bli bättre på!

Efter en stark avslutning av halvleken så sitter 3 mål till bakom den duktiga QFIF-målvakten. Vår egen Fille gör också ett storstilat jobb. Det är inte lätt att stå sysslolös långa stunder och sedan få ett långskott som borrar sig in i krysset. Det Fille har chans på plockar hon dock behärskat!

4-2 i halvtid och vi gör lite taktiska justeringar i försvarsspelet och påminner om att vi har spelet och inte bli stressade. Ställningskriget fortsätter dock i andra halvlek. Qviding-tjejerna jobbar på bra, men vi har bättre spel. Vinröda tjejerna ligger mest på kontring och lurar och får också ett par lägen att skjuta, men sprider i denna halvlek avsluten mer. Själva kör vi allt som ofta fast i mitten i den köttmur som ställs upp strax utanför deras straffområde. Det är lite för många passningar på stillastående spelare för att man ska vara riktigt nöjd.

Efter en snygg individuell prestation av en Qviding-tjej på kanten så blir det också reducerat till 3-4 och lite stressat i laget, när vi känner att vi inte själva får utdelning på våra ungefär 461 anfall hittills. Med 10 minuter kvar tilldöms vi så en frispark, när Tilda sparkas ner strax utanför straffområdet. Hon stegar fram, lägger den snyggt över muren och ribba in. Otagbart för målvakten och den sista spiken i balkonglådan för denna gång.

Resten av matchen testar vi en fyrbackslinje för att stänga matchen och det funkar också, även om vi givetvis inte får lika mycket flyt i vårt anfallsspel på detta vis. På det stora hela en riktigt bra match där vi får möta ett bra lag. Personligen tror jag att fler lag i vår serie kommer få stora problem med detta Qviding, och skönt att vi får jobba riktigt ordentligt för segern denna gång.

Härlig uppslutning bland föräldrarna också. Vädret kan ha haft ett finger med i spelet kanske? Fantastiskt bra jobbat tjejer hela matchen igenom - vi är STOLTA! Imorgon är det dags för Zumba på Sportlife/Nordic Wellness kl. 16:20 och sedan kör vi träning på onsdag som vanligt för alla icke-Beliebers.

Vi är igång! En härlig säsong ligger för våra fötter!

27 april 2013

Hönö/Björkö - Lerum 4-0

(Rubriken är också första textraden i "Ebba Gröns" "Die Mauer". Resten av låten kan ni höra på: <http://kdletras.com/ebba-gron/die-mauer-trecho-1>. "Die Mauer" betyder "Muren" och är givetvis en ypperlig beskrivning även på Hönö/Björkö's försvar idag - och alla andra dagar...)

HEMMAPREMIÄR och samma kanonväder som förra veckan! Medan Göteborg upplevde hagelstormar, värsta snöovädret och Harmageddon-moln, så sken solen över Skärgården och därtill var det noll och intet vind.

På tal om "noll och intet", så skulle jag vilja gå händelserna lite i förväg och säga att dagens mest positiva överraskning var försvarsspelet. Från Johanna i mål ända fram till vårt anfall så jobbar vi fantastiskt bra för varandra med press och understöd, och det går (om man nu inte skulle råka vara sjujungfru) att räkna på ena fotens tår till de chanser som Lerums tjejer lyckas skapa totalt sett på hela matchen. Några skott utifrån som Johanna supersäkert plockar ner är allt jag kan hitta i minnesbanken.

Anfallsspelet var dock det som lite gick i baklås idag... Första halvleken kan liknas vid en sån där åkoma ni vet, som kan avhjälpas om man trycker i sig en stor påse katrinplommon (på min tid använde man ricinolja, men det är väl mest ett skönhetsmedel numer...). Det var trögt med passningsspelet. Antingen gick det för långsamt att hitta passningsvägarna, eller så försökte vi göra det för svårt genom att slå den på ett tillslag på en hoppestudsboll, istället för att lugnt plocka ner den och hitta ytorna.

Spelet koncentrerade sig till vänstra sidan mest hela tiden, och Elinjoh och Stella fick löpa sig blåa upp och ner längs högerkanten. Hade vi utrustat dem med stjärnkikare och periskop så hade de haft en mikroskopisk chans att se en boll blixtra förbi. Vi lyckas dock trycka in ett ledningsmål i första halvlek i en tilltrasslad situation där vi inte stannar förrän bollen är i händerna på målvakten. Tilda ger sig in i kampen och vinner den - ett riktigt "köttarmål".

I pausen snackar vi om att vända kant, slå långa bollar på yta och ge oss in i varje närkamp med kropp. Vi vet hur bra vi kan spela, vi måste bara våga lita på det också - hålla i bollen, titta upp och slå till vitt. Fotboll kan vara så enkelt - det är bara vi människor som envisas med att göra det svårt...

Första 10 i andra halvlek fortsätter i samma anda. Lite ängsligt, lite stressat och många felpass. Men sedan händer något. Tjejerna börjar slå de bollar vi snackat om, längre och med bättre adress. Efter en kvart tar Elinjoh sin 372:a löpning för dagen på högerkanten. Vi har 3 tjejer med i anfallet. Andborn smyger med långt ut på vänstern, inläggget blir lite långt, men hamnar perfekt på fötterna på Julia. Lugnt och behärskat vänder hon bort sin back och sätter den i borte burgaveln. Förlösande!

Efter det målet känns det som spelet lossnar. Vi skapar helt plötsligt en massa tid för oss själva och lagpolarna, genom att ta rätt beslut och slå passningar i rätt läge. Tilda och Fille byter positioner och helt plötsligt så dyker det upp en massa ytor som vi trodde att planskötarna hade grävt upp och forslat bort under natten. Sista fjärdedelen av matchen skapar vi mängder med chanser och sätter också 2 till av dem. Vi hade ett antal frilägen ytterligare, men trots att det hotades med indragen månadspeng, så fick vi nöja oss med 4 pyttisar idag.

Hela laget ska ha stort "cred" för en härlig kämpainsats idag. Som jag sa i halvlek: Om vi spelar så här på vår lägstanivå, så känns det ändå helt okej. Vi släpper bara till några få halvchanser och har många klara lägen, som dagar med mer än 20%-ig utdelning, skulle gjort att vi hade runnit iväg i matchen långt tidigare.

Känns ändå gott att vi har fått kämpa i säsongsinledningen. Då behåller vi båda fötterna på jorden och förstår att vi måste slita och vara idérika för att kunna spela vårt spel och ta tag i matcherna.

TACK tjejer för ännu en härlig dag tillsammans med er! TACK föräldrar m.fl. för ert goa stöd! Nu är det vilodag imorgon, träning på måndag och ny match på onsdag (borta mot Jitex). Vi laddar om och tar nya, friska, fräscha tag! Hönö/Björkö PowerGirls bör redan vara legender i vår del av världen!

1 maj 2013

Jitex BK - Hönö/Björkö 1 - 1

Denna gång är det en annan låttext som har bitit sig fast i tinningloben. Kanske beror det på att jag just bevittnat ett ordentligt bakslag för den spanska fotbollen (åtminstone tiki-taka-varianten av den). Eller så är det för att dagen har lärt mig att ibland måste man bara acceptera det som händer, och att det är lönlöst att analysera i efterhand.

Ser man till helheten i matchen idag så tycker jag att vi har betydligt bättre spel än mot Lerum. Det är fler passningar som går rätt, vi har bättre rörelse i laget och vi vågar hålla i bollen och utmana betydligt mer än i lördags. Anledningen till att vi ändå inte gör fler mål är (nu sitter jag här och analyserar ändå, vaffö gö ja på dette viset...): 1) Vi tar ofta avsluten från lite för dåliga lägen - vi har 4-5 gånger fler chanser än de lila, men är lite för tveksamma i boxen, 2) Vi möter ett lag som gör det svårt för oss.

Med det sagt så ska vi alltså absolut inte vara missnöjda med vår insats. Långa stunder ser spelet väldigt bra ut. Vi rullar runt boll, vi utmanar, vi låter motståndarna jaga boll. Och i försvarsspelet ligger vi till 95% rätt i markeringen. De resterande 5% reder vi oftast ändå upp med bra timing, snabbhet och en liten gnutta tur.

Med bra scouting av Jitex så hade vi redan klurat ut att vi skulle hålla koll på två tjejer i det lila laget - en spelfördelare på mittfältet (nr. 10/20?) och en liten mini-Messi (femininum) på vår högerkant. Samme scout som spionerat på Jitex matcher konstaterade att vi lyckades hålla betydligt bättre koll på de två tjejerna än deras tidigare motståndare. Ett gott betyg till markerande spelare, mittfält och backlinje i Hönö/Björkö PowerGirls!

Det är bara ett ströanfall i första halvlek, som blir riktigt farligt. Det är en djupledsboll, en riktigt bra passning, som slås över vårt försvar som mini-Messi plockar upp och helt fri med Fille så gör hon inget misstag, utan sätter den stolpe in. Inget att göra - ett snyggt anfall helt enkelt. Que sera sera...

Vi fortsätter dock tugga på med vårt spel och sista 10 minuterna av första halvlek så tar vi tag i matchen igen. Spelet är förlagt på lila planhalvan och skottstatistiken borde visat 15-3 eller något liknande i vår favör, men som sagt, oftast är det avslut som inte blir så farliga eftersom de kommer för långt utifrån eller i fel lägen.

En del tjejer hänger lite med huvudet i halvtid, men vi konstaterar tillsammans att vi har alla chanser att vända på detta. Vi skapar chanser hela tiden och förr eller senare så trillar bollarna in. Direkt på avspark så tar vi på allvar tag i spelet. Jitex är ordentligt tillbakatryckta under andra halvan av matchen, men fortfarande giftiga på kontringar.

I början på andra halvlek drar vi igång ett anfall på vänsterkanten och Tilda tar in bollen i straffområdet, lägger en passning snett inåt bakåt, den studsar på en lila försvarare och letar sig in vid stolpen. Efter alla motstudsar i matchen så känns det skönt med lite medflyt för en gångs skull.

Efter kvitteringen så tycker jag att matchen väger över i vår favör. Vi trycker på, Jitex försöker gå i djupled, men våra backar håller bra koll på dem och mittfältet pressar högt. I det här sammanhanget skulle jag vilja, förutom att hylla laginsatsen, också framhålla Alva Wiseman, som jag tycker är

Matchens Lirare idag. Hon jagar ikapp, hon stöter och bryter i rätt läge och hon visar en oräddhet som för oss är räddningen många gånger. Idag kunde man stekt en god brittisk frukost (egg & bacon) på henne - glödhet!

I mitten på halvleken så kommer en djupledsboll liknande den som Jitex fick i första halvlek när de gjorde mål, men denna gång till en fristående Tilda. Hela Jitex-bänken ställer sig upp och skriker "OFFSIDE!", något som givetvis domaren tar intryck av och blåser efter viss tvekan. Enligt oberoende källor är det också offside, men för mig är det inte själva grejen. (Nu känner jag att det håller på att bli en liten personlig bekännelse, men jag måste få ur mig det... :-).

Efter att i två av tre seriematcher hört ledare som försöker påverka domaren med att ropa på frispark, offside, gula kort, inkast, stekt fläsk med löksås och Gud och hans moster, så tröttnar man till slut. Efteråt fick jag höra av den mest förståndiga i familjen, min hustru, att jag hade snott någons spade i sandlådan. Det må så vara, men ibland måste man säga ifrån. Jag kan också reagera på kanten ibland (och har säkert ett fulltecknat syndaregister), men att upprepa det flera gånger under en match för att skaffa sig fördelar tycker jag inte är OK.

Så! Nu har jag fått det sagt! Åter till matchen... Sista delen av den går klart till oss på poäng. Hjärtat hamnar dock i jämnhöjd med gomseplet när det är ett par minuter kvar. På ett inkast som hade gjort den gamla finska spjutkasterskan Tiina Lillak grön av avund, så landar bollen framför en fristående mini-Messi igen. Som tur är för oss så lyckas hon inte få ordning på den studsande bollen och drar den en bra bit utanför.

Det här var ett lyft spelmässigt och som vi sa till tjejerna i halvtid - det är betydligt roligare att spela de här jämna matcherna där vi får jobba för poängen och segern än där vi bara rinner iväg helt hejdlöst. Det är då vi tar nya kliv i utvecklingen.

Härligt kämpat ALLA tjejer idag. Fille plockar det hon ska plocka och gör det bra! Backlinjen (Torger, Vikan, Wise, Bryngel) håller också bra koll på händelserna. Ebba gör ett kanonjobb mot mini-Messi och håller henne felvänd stora delar av matchen. Ett särskilt TACK till systrarna Palm som går in och gör ett kanonjobb, nu när Emma var borta i mitten. Ellens klockrena glidackling/brytning vid sidlinjen sitter fortfarande på näthinnan. Bestämt, säkert och snyggt! Lisa visade också att hon är hyperfarlig i djupled och hade med lite flyt satt vinstmålet med några minuter kvar. Andborn, Stella och Alex sliter på kanterna och i anfallet och gör att Jitex-försvaret får svårt att räkna in oss och de gör dessutom ett formidabelt hemjobb.

Julle är som vanligt lugnet och säkerheten själv på mittfältet, med en enorm arbetskapacitet. Och på anfallssidan så har vi våra trixare Tilda, Elinjoh och Johanna som hela tiden skapar lägen för varandra och vågar utmana. Denna gång gick inte alla finter hem, men det var skönt att lite av "attack-övningarna" kring reaktionssnabbhet på förra träningen ändå verkar ha gett resultat. Vi var betydligt mycket mer på!

Nu är det några dagar vila. På söndag förmiddag kör vi träning igen (kommer snart ut i kalendern) och dessutom kommer några tjejer spela med Öckerö F98 mot Torslanda på Prästängen samma dag. TACK för en MYCKET bra insats idag, tjejer! TACK för stödet vid sidlinjen! Var stolta över er själva! Det enda vi kan påverka är framtiden - que sera sera!

13 maj 2013

Hönö/Björkö - Romelanda UF 9 - 2

För första gången någonsin (om man bortser från de sista 10 minuterna av Gothia-semifinalen förra året, och det gör jag gärna) så fick jag idag förmånen att bevittna en Hönö/Björkö-match från "föräldrassidan". Jag lyckades tuta i några föräldrar att det var för att jag blivit avstängd efter min sandlåde-fight med Jitex Clagge-kopia förra veckan. Märkligt nog så verkade det för de flesta föräldrar vara ett högst troligt scenario och därför gick skämtet lite i baklås.

Sanningen var att jag tidigare under dagen la fokus på en killmatch där min avkomma gästspelade i mål för IFK Björkö P01 mot Hönö IS dito och därför kom jag precis i tid till att matchen startade. För att inte störa i uppladdning och matchförberedelser så valde jag istället att bli underhållen från sidan av plan. Och det måste jag säga att jag verkligen blev!

Tonen sattes på något sätt redan i de första matchminuterna. Vi får en hörna ganska tidigt och kör givetvis den intränade hörnvarianten. Elinjoh slår en flack boll mot Vickan på första stolpen. I normala fall skulle #22 där gå upp och nickskarva bollen, men istället tar hon sats och likt en Zlatan som tuggat guarana till middag så kör hon en cykelspark i huvudhöjd som slår i bortre stolpen, på ett motståndarben och ut. Den prestationen var värd ett bättre öde och hade varit en stark kandidat till årets mål om den hade gått in.

Att Romelanda är taggade kunde vi dock se och några i föräldraskaran hade också hört att vårt rykte hade föregått oss. De var väl medvetna om vilka resultat vi gjort tidigare och det vet vi ju av erfarenhet att det kan bli klurigt att spela mot motstånd som har fått den motivationsinjektionen.

Vårt anfallsspel kommer dock sakta smygande. För dagen hade Jogge och Jagge gjort lite smärre justeringar i taktiken, vilket ledde till ett mer effektivt och mer "rakt-på-sak"-anfallsspel. Bollarna bakom motståndarnas backlinje satt många gånger perfekt och i varje anfall hade vi fler med i uppbyggnaden än vad vi hade i hela matchen mot Jitex senast.

Målen trillar så småningom in också - inte genom att vi försöker gå på kraft och ska försöka skjuta målvakt, backlinje och halva avbytarbänken genom nätet och ut på gatan, utan genom att spela oss fram till fina lägen. Mot slutet av halvleken börjar målen trilla in i tätare takt och i halvlek står det 4-0. Jag ska ärligt säga att det var väldigt trevligt att stå på föräldrassidan denna dag och det var många givande diskussioner och meningsutbyten som gjorde att jag inte var helt fokuserad på matchen i alla lägen.

Det jag kunde se var dock att spelet flöt betydligt mycket bättre denna gång. Vi använde ytorna som vi tog avslut från bättre lägen än tidigare. Några försvarsmissar fick jag också bevittna, speciellt i andra halvlek, men det är skönt att se att det är människor man tränar och inte humanoida robotar. Vi fick se många fler viktiga brytningar och fina försvarsingripanden än missar och ovan på det en kanonsnygg enhandsräddning av Fille.

Romelanda har ett par snabba tjejer som irriterar i vår backlinje och de "brötar" som sagt så småningom in ett par mål i andra halvlek. Men så många klara chanser blev det ändå inte till slut för deras del. Backlinjen och mittfält gör ett mycket bra jobb som vanligt! Innan Romelandas pyttisar har

vi dock stängt matchen genom att på några minuter såga oss snabbt och smärtfritt genom det gula försvaret och komma till ganska enkla avslut. Ett och annat långskott letade sig också in.

Måste också nämna våra debutanter i den vita tröjan: Wilma, Wilma och Ammie. Ni går in och visar inga tveksamheter! Ammie fullständigt springer sönder deras högerkant om och om igen och Wilmorna sliter som små galärslavar på mittfältet både för att stoppa Romelandas försök till kontringar och i vår egen speluppbyggnad. Stort TACK för att ni ställde upp idag!

På det hela taget var det en njutning och glädje att få se er spela idag tjejer. Beröm till HELA laget! Chris gjorde en fantastisk insats som Clagge-kopia idag - du ligger farligt nära ett heltidskontrakt nu... Efter att ha fått bevittna ett sömnpiller när PSG och Zlatan gnetade till sig den franska ligan ikväll, så är det inte det som kommer vara det bestående minnet från dagen. Lagom till slutskeendet av matchen så sprack molnen upp och solen började värma - ett tecken i skyn! Ert spel värmer, tjejer, och det ska vi slipa ytterligare på inför det som kommer i slutspurten av våren och i sommar!

TACK för underhålningen både från tjejer och publik! Det var en bra känsla att få med sig in i en ny arbetsvecka! Nu ska jag slå David Moyes en signal och se om han lyckats skaffa sig en Ass ännu...

6 juni 2013

Hönö/Björkö - Torslanda 6 - 2

Så därja, då var det äntligen dags för seriematch igen. Några dagar försenat så lyckades Torslanda skrapa ihop lag och spelplatsen blev en grön gräsmatta på Björkö i strålande sol. Några halv-/helskadade och bortresta spelare hade vi denna gång, men hade istället gott tillskott i form av Hilda i mål och Clara och Ammie i ytterpositioner.

Matchen började med tryck mot Torslandas mål. Vårt spel med hög press och snabba omställningar gav inte utdelning i form av mål i första delen av halvleken, men i gengäld gjorde det att TIK knappt kom över halva plan. Som det brukar bli av någon underlig anledning mot just Torslanda så var spelet väldigt centrerat och det blev mer kamp och slit än skönspele.

Men som sagt, var skåpet skulle stå, var det inte så många fler än vi som bestämde. Efter ett par anfall som resulterade i riktigt bra hörnor, så fick vi till slut utdelning. En perfekt slagen hörna damp ner framför fötterna på Andborn som bara hade att trycka dit den i öppet mål.

Resten av halvleken så blir det än mindre spel och mest tjong och fysiskt lir. Det blir lite gnäll på en del håll att vi spelar hårt, men med mina parabolöron så hör jag TIK:s ledare konstatera att fotboll är en närkampssport där man får använda kroppen. Kan inte annat än hålla med!

I övrigt var det en ganska intressant upplevelse att stå vid linjen idag. Från bänken bredvid kom en strid ström av kommentarer, som förde tankarna lite till "Gubbhyllan" (Waldorf & Statler tror jag de heter) på "The Muppet Show", fast i kvadrat. Man fick nästan lite sår i öronen... Men samtidigt var det underhållning!

Åter till matchen! Lite snack i halvlek. Vi gnäller, precis som vanligt, om att vi inte håller i bollen tillräckligt mycket. Och nu i efterhand kan jag känna att vi kanske var lite väl hårda mot tjejerna. De har fått så oerhört mycket beröm av de som var publik idag. Snabb, underhållande fotboll á la Bayern München/Borussia Dortmund. Det är bara vi tränare/ledare som vill att vi ska närma oss den där 180 720 12-insatsen än mer...

Men tjejerna ska ha allt beröm de kan få. I början på andra tar vi tag i taktpinnen igen. Med snabbt passningsspel på en/två touch så kommer vi till avslut på avslut, och även om vi inte är 100%-iga där så kommer målen så småningom, efter massivt tryck under första 10-15 av andra halvlek. Torslanda har ett par kontringar mot vårt mål, som Hilda stensäkert tar hand om i utrusningarna. De mål som TIK får är tilltrasslade situationer där bollen hoppelistudsar fram till fristående spelare, en på ett anfall som vi inte lyckas rensa bort och en på en hörna när Vickan precis skadat sig.

Ja Vickan ja... Vilken klockren brytning hon gör på en kontring där TIK-tjejen lyckas peta den förbi en utrusande Hilda och ska lägga in den i öppet mål. Då kommer Vickan som en sådan där målsökande Tomahawk-robot som med en klinisk precision hos en hjärnkirurg trycker bollen till hörna. Från Waldorf (eller om det var Statler) hör jag rop på straff, men det var nog den mest klockrena brytningen sedan Glenn Hyséns på Wembley (som för övrigt har 25-årsjubileum i höst...). Hade Vickan varit med på Valhalla i måndags så hade jag trott att hon snappade upp det från Glenn där... Makalös tjej!

Vi fortsätter som sagt att ösa på mot röda målet och det resulterar i helt rättvisa mål, bl.a. när Andborn visar att "short pass - long pass" har gett resultat. BOOOM och Björkö's planskötare får nog visitera de uttänjda nätmaskorna i det målet efteråt. Resten av matchen låter vi inte Torslanda komma oss in på livet - vi svalde helt enkelt nyckeln till det låset.

Som sagt - en fantastisk insats igen av er ALLA tjejer! Ni imponerar på publiken bredvid och (tror jag åtminstone) även Waldorf & Statler. Ovanan att spela på naturgräs gör förmodligen sitt till idag också att det blir lite mer kamp än skönspele första delen av matchen. Nu verkar det ändå som ni kommit underfund med hur det oplastade gräset funkar och när ni gör det är ni alla OUTSTANDING!

Ett särskilt TACK till Hilda (felfri i mål!), Clara (härligt kantjobb!) och Ammie (med lite medstuds hade det blivit en eller ett par strutar!) för att ni ville vara med idag!

Nu är det bara en dags vila och sedan på det igen. Vi får hoppas att vi lyckas lappa ihop våra styrkor ordentligt till seriefinalen mot Älvisarna på lördag. Som vanligt blir det säkert en riktigt rolig och tät match. Ser fram emot den redan!

8 juni 2013

Hönö/Björkö - Älvängens IK 5 - 4

Denna gång tänkte jag börja med något så ovanligt som beröm till motståndarna. Med den uppladdningen som Älvisarna hade inför den här matchen, så är det en bragd att alls få ett lag på benen och ännu mer då att bjuda på det motstånd som de gör idag. Laget bestod av flera 00- och 01-tjejer och med Terrific Twins på skadelistan, så trodde vi nog alla att det skulle bli mer av försvars- än anfallsspel från Älvängen denna gång.

Istället går de yngre tjejerna in och tar för sig ordentligt. Så fort det blev lite utrymme så högg de med en gång, och den aggressivitet och vilja som Älvisarna visade i varje närkamp, trots att man bara hade en avbytare, var rent imponerande att se. Nu slutade det ändå med seger för oss till slut, men det var efter mången vända och stor dramatik.

Men nu går vi nog händelserna i förväg... Dagen startade med lagfotografering. Tjejerna kändes fantastiskt avslappnade och kanske lite FÖR relaxade. Trots lite småskavanker så var alla på idag, med undantag av Bryngel. Vi hade med oss en skön känsla från Torslanda-matchen i torsdags, och som Ragge konstaterade redan innan matchen startade: "På Björkö skiner ALLTID solen!".

När matchen väl satte igång så hade vi ändå svårt att få igång spelet. Älvis-tjejerna låg tätt på oss i närkamperna och gav inte mycket tid för oss att bygga upp spelet. Den aggressiviteten, ihop med att vi kanske tog någon sekund för mycket på oss innan vi levererade passningarna, gjorde att vi inte kom till några riktigt bra avslut i början på matchen .

Så småningom började djupledspassningarna sitta där mer och mer och efter drygt halva matchen så sätter Tilda upp Elinjoh med en perfekt boll. Elin löper sig fri och lägger den behärskat vid målvaktens högra stolpe. Efter det känns det som vi ska ta tag i spelet , men det blir trots allt för svårt spel, för lite rörelse, för få kantvändningar och för lite av spel på yta.

När jag nu skriver all denna kritik så blir jag påmind om att jag nog inte har använt mina röstresurser så mycket som jag gjorde idag, åtminstone inte på väldigt länge. Och det vill jag på en gång göra avbön för. Instruktionerna kunde varit betydligt färre från sidan idag och istället kunde vokabulären använts till positiv peppning. Den enda ursäkten jag har är att matchen låg mitt under lunchtid. Hade man tagit en röntgenbild av min kropp i syfte att hitta mitt humör, så hade man hittat ett knallrött epicentrum i magen. Så en tom mage innebär att humöret också går upp i rök – kalla mig gärna Clagge Skalman. Mat- och sovklockan bör beaktas nästa gång vi sätter matchtider, Jagge...

Tyvärr kanske det smittade av sig lite på tjejerna. Det kändes lite avmätt och lite smådeppigt. En del irritation på domarens beslut kom också på plan (från sidan tycker jag ändå att vi höll oss helt lugna...). Och som vi såg på Sveriges match igår, så lönar det sig sällan att lägga fokus på hur domaren dömer. Särskilt när det verkar saknas energi i allmänhet – då är det bättre att lägga den energin på spelet istället för allt annat runtomkring.

Det har inte blivit så mycket kommentarer om själva spelet ännu, men det är nog för att det är väldigt svårt att sammanfatta denna match. Spelet gick i vågor – vi hade några riktigt starka perioder i matchen med fint spel och när man precis trodde att nu är det klart, så stack Älvisarna upp igen i hyperfarliga anfall. Domaren blåste mer än vad vi är vana vid, vilket resulterade i många farliga

frisparkslägen för ÄIK (ett par av dem blev också mål), men han höll ändå i stort sett samma nivå under hela matchen.

Spelmässigt är vår bästa period i början på andra halvlek. Där rycker vi så småningom till oss en 4-1 ledning genom snabbt passningsspel med utnyttjande av kanterna, och fler spelare i straffområdet än vad vi hade i första halvlek. Kommentarer kommer från grannbänken att "nu rinner det iväg...", men är det något som vi borde lärt oss vid det här laget, så är det att man inte ska räkna ut Älvisarna.

Sista 15 blir en enda lång gastkramning. Älvängen tuggar igen vår ledning genom effektivt, snabbt kontringsspel där vi är aggressiva på fel sätt, istället för att försöka vinna boll smart, så tajmar vi tacklingarna fel och blir irriterade på domslut. Resultatet blir många frisparkar och hörnor till de blåa, och som sagt resulterar några av dem i mål, bl.a. kvitteringen till 4-4 som kommer på en hörna som går rätt in i bortre burgaveln.

Efter kvitteringen så ska dock tjejerna ha all heder av att inte bli ängsliga och försiktiga, utan vi trycker på för ett vinstmål och när det bara är 5-6 (? – svårt att ha begrepp om tid i det här läget...) minuter kvar så kommer Tilda i en soloraid, fintar 3-4 spelare och dunkar bollen stenhårt i högra hörnan av målet. Nu då – nu borde det väl vara klart?

Men... som alltid: It ain't over until Ragge sings: "Nu döööönar vi in den!" (han hade ett annat uttryck för att skalla in en hörna – men det har jag glömt nu...). På den sjuttiofemte hörnan för dagen så dimper bollen ner i straffområdet, Vickan kommer lite fel till bollen och straffen är ett faktum. Fram stegar matchens lirare i mitt tycke, en 11-årig tjej som verkar ha fotbollen i blodet. Helt utan tvekan så stegar hon fram och dunkar bollen i ribba och.... ut. En riktigt bra straff, som dock, för vår del, tar en lyckosam bana. Tyvärr lärde jag mig inte namnet på henne, men det får jag nog tids nog...

Efter denna sista pärs lyckas vi hålla undan ända in i kaklet, och jag tror faktiskt det var två rätt nöjda lag som efter matchen firade med gemensam korvgrillning. Vi kanske inte bjuder på vår allra bästa fotboll för säsongen, men tjejerna ska ha all heder att man reder ut även matcher där det går tyngre. Vi försöker hitta tillbaka till vårt spel hela matchen och flera av tjejerna gjorde heroiska insatser idag på plan. Jag tror att vi fått många nya goda lärdomar på erfarenhetskontot, bl.a. att motivation och spelglädje slår det mesta, åtminstone i fotbollens värld.

TACK alla föräldrar och andra supporters (bl.a. Björkö's 00-01:or), som stöttade oss idag. TACK alla tjejer (både i Hönö/Björkö och Älvängen) för en farligt spännande och underhållande match. Och TACK Ragge med föräldrar för korvgrillningen efteråt. Ni är faktiskt de trevligaste konkurrenter vi känner! Dessutom ett särskilt TACK till Ammie och Lisa som var med oss idag och gjorde som alltid en strålande insats!

Nu är det bara en seriematch kvar för vårsäsongen. Vi har, liksom tidigare år, bjudit på rolig och underhållande fotboll. Vi har gjort misstag, som är nyttiga att göra. Vi har kommit tillbaka från underlägen och visat moral. Och vi har framförallt lärt oss mycket om oss själva som individer och om varandra som lag. Det tar vi med oss in i den sista seriematchen innan sommaren, mot Tölö på lördag, och i sommarens turneringar. Njut av att ni spelar så bra fotboll tjejer, och ta åt er av allt det beröm ni får! You are simply the best! :)

26-29 juni 2013

Kalles Kaviar Cup

Onsdag 26 juni

Efter inkvartering i smögenskolan, hummerlunch och en presentation av vår nysatsning inför sommaren med tjejerna så bar det av till Himlavallen för Turneringens första match.

För motståndet stod halländska Kvibille BK/Getinge IF, ett HönöBjörkö i miniatyr men från Skåne Norra alltså...

Ett oklippt naturgräs var underlaget och dagens ihållande regn gjorde planen väldigt svårspelad. Spelet var helt ok ändå och vi skapar en hel del men deras duktiga målvakt gör den ena fina räddningen efter den andra.

En perfekt brytning(kapning)i straffområdet av K/Gs back faller Tilda i början av andra halvlek och hade det varit straff hade inte vi kunnat mycket om fotboll enligt K/Gs ledare...(!?). Nåja, målet kommer väl tillslut efter 90 % bollinnehav av våra powergirls tänkte vi vid sidan. Och mycket riktigt så kommer ledningsmålet strax därefter. Det är Tilda igen som kommer ner djupt och hämtar boll, fintar av sin markering och lägger en smörpass i djupet på en fri Alexandra. Alex rycker ifrån och håller undan sin back på ett starkt och rutinerat sätt och avslutar kliniskt i nättaket... Glädje!

Matchen spelas sedan av med ca: 10 minuter nere i vår vänsterbacks yta där bollen, vi och motståndarna tydligen trivdes...

När våra ledarluggar ligger helt platt efter 40 minuter av regn och domaren blåser har vi tre välförtjänta poäng med oss in i omklädningsrummet. Vår nya rutin med segersång låter inte vänta på sig och Ida får med hela laget så att hela Kungshamn får höra tjejernas firande i omklädningsrummet. Imorgon blir det sol och Stockholmslaget IFK Lidingö väntar i första matchen. Hoppas att vi får höra Ida och laget ta i ordentligt i segersång då igen...

Natti Natti!

Torsdag 27 juni: 12:20

Sömnen sisådär hos några av tjejerna efter första natten i Smögen, och vi var lite oroliga att några hade fått några timmar för lite innan första matchen. Ett timmeslångt teoripass i skolsalen hann vi med innan bilarna drog till Himlavallen vid lunchtid. Vilken uppladdning och tändning vi fick se strax innan matchen började.. en spontan ring med peptalk av 15 tjejer och sedan vinnarsången i ledet fram för att skaka tass med Stockholmarna...

Det här verkade lovande tyckte vi från bänken. Överlämnar fr om här till Claes som får beskriva denna sagolika match när han sitter framför sin dator nästa gång. Pekfingervalsen på en iPad funkar inte när man har så mycket att skriva hem om. Om ni minns vår heroiska insats mot Boo FF förstår ni vad jag menar...

Vilka fantastiska mål, uppspel, brytningar, nedtagningar, skott, passningar, understöd...allt i en och samma match.

Vi vinner med 4-0 och gör en av vår absolut bästa matcher på mycket mycket länge. Glädjetårar och helt stum av beundran för dessa fantastiska tjejer. Så mycket fotbollskunskap i ett och samma lag från lilla Hönö och Björkö...

Torsdag 27 juni 18:20

Skulle då denna osagolika tändning, uppladdning och framgång på plan upprepas sex timmar senare.

Svar: JA!!!

Vi frågade tjejerna inför matchen vad det var som hände inför förra och hur vi skulle kunna upprepas denna "Bragden i Smögen"? Pepning och självförtroende sa tjejerna och körde på igen... Nu stod stackars Vänersborg för motståndet och i första minuten fick de smaka på Rörö dynamit och sedan var det spel på en planhalva. (Två, efter halvlek)

6-0 blev slutresultatet och det finns så mycket vackert i det spel som publiken på Himlavallen får uppleva denna torsdag den 26 juni 2013. En ny magisk vinnarslogan är därmed framtagen. Den kommer att användas inför Gothia och under kommande slutspel om det behövs förstås....

Föräldrar och ledare är oerhört stolta över er tjejer, bara så ni vet...:)

Längtar redan tills imorgon...

Fredag 28 juni

Dags för sista gruppsspelsmatchen och redan innan den spelas vet vi om att vi är klara gruppsspelsvinnare eftersom de andra lagen vunnit och förlorat lite hit och dit...

För motståndet står grannarna från skolan Fristads GOIF som med en seger skulle kvalificera sig för en A-slutspels plats. De hade nog förhoppningar om en jämn match och kanske t om en seger i bästa fall men det var som deras tränare sa efter matchen..." Efter en minut visste jag att det här är kört".

Elin T som är inne i ett målstim satte ettan och sedan rullade det på, inte lika snyggt som torsdagens magnifika uppvisning men stensäkert och inte en enda boll närmade sig Hilda i målet som för dagen köpt helt nya målvaktshandskar.:)

Kul att höra hur motståndarnas ledare hela tiden berättade för sina avbytare hur moget och fin fotboll vi spelar...

Lite bortskämd har man ju blivit efter gårdagen och vi gör en ok/bra match och vinner tillslut med 5-0.

Vilket innebär ett gruppspelsfacit med 4 vinster och 16-0 i målskillnad på 4 matcher.

Imorgon går vi in i kvartsfinal och möter Kvibille/Getinge IF igen. Även om vi vann med 1-0 senast känns det som om vi vill ha en revansch och visa hur duktiga vi egentligen är. "...om ni nu kan nått om foatboll" som hallänningarnas ledare sa senast...

K/G, vi ses imorgon...

Lördag 29 juni: 14.50

Sovmorgon, frukost och lätt teoripass på det. Först genomgång av nattens händelser då disco, fisar och gapflabb var på tapeten...Dags för matchstart och vädret samt motståndet gjorde en repris och det blev en tuffare drabbning än väntat på lervällingen på Himlavallen. Underläge i halvlek med 0-1 och Tilda kvitterar på frispark en bit in i andra sedan avgörs det hela på straffar. Johanna, Felicia, Elin, Tilda och Ebba träder fram. Hilda tar första och sedan sitter resterade av våra tuffa hjältar som kliver fram. Semifinal!!

Lördag 29 juni: 18:40

Kanske kom segerpytten för tidigt då Sotenäs skolan serverade pytti panna utan ägg denna lördag eftermiddag.

Vet inte hur många som åt men det var många som var hungriga inför matchen mot skånska Fortuna FF...

Solen dök i alla fall upp lagom till avspark men planen var fortfarande allt annat än spelduglig.

Farliga chanser åt båda håll i första minuten av matchen och Hilda gör en av HBÖs svettigaste räddningar genom alla tider... Vi har ett fint anfall därefter som avslutas med ett perfekt skott i boxen av Tilda, vi tror det är mål (och efterhand erkänner målvakten det också) men domaren är placerad vid mittpunkten och kan omöjligt blåsa mål när han inte ser att bollen är inne... Mål där och vi hade säkert fått en annan match bild. Istället är det Fortuna som tar ledningen genom ett skott utifrån som tar på någon och ställer Hilda som inte har en chans.

Nu är det bara slit som gäller men tyvärr orkar vi inte upp i nivå där vi brukar vara. En tung plan och lite för få spelare att gå runt på eftersom skador och känningar gör att vi får ändra om i positioner gång på gång.

När domaren blåser för full tid känns det tungt, mycket tungt.

Men det är bara att bita ihop och komma igen inför Gothia om två veckor, nu kan vi ladda om och se fram emot ännu tuffare fighter mot ännu tuffare motstånd. Torsdagens urladdning finns fortfarande på tinningen och den tar vi med oss... 201 306 27!

Även om Johnny på ett alldeles förträffligt sätt hållit er alla uppdaterade genom bloggandet på denna sida, så vill jag ändå ha min terapimonolog för att "rensa systemet" efter Kalles. Det är många intryck efter en långhelg som denna, och allt är inte helt enkelt att sortera in i rätt fack, men jag ska försöka.

Jag vill börja med att konstatera att jag är fruktansvärt privilegierad att få umgås med de här tjejerna och mina ledarkollegor. Tjejerna har skött sig alldeles utmärkt både på och vid sidan av plan. Visst har det varit en del bus och även en del heta känslor på plan, men det hör till spelet och är en del av läroprocessen.

I stället för att sluta med ett TACK så börjar jag med det den här gången. Ett stort TACK till Maria Lysell, Mariana Wiseman och Maria Alsvik för att ni delade på sysslan att stötta tjejerna på förlägningen och agera lagmammor. Ni skötte uppgiften alldeles utmärkt. Hoppas ni kände vår och tjejernas uppskattning och att vår lilla present kommer fylla sin funktion under mysiga sommarkvällar. Som ni såg på tavlan (Lysell-Maria kanske missade det...) i klassrummet så har ni fått en plats i laget som "släpande bänkvärmare" (SBV)...

Ett fantastiskt stort TACK också till våra lån från tre olika lag - målvakts-Hilda från Öckerös 99/00:or, Ammie från Öckerös 98:or och Clara från Hönös 00:or. Alla kom ni oerhört bra in i laget från dag 1 och gjorde storstilade insatser på plan och mellan matcherna som lagspelare! Hildas svettiga räddningar i straffdrama och på frilägen i de sista matcherna sitter fortfarande kvar på näthinnan. En fantastiskt go tjej med en oräddhet och vilja som kan försätta berg! Clara som sprintade förbi sina backar, speciellt i de första matcherna, likt en panter på jakt och visade sin målfarlighet. Och Ammie, som använde sin snabbhet och kampvilja för att passera motståndare och sin stämma och sitt temperament för att driva på tjejerna i alla lägen.

TACK också till alla föräldrar som följde med till Smögen/Kungshamn och stöttade tjejerna vid planer, i regn och sol, och med allt annat som tillhör en övernattningscup. När man ser hur vissa andra föräldragrupper betar sig (mer om det nedan) så känner jag att man även är lycklig lottad på det området. Ni är också väldigt viktiga - både i med- och motgång!

Matcherna har Johnny redan sammanfattat på ett utmärkt sätt och efter 4 dagar av spel är det nästintill omöjligt att skilja dem från varandra. Risken är att man blandar ihop de olika situationerna så att man blir kallad historierevisionist hädanefter, så istället så nöjer jag mig med en resumé och listning av positiva och negativa intryck. Eftersom jag nu har kvittrat några TACK så övergår jag i moll för att sluta i dur, likt en ouvertyr till någon tragikomisk operett.

Det första dystra intrycket som hänger kvar är givetvis påverkan från onsdagens och lördagens väder på planen - den himla vallen. På onsdagen var ju planen ändå spelbar, men på lördagen var det mer gyttjebrottnig än något annat. Det gynnade verkligen inte vårt spel som vi briljerat med i två dagar innan slutspelet. Istället blev det kamp, riv och slit. Teknik var inget som premierades.

Negativa intryck nummer två sätter jag med en Post-It-lapp på domaren i semifinalen. För det mesta brukar jag godta felaktiga domslut (alla har rätt att göra fel), men den här gången är det svårt. Det är kanske inte så mycket en känga till den 17-åriga (?) grabb som dömde vår match, utan mer till arrangören som inte har mer erfarna/utbildade domare i en semifinal i ett A-slutspel för 14-åriga tjejer. Att inte följa med i ett anfall längre än till mittpunkten är en "dödssynd" som domare, och tempot var inte SÅ högt att han i detta fall skulle ha svårt att hänga med. Om han rört på sig hade

han kunnat se att bollen klart och tydligt var inne, som också motståndarmålvakten sportsligt erkände. Det hade betytt 1-0 till oss och en helt annan matchbild i semifinalen.

Tredje tummen ner gör vi för föräldrarna i Kvibille/Getinge. Tidigare har jag bara positiva erfarenheter av hallänningar (är ju själv gift med en...), men nu börjar jag nästan omvärdera. Självtill upplevde jag inget av det under match, men det som berättades för mig av de som befann sig i närheten är riktigt hårresande. Att uppmana sina tjejer att skada våra spelare är snudd på brottsligt. När de sedan hånar tjejer och föräldrar när vi åker ur semifinalen tyder på en mycket dålig förståelse för vad idrott handlar om. BEDRÖVLIGT är bara förnamnet!

Den fjärde saken som sög i denna turnering var alla skador och krämpor - både fysiska och mentala. Tyvärr får vi göra alldeles för många omkastningar i laget under lördagens slutspel för att riktigt orka. De fysiska skadorna är kanske svåra att göra något åt (mer än att vara än mer noga med den förebyggande träningen), men de mentala bitarna kan vi träna på desto mer. När det går tungt och det mesta går emot (planens beskaffenhet, domare, kommentarer från sidan av plan) är det många känslor som bubblar, men då är det viktigt att vända de till kraft utåt istället för inåt. Det enda sättet att träna på det är att spela tuffa matcher. För oss brukar det mesta flyta på. Viktigt är då att vi "utsätter oss" för det och sedan lär oss av erfarenheterna.

Nu vill jag inte deppa mer, utan snarare snacka om det positiva! Det är bara att konstatera! Gruppspellet var en ren uppvisning! Så länge planerna tillät ett vackert passningsspel så dominerade vi! Jag har inte sett tjejerna spela så vacker fotboll på mycket länge. ALDRIG, om jag skall vara exakt! Och det är inte bara jag som säger det. Tjejerna fick så oändligt mycket beröm av motståndare, publik, domare och övriga funktionärer. Vi har berättat för dem vad som har sagts och det är bara att hoppas att ALLA suger åt sig.

Inget annat F14-lag i turneringen gjorde fler mål än vi, och dessutom var det vi tillsammans med Jitex som lyckades hålla nollan i gruppspellet. Inför slutspelet stod det klart att det skulle stå mellan oss, Fortuna FF och Jitex. Synd att vi då inte kunde få riktiga förutsättningar att avgöra det på ett rättvist sätt. Men jag vill ändå med några rader gratulera Fortuna och Jitex till finalplatsen och Jitex till segern! Ni gjorde det kanonbra - inget snack om saken! Vem vet - vi kanske möts igen? Gothia ligger ju kring hörnet...

Nu är det bara att ladda om. Under den här turneringen är det många spelare som har tagit flera steg framåt i sin utveckling. Det är alltid vanskligt att framhålla enskilda spelare, men jag vill lista några korta minnen som etsat sig fast: Alexandras viljemål i första matchen, Torgers kanonskott i krysset, Claras genomlöpningar i 2:a och 3:e gruppmatchen, Hildas svettiga utrusningar i slutspelet och tjejernas avgörande straffar i kvarten.

Känslostormen (både glädje och sorg) är över för denna gång. Nu laddar vi om för nya mål! Vila från träning i några dagar och sedan kör vi gång igen i helgen! Hönö/Björkö 4-ever! <3

15-20 juli 2013

Gothia Cup

15 juli

Hönö/Björkö - FC Hesselholm 4 - 0

Som vi har väntat! Ända sedan det snöpliga uttåget i förra årets Gothia Cup, där vi slog förra årets finalist Boo FF, men ändå missade A-slutspel, och sedan tog oss till B-semifinal där vi hade massor med chanser utan att lyckas få in bollen, så var det nu dags att tagga igen.

"Borgen" detta år är Björkövallen och dess klubbstuga. Där laddade årets Skärgårdsmästare IFK Björkö inför finalen - ett mycket gott tecken. ALLA tjejer var på plats laddade och klara strax före halv 12 imorse. Dunka-dunka, lite lätt träning och köttfärssås och spaghetti stod på programmet. TACK Maria & Martin och Annelie & Hans för dagens lunch. Tjejerna älskade det och övriga gänget glufsade också i sig!

Vi drog finslipning på taktiken, bl.a. en hörnvariant som det visade sig att vi skulle få resultat på direkt. Den var snodd från Sveriges match mot Finland i förrgår. Tilda och Maja stod bara 5 meter från hörnläggaren då och kunde specialstudera varenda rörelse. Det är inte många andra som får en sån chans!

FC Hesselholm hade vi försökt leta fram lite statistik om och ligger man i mitten på Skåne-Sanktan och har slagit lag som Södra Sandby, som vann förra årets Gothia, så är man inte ett gäng som man snurrar upp hur som helst. Vi hade i alla fall bestämt oss för att ta initiativet direkt på avspark. FCH vann santsinglingen och valde helt väntat att få Gudruns lillasyster i ryggen i första halvlek. Å andra sidan gjorde det att vi fick avsparken och redan där angav vi tonen. Om nu våra kommande motståndare läser vårt ref (men vem skulle göra det - det är ju nästan nördigt...) så ska jag inte avslöja för mycket, men det visade vad vi ville med matchen både för oss själva och för dem vi mötte.

I dagens andra eller tredje anfall så sitter redan där ledningsmålet. Tilda får bollen strax utanför straffområdet och klämmer dit bollen invid stolpen. Målvakten hade inte en janne! Det har hon bara om den skjuts "mitt på målvakten", som en känd filosof sa...

Dagens andra "stolen with pride" från landslaget var måldansen som hela laget, inklusive bänken, gjorde efter varje mål. Man kan lära sig mycket genom att gå på en EM-match då och då! Efter första målet kommer FCH i några ströanfall, men vi har hyfsat bra koll på dem. Enda gången det blir farligt är när vi ligger för långt ifrån deras vänsterlöpare som är hyfsat snabb i kontringarna, men vi reder ut det också. En bit in i halvleken får Tilda så ett bra läge i straffområdet, drar sin sista back, men fälls och domaren pekar helt rätt på straffpunkten. Johanna snor åt sig bollen likt Asllani mot Danmark. Skillnaden var att Johanna bombade in den - av "anti-bra" saker kan man också lära sig!

I halvtid så snackar vi om att nu får vi en annan matchbild. Vinden är i ryggen på oss - spela bollen utmed marken är därför ett bra tips, som man inte behöver vara raketforskare för att komma på. Likaså behöver vi ligga tätt i markeringen på vår egen högerkant och inte släppa iväg de Wilma Rudolphs (var det en eller två?) som huserade där. På det hela taget är FC Hesselholm inte alls något oävet lag. De rullar boll fint och hittar varandra. Problemet för skånskorna idag var bara att vi var

strået vassare i alla lagdelar. Det hördes lite grymtningar om att vi spelade tufft, men fotboll är en kontaktsport där de tacklingar som domaren tillåter ingår i spelet (och även de som han/hon inte tillåter).

I andra halvlek, så rullar vi på fint, lite hjälpta av medvinden. Anfallen resulterar nästa varje gång i någon form av avslut och ovanpå det vann vi nog hörnstatistiken med ungefär 628-1. 3-0 sitter på en snygg kombination då Tilda får tag på bollen centralt och skjuter ett vänsterskott där målvakten återigen tittar efter bollen som vore den en sneträffad diskus från Ricky Bruch i sin glans dagar. Den sitter som en smäck i den stora fyrkantiga häven, och just i det läget skulle jag inte vilja vara nät...

Sista målet kommer som sagt till efter hörnvarianten. Inte heller denna gång skall jag försäga mig. Ni som var där vet hur den såg ut. Maja eller möjligtvis Fille var sist på bollen och Tilda stod för smörpassen. Fille skulle få ytterligare en chans att öka på målskörden och hade det inte varit för att någon flyttat in målstolpen 10 cm så hade det blivit årets mål. På vägen fram till avslut så gör Fille tre tvåfotare på rad och lika många skånetöser på vägen. Är det Ragges finslipning av tekniken igår som gav resultat?

Förutom detta läge hade vi 3-4 träffar i virket till under matchen och lika många riktigt heta målchanser, så med lite mer flyt så hade vi kunnat skriva en ännu högre siffra i vår kolumn i matchresultatet. Kanske var det tur att det inte blev fler mål. Tjejerna såg hyfsat trötta ut efter att ha ruschat till avbytarbänken för att göra sin måldans efter tredje målet. När sedan domaren blåste igång matchen igen, utan att vänta på dansens avslutning (ivrigt påhejade av skåningarna, som vid det här laget hade tröttnat NÅGOT på att bevittna vår fågeldans i modern tappning...), så höll det på att bli ett mål i baken mot en övergiven Hilda.

HELA LAGET ska ha ett stort fång rosor för dagens match! Ni kämpade i 40 minuter varenda en! Det finns några saker som vi kan bli ännu mycket bättre på och det lovar gott för fortsättningen. Det tar vi på samlingen innan match imorgon. TACK alla tillresta supporters och öbor som stöttade oss. Fantastiskt kul att se så många från både Hönö, Björkö, Öckerö och säkert fler delar av vår kommun. Måndagen verkar också ha varit en riktig pangdag för våra ölag i Gothia!

Nu jobbar vi på att fortsätta trenden. Imorgon möter vi norska Kongsvinger, som ska få smaka på lite Skärgårds-samba. Til topps, Bestemor!

16 juli

Kongsvinger IL - Hönö/Björkö 1 - 2

Kors i karamellen, Tjong i medaljongen & Klang i kantarellen är uttryck som man sällan hör nuförtiden. Känns som att det borde vara idiom som någon från "Söööööoderns höjder" har myntat. Hur som helst skulle de på olika sätt kunna användas för att känneteckna olika delar av dagens match.

Uppladdningen på Björkö idag kändes riktigt bra igen. Lite kortare träningspass, men vi fick nöta lite kvadde och ovanpå det kom det en pastasallad med tillhörande anfallsvapen, d.v.s. en vitlöksdressing som vi uppmanade alla tjejer att ta MYCKET av för att om möjligt bedöva närgångna motståndare

med andedräkten. Dock visste jag inte vid det tillfället att min kära hustru hade neutraliserat vitlöken med hjälp av persilja. Lömskt... Men ändå ett stort TACK till Carro & Chris för dagens lunchfix!

Nu över till matchen... Den börjar lite trevande med mycket pass till icke-vitt. Vet inte riktigt om det var vi eller norskorna som gjorde det, men det kändes som att vi kom lite fel in i matchen på de flesta positionerna. När några minuter av halvleken har gått så äter vi oss ändå in i matchen, lägger bollar på yta och har fina avslutslägen, och mitt i halvleken, efter 10:01 för att vara exakt (Gothias app är grym!), så lägger Tilda en stickare på Maja som kommer rättvänd med bra fart. Maja är kylig och väntar ut målvakten. Första skottet går på målvaktens fot, men hon får med sig returen och kan lägga den i öppet mål. Gött med första målet i korta matcher och precis det vi pratat om på samlingen på innan lunch!

Efter målet så har vi en bra period med mycket rörelse och bra användning av kanterna. Med lite medflyt i avslutslägena kunde vi sätta ett par till. Mot slutet av halvleken tappar vi lite initiativet igen, går inte hundra in i närkamperna, löper inte 100% fram till bollen och är lite för beskedliga i avsluten. Vi släpper också upp norskorna i ett par kontringar och på en av dem gör Hilda en fantastisk fotparad. Det känns otroligt bra att ha Hilda längst bak!

I halvlek pratar vi om att vi måste visa oss - att göra varandra bättre genom att hjälpas åt. Positivt beröm för att vi slår bollarna på djupet mycket bättre i dag kommer också. När andra halvlek sätter igång har vi en bra känsla i laget. Det här kontrollerar vi. I början har vi mycket boll, men när vi kommer in i boxen vill den inte riktigt leta sig mot mål. Vi har många löpningar på kant med boll, och många "snett-inåt-bakåt"-lägen som mycket väl kunnat resultera i mål. Oftast blir det lite trångt i straffområdet och vi får skjuta stillastående vilket inte ger så mycket kraft i skotten.

I mitten på andra kommer så tvåan i en situation där vi nyper fast bollen i straffområdet och till slut får Tilda tag i den och lägger den otagbart i målvaktens högra hörn. Kliniskt! En tvåmålsledning kan dock vara förrädisk och det visar sig också att det är farligt att lämna över initiativet. I slutet av andra faller vi lite tillbaka i synden att inte springa på i alla lägen. I situationer där vi igår var på tårna står vi nu lite på hälarna. Bollar som vi igår sög ner utan att tveka är vi idag lite otajmade på. Det är svårt att hitta någon förklaring på det mer än att ibland är det en sådan dag, och att man inte kan vara hundra jämt...

Med initiativet inslaget i paket med röda snören och överlämnat som en gåva till norskorna så blir de också lite farligare. På en kontring på vänsterkanten kommer de förbi. Hilda lyckas för en gångs skull inte stoppa inspelet med sin utrusning, utan den rinner fram till en fristående jante som rakar in den i öppet mål. Resten av matchen blir lite krystad, utan att det känns riktigt farligt ändå. Kongsvingers hörnskytt får nog massera högerbenet efter de sista 3 minutrarna där hon matar hörna efter hörna in mot vita tjejer som nickar ut dem tills domaren blåser av matchen.

På det hela taget kanske inte en av våra bästa matcher, men fantastiskt gött att ta en seger trots att spelet inte stämmer fullt ut. Det tyder på styrka!

Nu laddar vi för gruppfinal imorgon mot AIK. Båda lagen står på 6 poäng, efter att AIK vann matchen idag mot FC Hesselholm med 1-0, och därmed är vi också klara för A-slutspelet. Härligt tjejer! Vinner vi eller spelar oavgjort i morgon så är vi också gruppsegrare och går direkt in i 16-delsfinalen mot en annan gruppsegrare. I annat fall får vi ta omvägen via 32-delsfinal.

Nu dags för Sveriges damer att säga "hit men inte längre" till italianos. Hoppas det blir någonting att njuta av innan vi sussar sött och laddar för morgondagens batalj med 08:orna! TACK återigen för dagens publikstöd! Ovärderligt! Och härligt kämpat tjejer! Full pott är det inte alla lag i Gothia som kan stoltsera med! Som lite kuriosa kan vi säga att tjejerna fick spontana applåder från ett gäng isländska killar (FH heter laget) på väg tillbaka från matchen till nedvarvningen efteråt. Fallegt! (var det rätt Mariana W?).

17 juli

Hönö/Björkö - AIK FF 0 - 1

Just för kvällen är jag lite i tidsnöd, eftersom min enfödde son råkar ha födelsedag imorgon (på årsdagen av Boo-matchen "180 720 12" - kom ihåg det tjejer!), så därför får det denna gång bli ett relativt kort ref.

Uppladdningen var som vanligt bra. Vi går in i matchen med en go känsla i kroppen. Det känns som vi har full koll på AIK FF, som vi känner till väl från Panaxia-cupen förra året. Med hjälp av vårt försvarsspel med hög press på bollhållare och omställningar där vi utnyttjar kanterna kom vi också in snabbt i matchen.

Den här matchen kan bara sammanfattas på ett enda sätt - bolluslingen ville inte in i mål. Det var en faktor på 8-10 i antalet målchanser där vi pepprade deras målvakt med skott från långt håll, skott från nära håll och genomlöpningar gång på gång på gång. Jag räknade till åtminstone 5-6 bollar som var centimetrar från att petas in när de dansade på mållinjen. Att vara så nära mål i en hel match, utan att det blev mål, har jag nog aldrig varit.

Åt andra hållet har AIK två stora målchanser på hela matchen - en hörna som Hilda inte riktigt lyckas hålla och som det blir mål på och ett friläge där Hilda tajmar utrusningen perfekt och suger åt sig bollen framför fötterna på anfallaren. Vi har sagt det förr, vi säger det igen - Hilda är grym!

Sista 15 minuter av matchen är det fantastisk anfallsfotboll från vår sida. Vi trycker ner AIK på deras planhalva gång efter annan och kommentaren från AIK:s tränare efteråt är att: "Det här var inte alls rättvist!". Som jag sa till tjejerna efteråt - den kommentaren är det inte ofta man hör från en AIK:are när de vunnit...

Nu biter vi ihop och tar nya tag inför slutspelet imorgon. Spelet lovar ändå väldigt gott! Vi skapar hela tiden målchanser mot alla lag vi möter. Förr eller senare trillar bollarna in. Det kan inte gå två halvlekare till utan att bollen kysser nätet... Insidan av det vill säga...

TACK för allt stöd idag igen från supporters. Vi behöver er imorgon igen! I skrivande stund ser det ut som det blir Lilleström (norskor igen!), men det vet vi först om några minuter. Hur som helst kommer det bli sen läggning för dem, vilket borde tala för oss. Nu använder vi all positiv energi som vi kan uppåda och sen kör vi. Det kan bli en lååååång torsdag!

18 juli

Hönö/Björkö - Lillestrøm SK 4-1

Hönö/Björkö - Torslanda IK 5-1

Hönö/Björkö - AIK FF 1 0-3

Flaggan i topp, det blev en fantastisk avslutning på en låååång dag! Just den 18 juli tycker jag att vi kan hädanefter utropa till Hönö/Björkö's officiella nationaldag. På ettårsjubiléet av vår bästa match hittills, seger med 2-0 mot Gothia-finalisten Boo FF, så skulle vi nu försöka ta oss från 1/32-delsfinal till kvarten - 3 matcher under loppet av 12 timmar. En tuff utmaning, visserligen, men från början känns det som det var en go känsla i laget.

På klockslaget 08:00 sätter vi full fart från början mot norskorna från Lillestrøm. Bollarna ven bakom deras backlinje och med Raggies scoutråd att vända kant ofta så kände vi att vi kunde trycka ner dem långt ner i deras eget straffområde. Tilda får en lårkaka efter bara några minuters spel, men med snabbt tryck mot muskeln och bandagering med högläge så försöker Ragge rädda spel i resten av turneringen.

I den här turneringen har vi förberett oss på alla eventualiteter - att vi ska tappa spelare på grund av skador, sjukdomar m.m. och därför blir det ingen större oro. Vi har alltid någon att sätta in. Flytta upp Lisa på topp och sedan kör vi igen. Efter 9 minuter, enligt Gothia-klockan, så kommer så en boll i bortre delen av straffområdet. Där dyker Emma upp och får en sagolik träff med vristen och bollen sitter som smörstekt champinjon i krysset. Härlig start!

Halvleken fortsätter i samma anda. Vi ska bara framåt! På halvlekens sista spark så kommer sedan en sån där boll mellan backarna som vi har letat efter såååå länge. Spontana reaktionen är att: "Nej, den rinner iväg!", men Elinjoh kommer som ett inoljat katrinplommon från kanten och dyker på bollen millisekunden innan målvakten är där. Såååå vackert! Direkt på norskornas avspark så blåser domaren av för halvlek, och vi har fått precis den start vi vill och förtjänar.

I andra halvlek så börjar spelet i samma anda som i första, men mitt i ett byte tappar vi tyvärr markeringen på deras enda riktigt farliga spelare. Hon löper igenom på vänsterkanten. Jag har ryggen mot mål, men som jag har fått det berättat för mig så lägger hon en boll snett inåt bakåt där det kommer en annan guling och klämmer in den.

Vid det här laget har Tilda kvicknat till och tjötat ett tillräckligt stort hål i huvudet på Ragge för att hon ska få komma in och testa. Bara efter ett par minuter så visar hon sin farlighet direkt, när hon kommer i läge långt ut på kanten i straffområdet. Lillestrøms målvakt är något desorienterad och vaktar snarare vattenflaskan i burgaveln än målet och med ett välplacerat bredsideskott så sitter trean.

I resten av matchen har norskorna inte en möjlighet att sticka upp. Istället vänder vi i anfallsvåg efter anfallsvåg och på ett av anfallen så kommer Johanna helt ren och sätter den behärskat intill stolpen. Sedan är det defilerung in i kaklet.

I 16-delen så väntar en bekanting, Torslanda IK. De har gått starkt fram i sin grupp och vunnit den. Göteborgsderby på Tuvevallen alltså (på planen bredvid spelades tydligen ett ännu hetare Göteborgsderby för ett år äldre tjejer med handledsbrott och andra otäckheter...). Vi ska säga det

från början - tjejerna var supertaggade och gav inte grannarna från Hisingen en chans. I hela första halvlek fanns det bara ett lag på plan. Och hade de inte haft en målvakt på andra sidan som gjort kanonräddningar så hade det kunnat rinna iväg ordentligt.

Nu stannade det vid tre i halvtid, men vilket spel vi presterar! Tjejerna verkar ha fått en släng av den där Powerade-högheten som de hade i bollflicke-omklädningsrummet efter att vi snott drickor ur Sveriges och Finlands kylboxar (helt omedvetet skall tilläggas!). Exakta passningar med mycket löpningar är resultatet och bakåt är vi också stensäkra! Kanske onödigt att säga det i ett ref så här, men måste påpeka att det är sååå tråkigt att höra efteråt om "trashtalk" från TIK mot våra tjejer. Ett "Grattis!" eller "Lycka till!" verkade också ta emot att haspla ur sig från våra grannar...

"Mål of the match" måste ändå vara Andborns fantastiska löpning centralt in i straffområdet på en genomskärare från Maja/Tilda(?) där hon går på ett tillslag - PANG - otagbart i Sannas vänstra hörn! Sagolikt vackert fotbollsmål och Borussia Dortmund-klass! Efter det defilerar vi hem matchen igen. Hela andra halvlek testar vi också en uppställning som vi hoppas få nytta av i nästa match, som vi tror blir mot AIK. Antagandet visar sig stämma och vi får ladda för årets match!

Det ska sägas direkt: Att ge sig på att spela mot AIK:s akademilag är en av de tuffaste utmaningarna man kan ställas inför som F99-lag. Tjejerna har avlönade tränare (min tjänstebil kommer INTE från Hönö IS om någon undrade...), träningsresurser till sitt förfogande som vi bara kan drömma om, och ovanpå det ett upptagningsområde som är ungefär 100 gånger så stort som våra små öar.

Visst är de oerhört bollskickliga och passningssäkra, men vi har också tjejer som mycket väl är i paritet med deras kvalitéer. Efter att ha laddat på ComHem (2012 feeling!), så drar vi upp taktiken för den kommande matchen. För första gången i år tvingas vi spela på samma sätt som alla andra lag tvingas spela mot oss, d.v.s. att jaga boll och vara "pain in the hum-hum" snarare än att föra spelet. Vi kastar in spelare i nya positioner för att ge oss själva chansen att störa AIK riktigt ordentligt.

OCH SOM TJEJERNA GENOMFÖR VÅR SPELPLAN!!! De går in och gör den vackraste match jag tror att jag sett någonsin! Alla 17 tjejerna gör sitt jobb över 50 minuter. De ligger tätt i markering, de löper med i kontringar, de tar hemjobbet mot snabba, tekniska legosoldater (nej, inte såna där man bygger ihop...) och stör ut AIK:s spel fullständigt. Ovanpå det har vi anfall som med en liten gnutta tur kunde resulterat.

Sett över hela matchen är vi totalt respektlösa mot Sveriges bästa lag. För ett år sedan förlorade vi i Panaxia-cupens semifinal med tvåsiffrigt. I år hade en uddamålsförlust varit något sånär rättvist, och med en liten gnutta tur hade vi spelat helt jämnt målmässigt. Vilken fantastisk utveckling tjejerna har haft på bara ett år! Vi är med i Sverige-toppen och har utvecklat vårt 11-tjejospel oändligt mycket!

Tilda har skott som smiter tätt utanför stolparna, vi har minst en träff i virket, vi har en AIK-målvakt som sparkar ett stort hål i luften så att Maja så när får en tå på bollen. På det så får AIK inte ett enda riktigt spelsmål. De gör ett nickmål på en hörna som inte är en hörna. I andra halvlek får de en tveksam straff. Och i slutet avlossar de också ett långskott, som Hilda inte har en chans på. I övrigt stänger våra tjejer ned dem fullständigt.

Men det som sitter kvar längst i minnet är nog tjejernas miner efter matchen. Våra tjejer går (de flesta) med ett leende på läpparna, medan AIK:arna inte visar i närheten av samma glädje. Det är den skönaste förlust jag någonsin upplevt! Fortsättning med sammanfattning av Gothia följer strax...

Dags att sammanfatta Gothia Cup! Resultatmässigt är det över all förväntan. Vi förlorar mot två AIK-lag, en match som vi definitivt borde vunnit, en match där vi är med ända in på målnöret. I övrigt idel klara segrar! Vad mer kan man begära av detta gäng i en turnering med världens bästa lag? Vi är enda lag kvar från Göteborgsregionen (tillsammans med Bergdalens IK även enda lag i Västsverige) i 1/8-delsfinal och vi har bara 3 lag från Sverige "framför oss".

Visst kan det kännas lite surt att vi inte tog hem gruppen som vi borde gjort i onsdags och fått möta QBIK i 1/16-delsfinal. Då hade vägen definitivt varit öppen till att ta sig åtminstone till semifinal. Kanske ännu längre...

Samtidigt kan vi inte gräma oss för det. Tjejerna har gjort en FANTASTISK Gothia-vecka. Allt från de första träningsmatcherna mot killarna och 98-amerikanskorna, via att vara bollflickor på Sveriges 5-0-seger mot Finland och nu i veckan dessa fantastiska matcher! Jag hoppas verkligen att det har varit ett minne för livet för tjejerna och att de tar med sig det vidare i livet oavsett vad de hittar på. De är alla en del av ett av Sveriges, Världens och Universums bästa F99-lag som var två matcher ifrån en Gothia-final.

Just nu i torsdagsnatten så är jag så där bubblande stolt över våra tjejer. De växer under turneringens gång och har en formkurva som pekar rakt uppåt. Jag är också riktigt stolt över att vi har kunnat hålla uppe en positiv stämning i truppen rakt igenom hela åttondelen mot AIK. Trots att vi hamnar under med ett och två mål så tappar vi ALDRIG sugen. Vi gör jobbet för varandra på ett sätt som jag aldrig har upplevt tidigare. En bild som har etsat sig fast i huvudet på mig är Johannas grymma 60-meterslöpning när det är två minuter kvar av matchen och vi ligger under med tre mål. Hon visar den vilja som gör att lagkänsla skapas och det är viktigare än alla resultat i världen. I motsvarande läge för ett år sedan hade vi kanske istället haft 5-6 ledsna tjejer i ett hörn som inte ville komma in på plan igen. Nu ville ALLA in oavsett resultat.

Och det var just DÄRFÖR jag grät för första gången offentligt sedan min egen vigsel! När man ser en sådan glädje genomsyra truppen bara av att man har gjort allt man kunnat och gjort det tillsammans, så går det inte att hålla tillbaka tårarna... Kalla mig blödig eller vad som helst, men det är en stark känsla när man jobbat med en grupp under så lång tid, som vi gjort nu, och när man ser hur det resulterar i ett gäng tjejer, som stärker sig själva och varandra som individer (usch - nu sitter jag och storbölar här vid tangentbordet!).

Jag vill börja med att tacka alla tjejer för att jag fått vara med på denna resa tillsammans med er hittills under året! Vi har några dalar, men desto fler toppar. Ni är fantastiska individer varenda en och jag älskar era individuella personligheter något enormt! En särskilt varm "high-five" till våra grymma lån: Hilda och Lisa från ÖIF, Clara från HIS och Ronja och Maja från ÄIK. Ni har tillfört så otroligt mycket till gruppen bara genom att ni är de tjejer som ni är, men givetvis också fotbollsmässigt! Hoppas ni har känt er oändligt uppskattade och att ni haft skoj.

Med mina ledarkollegor har jag redan utbytt kärleksbetygelser via SMS i sommarnatten, men jag gör det också offentligt: Jag älskar er allihop! Vi har också tillsammans växt som individer och lärt oss nya saker under veckan. Det trodde jag inte var möjligt när man som jag ska passera 40-strecket om en dryg vecka...

Till sist: Alla fantastiska föräldrar, mor- och farföräldrar, syskon, övrig släkt och vänner (snart är det väl dags att tacka kungahuset också...) som stöttat oss under veckan som gått - You are amazing! I med- och motgång står ni där! När vi coacher kan tyckas ta konstiga beslut så tar ni det med jämnmod, tar en diskussion och sedan går vi vidare - tillsammans! Stolhet och glädje är det jag känner över vår gemenskap!

När jag lipat färdigt så hör jag tjejerna fråga om det inte är träning igen på söndag och då kommer nästan tårarna igen! De vill inte att det ska ta slut... Därför så siktar vi på att göra om förra årets sommaravslutning med familjegrill på lördag förmiddag. Tid, plats och praktiska detaljer återkommer vi till, men vi vill inte heller släppa er än!

Nu ska jag vila min trötta kropp och hjärna som varit igång sedan 05:30 imorse. Min 12-åriga son fick den födelsedag han önskade och ville. Hönö/Björkö är även en stor del av hans liv och att se stoltheten hos honom när vi, oavsett resultat, genomför en match som åttondelen på ett sådant fantastiskt sätt är lycka nog för att kunna somna sött!

Kärlek till er alla!

19 augusti 2013

Älvängens IK - Hönö/Björkö 1-9

"Boom, boom, schwop, schwop..." fanns det en gång i tiden en svensk förbundskapten som sa om mittfältsbulldozern Johan Mjällby. Den förbundskaptenen hade det mindre smickrande smeknamnet "Baloo", och det får mig osökt att tänka på Djungelboken. Boken skrevs av Rudyard Kipling, som fick Nobelpriset i litteratur 1907. En annan person som har fått Nobelpriset är italienaren Dario Fo och "Pappa, jag vill ha en italienare" var en låt som skrevs och framfördes av Galenskaparna och After Shave. Just After Shave är något som män brukar ta på hakan för att lukta gott, och gottes är ju något som alla barn längtar efter på lördagar. Och just lördagar brukar vara en ypperlig dag för att gå på bio. En tjej som ofta fanns på bioduken för ungefär 40 år sedan var Marilyn Monroe. Hon sjöng att "Diamonds are a girl's best friend" och nu är vi vid slutet av denna melodikryss-slinga, för diamanter leder oss fram till ledordet "BRILLIANT", som är det enda som kan känneteckna tjejernas spel idag.

Från sekund ett tar vi taktpinnen och håller den sedan girigt, liksom vore vi en fyraåring som någon försöker vränga slickepinnen ur handen på (tro mig – jag kan relatera till det scenariot!). Rakt igenom hela matchen spelar vi med fart, har alltid minst tre passningsalternativ och spelar med en fantasirikedom och en aggressivitet som var helt makalös. Frågan är om något F99-lag på denna sida Vintergatan hade slagit oss idag!

Målen finns det inte en chans att jag kommer ihåg, utan nöjer mig med några få ögonblicksbilder som kännetecknar matchen:

1. Två gånger om i andra halvlek kommer det en passning ut på högerkanten till Elinjoh som kommer ner och möter och precis när Älvängens försvarare tror att hon ska ta emot bollen felvänd, så stiger hon över bollen, vänder på en femöring och bara genom den enkla, geniala rörelsen så har hon fått 10 extra meter på mindre än en sekund. Lysande!
2. En annan situation i andra halvlek är när Stella vinner boll på mittplan och lägger en passning till felvänd Elinjoh (eller om det var Johanna?), som slår tillbaka den. I nästa läge hittar Stella det där smör-insticket, ett vägpass tillbaka till Elinjoh (eller Johanna) som vi har nött och nött i olika övningar på sedan i vintras. Alldeles perfekt slagen mittemellan två backar och helt underbart att se. Brilljant!
3. Symptomatiskt för hur vi vinner boll på mittfältet är också Lisas press mot Älvängens backlinje där vem som helst annars skulle sluta löpa någon tiondel tidigare, men där hon istället för att stanna upp och täcker passningsvägen sträcker sig för att få en perfekt tå på bollen så att den går fram till en fristående Tilda med fri löpväg. Superbt!

Lägg därtill en backlinje med Vickan, Wise, Torger och Ammie som är i stort sett felfri och gör det enormt svårt att vara Älvängen-anfallare idag. Bakom (inte framför, Janne!) den muren står ytterligare en – Nadja. Härligt att se henne tillbaka i målet igen – stänger ett av få frilägen som Maja hade idag och är dessutom stensäker på flera höjdbollar. Dessutom bra på att sätta igång anfallen och har minst en assist på ett lysande utkast.

Går vi ett snäpp högre upp från backlinjen hittar vi en mittfältsduo som gör ett hästejobb idag. 2 x Julia hittar rätt med uppspelen 9 gånger av 10. Det är inte en boll som det inte finns en tanke bakom

och dessutom sliter de kopiöst för att vinna tillbaka den igen om vi någon gång råkar tappa den. Yttermittarna med Stella, Emma, Fille och Alex löper även de frenetiskt och ligger tätt på i försvarsjobbet. Emma uttryckte också att hon aldrig varit så svettig någon gång under en match – bra tecken!

Och på topp har vi alltid ett kreativt tremannaanfall igång, oavsett vem som är inne på plan – Lisa, Tilda, Johanna och Elinjoh tar löpningarna i rätt läge, slår diagonalare så det står härliga till och ovanpå det så är man kliniska i boxen. Magiskt! Det är nästan så att man vill gråta igen!

Vi har fått en fantastisk start på höstsäsongen. Det känns som vi faktiskt har fått ytterligare en dimension i spelet efter sommarens Gothia Cup-äventyr. Träningsmatchen mot Björkö's P-00:or (som för övrigt gick och vann Färgelanda Cup, efter 0-1 mot oss – STORT GRATTIS!) var ett första kvitto på det, men dagens match visar att det inte var en engångsföreteelse. Nu vet jag inte var det ska sluta! Det känns som vi har skapat ett fotbollsmonster...

Det är bara att ta en vilodag, ladda om batterierna och sedan är det dags för ny match mot Tölö på onsdag! Återigen - ni är grymma tjejer. Njut välförtjänt av er sista dag på sommarlov imorgon (ni som ännu inte börjat skolan), så ses vi taggade på onsdag. Jag längtar redan!

22 augusti 2013

Tölö FF - Hönö/Björkö 0-7

I söndags rivstartade Barcelona sin ligasäsong med att fullständigt spela ut Levante och vinna med 7-0. Alla som såg matchen vet hur Barca lekte fotboll och lät inte Levante få en chans att ens skapa något som var halvfärligt. Idag lekte tjejerna verkligen fotboll! Och ska jag vara ärlig så är superlativen helt slut.

Tölö FF är ett lag som vi normalt brukar ha lite svårt med. Det har varit en hel del täta matcher genom åren, 1-1, 2-2, några vinster inomhus för vår del, men senast en förlust i gruppspellet i HönöLulu Cup. Samtidigt visste vi att om vi bara kunde ta med den goa känslan från matchen mot Älvängen i måndags så skulle vi vara näst intill oslagbara.

Och som tjejerna rullar boll i första halvlek. Första 5-6 minuterna var kanske lite trevande, men sedan tuggar maskineriet igång och då blir Hönö/Björkö likt en Tyrannosaurus Rex som käkat flugsvamp - ostoppbar helt enkelt! Vi är både etta, två, trea och fyra på bollarna. Tölö-tjejerna är inte ens i närheten av att få låna lädret långa stunder. Bollen släpps på ett tillslag och en felpassning är lika sällsynt som en nunna i bikini eller hår på en biljardboll.

Under de sista 10 minuterna i första halvlek så får Kungsbacka-tjejerna bara slå bort bollen. De har den inte under kontroll en enda gång på vår planhalva – INTE EN ENDA GÅNG. Och det är ett av Göteborgs och Hallands bästa F99-gäng vi möter! Nu går det inte att vifta bort längre och säga att matchen mot Älvängen var en engångsföreteelse. Tjejerna är precis så här bra! Och det är inte bara en eller två tjejer som skapar, utan det är HELA laget. Anfall på anfall startar från backlinje eller bollvinst på mittfältet och sedan är det MÅNGA inblandade på vägen fram till mål.

Frågan är om vi inte till och med var bättre i denna match än mot Älvängen. Vi hade bättre utdelning i form av mål på våra chanser mot Älvisarna, men i den här matchen så håller vi spelet uppe under HELA matchen. Och när tjejerna kombinerar sig fram till målchans efter målchans i början på andra halvlek, så blir det så där vackert så att ögonen tåras. "-Claes, gråter du?", frågar tjejerna på bänken. "-Ja, men det är glädjetårar", blir svaret. "-Äh, han bara skojar..."

Så fortsätter det hela matchen igenom. Tölö-tjejerna är statister när vi trillar boll, och då och då kommer en uppgiven gest från en grönsvart tjej som jagat livet ur sig för att få leka lite med den där runda grejen som far som en flipperkula mellan Hönö/Björkö-fötter. Långa stunder såg det ut som ett träningspass med "kvadden" - 5 mot 2.

Nåväl! Nu njuter vi av detta ett par dagar och sedan är det dags för ett hett derby igen mot Torslanda borta på lördag. Det är bara att fortsätta bygga på detta. Spelmässigt är ni gott och väl i Barca-klass tjejer! 16-1 mot 2:an och 3:an i tabellen efter att vårens matcher hade spelats är inte så illa... Men det är inte målen och vinsterna som är det viktigaste, utan att vi har lyft spelet så enormt. Det är inte våra motståndare som har blivit en massa resor sämre under sommaren, utan det är vi som har lyft oss. REJÄLT!

TACK alla föräldrar som hängde på och stöttade oss idag. Att få till ett så bra gäng som kunde skjutsa vid 16:30 en vanlig onsdag tyder på engagemang. Och även om man inte behöver skjutsa så vill man ändå dit och kolla. Guld värt!

24 augusti 2013

Torslanda IK - Hönö/Björkö 0 - 6

I mitt tycke så är <http://www.youtube.com/watch?v=co6WMzDOh1o> detta en av de bättre låtarna som har gjorts de senaste 15 åren . Men så är jag också inte så lite frälst på U2. Om ni tittar ända tills slutscenen så känner jag mig lite som Bono på landningsbanan just nu. Lycklig, men lite stapplig...

På tre bortamatcher under 6 dagar (!!) så har tjejerna presterat och skapat minnen för varandra och för oss som tittat på, som kommer sitta kvar länge, länge! Dagens match var nog den svåraste att fånga i ord. Det där riktiga flytet i spelet ville inte infinna sig, men tjejerna slet och kämpade hela matchen igenom och det ska ALLA ha en stor eloge för. Man kan inte begära att allt skall flyta på som tidigare när man kommer fram till tredje matchen på mindre än en vecka. Om det hade hänt skulle man lika gärna kunna gått hem och lagt sig - då hade tjejerna varit fullärda...

Att haka upp sig på det som inte stämde idag är att göra tjejerna en stor orättvisa, så jag skiter faktiskt i det! Istället vill jag berömma varenda lagdel för vad de bidrog med till laget. Hilda hade inte mycket att göra idag, men gudarna ska veta att det inte är lätt att spela matcher där det inte händer något på långa stunder och så kommer en förlupen boll som man måste vara alert på. Hoppas bara det inte blev för långtråkigt idag, Hilda!

Backlinjen var felfria som vanligt. De få bollar som lyckades passera mittfältet stoppades effektivt av våra ytterbackar Torger, Ebba och Wise och Vickan i mitten. Långa stunder var de röda tjejerna inte över halva plan, precis som vi vant oss vid nu i de senaste matcherna. På mitten styrde Julle och Andborn precis som de ville, vann boll högt upp i plan, var så där härligt aggressiva och levererade passningar med hög precision. Våra yttermittfältare i form av Stella, Emma, Alexandra, Fille och i början även Lisa, slet och kämpade på samma sätt och var en starkt bidragande orsak till att vi nöp fast bollen på moståndarnas planhalva hela tiden.

Och anfallet till slut - Tilda, Johanna, Elinjoh och Lisa snurrade med motståndarna gång på gång. Det kunde hända något oväntat precis hela tiden. Och det måste kännas oerhört frustrerande för motståndarna att bara få tillbaka bollen hela tiden, gång på gång och inte få en sekund att återhämta sig i backlinjen. Makalöst jobb ni gör idag!

Och även om spelet inte stämde i alla lägen, och även om vi ibland tog några felbeslut och passade istället för att skjuta eller tvärtom (äsch nu tog jag ju upp det mindre positiva ändå...) så måste man få ha sådana matcher ibland också. Att i en sådan match pricka in 6 mål och inte släppa ett enda skott på eget mål är ju bara det helt otroligt! Sedan att det kunde ha blivit minst 10 till framåt med lite mer skärpa i boxen (sluta nu, Claes!) är något som vi kan binda en stor kvarnsten kring och kasta i glömskans hav (ja, det var ju det jag sa!).

Att sedan få avsluta dagen med HBÖ Summer Cup och se killar och tjejer i flera åldrar spela tillsammans helt utan prestige och ha riktigt roligt, som det verkade, gör att denna dag kan placeras in i facket som är märkt "Beautiful Days". TACK ni alla föräldrar, killar, tjejer och syskon från Rörö, Hönö, Öckerö, Björkö och Fotö som gjorde dagen till vad den blev! Hoppas ni trivdes ihop idag och att vi får möjlighet att göra om det snart igen!

Träningsfritt imorgon, och sedan börjar en rehabvecka, men också en ny resa som ska göra oss ÄNNU bättre. Mer info om det kommer snart... Ha en riktigt skön avslutning på helgen, tjejer och föräldrar! Och njut av trötthetskänslan! Den visar att ni har åstadkommit något riktigt bra!

31 augusti 2013

Hönö/Björkö - Tölö FF 5-4

KÄMPASEGER är ett gammalt hederligt svenskt uttryck, som förmodligen använts i referaten från otaliga fotbollsmatcher allt från det att Örgryte IS slog Lyckans Soldater i den första matchen på svensk mark, över Lars "Laban" Arnessons landskamper på 80-talet till senare tidens 1-0-segrar borta i Baku under Lars-Tommys ledning. Känns inte som Erik Hamrén är kämpaseger-typen direkt, men arvet brukar förr eller senare visa sig igen.

Nog om det. Dagens match spelades på hemmaplan för första gången sedan den 8 juni, när vi mötte Älvängen på Björkövallen i en mycket märklig match. Underhålls-, resultats- och spelmässigt så skulle det bli en kopia på den matchen. Vi börjar bra, tar ledningen med ett gäng bollar, tappar ledningen till oavgjort och petar sedan in en avgörande boll. Men nu går jag händelserna i förväg igen...

Före match pratar vi med tjejerna om att det inte är så svårt att lista ut vad Tölö pratar om i sitt omklädningsrum innan match. Eftersom vi varit nere i Kungsbacka och kommit hem med en 7-0-vinst i bagaget i en match där de knappt befann sig i närheten av vårt straffområde under hela matchen, så förstår vi att det är taggat gäng vi ska möta idag. Därför måste vi vara på tårna och vara beredda på kamp.

Och kamp blir det från minut ett. Närkamper där det smäller åt båda håll, flera tilltraslade situationer på mittfält och i straffområdena och en hel del fasta situationer. På en sådan tar vi ledningen. Fille slår den perfekt avvägd från kanten så att den dimper ner vid straffpunkten. Där dyker Tilda upp och första intrycket är att hon gör en sådan där Zlatan-klack (fast på lite lägre höjd) som vi fick se mot Italien i VM för några år sedan. Men när Tilda byter lite senare så visar det sig att hon aldrig var på bollen. In i bortre burgaveln gick den i alla fall.

De första 10-15 minuterna äger vi spelet. Det ser ganska mycket ut som nere i Kungsbacka för några veckor sedan. Men sedan händer något. Vi går ner lite i tempo, försöker slå lite svårare bollar, som i sin tur innebär att Tölö lyckas få tag i trasan och kan vända i kontringar. Och kontringar är de verkligen duktiga på när vi gav dem chansen. Vi såg inte så mycket av det i första halvlek, men det kom desto mer efter halvtidsvilan.

Så här mitt i reffet så bryter jag av igen lite med den återkommande "vendettan" mot offside-/hands-/allmänt-frisparks-ropande coacher på kanten. Jag har haft en lång och animerad diskussion med min egen dotter ikväll om man ska reagera mot ett sådant beteende eller inte. Jag håller fortfarande fast vid att man måste visa att det inte är OK. Ett antal gånger idag fick jag säga till våra tjejer att vara tysta på bänken och inte ropa på domaren för att få frispark.

Jag förstår inte hur i all världen vi ska kunna lära tjejerna det om coacherna själva står och gör samma sak!?! Själv är jag medveten om att jag inte är felfri och säkert syndat på den fronten också, men jag har den självinsikten att jag försöker hålla igen och sätter inte i system att ropa på än det ena än det andra. När någon vid sidan av plan (särskilt om det handlar om vuxna människor) försöker påverka "våra" tjejer eller domaren, så kommer jag fortsätta reagera. Sorry!

Tillbaka till det som fotboll borde handla om - Spelet! Ledning 3-0 i paus, men vi kände som sagt att vi tappat lite av det under en period i första halvlek. Direkt på avspel så sätter vi ett offensivt uppspel

och den är bara någon centimeter från att lyckas hela vägen med snyggt, effektivt passningsspel á la Borussia Dortmund. Istället sätter Tölö igång ett anfall med en långboll på sin duktiga nummer 17 (eller var det 15?), som har ett riktigt bra löpsteg och sprintar förbi vår backlinje och är dessutom säker i avslutet. Just där och då känner nog Tölö att de får lite vittring.

Efter det börjar en resa som är väldigt lik den berg- och dalbanetur vi bjöds på mot Älvängen hemma. Vi blir ängsliga i passningsspelet, börjar tjonga istället för att lugnt och metodiskt ta oss igenom deras mittfält som vi gjorde i första halvlek och i Kungsbacka. När vi kommer i sista tredjedelen så slutar vi utmana och gå mot mål och gör det lite extra krångligt genom att försöka spela oss igenom köttmuren framför straffområdet.

Åt andra hållet slår de sina långa kontringsbollar mot sin Wilma Rudolph på topp och hon är helt ärligt riktigt duktig på det hon gör. Samtidigt spelar vi kanske lite naivt mot henne. Istället för att använda vårt markeringspel med svepande mittback så står alla tre på linje och lyckas hon då ta sig förbi en av våra backar så har hon en E6:a mot mål. Inte mycket att göra för Hilda i de frilägena.

Efter 3 sådana frilägen + en bra slagen hörna från Tölös håll så står det därför plötsligt 4-4 i matchen och det blir lite nervigt på en del håll. Samtidigt inträffar en skada på Vickan och vi får tid att samla laget någon minut för korta instruktioner. Budskapet är att det är de här lägena som är roliga och när vi testas på allvar. Glada dagar med sol i ansiktet, vind i ryggen och en i övrigt bekymmersfri tillvaro så är det inte så svårt att vara fotbollsspelare. Men när det går lite trögare och motståndarna gör mål på 4 av 5 chanser så gäller det att bita ihop.

Och det gör verkligen tjejerna. De krigar sig in i matchen igen. Visserligen fortsätter en del av tjongandet, men spelet är i huvudsak vårt. Efter en upprullning på kanten nyper tjejerna fast bollen i straffområdet. Tilda skottar, men blockas av en back. På returen får Elinjoh tag i bollen och stänker upp den i nättaket. Förlösande! (Bilderna är tagen strax efter målet. Upphovsman - Rudy Alvarado).

Resten av matchen blir en gastkramning. Tölö har ett par giftiga frisparkar som smiter utanför stolparna och Hilda räddar ytterligare ett friläge (som i och för sig kommer före vårt eget 5-4-mål). Sett över hela matchen och till både hur mycket boll vi ägde och hur många chanser vi hade så måste man säga att resultatet var rättvist. Tölö ska dock ha all cred för sin insats. Att ta sig tillbaka i matchen efter underläge 1-4 och göra 4 mål på oss trodde jag faktiskt inte att de skulle lyckas med.

Våra bästa matcher har vi faktiskt haft på bortaplan i år, om vi undantar matchen mot Romelanda på Prästängen. Det får vi analysera närmare. Närmast väntar Romelanda faktiskt, men på bortaplan. Känns bra det...

TACK alla som var på plats idag och stöttade oss. Hoppas ni fick lite underhållning även om det blev onödigt spännande. BRA kämpat också tjejer. Om det här är vår lägstanivå så är den hög...

29 september 2013

TIFunny Cup

HippHipp!

Vad har rubriken att göra med dagens bravader från tjejerna? Länken finns i namnet på cupen tjejerna plockade hem idag. Tiffany Persson är en figur i TV-serien med ovanstående namn. Hon är en femfaldigt frånskild tvåbarnsmamman med en vikt på över 100 kg och bor i Staffanstorp. Tiffany har en dotter som heter Twilight, en son som heter Tommy och två kompisar, Angela Lindström och Gun. Tiffany har dessutom "lyckats med konststycket att få in Al-Qaida och celluliter i samma mening på El-Gigantens parkering".

Dagens cup hette nästan lika vitsigt TIFunny Cup och hade inget absolut "whatsoever" med rollfiguren Tiffany Persson att göra. Det var en riktigt trevlig tillställning under en strålande höstdag, som stundtals kändes som en vårdag. En cup BARA för tjejer, lite som Hönö IS vill åstadkomma med vår HönöLulu Cup. Och vilka fantastiska förutsättningar det fanns i Tvååker, med 9 (!) planer att spela matcher på! 64 lag var med denna gång och jag tror nog att flera kommer tillbaka nästa år också.

Själv var vi med i F14-klassen där det inte var med fullt så många lag, och matcherna spelades på en yta som var kort men bred. Det är bara drygt ett år sedan vi spelade på en dylik plan, men uppenbarligen hade vi glömt bort hur det gick till. Det visade sig också i första matchen, som verkligen var yrvaken från vår sida. Det ska sägas med en gång att det hela berodde på en coachmiss. Vi ställde upp med 3-3-2, istället för att utgå från det spelet vi spelar på 11-tjeja. Dessutom hade vi gjort en dålig scouting på våra motståndare, T/G (Tvååker/Galtabäck).

Där märkte vi snart att det fanns en snabb och bollskicklig tjej (född 98 hörde vi av föräldrar/ledare), som redan spelar i A-laget. Henne lät vi vända upp alldeles för lätt och komma till skott i farliga lägen. PANG-PANG så stod det 2-0 till våra motståndare innan halvleken var slut. Vi pratar om i halvtid att vi måste vara mycket mer aggressiva på bollhållare och själv leverera avslut istället för att försöka passa oss in till mål.

Nästan direkt på avspark i andra så gör samma tjej 3-0 och då blir det en våldsamt tung uppförsbacke. Men våra tjejer ger sig inte. Några minuter senare har vi reducerat med två snabba på mindre än en minut, genom ett långskott och en snygg genomstickare. Efter det har vi flera chanser att också kvittera och kanske också ta det ett steg längre. Bollen dansar på mållinjen en gång, men T/G håller undan och vinner till slut.

Det här blir en ordentlig väckarklocka för oss, för efter de 3 målen som faller under matchens första 13 minuter, så släpper vi inte ett enda mål till under hela cupen! Fanatiskt bra! Ju längre turneringen går desto mer kommer vi underfund med 9-mannaspelet. Vi går ner till en tajtare 3-4-1-uppställning, med löpande yttermittfältare och ett superstabil mitt-mitt-lås.

I gruppspelet avverkar vi sedan i rask takt Kvibille, SRG Himledalen och IFK Fjärås med en målskillnad på sammanlagt 16-0. Sakta smyger vi igång kombinationerna och visar vilket vackert passningsspel vi kan spela. Ovanpå det tar vi avsluten i rätt lägen. När målen börjar trilla iväg tappar tjejerna lite fokus givetvis och försöker göra det lite FÖR snyggt. Bakåt är vi supertäta och släpper inte till många chanser. Och ÅTERIGEN - Hilda gör en kanoninsats!

Vi slutar tvåa i gruppen efter T/G, som bara spelar en oavgjord, och i övrigt radar upp segrar de också. Därför möter vi Himledalen i semi. Det blir en lite okoncentrerad match tyvärr, där vi tar ledningen efter snyggt inspel snett inåt bakåt där Emma dundrar in den med en volley. Efter det blir det lite dåligt tempo och stundtals slarvigt passningsspel, men vi petar in ett andra mål också med lite flyt.

Så sluts då cirkeln genom final mot det lag vi förlorade mot på morgonen: T/G. Det ska sägas direkt att här gör vi kanske vår bästa match under hela dagen. Tjejerna går ut och gör precis det vi pratat om. Andborn får en uppgift att följa deras stjärnspelare som i första matchen älgade igenom vårt försvar utan problem, och hon raderar ut henne från matchen FULLSTÄNDIGT! Hon får verkligen inte chans att vända upp en enda gång! DAMKLASS på det, Julia! I övrigt gör hon också en helt makalös final med en framspelning till 3:e (eller 4:e?) målet med ett instick mellan backarna som är så perfekt avvägd så man blir tårögd. Och i de lägena gör inte Tilda några misstag.

Tilda, ja! Matchens lirare i finalen enligt arrangören. Och det kan man ju inte säga emot (även om jag gärna skulle ha önskat att de delade ut pris till ALLA våra spelare en dag som denna). Hon gör det SÅÅÅ svårt för motståndarna att försvara. Och när hon från liten vinkel stänker upp vårt andra mål strax före halvlek i närmsta krysset så det "renger i körkklockera", som Putte skulle sagt, då vet man att det finns inte många anfallare i samma ålder i vårt avlånga land som matchar henne!

Och Alexandra! Vad säger man om den löpningen som kommer på första målet. Det är ett så infernaliskt vackert fotbollsmål - precis som vi vill att fotboll ska spelas - med snabbhet, teknik och finess. Tilda slår assisten som skär igenom T/G:s backlinje. Alexandra håller undan sin försvarare och så behärskat bara chippar bollen över en utrusande målvakt. Starkt, vackert och Schelin-klass på det också.

Så här skulle jag kunna fortsätta hela kvällen och rada upp individuella insatser som tjejerna gör idag och som bidrar till denna LAGSEGER. ALLA ska känna att ni är en del av det! Ett särskilt TACK också till Elin som ställde upp med kort varsel, när vi hade lite osäkra kort efter gårdagens match. Att vi hade 4 avbytare som i sin tur gjorde att vi kunde fördela bördan av många matcher är säkert en stor del i vinsten idag.

TACK också till alla tillresta supportrar som dagen till ära kom både från syd och nord. Hoppas ni fick en njutbar dag i solen med många fruktsamma samtal! Kärlek till er alla!

6 oktober 2013

Hönö/Björkö - Jitex BK 1 - 2

Så var då dagen här. Sista seriematchen för säsongen, och med en rad i serietabellen som bestod av 12 vinster, 1 oavgjord och 0 förluster så hade vi nu för tredje året i rad tagit oss genom serien utan en enda förlust. Det är få lag i fotbollens värld som kan stoltsera med den raden - bara ett riktigt DreamTeam! Förhoppningen var att vi skulle kunna spela på nya Hönö Arena, men även om vi invigde det hela med buller och bång igår så får första seriematchen vänta till nästa säsong.

I matchen idag tar våra tjejer tag i taktpinnen direkt. De första 10-15 minuterna äger vi matchen fullständigt. Vi håller boll och rullar ut motståndarna efter noter. 1-0 kommer också rättvist när Emma (nog egentligen om man ska vara ärlig) lägger ett inlägg mot främre stolpen, där Tilda är och stör, men istället för att landa på Tildas fötter så seglar den över Jitex-keepern in i mål.

Men efter den första pressen så händer något. Vi tar alldeles för lång tid på oss i uppspelen. Vi spelar lila istället för vitt, och framförallt blir vi ängsliga och frustrerade. Jitex är ett bra organiserat lag - det är inget snack om saken, men i dag hjälper vi dem lite på traven genom att hänga med huvudena när vi istället behöver ta tag i matchen. 1-1 kommer på ett motlägg. Det är en sådan där match där vi inte får något gratis utan hoppelstudsollar landar nästan uteslutande framför fötterna på en lila tjej. Så även denna gång när vi ska rensa upp bollen och en lila tjej kommer emellan och den studsar fram till en annan anfallare, som ensam med Hilda inte gör något misstag.

1-1 i halvlek och vi pratar om att spela med lite mer intensitet och hitta tillbaka till det fina spel som vi hade första kvarten. Direkt på avspark sätter vi ny fart, men förbannelsen från första halvlek hänger kvar. Det går inte att peka direkt på vad vi gör för fel, mer än alldeles för många duttiga felpassningar, att vi släpper bollarna för sent, att vi inte slår bollar på yta och alldeles för ofta står felvända med boll och därför inte kan komma med fart. Det var väl inte så farlig "fellista"? Jo, i en match där man möter ett av Göteborgs nästbästa lag så duger inte det. Vi kan inte spela på halvfart eller tro att vi kan lösa upp knutarna i en singel-sculler, utan vi måste som romerska galärslavar jobba i takt med varandra för att få fart på Hönö/Björkö-skutan.

Men som jag sa efter matchen - Det här var nog det bästa som kunde hända oss! Att få känna att vi inte är odödliga och för att det ska bära ända fram till den där åtråvärda Sanktan-bucklan, så måste lagdelarna klicka i varandra. Det ska vi finslipa nu i veckan som kommer. En förlust mot Jitex har också det goda med sig att istället för en förrädisk självsäkerhet (som det kunde ha blivit vid vinst), så såg jag en sådan där nästan lite otäck revanschlust i vissa tjejers ögon efter matchen, OM vi nu skulle stöta på Jitex i slutspelet...

Lite Pommac och en buckla för den överlägsna seriesegern botade snabbt den värsta besvikelsen efter förlusten. Sviten på 46 raka seriematcher utan förlust är bruten och det känns nästan lite skönt... Nu kan tjejerna börja bygga nästa svit. Det som jag är mest nöjd med idag är att jag fick in en perfekt träff med Pommac-duschen på en klunga Hönö/Björkö-tjejer. Hämnden blev en salva i håret som jag använde till att forma en frisyra som mina barn snabbt bad mig duscha bort...

13 oktober 2013

Ytterby IS - Hönö/Björkö 3 - 5 (efter straffar, 0-0 vid full tid)

Sanktanslutspelet har kommit till stan och de enda platserna som Skärgården lyckats knipa i år var våra träningskompisars, IFK Björkö's P00:or, och vår egen. Till matchen hade vi en del bortresta: Torger, Ida, Ebba och Hilda. Det innebar också att vi hade fått ragga tag i en ny målvakt. Först var tanken att Johanna och Fille skulle dela sysslan, men innan match bestämde sig Johanna för att axla hela ansvaret själv.

Känslan innan match var riktigt go, men 5 minuter innan start så blev det lite jobbigt. I en situation som jag själv inte såg så trampade Johanna snett och fick så där RIKTIGT ont i foten. Distriktskapten Stephan (TACK!) var påpassligt där, dock inga ispåsar i medicinväskan (materialaren blev deporterad till älgjakten i Småland som straff), men ett rejält tryck och bandage på foten senare så sitter hon utanför plan.

Givetvis blir inte fokus det bästa med en sådan händelse strax innan match. Fille rycker dock in i mål och vi är på banan igen. Matchen startar ganska avvaktande. Vi får inte riktigt nypt fast bollen på Ytterbys planhalva (har glömt att nämna att det var motståndarna för dagen inser jag nu). Ytterby är nog för övrigt det enda laget vi mött i år, som trots att de hade 5-6(?) avbytare ändå hade ännu fler ledare/tränare vid sidan - inte lätt att konkurrera ut ljudnivå på dem kan jag säga, men jag försökte...

Som sagt. Inget bra bollrull första 10 minuterna, men ändå så kommer vi till ett par riktigt välartade chanser. I de avgörande lägena smiter dock bollen över, tätt utanför stolparna eller som en lyrboll till målvakten. Åt andra hållet händer det inte så mycket, endast några sådana där fjösbollar som man brukar få med ett underhandsslag med det platta racket i brännboll ni vet.

Nåja, tjejerna fortsätter att jobba och slita med endast en avbytare. Men alltför ofta blir det enmansjobb istället för tandemcykling eller 10-tjejarodd. Det hjälper inte att jag står och förmanar och gormar som en vakt på en romersk galär. När årorna går i otakt så hjälper det inte om styrkan och kunnandet finns i varje åra - båten snurrar bara runt, runt ändå...

Kämpandet och slitet resulterar i några halvchanser till, men inte något riktigt farligt innan domaren blåser för halvlek. Domaren, ja... Det blir en konstig match med lite märkliga domslut. I början försöker man inte hetsa upp sig för att hon blåser offside varje gång någon av våra tjejer får bollen i fritt läge. "Hon hade säkert rätt", "Det är så svårt att se härifrån". Men när hon konsekvent blåser offside varje gång det finns den minsta tvekan och när tjejerna gång efter gång själva känner att de är onside, så blir det frustrerat. Frågan är vad som är bäst - en domare som heller faller än friar på offside, eller en som gör tvärtom...?

Efter halvlek fortsätter spelet tugga på. I andra får vi faktiskt se början till något som kan liknas vid spel. Vi sätter större tryck på Ytterbys planhalva, men det är i korta sekvenser. Däremellan är det 4-5 minuter av inkast vid kanten igen, som ibland pangas så långt bort att man blir nästan orolig för kön in till Lasse på Heden alternativt de som hade varit på söndagsmessa i Hedendomen. Det finns också ett par riktigt klara chanser som helt enkelt skulle vara mål en vanlig dag på jobbet.

Mot slutet av matchen verkar det som Ytterby tröttnas och vi kommer fler gånger in i boxen, men Ytterbys insats ska inte alls förringas. De är ett bra lag, som framförallt har ett riktigt bra organiserat

försvarsspel med snabba spelare som gjorde det svårt för våra anfallare idag. Den frustration som Tilda, Elinjoh och Lisa kände resulterade också allt som oftast i att de kom ner och hämtade boll på mittfältet eller ännu längre ner vilket innebar att vi fick allt längre och längre till mål och inte någon riktig fart framåt.

Med några minuter kvar av matchen så börjar Ytterbys ledare kommendera långskotttaktik mot vårt mål och ett av dem är såååå nära att resultera, men det singlar ner i ribban hos Fille och studsar bort igen. Svettigt där! 0-0 slutar därför hela tillställningen och lotteriet straffläggning tar vid. 5 straffskyttar stegar fram: Fille själv, Tilda, Elin, Emma och kapten Vicky.

I snabb resumé är det detta jag kommer ihåg av straffarna: Fille sätter sin placerat, men lite lugnt rullat. Ytterby dunkar upp sin i krysset, Tilda lirkar in den på samma vis som Fille, men i andra hörnet, Ytterby dunkar den i samma kryss som innan, men bara millimetrar från stolpen denna gång, Elin placerar in sin straff ganska mitt i mål, Ytterby dunkar sin i ribban, Emma sätter den högt i mål med en hästspark och sedan börjar nervspelet.

Ytterbys tjej stegar fram, sätter foten under bollen och den flyger i nätet bakom mål. Alla jublar och tror att det är färdigt, men då tar domaren ett sådant där märkligt beslut igen och menar att Fille stod framför linjen med en halv fotsula när bollen slogs. Straffen slås om och då går den in. Dags för Vicky. Hon tar inte mycket sats (har ni sett Sokrates i VM 1982 så vet ni vad jag menar) är ganska stressad fram till boll och den går också mitt på målvakten som gör en benparad och alla tror att det är en förlorad straff. Men på något underligt vis får bollen backspinn, går rakt upp i luften, studsar en gång framför mållinjen och vrider sig välförtjänt in i mål. Sicken pärs!

Vi är vidare på straffar, men efter riktigt läskigt passningsspel. Kvalde-övningar är därför det som väntar på träningarna måndag och onsdag. Vi måste få upp passningstempo och -säkerhet för att kunna spela vårt Hönö/Björkö-spel. Svåra (a.k.a. långa) bollar på Bengt ska undvikas, kanterna måste utnyttjas och sidledspass på 1 meter förbjudas.

MEN ni ska ha all heder tjejer att ni kämpar er igenom den här matchen. Frustrationen lös igenom på flera håll, men det tog aldrig riktigt överhanden. Ni försökte ändå matchen igenom!

Nu väntar välkända Tölö i semin på torsdag. Vi vet att vi måste snäppa upp oss minst en nivå och vi vet att vi kan göra det. Då har vi förhoppningsvis också ett par spelare tillbaka från utflykter på annat håll. Dock fick jag rapporter från Östra ikväll att Johannas fot är röntgad, ingen fraktur är konstaterad, men däremot en rejäl stukning. Kryckor, sjukgymnastik och ingen träning på ett tag ordinerar. KRYA FORT Johanna önskar vi alla!

TACK också till dagens lån - Lisa och Elin. Ni slet och kämpade som alltid på ett fantastiskt sätt!

Publikstödet denna dag var även det lovvärt. Trots att en del hade en hård kväll/natt bakom sig klarade alla medelålderskroppar sig förvånansvärt väl under pärsen som denna match blev. I minne bevarat är också Stefans Lysells svar på Ytterby-tränarens mantra vid deras hörnor "TRYCK IN DEN!!!" - "NEJ, TRYCK UT DEN!!!", blev svaret.

YOLO SWAG på er alla!

17 oktober 2013

Hönö/Björkö - Tölö FF 4 - 1

Sanktan-semi och för många av tjejerna hade dagen varit nervös, trots att de fick ett SMS igår kväll som sa: "Från det att ni vaknar imorgon - BARA POSITIVA TANKAR! Ta med glädjen från slutet av kvarten. Det är inte många tjejer som får spela Sanktan-semi!"

Till semin kom vi med Johanna skadad och Emma krasslig och fortfarande lite dimmig i efterdyningarna av feber. MEN - de var där och stöttade laget vid kanten - underbart att se! Efter senaste matchen kände vi mycket väl till Tölö FF:s nr 12 och farligheten i kontringarna, men med lite specialbevakning på henne så kände vi att det skulle lösa sig.

Matchen började i högt tempo och redan i andra anfallet som Ellen startar på högerkanten (vilken löpning hon gör!), så kommer en passning snett inåt bakåt som Tilda snappar upp och trycker in i borte burgaveln kliniskt. Jubel, glädje och PRECIS den start vi önskade oss.

Men det ska sägas på en gång: Tölö gör en riktigt bra första halvlek. De stressar, pressar och vänder från försvar till anfall blixtnabbt. Djupledsbollarna till 12:an kommer mer och mer frekvent, men oftast har vi bra koll på det i backlinjen. Den korta planen gör också att många kontringar rinner över sidlinjen både för oss och Tölö. Efter utspark och en olycklig nicktouch av en vit spelare så friställs 12:an lite oturligt. Hilda rusar ut, men kommer tyvärr en hundradel för sent och touchar benen på den grönsvarta sprintern och domaren blåser straff. Där var vi på väg att plita ner ett streck i Tölös kolumn också, men Hilda plockar den med en benparad och på returen är Andborn där och trycker bort bollen.

Kvitteringen kommer istället på en av femtioelva frisparkar som domaren hittar mot oss på vår egen planhalva i första halvlek. En del av dem är helt korrekta, men en del är i mitt partiska tycke bara ett resultat av en närkamp med ett givande och ett tagande från båda håll. Det är ett långskott där jag tror Hilda blir lite ställd för att man tror att det ska toucha på någon i högen av spelare framför mål, men den går rakt igenom och borrar sig in i borte hörnet istället.

Men förutom de fasta situationerna så är det inte så mycket farligheter. Någon ytterligare bananboll som letar sig fram till gasellerna på topp, men som Hilda lyckas rusa ut och avvärja tillsammans med backarna. Och bollinnehavet är väldigt mycket vårt. Hade det funnits en sådan där snygg skylt som man ser på Champions League-matcher och som visar dagens statistik så hade det kanske inte varit Tysklandssiffror på bollinnehavet, men kanske åtminstone Holland-klass.

I halvlek pratar vi bara om att om vi fortsätter tugga på med vårt spel, rullar boll och framförallt avslutar i box så kommer målen trilla in så småningom. Inledningen av andra blir ändå lite nervig. Under hela matchen har vi gjort en positionsförändring på Andborn för att stötta upp i den farliga ytan mellan backlinje och mittfält. För ett tag så känns det som att vi har tappat initiativet i matchen, just på grund av att mittfältet hamnar på mellanhand, och taktiskt är vi på väg att byta uppställning igen.

Men då kommer det förlösande 2-1 på en hörna som slås in i främre ytan på straffområdet och trycks in i borte burgaveln av Ellen (?). Vackert, effektivt och sååååå skööööönt!. Efter vårt andra mål skulle jag säga att det inte är mycket snack om saken. Tölö faller längre och längre ner mot sitt

straffområde, deras toppar blir isolerade och får inte så mycket att jobba med. Istället börjar vi rulla boll, som vi brukar göra på 1 och 2 tillslag. Avslutningarna i straffområdet sitter också där. Lisa får trycka in en från nära håll, och sedan kommer Alexandra (som nästan alltid brukar göra mål i viktiga matcher) och placerar in den nära stolpen.

Fyra olika målskyttar tyder på bra bredd, men det roligast är ändå att vi äntligen har hittat tillbaka till vårt spel igen. Sista 20 såg MYCKET bättre ut än det gjort på mycket länge och första halvlek var bara ett steg på den vägen. Nu är det en formkurva som pekar uppåt igen. GÖTT MOS!

Innan vi började vår match så såg vi Älvisarna förlora en gastkramande straffläggning mot Jitex med 5-6. Nu är det bara finalen kvar av utomhussäsongen 2013. Och det jag skrev på SMS igår gäller ännu så mycket mer på lördag - Det är ännu färre tjejer som får chans att spela en Sanktan-final! Och nu kommer ni dessutom få spela två på raken. Den här gången har vi dessutom allt att vinna. Som den gode Mourinho hade sagt: Det är Jitex som är favoriten. De har ju 4 poäng mot oss i år och vi bara 1. Ingen press - bara glädje och njuta av stunden!

TACK till klacken idag också! Förstod att det fanns kaka och kaffe som värmdes vid kanten. På lördag 12:10 parkerar ni er på Valhallas läktare för andra året i rad, men innan det samlar vi tjejerna på ComHem för lite Gothia-uppladdning som varit så lyckosam tidigare. 10:00 har vi sagt att vi samlar tjejerna där för lite förstärkt frukost innan vi går ner i samlad tropp till Valhalla. Det ska bli gött! Mer info kommer inom kort...

Njut och gör som jag: Somna med ett leende på läpparna!

19 oktober 2013

Jitex BK - Hönö/Björkö 3 - 1

För några veckor sedan skrev jag om en NYTTIG förlust i sista seriematchen. Idag skriver jag om en BITTER förlust. Motståndet var detsamma - Jitex allsvenska påläggsdammer. Jag vill redan nu varna känsliga läsare för att jag kommer avsluta det här reffet med en positiv knorr. Så vill man fortsätta deppa och gråta, så kan man hoppa över de delarna och ta det någon annan dag...

Uppladdningen inför dagens match kändes helt OK. Tyvärr saknade vi en del tjejer (Ida, Johanna och Elinjoh). Johanna var dock på plats och stöttade laget på kryckor. Jag vet hur hemskt det är att stå skadad vid sidan och se sitt lag kämpa i en slutspelsmatch, så jag avundades verkligen inte Johanna idag...

Som sagt - jag börjar neggigt för att avsluta med att dra några varv på positivspelet. Tittar man på tabellen ovanför så skulle ju denna final bara kunna sluta på ett sätt. Hade det varit ett mästerskap på nationell nivå så hade vi varit västsvenska mästare redan i början på september, när vi säkrade seriesegern och till slut tog hem den med 12 poängs marginal. Det var, som man brukar säga, inget snack om saken.

Men cup-matcher är som bekant något helt annat. Man ska ha lite medstuds och lite flyt för att krångla sig vidare. Vi hade den turen med oss i straffläggningen förra söndagen. Nu hade vi den helt emot oss. Faktum kvarstår ändå tjejer - ni har gjort en kanonsäsong! Både i år och förra året har vi nu fallit på målnöret i finalen och det är ju fullständigt självklart att det måste få kännas bittert och tröttsamt. MEN, vi har kommit tillbaka från sådana käftsmällor förr, och det kommer vi göra även nu...

Men matchen då? Jo, den började fantastiskt lovande. Efter bara några minuters spel så frispelas Tilda i straffområdet, och helt fri rakt framifrån på halvvolley så gör hon inget misstag utan trycker in bollen djupt ner i målvaktens högra hörn. Det förlösande skrik som jag fick till samtidigt som jag reste mig lite hastigt från bänken (du ser inte mig sitta still där många matcher...) fick blodet att rusa bort från huvudet samtidigt som syret tog slut i lungorna - ingen bra kombination om man inte har tänkt sig börja hallucinera eller simulera en NDU (för den oinvigde: betyder "nära-döden-upplevelse").

Efter det första rycket var känslan att det här skulle gå vår väg idag. Ett tidigt mål brukar vara förlösande, men av någon konstig anledning så tappar vi istället initiavet. Eftersom vi idag saknade våra naturliga toppar Elinjoh och Johanna så hade vi gått över till ett 5-tjejamittfält istället och Tilda och Lisa fick köra ensamma på topp. Tyvärr blev vi lite för långa i laget, och när väl Tilda och Lisa nöp tag i bollen så var våra mittar för långt ner i plan för att utgöra ett passningsalternativ. Normalt sett är det ju det som är vår styrka.

Ju längre halvleken led så tar vi ändå tag i spelet och de sista 10 minuterna innan halvtidsvilan så är det vi som har trycket på Jitex planhalva. Tyvärr kommer en kvittering mitt i halvleken, när vi är för tveksamma på en frispark och inte rensar bort boll i straffområdet innan studs. Där måste vi bli mycket mer beslutsamma. Istället studsar den in till en fristående Jitex-tjej som kommer före Hilda och nickar in den.

Hela andra halvlek är sedan en sån där jobbig historia där man pendlar mellan hopp och förtvivlan. Vi har flera riktigt bra chanser att sätta ett ledningsmål när vi kommer igenom på kanterna. Tyvärr smiter bollen strax utanför, i burgaveln, eller så är vi inte riktigt där när målvakten släpper returerna. Lite hungrigare så hade vi satt någon av de chanserna och då hade det blivit en helt annan match.

Ju längre matchen lider, desto nervigare blir det. Vickan får också utgå på grund av andningsbesvär och då får vi göra omkastningar i försvaret. Ganska snart kommer också en farlig chans som Ebba lyckas trycka bort precis innan en fristående Jitex-tjej ska peta in den. Strax efteråt blir det dock hörna, och återigen är vi inte riktigt så PÅ som vi måste vara i de lägena. Kalabalik framför mål. Bollen studsar som en flipperkula och tyvärr letar den sig in i mål. 4 minuter kvar...

Vi satsar allt på ett kort. Vickan kommer in igen i ett förstärkt anfall och det finns ett par chanser att trycka dit en kvittering och åtminstone få till en straffläggning, men när 2 minuter återstår av matchen och vi trycker på, så slår Jitex en djupledsboll till deras anfallare som jag från min position tycker är solklart offside, eftersom hon påbörjar löpningen på vår planhalva bakom backlinjen. Men, men... Det spelar nu inte så stor roll. Det var inte på det målet vi förlorade.

All heder och grattis till Jitex. Som jag sagt tidigare - det är ett välorganiserat lag. Men idag gör vi kanske dem lite bättre än vad de är genom att lite för ofta slå lätta felpass och inte riktigt vara så tigha i spelet mellan mittfält och anfall som vi kan vara. Ovanpå det så tappar vi på fasta situationer mot oss. Det är något vi ska vara extra noga med på försäsongsträningen nästa år. Där kan vi ta stora kliv...

Det leder mig också osökt in på den positiva slutknorren. För även om det just nu känns fruktansvärt tungt att efter en utomhussäsong, där vi varit fullständigt överlägsna i många matcher, förlora en final, igen, som vi med normalt Hönö/Björkö-spel hade tagit hem, så gör det här er till bättre spelare, tjejer! Jag vet att det inte känns så just nu, men det är precis det här vi har längtat efter - riktigt ordentligt motstånd som tvingar oss att ta nya steg på vår utvecklingskurva. Det är inget som triggar en förbättring så mycket som ordentlig konkurrens!

Tidigare har det funnits andra lag som har varit våra "spöken" i viktiga matcher: Torslanda, Tölö och Skepplanda för att nämna några exempel. Flera av de spökerna har vi jagat på flykt i våra medvetanden tidigare. Nu har vi ett nytt "spöke" som tvingar oss att hitta nya förbättringsområden som lyfter oss några nivåer ytterligare. Det hade vi aldrig fått tillfälle till på samma sätt om vi hade "runnit igenom" utan minsta friktion...

Därför väljer jag (man har ALLTID ett val) att låta den senare känslan sjunka in i mitt medvetande när jag går och lägger mig ikväll och INTE bitterheten. Och varför jag väljer det är för att det är mycket mer konstruktivt för att nå det som är målet med hela vårt lag: att få varje tjej att bli så bra som det någonsin går i det komplicerade spelet fotboll.

Tur är att det alltid finns nya mål att ta sig an. Nya träningar och turneringar väntar och när besvikelsen lagt sig efter detta så blir glädjen så mycket större när vi vinner nästa match/turnering. Har också utlovat ett speciellt tack till Putte och F00 för lånet av Wilma. Tyvärr blev det inte tillfälle att utnyttja hennes kunskaper idag, men där finns sparkapital att ta fram. TACK också till alla som slöt upp på läktaren och gav tjejerna ert (nervösa) stöd! Tredje gången gillt nästa år?

31 oktober – 3 november 2013

Crawford Cup

Wuthering heights nådde våra tjejer idag som synes. Efter en riktig genomkörar-träning igår kväll så kände vi oss redo för att ta oss an första futsal-utmaningen för vintersäsongen. Trots småskavanker på några spelare (tyvärr släppte inte Torgers sträckning i ljumsken till idag, men Fille gjorde ett lysande inlägg) så var det positiva och fokuserade miner som mötte mig vid samlingen i Torslandahallen.

Örby/Kinnahult, Qviding, Tvååker/Galtabäck och Torslanda var de som i tur och ordning stod för motståndet i gruppen. Matcherna var ganska lika varandra med ett undantag. T/G bjöd på den hårdaste fighten, främst för att vi släppte till ett par onödiga chanser och inte riktigt förvaltade de vi hade. 2-2 slutade matchen till slut, men det går inte att under 5 matcher på kort tid gå helt felfri. Man får lov att ha en mindre bra match och den hade vi då.

Övriga 3 matcherna slutade med klara 4-0-segrar, där antingen proppen gick ur under senare delen av matchen eller där pärlorna spriddes ut över hela speltiden. Vi fick se prov på riktigt snyggt och effektivt futsalspel, med många avslut där vi flyttade försvar och målvakt i sidled. Bakåt jobbade våra yttrar hem föredömligt och Julle styrde som vanligt med sin Cannavaro-stil längst bak - lugnt, säkert och väl tajmat. Hilda var också stensäker på de långskott som slank igenom och ovanpå det så var hennes kraftfulla och välriktade utkast ett livsfarligt anfallsvapen så fort hon fick tag i bollen.

14-2 i gruppspelen och 10 poäng av 12 möjliga. Sen var jag tvungen att lämna föreställningen. Jobbet kallade och det mötet blev nog ett av de mest okoncentrerade jag genomfört. Telefonen låg på standby för SMS-bevakningen och Crawfords resultatsida gick varm. Till slut kunde jag konstatera att tjejerna tog hem semin mot Skepplanda med komfortabla 2-0 och rapporterna sa att det var efter snyggt och stabilt spel, där vi även stängde ner våra motståndare defensivt.

Av erfarenhet vet vi att vad som helst kan hända på korta matcher i futsal, men den här gången kryssade tjejerna mycket moget genom minfältet. Stabilt spel med riktigt snygga toppar emellanåt. Spelmässigt så finns det inte många som kan konkurrera med oss - det är bara att konstatera, utan att man för den skull behöver framstå som självgod (hoppas jag).

Stort cred till er tjejer! Idag var det en ren njutning att titta på och coacha er! Nu ser vi fram emot söndagens final mot Lundby/Warta. Det enda som gör mig lite orolig är att Mo plockade upp några taktiska tips från onsdagens träning som han nu sitter och filar på... Det blir en hjärnornas kamp på söndag! ;-)

"Back in the saddle again" med Aerosmith (lyssna [på denna länk](#)) är kanske inte min favvolåt direkt (även om den är go att lira på "Guitar Hero" - DET var länge sedan man spelade det spelet...), men den är passande för kvällens känsla. Andra finalen på två veckor och visst var tjejerna pirriga. Det märkte jag när vi möttes i Torslandahallen i eftermiddags. Men det var inte den där nervositeten man kan se i ansiktsuttrycken på kaninungar när deras ägare kommer med en kokande gryta, utan snarare otåligheten hos frustande hästar inför Grand National.

Laddade tjejer, mycket publik och en go känsla - det var egentligen bara att sätta sig lugnt tillbakalutad i sadeln och njuta av stunden. Från första minut så visar Lundby/Warta att de kommer göra det tufft för oss. Tilda får en rejäl tryckare i ryggen i första anfallet - frispark och gult kort. Men den här dagen räcker det inte med fysiskt spel för att få våra tjejer ur balans. Tjejerna tuggar på med långa fina pass, där vi rör oss från kant till kant och sågar oss igenom försvaret på ett föredömligt sätt. Det dröjer inte heller länge förrän ettan sitter där när Tilda får boll på kanten, vänder upp och dunkar in den i nättaket - STENHÅRT!

Vi har väldigt mycket boll i första halvlek. L/W satsar mest på att lägga långa på sin anfallare, men oftast resulterar det bara i att bollen går över kortlinjen eller att Hilda lugnt kan plocka upp den. Hur vårt andra mål kom till kommer jag (skamset rodnande) faktiskt inte ihåg, men förmodligen var det ett spelsmål även det. Mot slutet av halvleken tappar vi lite i fart, men fortsätter skapa lägen 2 mot 1 och 3 mot 2.

Halvlek och ett gäng nöjda tjejer tar lite vätska och extra syre. I början av andra blir vi kanske lite bekväma i spelet. Vi försöker göra mycket en mot en och slå långa bollar istället för att rulla. Man ser dock att L/W-tjejerna har respekt och markerar vår andraspelare så till den milda grad att vår bollhållare många gånger får fri gata mot mål. Tyvärr blir vi nog lite överraskade av det och är inte riktigt så beslutsamma att gå raka spåret som vi skulle kunna vara. Men det går inte att klaga en dag som denna...

Lite halvnervigt blir det när Lundby/Warta sätter reducering 2-1 en bit in i andra halvlek. Vi släpper markering i mitten och då hugger en av de gröna tjejerna. Inte långt efter det kommer dock ett tredje mål för vår del - snygg upprullning där Andborn får en fri gata just för att markerande back är så fokuserad på sin tjej så att vägen blir öppen. Spiken i kistan, 4-1, kommer efter ett nytt snyggt anfall ända nere från egen målvakt - 3 enkla pass och sedan får Lisa sätta foten till och peta in årets sista mål i Crawford F14.

Utöver målen så har vi faktiskt en handfull RIKTIGT bra chanser till som mycket väl kunde ha suttit. Tänker främst på upprullningen med snabba långa pass som avslutas med en smörare snett inåt bakåt som Vickan får bra tryck på. Kryssribban har förmodligen inte slutat vibrera än - den bollen var värd ett bättre öde...

Alla tjejer som var med idag ska ha en RIKTIGT STOR HEDERSMEDALJ idag. Hilda är stensäker i mål och de precisa utkasterna är en fröjd för ögat. Julle styr och ställer som den majorska hon är längst bak - den tajmingen och tekniken är oslagbar. Andborn, Emma, Lisa och Fille löper hela matchen upp och ner och skapar utrymme för de långa, vackra precisa passningarna som är så där förfärligt jobbiga att försvara sig mot, och på topp oroar Tilda och Emma hela tiden och inte minst sätter tryck på den

ensamma stackars backen så att det skapar utrymme för våra yttrar.

Men vi ska inte förglömma Torger och Johanna en dag som denna. Trots att Elins ljumsksträckning inte tillät spel idag heller, så är hon ändå med på bänken och peppar. Detsamma med Johanna - hon småsnackar med tjejerna, får dem att känna sig "som vanligt" när det är final och är allmän extracoach. TACK också alla tjejer som kom och stöttade på läktaren både Hönö/Björkö, Öckerö F99/00 och Öckerö F98. Kul att se er alla!

Vintersäsongen har börjat på ett fantastiskt sätt! Den sura förlusten för ett par veckor sedan är redan glömd och ni är som sagt tillbaka i förarsätet. Som jag sa efter matchen idag - ni är VÄRLDENS bästa tjejer, SNYGGAST på plan och BÄSTA spelet ever! Det är en förmån att få vara med er! Om en dryg månad väntar nästa inomhusturnering, Holmalunds Tjejcup, med delvis en ny laguppställning. Nu väntar lite ytterligare trimning av futsal-spelet, och innan vi ska till Alingsås, så ska vi också spela första matcherna i futsal-DM.

Uppladdningen för det börjar redan imorgon med lite lätt träning på Bratte! Njut av veckans insats alla tjejer och föräldrar! BAMSEKRAM på er allihop!

30 november 2013

Galakväll

1 december 2013

Futsal-DM

Hönö/Björkö - Lerums IS 7 - 0

Hönö/Björkö - Kärra KIF 2 - 0

Dagen efter årets gala så var det dags att dra av sig galaklänningen och hoppa i fotbollsdräkten igen. Vi kom till start med 8 friska och pigga tjejer (Hilda, Julle, Andborn, Ida, Elinjoh, Johanna, Tilda och Vickan) som var sugna på att köra lite Lundbystrands-futsal, som vi brukar göra i december varje år. Den här årstiden så gläder vi oss särskilt åt att slippa stå i snålblåst och minusgrader vid en konstgräsplan.

Första matchen mot de lila tjejerna från Lerum börjar som det brukar när vi spelar futsal. Full fart framåt och klappeti-klapp-spel. Lerumstjejerna får slita hårt i boxen och deras målvakt får det svettigt ett tag i första halvlek. Under några minuter trillar målen in på löpande band och det står 4-0 i halvtid (tror jag? - till och med domaren hade svårt att hålla räkningen till slut). Tjejerna är ändå inte riktigt nöjda med spelet. Snabbare, högre och hårdare är ledorden inför andra halvlek.

Vi säger åt tjejerna att andas med alla organen i kroppen (jo, det går faktiskt!) istället för bara övre delen av luftstrupen. Det senare provade de nämligen hela första halvlek med resultatet att ett gäng tjejer blev illamående och snabbt trötta. Tänk att man ska behöva lära snart 15-åriga tjejer att andas...

Andra halvlek fortsätter med högt bolltempo. Tyvärr kommer vi inte till lika många bra avslut, eftersom Lerum ligger ganska centralt och gör det trångt. Bollinnehavet är dock vårt, även om Hilda gör ett par riktigt snygga räddningar - en där vi tror att hon slagit upp sin armbågsskada igen, men hon repar sig. Det är SÅÅÅ gött att ha en säker sista utpost!

När domaren blåser för sista gången i den här matchen har 3 nya bollar trillat in och största segern i årets Futsal-DM för 99-tjejer är ett faktum. ÄNDÅ så är inte tjejerna nöjda. Vissa surar för att de gjort ett par felpass, andra för att de missar målchanser. Som jag hörde en välkänd förälder säga: Sketongar - att de aldrig kan vara nöjda!

Inför matchen mot Kärra laddar tjejerna med Skyr, Yoggi och energy bars. Här blir det en helt annan match. Kärra har en långtkastande målvakt i laget som hivar iväg bollen likt Ricky Bruch i sin glans dagar. Resultatet blir att föräldrapubliken längs ena långsidan ser mer ut att sitta på centercourten på Roland Garros än i en sporthall i Lundbystrand. Jag väntar nästan på att domaren när som helst ska förkunna "Advantage Hono Bjorko". Anna räknade till 12 sådana slungbollar som bara gick ut till ingenstans, och det stämmer säkert.

Då säger det sig självt att det inte blev mycket till spel. Några snygga kombinationer fick vi dock se, men eftersom avsluten kommer rakt framifrån och eftersom Kärras målis inte bara är duktig på att slunga bollar, utan även på att rädda dem så blir det svårt att få in bollen. Ettan kommer dock på ett avslut mot utrusande målvakten, bollen studsar dock ut på en hemrusande Kärra-försvare och rullar retfullt in i mål. Tvåan kommer på ett kanonskott från Tilda som sitter rakt upp i krysset,

men där är jag skyldig av domarna och kan därför inte sätta min högra hand på att det stämmer.

Domarna, ja... De spelar en huvudroll i matchen. De dömer ut vår boll som vi har med oss, som varande en utomhusboll trots att det står "INDOOR" med stora bokstäver. De hittar frisparkar mot oss där alla, inklusive Kärra, blir förvånade att frisparken går åt det hållet. Det blir förvirring när domaren verkar visa ut Vickan av någon anledning. Efter någon halvminuts palaver (jag höll mig VÄLDIGT lugn ska jag säga - och gjorde mig inte förtjänt av gårdagens gala-pris i det läget!) så visar det sig inte stämna.

Så på det stora hela blir det en sönderryckt match som vi vinner med 2-0. Punkt, finito...

TACK för premiären i futsal-DM, tjejer och föräldrar. Nu laddar vi för fortsättningen. Hela vägen in i kaklet innan julskinkan ska griljas och skivas!

8 december 2013

Holmalunds Tjejcup

För tredje året på raken tog vi oss upp till Alingsås för att spela Holmalunds Tjejcup. Det här året kom vi i krypfart eftersom Herr Bore hade behagat ösa snöslask på en kall vägbana under natten och morgontimmarna. Alla kom dock lyckligt välbehållna till hallen, men väl där så visade det sig att två lag dragit sig ur, vår 4-lagsgrupp hade blivit en 6-lagsgrupp och vi skulle spela vår första match 20 minuter tidigare än beräknat. Lite stressigt blev det allt...

Efter snabb uppvärmning och peptalk så var det dags för Skövde KIK i första matchen. Målen sprang snabbt iväg och till slut stod vi som vinnare med 7-2 efter stundtals snygga kombinationer, men också flera individuellt snygga insatser. Andra matchen gick mot gula tjejer i Skultorp. Den matchen startar också i ett högt tempo och Skultorp-målet, som för dagen är ett par meter bredare än "normala" futsalmål, får vittjas ett flertal gånger. Till slut skriver vi 6-0 till oss.

I tredje matchen så dyker det så upp en välbekanting, Qviding FIF. Om jag ska vara ärlig så minns jag inte hur målen trillar in här (vi konstaterade efteråt att vi borde ha en kamera på varje match), men jag tror det var jämnt första minuterna (stod det 1-1?) innan våra mål började trilla in i rask följd. Sista minuterna tappar vi i ett par kontringar och vågar inte gå fram, utan låter QFIF-tjejerna avlossa kanoner från halvlångt håll.

Sedan kommer det som vi visste på förhand skulle bli det tuffaste motståndet, QBIK. Tekniska, passningskickliga tjejer från Karlstad som varit långt framme i Gothia och som vi mötte i en bronsmatch i Panaxia Cup för ett par år sedan. Här tar vi ledningen efter bara 15 sekunder på ett vackert anfall direkt på avspel. Måste varit lite chockartat för Värmlandstösera... Efter det böljar spelet fram och tillbaka. Vi har ett par riktigt bra chanser att utöka, men istället kommer QBIK i ett snyggt anfall där de sätter kvitteringen. När matchen står och väger så tappar vi våra yttrar högt upp i ett anfall och det straffar sig direkt i en sån här match. QBIK tar ledningen och när vi sedan pressar på för en kvittering hinner de också öka på innan slutsignalen går.

Sista matchen handlar om andraplatsen i gruppen. Holmalunds tjejer står för motståndet och de har ett par snabba, intensiva anfallare som vi får se upp med. Vi plockar åt oss en ledning, Holmalund kvitterar och sedan gör vi ett litet ryck igen som vi håller ända in i mål. 4-3 till slut och kvarten går därför mot Qviding. Spionrapporterna från QFIF:s matchgenomgång gör gällande att de taggar ordentligt och vilka spelare de siktar in sig på.

När domaren tutar i sin tombolatuta så börjar det först lite trevande. Så småningom lossnar spelet mer och mer och vi pillar in vårt obligatoriska ledningsmål. Qviding visar dock att de vill vara med i matchen och bjuder på bra motstånd. Överhuvudtaget är de här futsal-matcherna inte ett dugg lika de vi spelar i Futsal-DM (eller ens i Crawford). Det tacklas till höger och vänster, liggande spel tillåts och boll som ligger stilla eller 4-sekundersregeln är det inte så noga med. Men det är bara att lära sig vad som är OK och det gör vi ju längre turneringen går.

Åter till matchen. Qviding bjuder som sagt på bra motstånd, men vi är i det offensiva spelet strået vassare. Lisa får en ordentlig tryckare i ryggen, men hämtar sig igen. Tilda hamnar också i en tuff

närkamp. Tyvärr hämtar hon inte sig lika bra efter den, utan får en klassisk lårkaka som ska vilas bort. Resten av turneringen missade hon därför. Stella började också må illa under slutspelet och plötsligt hade vi ett par, tre spelare konvalescenta.

Semin går mot J AFC, ett nykomponerat gäng med välkända tjejer. På förhand visste vi att ett lag som bestod av de bästa tjejerna från Älvängen och Kärra skulle bli en svår nöt att knäcka, särskilt som vi kom från en fysiskt tuff match och de vilat under 5 timmar. Men vi startar i ett rasande tempo och tar också ledningen hyfsat snabbt. En stor del av matchen blir ett ställningskrig där J AFC ställer upp sig i en box, vi spelar runt och letar öppningar och sedan satsar de svarta tjejerna på kontringar.

Här vill jag också passa på att berömma Målis-Hilda! Ju längre turneringen lider så kommer hon mer och mer in i spelet och i semin är hon en sån där gigant som hon kan vara i vissa matcher. Hon räddar frilägen på löpande band, när vi tappar markeringen, och hon kommer ut rätt i vinkel gång på gång. En klippa helt enkelt! Elinjoh gör också ett hästjobb på en ovan position (balansspelare längst bak) - kan inte tro att hon lirar något annat! Och i anfallsspelet är vi som sagt nära att avgöra gång på gång, men matchen står efter full tid 1-1 och förlängning tar vid.

3 mot 3 är det som gäller och det är alltid svårt att komma in i hur det spelet ska spelas. Vi är så nära att i första minuten få ett kanonläge efter en kombination med smör på. Istället blir det en hoppelistudschans där J AFC (var det Maja?) drar iväg ett skott som styrs ut mot en fristående svart tjej som får panga in den i öppet mål. En heroisk insats i en match som kunde gått hur som helst.

Trötta och ledsna tjejer ska på några minuter så ladda om för en bronsmatch mot Frisco, och här kommer dagens insats av LAGET Hönö/Björkö. Vi har skador, vi har hängande huvuden, men på en given signal så är det som tjejerna sluter sig samman och säger att vi ska ta med oss ett positivt slutminne från den här cupen när vi åker hem. Och vilken matchstart de gör. Målen springer iväg i början på matchen och vi sticker iväg till en 7-1-ledning som efter lite avtrubbat spel i slutet blir till 7-3. Många olika målskyttar och ett lagspel som jag faktiskt inte trodde tjejerna skulle vara kapabla till, efter semibesvikelsen.

Enda smolken i glädjebägaren är den ögonskada som drabbar Vicky med några minuter kvar. Vicky hänger med och stöttar laget vid sidan och inför tredje-prismatchen vill vi ge henne ett litet bevis på tacksamhet och hon drar på sig matchkläderna som hon gömt i väskan. Som vanligt går hon in och kör sitt hänsynslösa Vickan-spel och i en situation där hon håller på att bli målskytt får hon en riktig pärla (stenhård boll) upp i ansiktet, och vi är ett tag oroliga för både hjärnskakning och whiplash. Vi väntar fortfarande på besked från Östra, men håller alla tummar.

Som sammanfattning: Jag är FANTASTISKT stolt över ert spel idag tjejer! Det kändes som ni hade det skoj oavsett resultat. Mot tuffa motståndare så går vi in och visar att vi är ett lag som vill spela rolig, offensiv fotboll. Till alla som säger att Hönö/Björkö bara består av individualister vill jag efter den här turneringen säga som dansken: Hold din kæft! Alldeles oavsett uppställning kan vi spela ett snabbt, vackert och effektivt spel och slå vilken motståndare som helst! TACK alla tjejer som kämpade och slet för varandra idag och TACK alla föräldrar som trotsade snömoset och stöttade dem! Och snart är det jul också... Frälsaren är på väg!

15 december 2013

OLKA Sportresor Cup

Här sitter jag nu på söndagskvällen med en lussebulle och ett glas julmust på skrivbordet. Helgen har minst sagt varit händelserik och ni som är insta-vän med mig har sett bildbevis på hur jag och min medresenär slocknade på färjan hem (har fortfarande inte lyckats luska ut vem som tog kortet...) från Lundbystrand. Det känns som det var ett par veckor sedan helgen började, eller att de två senaste dygna haft 48 timmar vardera.

Först en reflektion som inte alls har med saken och göra, men som jag upptäckt nu efter att jag passerat 40-strecket: Jag tycker väldigt bra om ärliga människor som säger precis vad de tycker! Det kan ha att göra med att jag är gift med precis en sådan person, men jag har märkt att jag mer och mer börjar omge mig med den typen av människor, eller så är det så att vi börjar våga säga rakt ut vad vi tycker och tänker. Under helgen har det varit mycket ärlighet i de samtal där jag varit involverad, i och utanför Lundbystrandshallen.

Men det här ska ju givetvis handla om tjejernas fotboll..... Och där satt jag nästan två minuter med fingrarna fastfrusna över tangentbordet. Vad finns kvar att säga? Vilka ord kan man använda för att beskriva det som tjejerna presterar? Hur ska man förmedla de känslor som bubblar inombords när

man under 6 matcher inte en enda gång behöver ropa ut någon order, mer än "BYTE!"? Det är obeskrivligt.

Och när man sedan nästan efter varje match konfronteras med motståndartränare eller ledare från andra lag som inte ens är med i vår klass (P99-tränare, P00-tränare m.fl.) och de lovordar ert spel och är djupt imponerade över hur ni använder rörelse, passningar och fantasi för att förflytta bollen från punkt A till punkt B (som oftast befinner sig bakom mållinjen) på det vackraste och effektivaste sättet man kan tänka sig.

Det är bara att skryta: Ni var helt outstanding i OLKA-cupen i helgen tjejer! Ingen var i närheten av att matcha er! Jag önskar att jag skulle kunna paketera några tjug av filmsekvenser från matcherna igår och idag i en liten äggkartong, förvara dem i ett skrin på vinden, vårda dem ömt och plocka fram kartongen igen på ålderns höst när man behöver pigga upp tillvaron. Det var ren och skär njutning!

Och återigen: ALLA bidrar och lyfter sig! Vi gör egentligen inte en enda dålig match på hela turneringen! Första matchen mot Lundby/Warta blir lite knackig för att vi går in med 110% energi och vill så oerhört mycket och sedan vill inte bolluslingen in. Frustrationen börjar krypa på, men pressar ändå in ett vinstmål. Resten av matcherna är en enda lång stigande formkurva...

Torslanda gör vi tre mål på och Azalea fem. Men det som imponerar mest är just rörelsen, fantasin och tanken bakom varje moment. Lagg därtill en fart i agerandet som ingen kan matcha så förstår ni att det blir jobbigt att vara motståndare... Ibland blev man nästan lite förlägen (men ändå stolt) att vara ledare för det här gänget. Det finns vissa sekvenser som etsar sig fast i minnet och som kommer ha en alldeles särskild plats i den lilla äggkartongen på vinden:

- Hildas precisa och kraftfulla utkast är en sådan sak. De sitter som en smäck på fötterna på vår anfallare gång på gång och skapar målchans på ett par sekunder. Och när det krävs så är hon där på utrusningarna. Orädd och klockren framför fötterna på de motståndare som lyckas slinka förbi vårt försvar.

- Ida som i matchen mot Torslanda, när Jagge med dämpad falsett (hur nu det går till) ropar vid kanten: "Spela enkelt, spela enkelt", drar en stenhård och precis 15-meterspassning med höger innerskruv, mittemellan 3 motståndare, och bollen landar perfekt på en fristående Lisa (?). Njutning! Och ovanpå det ett supersäkert försvarsspel - vad stod det för siffra i vår kolumn på resultattavlan, efter varje gång du kom ut och bytte, Ida?

- Julles oerhört vackra, lugna och alltigenom värdiga försvars- och passningsspel, som är en starkt bidragande faktor till att vi inte släpper in mer än ett mål på 1,5 timmes futsal-/inomhusspel.

Makalöst!

- Emmas hårda, fysiska och energiskapande spel på kanten som både stoppar motståndare effektivt, men också ger momentum till våra anfall. Emma visar vad hjärta betyder i fotboll! I slutspelet kommer också skönheten i spelet fram. På mindre än två minuter i kvarten så räknar jag till 5 klacksparker, som dessutom till 4/5-delar går hem.

- Stella, som verkligen har lyft sig enormt i teknik och passningstempo under de senaste månaderna, slår chippar över motståndarben och är med i anfallsvåg efter anfallsvåg som sköljer över motståndarna. Lagg därtill ett hemjobb som gör att hon ligger precis rätt i den där passningsbanan som motståndarna söker i uppspelen, så är hon en dyrgrip i futsalspelet.

- Och Andborn och Elinjoh... Vad säger man? Kraft, tempo, teknik och fantasi, allt i ett litet rött paket

med vita snören. Andborn håller riktigt hög klass i den här turneringen! Ena sekunden ger hon understöd till vår balansspelare när det behövs, när spelet vänder så är hon först upp i anfall och beredd att avsluta. Enorm arbetskapacitet! Och Elinjoh som under de senaste två cuperna spelat på alla positioner och VARJE gång ger intrycket av att hon gjort det här hela sitt liv (och det har hon ju nästan gjort också...). Tuff, orädd och en teknik som kan få varje försvarsspelare att önska att det mitt under en en-mot-en-situation kommer en streakare inspringande på plan. Grejen är att jag tror att inte ens det skulle få Elinjoh ur balans...

- Och sen ovanpå det Lisa och Tilda. De kombinationer som de två tjejerna (understödda av Andborn, Elinjoh, Stella och Emma) visade prov på i slutskedet av kvartsfinalen mot Näset skulle jag vilja se om något 99-lag i vår närhet, regionalt och nationellt, kan matcha. Det är en fart, frenesi och finess (the 3 fabulous F:s), som ger gåshud. LYCKA!

26-1 totalt i målskillnad och 17-1 under slutspelsmatcherna. Och då ska man ändå veta att flera av motståndarna verkligen HAR ett grundspel, men de får inte en chans att bygga upp det. Det är som när en sådan där fräknig liten skitunge sticker ner en stor träpinne i ett bålgeting-bo och rör om rejält en tryckande varm dag där åskmolnen hänger vid horisonten. Om inte möjligheten finns att fly fältet så är det bara att låta getingarna sticka om och om och om och om och om, så får man badda såren med salubrin efteråt...

Nu kan vi snart fira jul igen, precis som 2012 som regerande OLKA-cupmästare. Och jag vill återigen poängtera hur STOLT jag är som tränare/ledare idag. Som Pia Sundhage sa i en intervju med David Hellenius ikväll: "Ensam är jag ganska medioker, men i grupp är jag oslagbar!". I "Team Hono/Bjorko F99" så är det sannerligen så att man känner sig oslagbar. VI GÖR VARANDRA BRA! Peace, love och god nattsömn tillönskas ni alla, både Hönö/Björkö-believers, -agnostics och -atheists där ute! Vi finns och vi kommer bli ÄNNU bättre 2014! KJAAAAAM!

18 januari 2014

Futsal-DM & Snickarcupen

Bara så OTROLIGT stolt är man efter ett helt hysteriskt dygn som började med intressanta, lärorika och spännande samtal med flera av våra Hönö/Björkö-tjejer på Hönö IS utvecklingskonferens på Arken Hotell & Spa och avslutades med en sällan skådad uppvisning i futsal-eufori i Hammarkullehallen. Dessemellan har jag lärt känna minst tre nya riktigt härliga fotbollstjejer i Snickarcupen-laget. Från helgen tar jag med mig att vi inte bara har tjejer med stort fotbollskunnande i laget, utan det är också fantastiskt goa och tänkande varelser som har flera kloka idéer värda att ta vara på!

Men för att inte laget.se ska strypa mig för att jag upptar för mycket lagringsutrymme på deras servrar så går vi åter till det som refet ska handla om: Händelserna på futsal-planen! Dagen började med kvartsfinal i Futsal-DM mot Lundby/Warta. Deras tränare påstod att de önskat att färjan frusit fast i isen denna morgon, men jag tror faktiskt inte ens det skulle kunna hindra våra tjejer idag! De hade anordnat en "Barnen på Frostmo-fjället"-karavan om det hade behövts... 8 futsal-hungriga 99:or och 00:or var på plats och matchen var en ren och skär uppvisning i vacker futsal-mania!

Visserligen kunde vi varit mer effektiva i vissa avslut, eller leverera bollen liiiiite snabbare i vissa lägen, men det rättfärdigar inte hur ni dömer er själva ibland tjejer! När tanken och intentionen är rätt, så är ett felpass eller skott i magen på målvakten bara ett sundhetstecken. Vi vill aldrig att ni blir maskiner! Slutsiffrorna skrivs till slut till 8-0 när bollarna trillat in ibland seriekopplade, ibland som dropparna från en läckande kran. Vi räknar till max ett par ordnade anfall från Lundbys sida under hela matchen och då ska man betänka att det handlar om 24 minuters futsal-spel effektiv tid med kort väg till mål. DET är imponerande!

Efter matchen slänger sig jag och Jagge i bilen, plockar upp Sanna vid färjan och sedan bär det iväg med poliseskort och blinkande blåljus in på Arkens uppfart med en handbromssväng. Vi slänger in ett par tjejer till innan vi dundrar vidare mot Lindome. Där väntar nästa kvartsfinal, denna gång i Snickarcupen, och ytterligare en energikick.

När man får möta detta helt nykomponerade tjejgäng som aldrig träffat varandra tidigare, så förstår man varför man är ledare/tränare. Julia från Hjuvik, en härlig och glad tjej, räcker upp handen bland 2-3 år äldre tjejer och säger att "-Jag drar på mig målvaktströjan", när ingen annan vill. Det tyder på att det är en tjej med stark självkänsla, som är helt orädd och dagens HJÄLTINNA. Sanna, också 01:a, går in på topp och springer sönder 2 år äldre och större tjejer, och är på vippen att peta in vinstbollen. Vilket framtidslöfte!

Och ovanpå det har vi två halv-nya bekantskaper, Ebba och Amanda, från Öckerös F99-gäng, som båda två tillför en ny dimension till laget. Ebba har en intensitet som är ljuvlig att skåda. Amanda har ett lugn i sitt spel, kan ta emot och hålla i boll, så att vi kan få upp våra kantlöpare. Ammie visar att hon är en "natural born styrspelare" när hon går in längst bak och inte släpper en levande själ (eller död heller för den delen) förbi sig under hela matchen, varken under ordinarie tid eller i förlängningen där målvaktsspelet upphör.

Emma blir i denna match "mamma Emma", drar på sig kaptensbindeln och tar hand om "nykomlingarna" på ett föredömligt sätt. En ledare på och vid sidan av plan! Och sist, men inte minst, Torger och Stella som går in och gör sitt vanliga hästejobb på kanten, har flera bra kombinationer och ligger på rätt sida när spelet vänder. Jag älskar sådana här kombinationslag, att få 8 tjejer som kanske aldrig sett varandra förut att spela riktigt vackert fotboll! Vi ska vara hyperstolta över våra tjejer! Att vi sedan inte lyckas få in bolluslingen, och förlorar på strafflotteriet sedan betyder inte någonting i det stora hela. Den glädjen ni bjöd på idag tjejer är obetalbar!

Jagge och Clagge kastar sig in i bilen igen, och Alex (som för dagen är görsnorig) och Torger hinner precis slänga sig in och dra igen dörren till baksätet innan det är dags för nästa blåljusfärd till Hammarkullehallen. Nu är det dags för semifinal mot Torslanda i DM. Tjejerna har fått lite ubåtar i sig och är laddade med fniss inför fortsättningen (det var tydligen något med bajs och kiss...). Eftersom vi är där i hyfsat god tid så får vi också bevittna den andra semifinalen mellan Jitex och Älvis-kompisarna. En jämn och spännande tillställning, som avgörs på straffar där Ronja är en panter i målet. Det är fullt tänkbart att den vinsten ger lite extra energi in i tjejerna inför vår match mot TIK.

Samma mönster upprepar sig här som i Lundby-matchen. Även om det var lite trögt ibland i avslutsmomenten, så har Torslanda inte många ordnade anfall på hela matchen. Tyvärr blir deras mittfältsmotor, Karin, skadad en bit in i första halvlek och efter det så faller Torslanda djupare och djupare ner på egen planhalva. Vi hoppas givetvis att det inte är något allvarligt med Karin! Krya!

Även här kommer målen till genom rörelse och genom snabba pass. Det är kanske första gången som vi får testa på riktigt uppställt futsalspel där TIK tillåter oss att spela runt deras tigha box kring Sanna i målet. Under vissa perioder faller vi in i Torslandas tempo och spelar kanske för mycket på 2- och 3-touch och då hinner de röda tjejerna ställa upp. Men när vi slår den på ett, letar oss in i box och samtidigt rör oss från kant till kant så hinner inte motståndarna med.

I andra halvlek så trillar bollarna sedan in i rask takt allteftersom Torslanda tröttnar. Sista målet är en riktig, riktig delikatess! Bollen går på ett tillslag genom alla fyra utespelarna på plan och avslutas med att kapten Vicky får dunka den i öppet mål! Vackrare går det nästan inte att göra futsal... 8-0 till slut även i denna match och vi är klara för DM-final mot Älvisarna imorgon och regionslutspel i futsal. Vi är alltså bland de bästa futsal-lagen i hela södra Sverige! Sug på den karamellen!

Nu laddar vi för morgondagen. I potten ligger att vinnaren får välja spelplats för regionslutspelet (Göteborg eller Värmland – vilket skulle du välja Ida? ;-)) om två veckor. Nu kan vi bara njuta av stunden, spela ut och visa att futsal är bland det roligaste som finns. Kom gärna och stötta våra tjejer i DM-finalen imorgon. Angereds sporthall är platsen och 15:30 är tiden. TACK till alla våra föräldrar och övriga supporters som förhoppningsvis njöt lika mycket som vi av dagens föreställning. Så skönt jag kommer sova i natt.... av flera anledningar!

19 januari 2014

Futsal-DM Final

Så var vi framme vid resans mål när det gäller hemmafronten och Futsal - Finalen i distriktsmästerskapen. På andra planhalvan stod kompisarna från Älvängen och deras coacher. Ett bättre slut på DM kunde man nog inte tänka sig! Före matchen snackade vi om att vi nu kan ta det lugnt och avslappnat. Resan fortsätter oavsett vad som skulle hända idag. Den enda skillnaden var att man som segrare skulle få välja spelplats i SM-kvalet, och givetvis kunna titulera sig själv "Bäst i Väst - Ingen Protest" på Futsal.

Men ju närmare matchstart vi kom desto mer såg jag hur tjejerna blev nervösa. Det är givetvis mycket prestige när vi möter Älvängen, och idag var inget undantag. Vi känner varandra utan och innan, och när vi möts är det alltid svårt att frammana den där känslan av att nu får vi INTE spela vänskapsmatch. Matchstarten lovade i alla fall gott. Älvisarna är erkänt duktiga i sina omställningar och kontringar, inget snack om saken. Men våra kantlöpare var grymma i hemjobbet idag. De fåtal gånger som inte det räckte till så fanns ALLTID Julle där, så smart och så lugn och så oerhört brytningssäker.

Majas snabbhet gjorde dock att det kom ett par riktigt farliga målchanser i första halvlek på genomspringningar. Och det var kanske första matchen i slutspelet när Hilda ställdes på riktigt tuffa prov - och visade att hon är en futsal-målvakt av hög klass som är snabbt nere på boll. Ett par gånger gör hon svettiga stående räddningar och ett par gånger dyker hon på fötterna i exakt rätt läge. Samtidigt styr hon och ställer i vårt markeringspel vid fasta situationer, precis som hon ska göra! Ljuvligt att höra!

Framåt så tuggar vi igång passningsspelet och det dröjer inte alltför länge innan ettan kommer det är på en passningskombination, med sistapass som får Ronja i Älvismålet i sidledsflyttning och PANG där står Vickan och trycker upp den högt. Efter det blir det lite ställningskrig. Tjejerna är lite småfrustrerade för att man kanske inte i alla lägen tar rätt beslut. Avsluten kommer lite för långt ifrån och är hyfsat enkla för Ronja att plocka ner. När vi har läge att sticka på mål så slår vi en extra/"onödig" passning och felpassningsprocenten är relativt mycket högre än i kvarten och semin.

En stor del av detta kan man säkert tillskriva att Älvisarna ligger tätare i markeringen och läser spelet bättre än de motståndare vi mött tidigare, men en viss del beror också på att tjejerna har nerverna utanpå kroppen. Inte minst syns det på andningen när de kommer in och ska byta. Då ser de ut som guldfiskar som en klåfingrig lillebrorsa har fiskat upp ur skålen och kastat på hallgolvet. Och den obligatoriska "high-five" som jag försöker med för att kolla läget på bänken, gillas INTE idag. Det är bättre ta ett steg tillbaka, låta stresshormonerna ha sin gång och sedan försöka imitera Kristina Lugn istället...

Efter spelet de visar upp tidigare i slutspelet så blir man ju så klart bortskämd. Ovanpå det så har tjejerna höga krav på sig själva. Om vi använder det som en motivationsfaktor så är det så klart perfekt tändvätska. Om det blir en stressfaktor är det inte riktigt lika bra. Det är vår uppgift som ledare att se till att omvandla den bubblande klumpen av förväntningar till energi och vi kanske lyckades lite bättre med det igår än idag.

Och då vill jag bara varna känsliga/negativa läsare: Från och med nu kommer jag INTE vara mer negativ! För i den här matchen är det spel till övervägande delen på motståndarnas planhalva. Älvisarna ligger som sagt på kontringar, och har något ribbskott och några riktigt svettiga räddningar som Hilda producerar, men på det stora hela så är det först i sista minuten som Maja lyckas producera en 100%-ig målchans och då går den in.

Dessförinnan har vi gjort en nästan felfri insats försvarsmässigt. En av de spelarna som är med både framåt och bakåt är Elinjoh, "Miss Tvåfotsdribbling" som speaker-Lösnitz kallar henne efter matchen. Hon gör ett enormt arbete nord-syd och slår ibland också rent omöjliga passningar med superb precision. Med detta blir hon också utsedd till matchens lirare i Höno/Björkö av GFF.

Framåt kommer under matchen flera offensiva läckerheter. Vi spelar inte bara klassiskt futsal-spel längs mark, utan vi vågar också slå bollar mot bortre för nick. 3 sådana riktigt farliga lägen kan jag räkna till där vi dock inte lyckas få ner bollen när vi sätter huvudet till. Vi rör oss konstant och är tuffa i kroppen. Märk att jag säger "tuffa" och inte "oschyssta"! Älvisarna behöver ta till betydligt mer brutala medel för att stoppa oss och det resulterar i att vi får 4 frisparkar och straff i första halvlek, där Ronja på nytt gör en svettig räddning.

Efter matchen är alla hyfsat överens om att det blir en rättvis seger med 3-1 och vi kan alltså titulera oss bästa futsalaget i vår åldersklass i Göteborgsregionen. Nu blickar vi vidare mot SM-kvalet (smaka på det ordet!) och som segrare fick vi alltså välja på Värmland eller Göteborg. Vi gick på tjejnarnas vilja och därför blir det Karlstad (Skoghall) 1 februari. Johnny kommer ta fram ett hotellalternativ och vi räknar med att åka någon gång vid lunchtid på fredagen 31/1 och tillbaka på kvällen 1/2 igen.

Motståndarlistan är inte helt klar än, men eftersom Värmland bara har ett lag med i SM-slutspelet är vi ganska säkra på att det blir QBIK, tvåorna i Västergötland Bergdalens IK och mästarrinnorna ifrån Dalsland. Vinnaren i det gruppspelet är sedan ett av 8 lag som gör upp om SM-titeln i Göteborg i slutet på februari/början på mars. En utmaning, som förmodligen hade blivit minst lika stor i Göteborg med lag från Skåne, Halland och Bohuslän.

TACK för underhållningen denna gång tjejer. Behåll lugnet, modet och viljan, så ska vi slipa på några detaljer som vi hoppas kommer ge våra motståndare i Karlstad något att bita i. Var glada och stolta över varandra för att ni skapar de här minnena för er själva och för oss som står vid sidan. Det är få tjejer förunnat att få vara med om ett sådant äventyr, men ni får det för att ni GÖR VARANDRA BRA - som Pia Sundhage skulle sagt!

Vila, njut och kvama vavandva så ses vi på träningen på onsdag igen! Föräldrastödet slutligen - ni har en särskild plats i mitt och Jagges hjärta! 2014 kommer bli ett kanonår - det är min fasta, orubbliga och oåterkalleliga övertygelse... Love U All!

26 januari 2014

Gustafs Cup Dam

Det har varit en lång dag. Men jag njuter fortfarande av den. För min egen del började den på 07:50-färjan för att åka in och titta på min son i rollen som innebandymålis. De senaste helgerna har det ju varit mycket H/B-grejer och därför kände jag att jag ville kompensera lite åt hans håll och prioriterade då Kärra Sporthall denna söndagsmorgon. Den matchen kräver nästan sitt eget referat. 7-7 till slut, efter underläge 3-7 en bit in i tredje perioden med en sanslös upphämtning med bl.a. 2 mål i numerärt underläge (!). Att "ingenting är ooomöjligt", som Gunde hävdar har verkligen visat sig idag!

För vem skulle tro att ett gäng tjejer i åldern 13-15 år skulle ta sig ända fram till GULD i en damturnering som innehöll Ytterby IS, ett topplag från division 2 (slutade trea förra året), ett gäng 20/21-åriga tjejer som spelar i olika seniorklubbar runt om i stan (bl.a. Mossen och Torslanda, som båda låg i division 1 förra året) och Öckerö IF:s och Hönö IS damlag? Mission impossible är bara förnamnet...

Bravaden från förra året blev ju än svårare när vi inte längre hade rutinen i form av Hanna och Jossan längst bak och inte heller Alicia-målis. Men den insatsen som balansspelare som Julle gjorde idag är helt enkelt makalös. Jag brukar inte framhäva någon särskild spelare, men idag kan jag inte motstå frestelsen. Att se henne radera ut division 1/2-spelare på löpande band, blocka skott och genom smarta och stabila löpningar manövrera ut dem mot kanterna var helt enkelt underbart att skåda. Enormt välförtjänt plats i All Star-teamet, Julle! Egentligen borde du ha ett stående pris som

grymmaste balansspelaren på plan i varje match!

Ett särskilt TACK också till Ronja, som hoppar in i målet och gör såna där kanonmatcher som vi är vana att se henne i vid det här laget. Men hela laget spelar en fantastisk fotboll, 3 av 5 platser i All Star-team går till Hönö/Björkö-tjejer och det visar på att vårt spel inte hänger på en eller ett par individer, utan alla bidrar till fotboll med rörelse, finess och ackuratess.

Jag missade ju som sagt de första matcherna på morgonen mot Öckerö IF och Ytterby IS, men fick muntliga rapporter via folk på plats, samtidigt som CuMap på ajFån gick varm. Inför sista gruppspelsmatchen var situationen delikat i dödens grupp med Ytterby IS, Emmas lag (som innehöll Torslanda- och Mossen-tjejer) och Öckerö IF. Och våra tjejer då... Efter 1 vinst och 2 oavgjorda för både oss, Ytterby och Emma & co så visade det sig att vi hade gjort ett mål mer än YIS och därför gick vidare som grupptvåa. På håret, men tjejerna var så värda det.

I semin var det Häcken som väntade. Ännu ett fullfjädrat damlag att ta sig an. Lite nervöst till en början, eftersom vi visste att de hade ett par kanonskyttar. Visst hade de några framstötare som med lite klister i golvet eller eld i rumpan skulle ha resulterat i genomlöpningar, men bollinnehavet var vårt. På en vacker spelvändning där sista passen går till en fristående Vickan som från 2 meters håll kan raka in bollen i öppet mål så tar vi till sist ledningen. Tyvärr skadar Vickan sig i samma situation när hon fastnar med foten i golvet och får en liten vridning i knät. Ragge var snabbt på plats och plåstrade om så vi håller tummarna för att det blir en kort rehab...

Av bara farten så kommer ytterligare ett mål när vi spelar oss igenom med klassisk futsal-taktik, och vi är klara för final. Motståndet är återigen Emma-mammorna. Skillnaden gentemot första matchen är att vi denna gång är lite mer skärpta i avsluten. Lägen som vi jobbar oss fram till slarvar vi inte bort, utan det blir riktiga avslut i princip varje gång. Efter att idag ha sett en mängd futsal i klass med längden på en mastodont-film så kan jag inte säga att jag kommer ihåg målen, men spelet är etsat på näthinna. Att behärska ett så säkert passningsspel i den farten när man inte ens spelar juniorfotboll trodde jag faktiskt inte var möjligt. Men våra tjejer kan, vill och vågar. När man har det självförtroendet som de visar idag så finns inga hinder...

Efteråt går jag en kort sträcka på 20-30 meter från dagens plats på åskådarbänken (det är det värsta som finns när man inte får låta för mycket eller coacha...) till omklädningsrummet för att hylla tjejerna och på vägen så hör jag varje meter någon som säger "de spelar ju helt fantastiskt", "helt otroliga tjejer", "jag har aldrig sett något liknande". Jagge berättar också att domarna sagt att "tjejererna spelar fantastisk fotboll, och så är det 'bara' juniorer", varpå Jagges replik är: "Nä, det är ett flicklag där de flesta har 1 år kvar till junioråldern". Det ska egentligen inte gå...

En härlig genomkörare inför Futsal-SM nästa helg och nu har vi två träningar i veckan där vi kan finslipa detaljer och sedan bara njuta av resan till Karlstad fredag-lördag. Blev påmind idag om att det blir oftast bra när jag håller mig undan från coachsidan. Det lovar gott inför Futsal-SM i Karlstad... Eftersom jag inte själv stod vid bänken idag kan jag passa på att ge en stor eloge till coacherna Jagge och Jogge - starkt jobbat! TACK alla för föreställningen idag och må Tina Turner vyssja er till sömns och väcka er imorgon med orden: "You're simply the best...".

22 april 2014

Seriepremiär: Öjersjö/Utbynäs - Hönö/Björkö 3 - 5

Alla ni konfirmander som lydde farbror eller gumman Prästens råd i helgen och gick för att lyssna till påskens budskap vet att temat för påsknattskvällen är "Från mörker till ljus". Det som ser så hopplöst bedrövtligt oåterkalleligt sorgligt ut på Långfredagen vänds helt plötsligt till glädje, hopp och fullständig makalös eufori på Påskdagen. Det är en resa vi får göra när vi tittar på en helt vanlig Hollywood-film och idag var det en resa vi fick göra på en seriepremiär på en fotbollsplan mellan Landvetter och Partille.

Till dagens premiärmatch kom vi stärkta av en Feel Good-dag igår där tjejerna fick prata om inre styrka, mental balans och laganda och det behövdes sannerligen idag. Motståndarna var ett nykomponerat gäng med de bästa tjejerna från Öjersjö och Utbynäs - alltid svårt att veta vad vi står och hur bra motståndarna är. Innan match finns dock en go känsla i kroppen. Första matchen för säsongen är alltid lite speciell, men vi vet vad vi kan och vi är förberedda.

Första minuterna är ganska mycket kuddkrig på en såpad telefonstolpe. Lagen ger och tar lite mjuka paket åt båda håll, men det leder inte till några rejäla målchanser. Men när första halvlek så kommer upp mot minut 10 så hotar vi i djupled med en fin boll bakom deras höga backlinje. Tilda stormar fram mot en ensam Ö/U-målis och gör inget misstag utan prickskjuter in ettan. En ännu behagligare känsla i kroppen och en go start på årets säsong.

Men där och då händer något, för precis som euforin bland folket i Jerusalem kändes lite svart och dyster redan när Jesus red in på en åsna på Palmsöndagen, så var känslan av att "det här grejar vi" behagligt bedräglig efter vårt ledningsmål. Vi slutar helt enkelt att visa hjärta och vilja och det är farligt på en fotbollsplan. Det tillsammans med att Öjersjö-planen är stenhård som ett nygjutet betonggolv gör att Ö/U:s taktik med långa bollar på snabba forwards till slut ger utdelning. Vi gör ett par individuella misstag och vips så har en blåvit anfallare runnit igenom och prickat in kvitteringen bakom en chanslös Hilda.

Nu börjar vi bli lite ängsliga i bollbehandlingen. Ett spel som normalt består av stensäkra brytningar, enkla passningar till rättvänd spelare och ett effektivt anfallsspel blev istället tveksamt, svårt och tillkrånglat. Resten av halvleken är en enda lång Golgata-vandring där vi försöker komma på genombrott och där ett nytt ledningsmål inte alls är långt borta, men när vi istället gör några individuella misstag i känsliga situationer så straffas vi istället med ytterligare ett friläge, en frispark och två mål i baken.

I halvlek pratar vi om att minimera misstagen, att gå på höga bollar innan studs och att säkra understödet för varandra. Samtidigt byter vi taktik för att pressa på mer framåt och bli mindre ofarliga i våra anfallsstötter. Tillbaka till gamla välkända 3-4-3 och klassiskt H/B-spel. Att det är en premiärmatch märks generellt på tjejernas humör. Det är lite grinigt och gnälligt från båda håll och man vill verkligen ha en vinst i första matchen för säsongen.

Efter 50-60 minuters spel så kommer så den klassiska vändpunkten när det mentala ösregnet och

kompakta dödsörkret vänds till en liliiten strimma ljus i slutet på tunneln. Passningsspelet börjar plötsligt gå snabbare och rakare och vi hotar mycket mer effektivt i djupled. I samband med det så råkar dock Johanna ut för en skada på ett yttre ledband i foten. Vi hoppas att det inte ska vara så farligt, utan att hon snart är tillbaka på plan igen.

Hela andra halvlek så får vi också ordning på vårt försvarsspel. Vi är bestämda, följsamma och brytningssäkra igen. En helt annan attityd än i första halvlek. Nu är det vi som fullständigt äger både boll och match och kommer till avslut gång på gång. Tilda får sätta ytterligare ett par pyttisar på genomspringning med perfekt timing och vacker hörnkombination. Andborn sätter dit den efter en tilltrasslad situation på hörna där bollen sakta letar sig in i nätmaskorna, och Torger får dunka dit femman gött med en stenhård vrist i nättaket. På mindre än 20 minuter har vi vänt ett plågsamt 1-3- underläge till euforisk vinst 5-3. JA, VI VAR SANNERLIGEN UPPSTÅNDNA! Nu såg tjejerna mer ut som något som precis lämnat lagår'n på vårens kosläpp (därav den illustrativa bilden): ystra, bubblande av glädje och lite smågalna (vilket resulterade i två gula kort...)

Även om spelet i första halvlek inte direkt skulle ha fått en l-or på uppåt-tjack att ta sina första danssteg av lycka, så visar vi en fantastisk lagmoral i matchens slutskede när vi hela tiden jobbar tillsammans och snackar positivt peppande. Visst blir vi lite stressade och gnälliga när det inte riktigt går som vi vill, men samtidigt kanaliserar vi den ilskan och frustrationen genom spelet, kör den genom passningsspelets och löpningarnas grottekvarn och ut på andra sidan kommer en lagmaskin som är MYCKET svår att stoppa för motståndarna. VACKERT att se och uppleva!

Till nästa match gäller det att vi kommer in med samma attityd från minut 1 och inte väntar till en bit in i andra halvlek innan vi börjar kriga. Varje närkamp är viktig. Vi vet att vi är ett lag som många vill slå och ge en liten knäpp på näsan, och då måste vi fortsätta visa attityd och därigenom stötta varandra. Vi är ETT lag med MÅNGA individuella kvaliteter. Får vi de små kugghjulen att jacka i varandra så ser det MYCKET bra ut inför fortsättningen.

TACK för en vändning som ger råg i ryggen och TACK för stöttningen vid sidan av plan som kommit dit med bil, hojjen eller kanske motoriserad kvast. Nu laddar vi för hemmapremiären på fredag. Då ska vi tagga till redan i starten och bjuda på lite underhållning i vårsolen. Välkommen till Hönö Arena då!

25 april 2014

Hönö/Björkö - Tölö FF 9 - 1

Hönö Arena den 25 april 2014. En historisk plats, ett historiskt datum! Vår första hemmamatch i seriespel på Hönös nya arena. Mycket publik på plats, taggade tjejer och arbetsveckan är slut. Vad gör man då? Jo, då är det dags för fredagsmyyyyys!

Ut till den här matchen kommer vi med sista 20 minuterna från premiären mot Öjersjö/Utbynäs i färskt minne. Glädje och energi är orden. Vi ska in i närkamperna från början och vara aktiva hela vägen. Vi går in i vårt gamla välkända 3-4-3-spel som vi vet funkar mot vilket motstånd som helst. Gött att ha en trygghet när man möter erkänt duktiga Tölö FF, som kan vara en svår nöt att knäcka. De har ett par riktigt duktiga anfallare och en backlinje som är svårforcerad.

Men vilken dans tjejerna bjuder upp till! Det börjar som en eldig tango, övergår i quickstep för att avslutas som en lekfull samba. Tony Irving hade INTE kunna klagat på "futterbeitet" idag på våra tjejer i alla fall. Lite avvaktande var det i början, och första 4-5 minuterna stod matchen lite och vägde, men sen tar vi över spelet fullständigt. Vi måttar in oss med långskott som Tölös målvakt plockar ganska behändigt, men till slut så kommer Tilda i läge och prickskjuter ettan från straffområdeslinjen.

Sen flyter allt bara på. Jag har inte en chans att referera varenda mål för jag kommer helt enkelt inte ihåg dem, men det är snabbt kortpassningsspel på ett tillslag, varvat med krossbollar på yta. Vi vänder från försvar till anfall på fem röda och samtidigt är vi med hem och har full koll på deras Wilma Rudolphs på topp. Vickan, Torger, Utbult och Wisewoman i backlinjen gör ett riktigt grymt jobb!

Framåt så är det fantasi blandat med energi. Symptomatiskt för matchen är tredje eller fjärde målet där Elinjoh stöter mot deras ytterback, får med sig bollen från mittplan, kommer runt på kanten, slår in den snett inåt bakåt, Tilda (tror jag?) får halvträff på bollen, Andborn tar returen som målvakten räddar, men där är Stella och slår in retur nummer två. Vi är inte bara etta, tvåa och trea på bollarna. Vi är sist på dem också, innan de går in i nätmaskorna!

Tjejerna fullständigt leker fotboll idag och då är det magiskt att få vara med. Och med målen kommer också en lekfullhet, som är så ljuvlig att skåda. Vi gör tvåfotare, snurrfinter, klackar, vi vågar gå på genombrott och avslut. Det finns ingen ängslan eller tvekan att slå en pass till kompisen i närheten, för man vet att den bollen kommer förvaltas väl. Vi hjälper varandra i presspelet med understöd och FRAMFÖRALLT vi peppar varandra genom HELA matchen! Som Elinjoh (tror jag) sa efteråt: Vi spelade verkligen som ett LAG idag och alla gav 110%!

Enda målet bakåt kom när det blev lite oordning i backlinjen efter kramp på Vickan sista minuten. Lite synd att inte Hilda, som gjorde ett kanonjobb ihop med backlinjen, fick hålla nollan idag. Det var de värda! Och idag var det svårt att hålla kvar tjejerna på bänken. ALLA ville in och spela - i tisdags var det för att komma in och få vända på matchen, idag var det för att komma in och njuta av den. Båda varianterna är lika härliga!

Ett särskilt TACK till Sofia, som var med oss för första gången i en tävlingsmatch idag. Hon går in med en självklar självsäkerhet och är bara BÄST! Smörpassningar som skär mellan motståndarna och attityd och vilja i varje närkamp. Ovärderligt! Men idag var alla tjejer BÄST och det gjorde det hela till ett lagspel. När alla hjälps åt och bidrar så blir det så här bra.

Vi har fått en kanonstart på vår "nya" hemmaarena - Hönö Arena! Den känslan kommer vi ta med oss in i varje hemmamatch framöver. Vi kan planen, vi kan gräset, vi kommer ha en go känsla i kroppen varje gång vi går in där! Det kommer vi ha mycket fördel av framöver.

Nu njuter vi av den här segern i helgen, går/joggar en Skärgårds-dubbelkilometer på söndag, premiärtränar på Björkö, och sedan laddar vi för nya matcher nästa vecka. Hela H/B-familjen: Njut av helgen, vädret och all kärlek som strömmar från oss alla till er alla!

4 maj 2014

Jitex BK - Hönö/Björkö 0 - 3

Fjärde matchen på 12 dagar - nästan Premier League-tempo! Och på andra sidan står denna dag Jitex BK, som vi inte mötte så mycket de första åren av Hönö/Björkö's karriär, men det senaste året har det blivit några minnesvärda och jämna matcher på 11-manna. I medvetandet på tjejerna låg nog förra årets Sanktan-final, när vi har vunnit serien med STOR marginal, men där de lila tjejerna snyter titeln mitt framför näsan på oss. Det, plus att vi vet att Jitex-tjejerna är duktiga och ett bra organiserat lag gjorde att många av tjejerna var "jittetäggade"!

Kort om folk blev vi också, med flera sjuka och på konfaläger. Elin U gör återigen en helgjuten insats på backen och skapar ett lugn och en trygghet i backlinjen som är ovärderlig. Framåt kommer Sofia in för andra gången och Felicia sin första och smälter in i lagdelarna på ett förträffligt sätt. Sofias vilja och kunnande är fantastiskt skönt att ha när man möter ett löpande och spelande lag som Jitex. Hon KAN inte göra en dålig match. Och Felicia kommer in och är superfarlig med sina vägvinnande löpningar, sina inlägg och sin målfarlighet. En härlig tjej med attityd helt enkelt.

Nu till matchen... Vi sätter tryck från första minut och vill visa att Esa-Pekka Salonens taktpinne har kommit i ett litet rött paket med DHL till Skärgården inför matchen. Krossbollar slås, bågloppningar går och hörnstatistiken bättras på när H/B-våg efter H/B-våg slår in mot Jitex straffområde. Vid något tillfälle är det nästan så att man kan skönja att publikens frisyrier lutar lite i riktning mot Jitex mål av själva vinddraget efter anfallen. Ettan kommer på ett fantastiskt anfall, där bollen går i princip genom hela laget, Johanna slår en krossboll till Lisa, som tar ner den på låret, lägger en halv "Rabona" (eller en "Vasquez" som vissa kallar den i Sverige), till en framrusande Tilda som gör en piruett och halvliggande i luften drar en bicycletas stolpe in. Ett drömmål som inledning helt enkelt!

I första seriematchen blev vi lite avvaktande efter första målet, men det händer inte här. Vi fortsätter sätta tryck och jag måste säga att det är ett gediget lagjobb över hela banan. Mittfältslåset firma Julia & Julia Ltd tar hand om uppspel framåt och bakåt. Backlinjen (Vicky och 2 x Elin) spelar klassiskt 3-backslinjespel, som bara de kan göra (förmodligen är det fullt möjligt för dem att göra det även i medvetlös tillstånd). Yttermittarna Johanna och Sofia sliter och stänger till ytor för Jitex trixare och speluppläggare, och framåt har vi konstruktiva spelare i form av Lisa, Tilda, Elinjoh och Felicia.

MEN vi får inte glömma Hilda som i dagens match äntligen får hålla en välförtjänt nolla. Hon gör det efter grymma utrusningar, säkra nedplockningar av långskott och en riktigt svettig enhandsräddning á la Ravelli i VM-kvartsfinalens straffläggning -94. Grymt groovy!

Med det tuffa trycket kommer också ett andra mål signerat Tilda. Det är en kopia av Marco van Bastens mål i EM-finalen mot Sovjet 1988. I det här fallet är det Elinjoh som lägger en perfekt avvägd hörna, som går i en ännu mer perfekt båge mot bortre delen av straffområdet. Där står Tilda och måttar en om möjligt ÄNNU mer perfekt volley som borrar sig in i bortre burgaveln. Klass och stil personifierad!

Mot slutet av halvleken så mattas trycket något. Det blir mest sluggande på mittfältet, men så i sista

minuten så får Sofia bollen på kanten, slår ett högt och välriktat inlägg mot främre delen av straffområdet. Jitex målvakt är ute och ska boxa undan den, men vem dyker upp där om inte Tilda. Likt en Kenneth Andersson på stolpillen, så flyger hon upp i luften och skarvnickar in den, precis innan målvaktshandskarna ska träffa bollen. Ingen Maradona eller "Hand of God" där inte, utan återigen flashback till matchen mot Rumänien i VM-94.

Paus, vatten och välbehövlig återhämtning. Christina matar på med dextron så det dammar vid sidlinjen. Med bara en avbytare och ledning 3-0 blir också spelet naturligt lite mer avvaktande i andra halvlek. Samtidigt har Jitex pratat ihop sig hur man ska stoppa anfallen från vår sida. Vi vet ju sedan tidigare att de har individuell skicklighet, men framförallt en bra organisation i spelet.

Andra halvlek blir därför inte så mycket att tala om. STÄLLNINGSKRIG kan man väl enklast sammanfatta det. Chanser finns åt båda håll, men två duktiga målvakter och ett kompakt försvar gör att det inte blir fler mål i denna match. Samtidigt drar vi på oss två gula kort för snack, vilket kanske är lite onödigt. Det var visst något om "glasögon", "fågelskit" och "skämtare", men jag kunde inte riktigt få ihop sammanhanget på det avståndet...

Nu får vi två veckors vila till nästa match, men serien har börjat över förväntan. Matchningen mot junior- och damlag under försäsongen, där vi tidvis fick rejält med pisk, verkar ha gett resultat. Tufft och snabbt spel kommer vi ha nytta av framöver. Nu laddar vi för fortsättningen med goa träningar under två veckor.

TACK alla stöttepelare som kom till Frejaplan idag och bevittnade det hela. Om det mot förmodan är någon som inte känner igen referentens beskrivning av skeendet så kan det bero på att vi inte har sett samma match...

19 maj 2014

VÄLKOMMEN Emelie!

I dagens match fick vi som sagt stifta bekantskap med årets andra nyförvärv. Vi hälsar Emelie VARMT VÄLKOMMEN till Hönö/Björkö-familjen!

Sedan tidigare så känner vi henne som en tuff, stark och snabb motståndare med ett grymt tungt skott. Alla de egenskaperna, och lite till, fick vi se prov på i dagens match och vi är bombsäkra på att hon kommer tillföra ytterligare en dimension till vårt spel.

Emelie har tidigare spelat med Lundby IF och nu senast kombinationslaget Lundby/Warta. Vi är riktigt glada för att du vill spela med oss Emelie, och hoppas att du ska trivas hos oss!

P.S.: Originalbilden fick beskäras något. Tränaren som flankerade Emelie till vänster såg inte riktigt representativ ut i sin regnfrissa...

8 juni 2014

Qviding FIF - Hönö/Björkö 1-6

10-tjejafotboll skulle man kunna tipsa om som en ny variant, för DET verkar premiera mycket spel och mindre långbollor som GFF vill att vi ska spela. Till dagens match trodde vi att vi kom med 12 spelare, men det visade sig att det bara var 11, som några minuter in i matchen blev 10. Anledningen var sjukdomar, skador, krock med andra matcher och Öbollen som krävde insatser av tilltänkta tjejer.

Resultatet blev att tjejerna fick jobba stenhårt i värmen, spela smart och använda alla chanser som fanns till vila och återhämtning. Jagge har redan sammanfattat mycket av matchen i SMS:et, som gick ut till tjejerna efteråt. Så egentligen är det bara att återupprepa det. Vi är så oerhört STOLTA över er tjejer idag av flera olika anledningar:

1. Ni spelar med 10 tjejer hela matchen och inga avbytare.
2. Ni jobbar och täcker upp för varandra från målvakt till toppar och ni spelar vacker fotboll ända till slutsignalen. Det är inte många chanser som slinker igenom mot vårt mål.
3. När Qvidings tjejer och ledare betar sig illa mot er och domaren så behåller ni lugnet, tappar inte humöret, utan bara jobbar på som vanligt.

Om det sista vill jag egentligen inte orda så mycket, eftersom det kommer få sitt eget efterspel, men det finns INGA URSÄKTER för tjejer som sparkar på våra tjejer efter slutsignalen, vägrar att tacka efter matchen, fysiskt går på domaren, eller för den delen verbalt attackerar henne och kallar henne både det ena och det andra. För första gången var jag så arg så jag grät efter en match (det finns det föräldrar som kan intyga), när man såg dagens domare, Alice Hjärtnäs, bara ett par år äldre än tjejerna själva, få ta emot så mycket ren och skär skit från våra motståndare. Bra att det fanns en domarkollega på plats i slutskedet av matchen och vi, som tror på Fair Play i fotbollen, står på Alice sida! Hoppas innerligt att hon får en ursäkt för det beteende hon utsattes för och att hon inte lägger av att döma av den här anledningen.

Nu lämnar vi det tråkiga avslutet och pratar lite om spelet istället. Idag var passningsspelet RIKTIGT bra! Vi hade mycket högre passningsprocent än i matcher där vi är fulltaliga. Byten behövde vi på bänken inte tänka på i dagens match och därför tillät vi oss att analysera matchen fullt ut istället. Bl.a. fälldes kommentaren att passningsspelet förmodligen var så bra för att det fanns en vit spelare mindre att passa fel till... :)

Trots att vi är 10 man under hela matchen (och både 8 och 9 i vissa moment), så hade vi ett större bollinnehav än våra motståndare och varje gång vi tog kontrollen över trasan så gjorde vi något vettigt av den. Tre mål i första halvlek som alla var spelmål (även om ett av dem kom på en korthörna - men det är mer spel än fast situation i min bok) och ljuvliga att skåda.

I båda halvlekarna hade vi en vattenpaus mitt i p.g.a. värmen - extra välkommet idag! 3-4-2-spelet fortsätter med oförminskad styrka, Emelie får en smäll på benet, där vi håller andan en stund, men hon är snabbt på benen igen. Backspelet är klockrent. Vi ligger nära våra motståndare och hemjobbet på våra yttermittfältare är precis lagom för att ligga rätt och samtidigt inte slita för mycket på orken. Föredömligt utnyttjande av resurserna även där!

Hilda gör ett par paradräddningar och tippar bl.a. ett långskott över ribban (något vi faktiskt tränat på de senaste träningarna...) och plockar de förlupna hagelskott som letar sig in i vårt straffområde. Halvtid och nya krafter hämtas in. Vi pratar om att hålla i boll och låta Qviding springa, vara noga i våra passningar och inte jaga och stöta för mycket, utan vara mer kompakta i vårt försvar.

Andra halvlek fortsätter i samma mönster som första med mycket anfall på Qvidings planhalva, kanske försöker vi göra det lite för snyggt i de avgörande lägena där vi bara kunde sätta foten till istället, men trots allt så resulterar våra anfallsansträngningar i ytterligare 3 snygga mål framåt. QFIF kommer också upp i några anfall som skulle kunna resulterat, men backlinjen ligger rätt och avvärjer ända fram till de sista minuterna när de retfullt trycker in en 1-6-reducering som är otagbar för Hilda.

Efter andra vattenpaus märker man också att Qviding-spelarna blir mer griniga. De klagar på att vi inte spelar ut bollen när en av deras spelare trampar snett. Men våra tjejer ligger i anfall och ser inte vad som händer bakom ryggen. Det blir efterslängar och man klagar på i princip varje domslut sista 20-25 minuterna. En fruktansvärt tråkig situation, som ledarna MÅSTE gå in och stävja om man vill kalla sig ledare. Nääää, nu är jag tillbaka och pratar om det trista igen. Nu släpper vi det och ser framåt!

Tjejerna gjorde i alla fall årets prestation. Att i F15 klass 1 spela ut sina motståndare så kopiöst med en tjej mindre på plan hela matchen är något som borde nomineras till Bragdguldet 2014. Det finns småskavanker på sina håll och givetvis en trötthet som kommer av värmen och det intensiva jobbet. Men jobbet tar vi för varandra! Vi litar och hoppas inte på att kompisen ska göra det, utan vi ger understöd. Samtidigt som vi håller våra positioner så täpper vi till de hål som uppstår av en tjej mindre på plan, även om det inte är "min" uppgift. En lagseger helt enkelt!

Grymt att skåda och skoj med så många föräldrar vid sidan också! Ni förgyller tillvaron för oss alla på bortamatcherna. Nu vänder serien och det blir förmodligen bara en match till innan sommaruppehållet (mot Åsa borta på söndag). Nu laddar vi för grym avslutning på vårsäsongen och en stark början på andra halvan av serien! Glöm inte att krama varandra därute (även en domare kan behöva det!!)

6-13 juli 2014

Pre-Gothia

Hönö/Björkö - Öckerö IF P01 7-7

Finlandia/Pallo IF Damjunior - Hönö/Björkö 1-5

Qviding FIF Damjunior - Hönö/Björkö 0-4

Dags att sammanfatta ännu en uppladdningsvecka inför Gothia och under de snart 4 år som vi jobbat med det här tjejgänget så vågar jag säga att vi inte haft en bättre och mer lovande förfäktningsvecka än denna! Hur det än är så kommer vi INTE falla på förberedelserna i alla fall. Under två intensiva träningar och tre träningsmatcher har tjejerna visat vilket fantastiskt spel de besitter. De som är lite nyare i laget har kommit in i rollerna otroligt bra och har greppat spelsystemet i alla detaljer.

För att inte trötta er läsare alltför mycket med alla detaljer så har jag valt att sammanfatta alla tre träningsmatcherna med ett ref - and here it is:

Hönö/Björkö - Öckerö IF P01

Det började på ett soligt och stekhet Hönö Arena. Publik hade sökt sig till läktarna och fyllde desamma. En och annan konferensare stannade säkert också upp på vägen till ången och fastnade i den målfest som pågick. Killarna hade vi ju redan mött i våras och fick då stryk med ett par bollar, främst för att de var lite hetare på boll och använde sin speed och genombrottsvilja väldigt effektivt.

Även den här gången visade de vilken fart med och utan boll de har. I vissa situationer i försvarsspelet (som görs av hela laget) står vi på hämlarna och släpper fram dem lite lätt. Att inte låta dem vända upp blir ännu viktigare när man möter snabba, tekniska killar. Anfallsmässigt visar lagen prov på många kvalitéer både i passningsspelet och i djupled. Lagen växlar chanser med varandra och det är gladfotboll hela vägen.

Den pressande värmen (säkert närmare 40 grader i solen) dämpas något av vattenpauser både i första och andra halvlek. Lagen byter chanser med varandra och följs åt resultatmässigt hela vägen till slutsignalen. Domaren för dagen konstaterar att matchen avslutas nästan på ett magiskt sätt, när spelare 77 (Julia Andborn) får sätta 7-7 77 minuter från start. Fullkomligt!

Av den här matchen fick vi känna på riktigt tempo och vi fick öva på fasta situationer både i försvar och anfall, samt visa för oss själva hur vårt omställningsspel ska funka. En riktigt bra aptitretare med andra ord!

Finlandia/Pallo IF Damjunior - Hönö/Björkö 1-5

Till match nummer 2 kom vi med bara 12 spelare. Anledningen var diverse sjukdomar, sommarjobb, konfaläger m.m. Vi visste att det skulle bli en helt annan match än mot killarna. Målet var att se hur spelet funkade mot ett motstånd som kanske var mer fysiskt och gärna går in i närkamperna.

Det visade sig ganska snart att det kanske blev lite väl mycket av den varan. Ju mer våra tjejer höll i

boll och lät F/P-spelarna springa, desto mer frustration spred sig bland de 2-3 år äldre tjejerna och det kom efterslängar och knuffar, som inte hör till tufft spel. Vi uppmanade tjejerna att vara vaksamma och vara beredda på att det skulle komma smällar efter att de levererat boll. Domarna och ledarna i F/P försökte också göra sitt för att stävja det hela.

Spelmässigt var det som sagt en helt annan match. Vi rullar boll på gräset och kommer till flera avslut. Ettan kommer på en straff som Tilda sätter ribba in, och sedan rinner det på. Vi släpper på två- och en-touch. Flyttar boll i djupled och diagonalt på ett bra sätt från punkt A till B. Försvarsmässigt står vi också upp bra mot de äldre och tyngre tjejerna. De försöker lyfta långt varje gång de får tag i bollen, men vi är med och täcker bort och spelar oss ur de flesta situationerna. Slutresultatet blir en 5-1-seger med mersmak.

Från matchen tar vi med oss hur det är att spela mot ett lag som går in hårt i närkamperna och vad man måste tänka på då. Vi får mer tid att bygga upp vårt spel i den här matchen jämfört med mot killarna. Det ger också ett lugn och en tydlighet i vårt spel som verkligen var perfekt för fortsättningen.

Qviding FIF Damjunior - Hönö/Björkö 0-4

Sista matchen gick också på bortaplan, tillbaka till Härlanda Park, en plats som vi har många skiftande minnen ifrån. Motståndet den här gången såg ut att bli det tuffaste vi mött i år. Qviding FIF ligger i Damjunior klass 1 (högsta serien) och innehar just nu en tredjeplats där med meriterande segrar mot bland annat Eriksbergs och Torslandas Damjuniorer.

Men som tjejerna går in och tar sig an uppgiften! Från första stund tar de tag i taktpinnen och vinner framförallt slaget om mittfältet. Qviding är ett fantastiskt välorganiserat lag med erkänt duktiga tränare och tjejer. Grymt då att se hur våra tjejer som är ett par år yngre inte visar någon respekt, utan spelar oss fram till läge efter läge. Första målet är nästan en spekulant på priset Årets Mål, där Qvidings målvakt är ute på en liten pilgrimsresa vid sidlinjen för att bryta ett av våra anfall. Bollen går in i mitten där Tilda (?) försöker skjuta in den i öppet mål, men den går på ett försvarsben och i en båge tillbaka ut till Andborn som tittar upp och ser att målvakten är långt ut fortfarande, slår bollen i en båge som dyker precis under ribban när målvakten nästan är tillbaka i mål igen. Speluppfattning och precision i en skön förening.

Så rullar alla 3 x 25 minuterna på och innan matchen är slut har vi fått njuta av en hörnvariant som går hem (en hängande fläskepanna från Andborn), och spelmål av Maja och Elinjoh. Från den här matchen tar vi med oss precis ALLT. Både anfallsmässigt och försvarsmässigt var den klockren, och förmodligen en av de bästa matcherna vi spelat i år. Vi stänger ner Qvidings anfallsspel nästan till 100 procent, vilket är en bedrift av de här tjejerna. Qviding har en straff under matchen också, men den plockar Hilda säkert. ALLA lagdelar samspelade verkligen till den här segern.

Nu väntar ordentlig vila på söndag, uppladdning med käk och massage och sedan är vi redo att ta oss an höjdpunkten av Gothia-äventyret. Amerikanskor på måndag, skånskor på tisdag och norrländskor på onsdag. Vi är redo och vi antar utmaningen! Nu är det bara att konservera formen och känslan av hur väl spelet stämmer och njuta av att vara en del av världens största fotbollsturnering!

14-19 juli 2014

Gothia Cup

Hönö/Björkö - Austin Powers.... förlåt Austin Lonestars 1-1

Dagen för stormningen av Bastiljen firade vi Frankrikes nationaldag med att möta amerikanskor på Slätta Damm. Vi hade masat oss upp i ottan för att väcka kroppen ordentligt och vara riktigt taggade. Väl framme så meddelades det att spelschemat skulle bli försenat, eftersom det var problem med transportererna i hela Gothia-infrastrukturen. Vi passade på att ålderskontrollera oss, men de killarna som skötte det verkade också hyfsat yrvakna och det krävdes flera vändor med diskussioner för att konstatera att vi var på banan med det administrativa.

Redan på uppvärmningen märktes det att Texas-flickorna var tekniska och fokuserade på uppgiften. De drog också tidigt i matchen upp ett högt tempo som vi inte riktigt var beredda på. Första 10 minuterna så var det faktiskt de som ägde bollen, spelet och planen. Vi kom inte alls igång med vårt bollrull som vi har sett i de senaste träningsmatcherna. Anledningarna till det är säkert flera, men nummer 1 var säkert att vi kände oss lite för självsäkra och inte gick in till 100% i situationerna. Nummer 2 skulle jag säga var amerikanskornas attityd och inställning från start. Vi tittade boll, de var aktiva. Vi väntade på passningar, de mötte boll. Vi höll boll stillastående, de tog med sig den med fart. Vi slog 2-meterspass i sidled, de jobbade i djupled. Vi hamnade djupt ned i plan, de satte press på våra kanter.

Sammantaget var de inte alls bättre fotbollsspelare än oss, men inställning och vilja gör VÄLDIGT mycket på en fotbollsplan. På toppen av det hade vi dessutom en domare som blåste för precis ALLT. Inga, och då menar jag INGA, närmkamper tilläts överhuvudtaget. Det var i och för sig hyfsat lika åt båda håll, men eftersom vi försökte ta oss in i matchen med lite mer fysiskt spel, så drabbade Mr Whistleblower oss extra hårt. Matchen blåstes sönder och det blev ständiga frisparkar. På en av dem tar Austin Lonestars också ledningen med ett skott som sitter strax under ribban. Inte mycket för Hilda att göra på den.

Efter att den första anstormningen lagt sig så jobbar vi oss ändå in i matchen sakta men säkert. Vi lyckas nypa fast bollen på deras planhalva några gånger och kommer till avslut som borde resulterat. Vi konstaterar ganska tidigt att de satt en utespelare i mål (västen avslöjade det), som stod på hälarna och inte agerade som en målvakt borde. Ordern lydde: SKJUT! och visst försökte vi, men oftast var deras backar följsamma och laget välorganiserat så skotten fastnade på ett smalben eller togs i fel läge.

I boxen tog vi ofta fel beslut, passade när vi skulle skjuta och sköt när någon annan stod i bättre läge. Frustrationen började krypa på när målchanser och spel låste sig, men i halvtid pratade vi om att vi måste bli mycket mer aktiva på plan. I andra halvlek kommer vi också ut och tar över taktpinnen ordentligt. Mannen i gult fortsätter att öva marseljäsen med sin visselpipa, och det gör att spelet också rycks sönder. Tilda får bollen i närmkamp i straffområdet och när man precis väntar på att domaren ska blåsa igen eftersom båda spelarna trillar, så gör han underligt nog inte det. Bollen studsar fram till Maja som pangar på med sin vänster och den förlösande kvitteringen sitter där!

Efter vårt mål så tar vi över mer och mer. Amerikanskorna anförda av sin Messi-liknande nummer 10 (både till längd och spelsätt) kommer dock i några farliga framstötter. Sista 5-10 minuterna blir det inte mycket ordnat spel, utan mest insparkar och inkast. Vi får dock en chans när det är bara ett par minuter kvar, en frispark från vänster som Tilda lyfter in. Vi har flera starka nickspelare i straffområdet och en av dem får huvudet på bollen som går i nät, men givetvis har domaren blåst för frispark till de Ensamma Stjärnorna, eftersom det blev lite kamp om bollen...

Matchen slutar oavgjort och med ett litet jaha... Vi känner att vi både hade kunnat vinna och att det kunde ha gått käpprätt åt skogen också om vi inte hade lyft oss och kämpat oss tillbaka in i matchen. Efter lite lunch och vila ser vi nu fram mot nya äventyr imorgon. Skånes polkagrisar, Höllviken, står för motståndet och vi vill ha revansch för dagens insats. Herr Spökskrivare är oturligt nog inte med imorgon, så hoppet står till goda minnesbilder från övriga ledarkollegor, alternativt ett fungerande livestream-abonnemang för att det ska bli ett ref imorrn också... Gonatt!

P.S. På fotot ser ni själva sinnebilden för Frihet, Jämlikhet och Systerskap - en delad poäng på en grön plan!

Hönö/Björkö - BK Höllviken 11-0

Hönö/Björkö - Umeå Södra FF 6-1

Konfirmationsfirande har fått stopp på reffandet tillfälligt, men nu när alla tjejer ska sova (gå och lägg dig nu, Fille!!!) så passar jag på att riva av två ref på en gång.

Gårdagens match följdes för min del på en livemottagande mobiltelefon under en konfirmationsmiddag. Nervositeten släppte hyfsat fort när jag såg att spelet stämde betydligt bättre än i öppningsmatchen mot amerikanskorna. Skånskorna hade verkligen inte mycket att sätta emot våra anfallsvågor. Vi lämnade inget utrymme för dem att komma upp i kontringar och själva öste vi på.

Något distraherad av mat och tal så har jag inte full koll på alla mål, men Tilda blev femmålsskytt (bl.a. en straff), Andborn pangade in två, Maja och Lisa var sitt, och ovanpå allt det så petade in Johanna in elvan och i närbild fick jag se kameramannen zooma in på en hoppselistudsande Johanna med knutna nävar. Gött mos.

Tyvärr fanns det inget ljud på live-sändningen. Nästa år får vi tipsa Gothia om att göra halvtidsreportage med bänken och tränarna också. Den som bevittnade hela tillställningen, utan diverse distraktionsmoment får gärna klä upplevelsen i ord och berika mitt något torftiga referat lite i efterhand.

Inför dagens match mot Umeå visste vi förutsättningarna. Eftersom vi hade en go målskillnad i ryggen "räckte" det med vinst för att sluta etta i gruppen. Matchen i stort är det inte mycket att säga om. Hela första halvlek är det spel mot ett mål. Vi trycker ner gultröjorna i knät på sin målvakt och de kommer knappt över halva plan. Första målet kommer ganska så snart genom Tilda, men sedan går det lite grus i maskineriet. Vi tar lite för lång tid på oss i passningsspelet, och rullar inte utan försöker stänga oss igenom istället.

Så småningom börjar vi dock dyrka upp den gula bussen som parkerats i straffområdet och i halvtid står det 3-0, efter ett sista mål som var en äkta handbollsupprullning från kant till kant utanför straffområdet, som avslutades av Fille som snyggt hänger in ett skott i borte gaveln. 7 spelare på kanten kräver sina män och kvinnor för att få snurr på avbyttandet, och mycket byten blev det både på spelare och på positioner. Johanna fick dunka in två pyttisar, efter tufft och säkert Rörö-spel. De brinnande ögonen som Johanna hade skulle kunna tända ett surt vedträ under ösregn i oktober...

Men det roligaste av allt var nog den storpublik som hade sökt sig till matchen. Jag har svårt att tänka mig att vi någonsin haft fler åskådare på någon av våra matcher. Sid- och kortlinjer var i princip fyllda av föräldrar, syskon och andra supporters. Bra stämning, glada tillrop och en skön kvällssol på det. TACK alla ni som kom och stöttade oss. Hoppas ni fick valuta för att ha letat er fram till Sälöfjord denna sena onsdagskväll!

6-1 skriver vi slutresultatet till. Skulle som sagt kunna bli lite mer med skärpa och flitigare användning av kanterna. Men det är NU som det stora äventyret börjar! Slutspel imorgon bitti mot IF Böljan från Halland. Slättadamm 3 kl. 08:00. BE THERE! GO HBÖ!!!!

Hönö/Björkö - IF Böljan 5-0

Hönö/Björkö - BK Höllviken 1 1-0

Hönö/Björkö - Gideonsbergs IF 2-0

Vilken torsdag det blev! Jag var alldeles mentalt slutkörd efter andra matchen, men efter att jag hinkat i mig nästan en liter Cola Zero och Ragge kallat mig gammal gubbe ryckte jag upp mig någorlunda. Om JAG är slut både fysiskt och mentalt så kan jag bara föreställa mig hur tjejerna känner det! De är beundransvärda som kämpar med skavanker och trötthet, men ändå förmår att visa upp ett så vackert spel.

För vi har visat att vi är ett fullständigt komplett lag, från målvakt till anfall i tre tuffa matcher på dryga 10 timmar. Första matchen för dagen 1/32-delsfinal mot Böljan blev kanske inte mycket till match. Vi gör några snabba mål och håller oss på deras planhalva och i andra halvlek spelar vi mest av matchen. En ganska skön och behaglig morgonmatch att få när man har stått upp strax efter 5...

1/16-delsfinalen blir BETYDLIGT tuffare. Vi möter Höllvikens medsysstrar till det lag vi slog i gruppen med 11-0. Nu går spelet lite grann i baklås igen. Vi får kämpa mot ett tufft mittfält och hårda backar och anfallare som gärna trycker till lite extra när de får chansen. Resultatet blir diverse lår/vadkakor och rejäla utgjutningar på smalben. Hilda kämpar hela matchen med smärta efter en rejäl smäll i en närkamp. Ammie får också en pärla och haltar av. Johanna åker på en armbåge/axel på käken och får ligga i horisontal-läge en stund, men efter en frozen yoghurt efter matchen så är hon på gång igen.

Vi har förtvivlat svårt att förvalta de chanser vi får. Julle har ett skott strax innanför straffområdet som målvakten reflexräddar. Dessutom har vi flera raider på kanten med pass snett inåt bakåt som kunde resulterat. Höllviken skapar dock inte så förtvivlat mycket framåt mer än ett antal frisparkar i farligt läge som domaren ger dem som en gåva i helt vanliga närkamper. Lite frustrerande att vi inte får de frisparkarna med oss när skånskorna går hårt åt våra tjejer. Som tur är så förvaltas inte de frisparkarna så värst fokuserat.

Istället trillar det in ett mål för oss en bit in i andra halvlek. Lite turligt så är det ett självmål, men vi jobbar oss till det med att komma runt på kanten, slå inlägg och vara där och stressa deras mittback som "passar" bakåt till målvakten som inte hinner dit, utan bollen rullar förlösande in i mål. Sista delen av matchen blir ett enda köttkrig, där vi jobbar frenetiskt i både försvar och anfall, droppar ner med en anfallare på mittfält och bara försöker hålla bort bollarna från vårt straffområde. Det håller hela vägen ut och vi är i åttondel igen.

Tillbaka till ComHem för att ladda med lite käk, resorb, vila och välbehövlig omplåstring. Dessutom går vi på "tigerjakt" med respektive lagdel och utvärderar turneringen så här långt. Framåt kvällningen är det dags att besöka Skatås och stifta bekantskap med Västmanlands bästa F99-lag, Gideonsberg. Tyvärr hade vi inte lyckats scouta dem så bra, men eftersom de hade 7 (!) tjejer med till Elitlägret så antog vi att de var bra...

Ganska omedelbart märker vi dock att vi kommer äga mittfältet. Backlinjen gör också ett kanonjobb hela matchen, ligger rätt och släpper inte till så mycket som ett konstgrässtrå på 2 x 30 minuter. Framåt spelar vi oss fram till läge efter läge runt straffområdet, men jag har nog ALDRIG varit med

om en match i Hönö/Björkö's historia där vi har missat så mycket chanser som den här gången. Det var helt makalöst vad vi brände utanför, över och i trävirke.

Men en bit in i första kommer ändå en perfekt djupledsboll på Maja som springer ifrån och sätter den via målvaktens händer till förlösande 1-0. Vi fortsätter jobba frenetiskt. Småskavanker börjar bli än tydligare på våra spelare i denna match. De flesta tjejer har ont här och där. Johanna ligger med benen i högläge, likaså Ammie. Vi går runt på de som kan spela och är friska. På den sjuttioelfte chansen i straffområdet så kommer Julle till bollen perfekt och placerar in den stensäkert vid stolpen. SÅÅÅÅ FÖRLÖSANDE! Och jag håller på att börja lipa av glädje...

Egentligen var det inget snack om saken. Vi VAR bättre idag och var egentligen värda en större segermarginal. Alla tjejer har dragit sitt strå till stacken, och nu väntar en femte dag av Gothia. Njut av det tjejer! Av 125 lag från hela världen så är det bara 8 kvar och ni är ett av dem! Ni är som Ragge säger: "Wow, va bra!". Ordentligt med sömn, näring och vätska så kommer vi laddade till Anders Svensson Arena imorrn! You are simply the best!

Hönö/Björkö - LB07 1-2

Besviken stolthet! Går det att känna det? Vi var SÅÅÅ nära, och ändå föll vi med flaggan i topp. Vi mötte ett RIKTIGT bra lag. Det är inget att säga om. De har spelare som är bofasta i LB07:s Elitettanlag och flera av dem tränar varje vecka med LB07:s juniorlag som ligger i Juniorallsvenskan. Men vi gör en riktigt jämn match mot dem och visar att vi är MINST lika bra.

Som jag skrev i Facebook-gruppen så är det många känslor som bubblar i kroppen just nu. Det är besvikelse att vi inte tog oss förbi det här hindret och kom ända till finalen som vi hade mycket väl inom räckhåll. Det är stolhet för den kämpainsats som tjejerna gör och visar att de tillhör Sverigetoppen (ja t.o.m. Världstoppen). Och det är en liten gnutta sorg för att det är över nu. En av de mest intensiva veckorna på året är till ända... Jag beundrar Jagge som har kombinerat det med jobb samtidigt. Jag hade varit fullständigt under isen om det hade varit jag.

Under en sådan här turnering är det mycket som händer bakom kulisserna som inte syns och märks vid sidan om kanske. Det är diskussioner och svåra beslut som ska tas i ledarteamet, det är samtal med och peppning av tjejer av flera olika anledningar, det är möten med föräldrar som kan handla om både positiva och negativa saker, det är administrativa saker som ska klaffa. Mentalt är det en berg- och dalbana som är svårt att hitta motstycke till i den vanliga vardagen. Det enda som kommer i närheten och som fortfarande är ett strå vassare när det gäller just psykologiska höga toppar och djupa dalar är när mina barn förlöstes. Där kastades man verkligen mellan hopp och förtvivlan och där man efteråt har svårt att hålla tårarna tillbaka, precis som idag.

Jag (och vi andra i ledarteamet) har nu levt ihop med de här tjejerna praktiskt taget varje vecka i 3 års tid eller längre. Vi har lärt känna många (kanske inte alla) sidor av dem och då skapas det band, som är väldigt lika de man har till sina egna barn. När de är glada blir man själv lycklig, när de gråter och är ledsna skär det djupt i det egna hjärtat. En sak som är säker är att när man i framtiden tittar tillbaka på den här tiden i livet (och jag hoppas att det dröjer ännu lite till innan jag måste göra det) så kommer man förstå hur mycket de här tjejerna och alla andra runt omkring har berikat mig som människa och jag hoppas varenda en av tjejerna också får med sig positiva minnen från det hela. Det är det jag kämpar för, även om det är svårt att veta om man i alla lägen gör rätt saker.

Nä, nu får det vara slut på det här terapisalet... Dags att säga något om matchen också. Tidigt märker vi att LB07 är ett lag som är ytterligare ett snäpp bättre än de vi har mött hittills. Vi har svårt att hitta vårt vägvinnande spel. De har en supersäker backlinje som är hårda i kropp och tajmar rätt till i princip varenda boll. Framåt har de ett tungt mittfält, stora och bollvinnande och ett par spjutspetsar som gör det tufft för oss att följa med i löpningarna. Det är på en sådan djupledsboll som 0-1 kommer. Vid sidlinjen ser det ut som en solklar offside (jag ska ta en titt på TV-bilderna efteråt), men deras anfallare rinner igenom och sätter den otagbart för Hilda.

Vi fortsätter att kämpa och börjar efter den första kallduschen långsamt hitta tillbaka till vårt spel igen. En situation som bara är millimeter från att resultera är när deras mittback är starkt pressad av Maja och nickar hemåt till målvakten som så när håller på att tappa bollen bakom sig där Maja i så fall hade varit först och kunnat peta in den. 1-1 där och matchen hade sett helt annorlunda ut. Nu får vi jaga mest hela matchen. Innan halvleken är slut kommer också 0-2 på en ny genomspringning där vi inte riktigt är med i löpningen bakom backlinjen (ingen offside denna gång).

Matchens spelare vill jag utse Hilda till. För det här är inte de enda två chanserna som skånskorna har. Hilda är som en panter i målet - räddar långskott vid stolproten, tajmar perfekt vid utrusningar och är så bestämd så man blir tårögd. Agge-effekten! Hilda räddar oss kvar i matchen med sitt fantastiska spel och överglänser faktiskt sin ett år äldre och 30 cm längre kontrahent på andra sidan. Ska bli kul att följa dig under distriktsläger och andra äventyr i höst, Hilda!

I halvlek pratar vi om att vi fortfarande har chansen, men vi måste tro på det! Vi droppar en anfallare så att vi blir fem på mittfältet och vi satsar på att vinna mer boll centralt. Sett till hur halvleken gestaltat sig så lyckas vi i vår ansats. Vi har mer boll, men fortfarande har vi kanske lite för långa avstånd mellan framförallt mittfält och anfall. Några chanser har vi där bollarna smiter tätt utanför eller för lätt på mållisen. Dessutom har vi en situation i slutet på matchen som i mitt tycke är ett rent överfall på Tilda, som borde blivit straff. På pass snett inåt bakåt kommer Tilda först och ska dunka dit den. Målvakten går bara på spelare och kör över Tilda så blodet sprutar ur näsa och mun. Resultatet blir istället en hörna och när jag och Ragge bär av Tilda av plan ropar Ragge att: "Sätt den här för Tilda nu!". Och mycket riktigt brötar vi in bollen när målvakten tappar den i gröten inne vid mål.

Tyvärr har vi för få minuter på oss för att hinna trycka in en boll till. Domaren blåser i pipan och luften går ur våra lungor... Resten är historia och känslor. Och nu tar också mina ord slut.

En riktigt skön sommar och semester/sommarlov önskas alla HB-spelare och -fans. Om knappt fyra veckor ses vi igen, för att uppleva den bästa hösten ever - Barcelona-resa hägrar, vi ska fortsätta vårt seriespel och förhoppningsvis kriga till oss den fjärde raka seriesegern i Göteborg. Och mycket andra roliga grejer.

LOVE!

20 augusti 2014

Hönö/Björkö - Öjersjö/Utbynäs 4-1

Min gubbavad är just nu allt jag kan tänka på. Bristningen gjorde sig mycket väl påmind när jag skulle rusa efter en förlupen boll för att snabbt få till ett inkast i första halvlek. "Itte bra", som Putte skulle sagt! Putte ja - han lånade ut två tjejer idag. Och inte vilka två tjejer som helst - Sanna "Esset" Utbult och Ida "Torpedo" Ivarsson. Hel-grymt och vasst spel av båda två idag. Sanna dessutom kvitterings-målskytt (vårt 40:e mål i årets serie för övrigt). Och vårt tredje lån bestod av Öckerö-Alva som sprider en sådan enorm positivitet vad som än händer i matchen. Jag vet nog ingen tjej som kan säga "- Ingenting funkar idag!", med ett större leende på läpparna.

Men nu tycker jag nog det blir lite oordning i referatet. Vi får väl ändå ta det från början. Lite oordning kan man väl också säga att vi fick uppleva i ledarstaben dagen innan match. Igår kväll och tidigt imorse fick vi plocka bort våra stabila mitt-mittar, Firma "Julia und Julia", från lagsuppställningen på grund av krassliga halsar. Till det kom också avhopp från Stella, Ida och Alva och vi var nere på en stackars avbytare. Ett inte helt ovanligt scenario i år, men tur är väl då att SuperDoubleZeros har träning precis innan vår match och kan luras in i fördärvet att spela med oss NinetyNiners. Alva blixtkallades också med ett par timmars varsel.

Det ska väl sägas direkt (eller snarare i textens tredje stycke) att den här matchen är kanske inget man sitter och berättar om för sina barnbarn i gungstolen på ålderns höst. En orsak till det var blåsten i planens längdriktning som gjorde i princip alla djupledsbollar till "förtvivlat-svåra-att-få-tag-i-bollar" istället. Det var säkert 10-12 anfall som gick rakt ut i slaskratten i första halvlek p.g.a. vinden. En annan orsak var förmodligen att det var första matchen efter sommaren. Det märktes på tjejerna att tajmingen och bollmottagningarna inte var perfekta. Vi kämpade och slet, men kugghjulen jackade inte riktigt i varandra utan det gnisslade och knakade i maskineriet...

Mycket inkast och många hörnor fick vi se första tjuugo. Med lite flyt hade någon av alla hörnorna resulterat. Istället kommer Ö/U upp i några farliga anfall. Det första paradräddar Hilda, men det andra anfallet får deras nummer 2 stänka in i nättaket, otagbart. Efter målet har Di Röde ytterligare en superchans, som går stenhårt i ribban. Så efter 30 minuter kändes det allt lite skakigt.

Då kommer det förlösande målet. Sanna har kommit in på en högerkant och får ett perfekt instick från Tilda där hon vänder upp kroppen och placerar den säkert i burgaveln. En målskytt har presenterat sig. Några minuter senare tar Elinjoh vänsterkanten i besittning, får bollen strax utanför straffområdet och drar till en behärskad bredsida från 20 meter som letar sig in över målvakten.

Efter de två målen så börjar vi i alla fall ta tag i spelet mer och mer. Fortfarande sitter inte passningarna på läppen (och inte på fötterna heller för den delen), utan vi får kämpa för varje meter av planen som vi försöker vinna. Samtidigt är det inte många chanser vi släpper till i slutet på första halvlek och hela andra. Vi rullar runt på spelare och många får spela på nya positioner. Mitt-mitten har ju som sagt annars Julianerna abonnerat på den senaste tiden, men Fille, Emelie, Tilda och Lisa vikarierar på de positionerna med den äran. Det är inte lätt att undvika att springa in i varandras ytor på den positionen och det behövs lite övning och tid för att spelet ska sitta, så vi är riktigt nöjda med

insatsen med tanke på det!

Stämningen på bänken verkar under hela matchen vara på topp. Vi har en egen hejklacksledare (Chris) på plats och en alldeles egen sjuksyster som snart ska skriva D-uppsats (Veronica). Det kändes tryggt och behagligt. Kanske var det den tryggheten som bidrog till att Elinjoh fick göra ett snyggt hattrick idag. Tvåan kom efter en uppsnappad sidledspassning (påpassligt och aktivt!) och trean kommer jag just nu inte ihåg, men eftersom det var Elinjoh som gjorde det så måste det varit artisteri. En stor eloge också till våra kantlöpare Johanna, Alex, Emma, Ida och Alva som sliter och jobbar i både det defensiva och offensiva spelet.

Backlinjen med Vickan, Torger, Ebba och Alva släpper inte heller till mycket. När deras anfallare får komma en-mot-en så syns det att vi övat att följa med och stöta när understöd finns. Klockrent försvarsspel! Och Hilda är säker som vanligt. Målet finns inget att göra på och resten av farliga och halvfarlige chanser plockar hon bort med pondus! Vajjert!

En höstpremiär är till ända och även om spelet kan bli några snäpp bättre (hade vi varit Emma Green Tregaro, så hoppade vi nog ungefär 1.75 idag, men jag hade varit nöjd med det om det varit jag!). Nu laddar vi vidare mot slutspurten. Hemmamatch mot Jitex nästa lördag, men innan det så ska vi plocka in lite sköna fotbollskunskaper på de platser i fysiken och medvetandet där "summer feelings" har smugit sig in de senaste veckorna... Mot nya höjder!

14 september 2014

Lerums IS - Hönö/Björkö 1-2

Så kom den då äntligen - dagen som hela Sverige väntat med spänning på. Dagen när allt skulle avgöras - skulle de blåroda eller rödgröna avgå med segern. Jag syftar givetvis på drabbningen mellan Lerums IS och Hönö/Björkö. Vi var beredda på en riktig kämpamatch. Kort trupp igen, p.g.a. skador och sjukdomar. Emma, Stella och Tilda var alla indisponibla och samtidigt hade våra 00:or match och konfauppladdning. Med lite ytterligare stöttning från våra systrar i Öckerö så kunde vi i alla fall komma till start med 13 tjejer. Tack för det Ebba och Alva!

Samtidigt var flera tjejer precis tillbaka från sjukdomar och skavanker så visst kändes det lite skakigt, och det märktes i matchinledningen. Vi fick inte vårt passningsspel att funka klockrent, utan ägnade mycket tid åt att jaga boll, slå lite mer på chans och inte riktigt hitta flow:et. Samtidigt var Lerum taggade som tusan. De kände väl att vi var lite stukade och hade sin chans att för en gång skull ta hem segern i en batalj mot oss. Särskilt ledargänget på Lerums-bänken verkade extra taggade och ville inte bara coacha sitt eget lag, utan gärna domaren också. Lovvärt initiativ, men kan bli lite tröttsamt i längden, både för domaren själv och vi andra som behöver lyssna på det.

Men Lerum är riktigt duktiga i första halvlek. De vänder spelet snabbt och tar hjälp av sina kantlöpare som kommer upp i många farliga löpningar. Några avvärjer backlinjen med Vickan i spetsen rutinerat och på några får Hilda verkligen bekänna färg. Det är bl.a. ett friläge där hon kommer ut perfekt och skär av vinkeln så att avslutet kommer mitt på henne. Kan se ut som ett dåligt avslut, men i själva verket är det ett bra målvaktsagerande.

Trycket mot vårt mål består dock första 30. Vi lyckas inte nypa fast bollen i anfallszon många minuter, utan får ofta tillbaka den i eget knä när vi har lyckats lyfta spelet upp på den lila planhalvan. Många hörnor var det också. De flesta lyckas vi avvärja via Hilda och bra rensningar. En av hörnorna tar i hjulet precis bakom stolpen på vårt mål och studsar ut igen, d.v.s. bollen var utanför kortlinjen. Dock ser inte domaren det denna gång, och Lerums coacher, som annars gör ett bra jobb att informera henne om när de tycker att hon gör misstag, är märkligt tillbakadragna denna gång. Bollen studsar ut till en fristående Lerumspelare som trycker dit ett skott i nättaket.

Men vi vet att det börjar bli en vana att ligga under i våra matcher. Sista delen av första så kommer vi dock upp högre i banan. Vi har ett par riktigt bra lägen, där tyvärr avsluten är lite för fjösiga. Men tjejerna jobbar på bra och kämpar sig tillbaka in i matchen. I halvlek pratar vi om att allt inte är så dystert som det verkar. Vi måste bara våga hålla i bollen och inte stressa iväg passningarna, minska avståndet mellan lagdelarna och framförallt visa attityd på plan.

Scenförändringen kommer som så många gånger i andra halvlek. Jag vet inte vad det är som gör att vi har så många starka andra-halvlekar i årets serie. Antingen är det att vi behöver en startsträcka för att börja lira vårt spel, eller så har vi bättre ork än våra motståndare. För helt plötsligt börjar trycket komma över på Lerums planhalva. Visst har de ett par hörnor och halvchanser i andra halvlek, men bortsett från det så äger vi bollen och spelet. Det är inte det mest glänsande passningsspel som vi presterat och fortfarande är vi lite försiktiga när vi ska gå på genombrott. Vi lämnar gärna över

ansvaret till någon annan.

Med 15 minuter kvar kommer så den förlösande kvitteringen. Lisa får en passning i straffområdet som hon precis når med en tåspets och i nästa rörelse, när mållisen rusar ut, så vinklar hon den med en höger yttersida retfullt enkelt in den i mål. Vajjert!

Nu sätter pressen igång på allvar och vi går för segern! Lerum börjar bli ängsliga och har inte mycket till anfallsspel, och med 5 minuter kvar nyper vi tag i bollen på mittfältet, slår den mot Lisa som bryter in från sin högerkant och kommer fri med en utrusande målis. Behärskat, rutinerat och magiskt snyggt så lobbar hon över en maktlös burväktare. Nätrasslet är grymt skönt!

Vi spelar sedan av en match som var grymt spännande, kanske inte så underhållande spel, men även en kämpainsats kan vara ett skådespel! Vi ledare är fantastiskt stolta över er tjejer, att ni kan jobba er tillbaka in i en match som var utomordentligt svårspelad! Tyder på bra lagmoral och starkt psyke. Vill ge en lite extra eloge till våra kantlöpare med Johanna, Elinjo, Lisa och Torger i spetsen. Ni gör ett hästejobb i era löpningar upp och ner. Men totalt sett så är det en laginsats där alla tar jobbet för varandra.

Nu väntar några dagar av vila, lätta träningar och sedan en "Superhelg" med matcher varannan dag. Ladda för en riktigt skönt upplöpningssträcka mot Barcelona nästa vecka. Ni är värda all massage och ompyssling ni kan få ikväll. Nu lättar jag från tangentbordet och tar plats vid valvakan. Happy Whale Day på er alla!

21 & 23 september 2014

Hönö/Björkö - Torslanda 9-0

Kärra KIF - Hönö/Björkö 0-4

Efter två förlustmatcher i upptakten av höstsäsongen, så var det säkert många H/B-fans som höjde på ögonbrynen och funderade om vi nu skulle tappa tätpositionen som Västsveriges gödigaste F99-gäng. Säkert var det många belackare och motståndare som tyckte det var skönt att vi äntligen fick pisk i ett par matcher. Själva har vi inte varit oroliga, för vi vet vad tjejerna kan och även de matcher vi har förlorat har vi ägt mycket boll och förlorat mer på att motståndarna höjt sig ett snäpp just mot oss och vi själva har inte varit så fokuserade som vi borde i de avgörande lägena.

Men i fredags kväll, efter tappet mot Tölö så knöt vi näven i byxfickan och alla tjejer lovade varandra att nu startar ÅTERTÅGET. I de resterande fyra matcherna ska vi visa hur RIKTIGT bra tjejfotboll ska spelas - så snabb och rolig fotboll som inget annat lag i vår del av landet behärskar. Och när Skärgårdens tjejer har bestämt sig för något så blir det så. (Som ni ser på bilden har ryktet om Återtåget kommit ända till Indien - alla vill vara med).

Matchen i söndags kan jag tyvärr inte alls förmedla några intryck från. Själva var jag på väg upp i Eiffeltornet tillsammans med Axel och var helt fokuserad på att betvinga min egen höjdrespekt (vägrar att kalla det skräck!). Kan tänka mig att det var ungefär samma känsla som Torslandas backlinje hade när våra mittar och anfallare sköljde in i deras straffområde. De täta SMS-rapporterna som kom, åtminstone i andra halvlek, var en njutning som fick den sista skumpiga färden mot toppen av Eiffeltornet att kännas som man hade druckit Red Bull.

Det pampiga resultatet mot Torslanda fick undertecknad att fundera om det var bättre att hålla sig undan från matchcoachningen, eftersom det verkar som spelet lossnar när jag inte är där. Det var plan B även i matchen mot Kärra, kan jag tala om så här i efterhand. Vi har fortfarande ett gäng sjukdomar som gör att vi idag kommer med två avbytare. På Klarebergsvallen möts vi av ett strilande regn men också av glada och trevliga ledare, vilket alltid uppskattas.

Innan match talar vi om att inte ge Kärra chansen att slå sina beryktade långbollar bakom vår backlinje, locka ut våra backar mot kanten och slå instick mot löpande mittfältare. Det gick vi på i första halvleken av vår hemmamatch mot dem, men det skulle vi inte göra en gång till. Istället ska vi sätta hög press och stressa till misstag i bollmottagning och bolleverans i deras backlinje och i de långa uppspelen.

Och sicken match tjejerna gör! Från minut 1 är det en ren njutning och uppvisning i släpp på en- och två-touch. På det kommer löpningar som skär stora, djupa, obarmhjärtiga sår i Kärras backlinje. Det enda som riktigt saknas i första halvlek är de spetsiga avsluten. Visst är landslagsmålsen Carro riktigt, riktigt bra och räddar Kärra i många lägen, men vi har lite för mycket respekt och avslutar mitt i magen på henne, en bit utanför målramen, eller blir stressade i de avgörande lägena.

Lite frustration börjar smyga sig in i ledargänget när det vackra och effektiva spelet inte resulterar i några mål i första halvlek. Tjejerna själva verkar dock inte alls påverkas. Från ledarhåll kan vi bara tala om hur mycket vi älskar att se tjejerna spela just detta spel. Det är därför man plöjer ner timme efter timme, vecka efter vecka, månad efter månad i teknikträning och triangelspel på liten yta.

Andra halvlek hinner knappt starta innan vi kommer i de första anfallsvågorna. Kärra får inte låna mycket boll i andra halvlek heller, och vår utsända halvleksspion meddelar att Kärras taktik i andra halvlek går ut på att slå långbollar och punktmarkera vår innermittfältare. Den taktiken lyckades väl sådär i andra halvlek kan man konstatera så här i efterhand. Vårt första mål kommer till efter ett mönsteranfall där innermitt fördelar ut till Johanna som går på kanten, kombinerar med Elinjoh och sedan vinklar inåt. Ensam mot Carro i kantläge vid högerstolpen lägger Johanna en iskall höger yttersida, när C förväntar sig ett skott mot bortre stolpen. Målsen sätter sig bakåt och 1-0 är ett faktum. Sååååå välförtjänt och skönt.

Efter det målet släpper spelet totalt. Kombinationerna kommer i rasande takt. Vi är 6-7 tjejer med i varje anfall, vinner andra-, tredje-, fjärde- och sjuttioftebollarna och ger inte Kärra något utrymme whatsoever. 2-0 kommer till på en snygg kombo, som avslutas av Andborn, som i ett läge där man tänker: "det skottet kommer gå SKYHÖGT över", sätter till en stenhård bredsida, som istället sitter perfekt intill vänstra Kärra-stolpen. VACKERT!

3-0 kommer på en patenterad Emelie-frispark, som vi själva åkt på ett par gånger när vi mött Lundby. 20-25 meter utifrån, men den sitter perfekt under ribban. Och sista målet är kanske det snyggaste anfallet, bollen vandrar via innermitt ut mot yttermitt, tillbaka in till Tilda igen som slår ett perfekt instick till en Lisa i fart som vickar den lite lätt åt sidan och sedan placerar in den. FOTBOLLSGODIS!

Idag gör verkligen ALLA en fullständigt lysande insats! Hilda i målet är säker i agerandet och de

långskott Kärre försöker dundra iväg plockar hon ner behärskat. Backlinjen med Vickan, Emelie och Alexandra (+ Elinjoh ett tag i andra halvlek) är grymma på att klä av Kärre bollen. Ett särskilt plus till Alex som spelar på en ovan position, men gör det på ett sätt som skulle få hennes namn i Brasiliens landslag och nummer Milan, att vilja bli förväxlad med Hulstbo.

Mittfältet är så säkra som bara ett H/B-mittfält kan vara. Julia och Julie på mittmitten gör nästan precis allt rätt och vågar dessutom utmana sig själva med att gå med boll och med fart, slå svåra men genialiska passningar och samtidigt bidrar de till ett lugn i spelet som är så skönt att se. Johanna och Fille - vilken match ni gör! Tar hemjobbet, löper i djupled, går på avslut och snurrar upp gula ytterbackar på löpande band.

Och ovanpå det, det bästa anfallet som något Göteborgs-lag i samma serie har att förfoga över. Jag skulle inte vilja byta bort någon av Lisa, Tilda eller Elinjoh om jag fick chansen. De spetskompetenser som de tjejerna besitter är ovärderliga! När man dessutom får låna Ida, en makalös slitvarg som inte drar sig för att testa en snurrfint eller gå på kropp mot 30 centimeter längre och 20 kilo tyngre motståndare, och Sanna, ett bollgeni som tänker fotboll, vet hur hon ska löpa och som också vågar ta egna initiativ mot 2 år äldre tjejer. Återväxten är god! Det har du gjort bra, Putte!

Två matcher kvar av serien! Nu njuter vi av detta och Återtåget fortsätter via flyg till Barcelona på torsdag. Det ser jag fram emot - att få njuta sol, bad, fotboll, god mat och en storstad i världsklass tillsammans med de goaste fotbollstjejerna i hela vida världen!

26 september 2014

Hönö/Björkö - MB United 3-2

På första riktiga dagen av vårt träningsläger här på solkusten i spanjakernas land så stiftades kontakt med ett lag från trakterna av Linköping. Föreningen var här med i stort sett alla sina spelare och en hel del föräldrar, bl.a. ett tjejlag i åldern 14-16 år. Perfekt för en träningsmatch som planerades in på vår träningstid under lördagen.

Innan matchen fick vi reda på att laget var elitsatsande och hade samlat några av de bästa tjejerna i Linköpingsområdet som verkligen brann för fotboll. De hade vunnit det mesta i sin väg, så en bra träningsmatch var vi beredda på.

Eftersom matchen blev spontaniserad, så var ingen domare bokad och undertecknad fick dra på sig domarvästen, och utan både pipa och gula/röda kort på fickan så blev det en domarskandal. Att det var tjejer på båda sidor som är taggade, även under en träningsmatch ett par hundra mil hemifrån, visade sig snart. Närkamperna blev tuffa och bataljerna många ju längre matchen led.

Spelmässigt kan man sammanfatta matchen med orden "pressa, vinn boll, avslut". Vi höll vår matchplan till hundra procent och MB var uppenbart störda av att vi låg med en hög press och kom till anfall med 3 tjejer varje gång. När man är med på plan så får man ett annat perspektiv på saker och ting som man inte får vid sidan, och frustrationen hördes i MBs backlinje, när våra anfallsvapen surrade som bålgetingar i närheten av deras straffområde: "Vem är det som håller henne? Var ska jag vara?". Kan tippa på att de inte var så vana att möta ett 3-4-3-spel.

I första halvlek trillar det in två mål för vår del, ett som kommer till på en kantlöpning, passning snett inåt bakåt och en snygg volleyskarv vid första stolpen. Det andra är i stort sett en soloprestation från Tildas sida när hon bryter igenom MBs mittförsvaret och dunkar in den. Efter det fortsätter vi mata på med chanser, men lyckas inte ge bollabolla tillräckligt med fart för att den ska leta sig hela vägen in i mål i de avgörande lägena.

Under en kort period får MB två riktiga anfall. Det ena blåser domaren i mitt tycke en mycket tveksam straff på (var det verkligen innanför straffområdet?), som dessutom Hilda är nära att ta, och vid det andra tappar vi markeringen när det blir ett snabbt byte i backlinjen och det är oklart vem som har vilken position för en kort stund. Det märks att MB kan utnyttja sina chanser för 2-2 är inte så rättvist i halvtid.

Ut till andra kommer vi med förnyat självförtroende, och om första var en uppvisning i passning och rörelse så är andra en glamourshow på Broadway i samma ädla konst. Vi bryter MBs uppspel tidigt, kombinerar oss fram med kortpassningar och krossbollar till inlägg och genombrott, men får inte riktigt de klara lägena som behövs för enkla mål, utan tar avsluten lite tidigt eller sent. Ett undantag finns och det är när Julle drar på ett skott utanför straffområdet som målvakten bara kan parera. Där är Elinjoh och hugger på returen och vi får äntligen ett enkelt mål.

MB får inte många ordnade anfall. Deras spel med offensiva laterals blir i stället inriktade på att

försvara och de blir istället låga och tvingade att lyfta långt. Presspelet är vi fantastiska på idag. Inner- och yttermittar är tillsammans med backlinjen samspelade så in i bänken och släpper inte ett enda läge som är något att ha. Skärpan i sista tredjedelen skyller vi på den heta spanska morgonsolen.

Senare på kvällen åker vi till Camp Nou och vem sitter i närheten av oss om inte MBs ledare. Vi får lite inside om att hans tjejer inte är så vana att förlora och att de inte fick tillfälle att spela sitt spel. Vi är iaf eniga i matchanalysen. Nu har vi gjort oss ett namn även i Linköping och snart vet nog varje östgöte var Hönö och Björkö ligger på världskartan också. Grymt spel, tjejer! En njutning att beskåda för en lufsande busvisslare i mittcirkeln och de som stod bredvid.

28 september 2014

Hönö/Björkö - Lille Tøyen 7(eller 8)-0

Andra träningsmatchen denna helg, med lite lätt regn som ackompanjemang. Norskt lag stod för motståndet och är inte Egil "Drillo" Olsen farfar eller morfar till alla adepterna i Lille Tøyen så heter jag Lars "Laban" Arnesson. För vi bjöds på ett klassiskt norskt spel med en backlinje som näst intill låg på vår planhalva, ett lag som var lika långt som bredden på en mittlinje och ett spel som gick ut på att lyfta långa bollar och ägna mycket tid åt att öva inkast (och sikta riktigt ordentligt när man gjorde det också). Lägg därtill en ledarbänk och en backlinje som stod med armen upp i luften så fort någon av våra spelare kom fria så blir bilden komplett.

Men, jag, jaaaa e int' bitter, som Tony Rickardsson skulle sagt. Ju längre matchen lider, desto mer nöter vi ner deras planhalva med fina löpningar, krossbollar och instick. Fille är inne i ett fantastiskt stim idag och stänker in fem bollar. Vickan får göra en klockren brytning i slutet på andra halvlek som möter jubel från bänk och publik och på det stora hela gör vi en gedigen insats utan att glänsa. ALLA är med och bidrar till spelet idag, även Tilda och Alva som vilade, men coachade från bänken med glada tillrop.

Greit att få såna här kämpa-och-slit-matcher ibland också för att öva på att lirka upp ett lag som spelar med offsidefälla och tjong-taktik. Och det är en styrka att tjejerna själva kommer underfund med hur man ska lira mot ett sånt motstånd.

Nu väntar vila, käk, snack och lite spa-häng. Livet i Barcelona e gött!

2 oktober 2014

Åsa IF - Hönö/Björkö 0-4

Kvadruplar är något som män (well?!) i trikåer och tjejer i plisserade kjolar brukar åstadkomma med grillen på fossingarna. Men idag var alla goda ting fyra: Fyra mål, fjärde raka mästartiteln som regionens bästa lag och tjejen med nummer fyra på ryggen, Stella (som för övrigt betyder "stjärna") gjorde en kanonmatch! Men låt oss ta det från början.

Säsongens längsta bortaresa stod på programmet - 67 km stod det på GPS:en när jag inte kom med på 17:25-färjan, p.g.a. en husbil som låg och fis-körde på vägen bort till Pinan. Och visst kändes matchen lite oviss. Åsa hade precis spelat 2-2 mot våra senaste banetjejer, Tölö. Från matchen i våras kommer vi ihåg att det var ett bra lag. Ny plan, som vi aldrig spelat på och skulle tjejerna vara lite hängiga efter Barcelona-hemkomsten?

Matchen börjar med avspark till oss och efter tre snabba pass kommer bollen till Tilda precis utanför straffområdet, och hon lägger den iskallt över målvakten. Hade det inte varit för att bollen studsat upp på handen strax innan och domaren blåst för frispark när bollen var i luften så hade vi haft årets

snabbaste mål där. Första 10-15 minuterna av matchen äger vi dock. Vi rullar boll, låter Åsa springa och kommer upp i hög press.

Några resultatlösa hörnor och långskott senare mot Åsas duktiga målvakt, så kommer dock de gulsvarta igång med sitt spel. Vi släpper initiativet i presspelet och Åsa kommer runt på kanterna ett par gånger. Ett inlägg dimper ner mitt i straffområdet till en fristående Åsa-tjej som inte heter Åsa (Min första kärlek hette för övrigt Åsa - vi gifte oss faktiskt, men eftersom vi bara var 4,5 år så tror jag inte det gillades. Men skit i det nu - det är inte mitt liv som detta ref ska handla om...), som pangar på ett skott i Hildas högra stolpe. Nära, farligt och lite småstressigt.

Hemmalaget har också ett par farliga hörnor som nickas utanför eller rensas bort i sista stund. Hilda är bra med på utrusningarna och plockar ner de långskott och förlupna bollar som kommer innanför målramen. Vid ett par tillfällen betar sig dock bollen som en inoljad badtvål som slippery-sloppar iväg mellan handskarna (dags för lite sponsring, Rudy? :-)), men det ordnar upp sig genom Hildas reaktionsnabbhet och backarnas vakna agerande.

Det är två lag som pressar högt och därför är det svårt att få till ett riktigt ordnat spel. Vi är dock något lite bättre på att ta oss ur pressen (vilket också de mycket trevliga och godmodiga tränarna i Åsa också sa efter matchen). Det är också just den höga pressen som resulterar i ledningsmålet. Fille och Torger pressar på sin vänsterkant så att backen tvingas spela hem förbi en löpande Tilda. Åsas målis, som tidigare gjort ett par riktigt svettiga räddningar, får inte riktigt träff på bollen och där står Elinjoh och snappar upp den, ser att målvakten står lite långt ut och vips så ligger bollen inlobbad i Åsas mål. Kyligt, säkert och förlösande.

Resten av halvleken blir lite av ett ställningskrig. Mycket av kampen sker på mittplan, där Åsa har ett par riktigt duktiga mittfältare som är fysiska och tunga att möta. Dessutom har de en riktigt snabb anfallare som Vickan har ett par duster med. Åsa imponerar med sitt fina passningsspel och försök att verkligen spela vacker och vägvinnande fotboll. Tjejerna på bänken säger att "Åsa är nog det bästa laget vi mött i vår serie i år. De spelar lite grann som vi...".

Inför andra halvlek påminner vi oss själva om att inte släppa initiativet i duellerna, utan fortsätta det fysiska spelet, men utan att bli överdrivet eller dumdrigt hårda. Domaren varnade tjejerna för att de var väldigt nära ett gult kort i första halvlek, och eftersom det innebär femminutersutvisning i Göteborgsserie så vill vi inte ge motståndarna den fördelen.

Direkt i andra halvlek tar vi över matchen igen, men det dröjer ända till den 21:a minuten innan proppen, locket och hela halsen på ketchupflaskan flyger all världens väg och ut trillar ett hattrick för Tilda "The Magician" Andreasson. Första är en genomlöpning där hon kommer fri med målisen, petar bollen förbi henne och rullar in den i öppen kasse. På andra målet håller hon i bollen utanför straffområdet, sysselsätter fyra Åsa-spelare, drar en sulfint, vänder på en tioöring (det vet inte ni ungdomar vad det är...) och får en liten lucka för skott, som hon placerar in stensäkert i krysset (bevittnade ni Markus Rosenbergs mål i Champions League-matchen igår så kan ni föreställa er hur det såg ut, men Tilda hade en massa försvarsben och en målis framför sig också). Och tredje målet kommer till när Fille vinner en nickduell på mittplan och frispelar Tilda igen, som på nytt rundar målvakten och missar inte den lagårdsvägg som plötsligt öppnar sig.

Alla fyra målen kommer till genom hög press, som stressar till ett par misstag. Mot ett duktig lag som spelar "H/B-style", så är det viktigt att vi tar vara på våra chanser och det är lätt att matchen avgörs på enskilda misstag eller individuella prestationer. Och i det läget vet vi ju att vi har Västsveriges mest suveräna tjejer, med en teknik och en attityd som får blommorna att slå ut ur den hårdaste mark, fåglarna att sjunga sina vackraste melodier och solen att lysa mitt i natten. Man blir helt enkelt kär... <3

Ett extra plus till våra mitt-mittar idag. Andborn, som fram tills hon fick gå ut med en liten lårkaka i andra halvlek, stått upp fantastiskt bra, tagit hemlöpningar och ovanpå det stått för spelupplägget i de flesta av våra kreativa anfall, var lysande. Likaså Julle, som hittar bollvinklar och passningsvägar som man MYCKET sällan ser i flickfotbollen. En magiker även hon! Dessutom är hon en tjejfotbollens svar på Cannavaro - brytsäker som få och med en placeringssäkerhet som är kuslig...

Som jag skrev i ett SMS till tjejerna ikväll så har de nu varit med och skrivit historia. De har tagit hem högsta flickserien i Göteborgs-regionen fyra år på raken: 2011, 2012, 2013 och 2014, och har bara tappat 3 matcher under 4 års seriespel. Det är ett rekord som är MYCKET svårslaget! Ni har charmat och satt skräck i stora tjejklubbar i Göteborgsområdet, Sverige och Världen, och varit fantastiska ambassadörer för Skärgården. Många har genom er framfart lärt sig var Hönö och Björkö ligger i världen och att det finns ett tjejgäng där som är grymmast på fotboll. Jag hoppas att vi alla kommer att få chansen att fortsätta charmas av ert spel och er vilja att ständigt bli bättre, även när gänget som helhet nästa år går in i junioråldern.

Avslutningsmatchen mot Qviding väntar på lördag. Det ska bli en riktig fest, som vi bara ska njuta av. Kom gärna till Björkövallen, hylla våra tjejer och ta sista chansen att se dem på hemmaplan i år. Sedan väntar Oktoberturneringen, som blir det sista vi gör på en 11-mannaplan under 2014. Sedan går vi in i Futsal-spelets värme. Hoppas också kunna delge några spännande nyheter om framtiden på lördag, men det får bli en cliffhanger så länge...

Kärlek till er alla!

4 oktober 2014

Hönö/Björkö - Qviding FIF 5-1

Så här när serien börjar lida mot sitt slut så blir man lite nostalgisk och letar sig tillbaka i arkiven. Vår första gemensamma seriematch under Hönö/Björkö-flagg spelades 22 augusti 2011 kl. 19:00 på Kviberg 15 mot just Qviding FIF. Matchen slutade 4-0 till oss, efter mål av Tilda, Elinjoh och Fille. I stort sett samma trupp som var med då fanns på laguppställning i denna match. Då var det en sne, gropig gräsplan på Kviberg som var underlaget. Idag var det en rak, men något ojämn gräsplan med lite halvsnea mål, som gav förutsättningarna.

Drygt 3 år och 4 seriesegrar senare så står vi alltså här - 3 ledare (för dagen förklädda till Mourinho, Hamrén och Guardiola i våra stilrena svarta kostymer med snyggskjortan under) och 14 tjejer (+2 supportande tjejer som inte kunde vara med idag), som kämpat tillsammans i med- och motgång (mest det förstnämnda) för att spela sista seriematchen som flicklag. Lite vemodigt, men samtidigt en ganska go känsla.

Lite skavanker på truppen, precis som det ska vara i slutet på en säsong. Utmaningen denna gång bestod i att behålla skärpan trots att seriesegern redan är bärgad och trots att ledarna tycks vara helt oseriösa. Att spelet ska befinna sig mest på Qvidings planhalva denna dag är tydligt från början. Spelmässigt gör vi, som Janne säger i halvtid, vår bästa match någonsin på Björkö's gräs. Int' ska vi lova för mycke', men kanske var det den sista matchen som de här tjejerna spelar på en naturgräsplan. När t.o.m. Dam-VM går på konstgräs, så kan man ju börja fundera...

Med vårt patenterade mittfältslås "Mamsell Julie et Mamsell Julie" och våra kantlöpare (Fille, Torger, Stella och senare Johanna) tillsammans med anfallstrion Tilda, Elinjoh och Lisa så driver vi upp ett

tempo som de vinröda tjejerna inte riktigt hinner med i. Bakåt avvärjar firma Karlsson, Olsson, Ståhl, Sandros och Hultsbo alla anfall som letar sig över mittlinjen. Så spelmässigt är vi där, men avsluten vill inte sitta. Vi har förvånansvärt många avslut utanför eller över bollfångaren bakom mållinjen i Qviding. Men bättre det än att höra Janne sucka: "Inte mitt på målvakten!".

Vi har en period i första halvlek när vi går ner oss i spelet också. Vi är inte tillräckligt hungriga, utan "koms-koms"-lockar bollen istället för att gå in i närkamperna. Vi söker oss in i plan när ytorna finns på kanterna. Det är först mot slutet av halvleken som målen börjar komma. Första målet är ett kombinationsspel som når ut på vänsterkanten. Inspelet kommer 4-5 meter framför mål där Lisa (som precis bytt kant med Elinjoh) stormar förbi sin försvarare och får en fot på bollen. Ett-noll genom ett riktigt bra anfall. Andra målet kommer strax därefter när Elinjoh snappar upp en snespark från målvakten och lobbar den kyligt över henne, så att den studsar i slow-motion över mållinjen, precis lagom avvägt (nästan en kopia på målet mot Åsa i torsdags by-the-way).

Halvtidsvila och vi frågar tjejerna om det är lite grinigt och gnälligt på plan idag, och får ett hejdundrande "JAAAAA!!!" som svar tillbaka. Några har inte käkat ordentlig frukost och blir matade av mamma Lysell som kommer med pastapiroger på papptallrik. Några har nog sovit dåligt (kolla gärna därhemma under madrasserna efter ärtor) och några har nog vaknat på vänstersidan istället för på högersidan (och det är inget bra tecken, eller hur Janne...? ;-)). Vi försöker åtgärda det genom lite peppning och uppmana tjejerna att göra detsamma på plan.

Andra halvlek blir faktiskt ett litet lyft. Trean kommer till efter en hörna som Lisa sätter en perfekt "fläskepanna" på. Målvakten reflexräddar, men returen landar framför Lisas fötter och hon trycker upp den i nättaket istället. Kraftmål. Efter det kommer visserligen en "lycka-till-boll" från en Qviding-mittfältare som går fram till en lila anfallare som gör en riktig homerun-löpning där våra tjejer står lite och sover och inte tycker att det är riktigt lönt att jaga hem. Hilda kommer perfekt på utrusningen mot deras wide-receiver, men Qviding-tjejen är kylig och rullar in den i bortre burgaveln. Första insläppta målet på över 320 minuter är ett faktum.

Efter det får de inte så många fler chanser och vi går upp i aktivare och farligare framstötter som resulterar i ytterligare två mål genom Andborn och Tilda. Femettan sätter därmed punkt för årets serieframfart. Tyvärr lyckas vi inte genomföra en sista kupp. Planen var att släppa in Julia Olsson och Hulda Sandros (6 respektive 5 år) de sista minuterna dels som en kul grej, men också som en symbolisk gest att nu är det dags för nya gäng inom Hönö och Björkö att ta över i flickfotbollen. Det grusades dock och orsaken var nog en kombination av att trotsåldern har nått sitt crescendo för de här unga damerna och att det blev för många blickar som riktades mot dem samtidigt. Vi får jobba upp den mentala biten hos dem de närmsta 10 åren...

Efterspelet till matchen består av buckla, fyra Pommac-flaskor (en för varje serieseger sedan starten), lagbild, pizza-kalas och guldhattar! Tack alla föräldrar och Björkö-bor som kom och stöttade och hyllade oss idag. Vi kanske inte bjöd på någon direkt champagne-fotboll, men det räcker gott för att förtjäna att bli dränkt i Pommac!

Cirkeln är sluten, men som den gamle kække cigarr-puffaren Winston Churchill en gång sa: "Now this is not the end. It is not even the beginning of the end. But it is, perhaps, the end of the beginning."

8 oktober 2014

Hönö/Björkö - Ale United 6-0

Upptakten till den här matchen blev något av det snurrigaste jag varit med om. På kvällen innan hade vi åtminstone 14 spelare på pappret, men sedan fick vi det ena återbudet efter det andra. 3 sjuka, 3 borta p.g.a. skolrelaterade saker och 2 av andra skäl. Summa summarum 9 spelare hade vi att tillgå på morgonen. Lägg därtill att ingen 98:a kunde gå in och stötta upp och att Puttes 00-gäng spelade match själva, så såg läget minst sagt lite snullet ut...

Sofia hängde dock gärna på, efter lite interns snack med tjejerna på Bratte under dagen och så var vi 10. Men sedan tog det stopp. Sjukdomar och skador i Öckerös 99/00-lag gjorde att det fanns inte så mycket mer att hämta där. Upp från ingenstans kommer då två 01:or - Linnea och Julia, som Annelie hjälper oss att hitta. Och vilka guldkorn det är! Visst känner vi dem lite sedan tidigare, när de har varit med i Puttes 00-gäng och även i någon av våra inomhusmatcher, men inte visste vi att de var SÅ HÄR bra. Med en trupp på 12 spelare så beger vi oss sedan till Heden 4.

Efter en uppladdning som mest såg ut som ett fredagsparty i omklädningsrummet med den vita högtalaren dunkande i takt med ett gäng dansande tjejer så är rådet att bara gå ut och ha så roligt som det går. Det krävdes också ett par kloka hjärnor och ett telefonsamtal till "Ijusjouren" (det var kanske den som Herren använde sig av i begynnelsen?) innan vi kunde få igång elljuset på Heden 4, men sedan varde det ljus!

Matchbilden är ganska densamma både i första och andra halvlek med den skillnaden att Ale United

jobbar och sliter och ligger tätt på oss första 15-20 minuterna, men sedan börjar de tröttna när de får jaga boll och mest slå ifrån sig. Annars bryter vi deras uppspel högt, försöker hålla bra bolltempo och framförallt vårda den lilla runda trasan ömt. Så småningom resulterar det också i mål. Strax innan det kommer har dock Linnea och Julia visat prov på härligt spelsinne och löpvilja. Linnea tar emot bollen felvänd, och istället för att spela tillbaka den, så klackar hon den bakom hälen till Julia som kommer i en löpning och spelar den i djupled till Linnea som har löpt i luckan och slår ett inlägg som är så när att resultera. Klacken var helt klart matchens delikatess...

Målet kommer istället när Linnea lägger en perfekt framspelning till Tilda som löper ifrån sin försvarare och inte gör något misstag ensam med målvakten. Tvåan sitter också innan halvleken är slut. I halvlek pratar vi om det vackra ordet "tålamod". Vi äger spelet och behöver inte bli frustrerande, eftersom tiden talar för oss. Ut till andra halvlek och vi visar att matchbilden ska fortsätta se ut så här resten av tillställningen. Och när det röda gänget tröttnar på att jaga boll så trillar målen också in. 3-0 kommer till genom en perfekt djupledsboll från Andborn som Linnea placerar i stolpen och på returen är Tilda där och rakar in den. Fyran sätter Sofia på en tilltrasslad hörna där hon vill mest av alla i straffområdet. 5:an kommer genom en perfekt boll från Linnea (?) som Tilda får på vänsterkanten, gör sin försvarare och spelar snett inåt bakåt där Lisa rakar in den görsnyggt. 6:an sätter Fille stensäkert på ytterligare ett vackert inspel.

När man sitter på jobbet och dundrar iväg SMS och Messenger-meddelande om vartannat för att rådda fram 11 tjejer som kan spela match en onsdagskväll i oktober, så undrar man lite vad man håller på med. Men när man får titta på de här tjejerna när de spelar sin fotboll så är det så "totally worth it". Kul också att alla verkade ha roligt, inklusive Linnea och Julia. Deras kommentar efter matchen var också skön - "Ni kan ju passa hur många gånger ni vill inom laget..."

Nu väntar två matcher till i gruppspelet och därefter förhoppningsvis semifinal och final. Mot Valhalla alla valkyrior!

25 oktober 2014

FINAL RESPEKT2014/Sanktan-slutspelet: Hönö/Björkö - Landvetter IF 5-1

Idag skulle man kunna leta upp många klyschor i garderoben och satt dom som rubrik: "Tredje gången gillt", "Slutet gott, allting gott", "Vi lämnade ingenting åt slumpen" etc. Men jag väljer ändå denna rubrik som myntades av den insiktsfulle Cicero: "Cibi condimentum est fames".

På svenska är ordspråket mer känt som "Hungern är den bästa kryddan" - och det kan man verkligen säga om tjejerna från Skärgården. Efter att ha gått igenom en smått fantastisk säsong - jag skulle våga säga den bästa "ever" - där vi snäppt upp passningsspelt några nivåer, hittat en ännu högre snabbhet i tanke och handling och ovanpå det filat på spelförståelse och samspel, så är tjejerna fortfarande hungriga att vilja mer. De skulle mycket väl kunnat känna sig mätta på framgångar och tycka att det blir blasé att vinna flera titlar på raken, men istället tar de Valhalla i besittning och kryddar anrättningen så att den blir en ljuvlig trerätters, inklusive dessert.

I Hönö/Björkö-kretsar är historiken välkänd, men för er andra så kan jag kort sammanfatta den. 2012 spelade vi Sanktan-final för F13 på Valhalla mot våra kompisar från Älvängen. Trots upphämtning där vi kvitterar i slutminuten, så förlorar vi senare grymt på straffar. 2013 - samma turnering och samma arena, men en annan motståndare - Jitex. Efter en superb säsong där vi gått felfria genom serien, så faller vi på Jitex kontringstaktik som ger ett par billiga mål, och vi plockar hem en silverpokal ackompanjerad av tjejernas tårar.

Nu skulle äntligen rättvisa skipas, det var tjejerna överens om redan innan turneringen skulle börja

och samtidigt fanns det en oro för att det var något förtrollat med Valhallas konstgräs, som inte riktigt matchade Hönö/Björkö-sagan. Men ganska snart förstår vi att nu har tjejerna bestämt sig. Inget ska komma i vägen för ytterligare en titel, för övrigt den första i en renodlad cup i 11-mannafotboll (där det också gått lite troll genom åren).

Första halvlek var en ren uppvisning i snabb, fantasifull och sprudlande tjejfotboll. En njutning från kanten. Ettan kommer på en hörna som Andborn knoppar in vid stolproten hur säkert som helst. Tvåan och trean är Tildas mål via dribblingsnummer och genomlöpning. Fyran kommer psykologiskt precis innan pausvilan på straff, när Tilda blir fälld precis innan hon ska stänka dit bollen. Elinjoh tar straffen och rullar in den hur säkert som helst.

Emellan målen får vi se vackert och effektivt kortpassningsspel, lite för få krossbollar, men desto fler tekniska briljansnummer. Ett av de mest minnesvärda ögonblicken är när Johanna vinner boll på mittplan, vänder bort två motståndare med en superb utförd snurrfint, lägger den förbi nästa back, sular bollen när nästa röda tjej försöker jaga ifatt henne, och är sedan centimetrar från att få sätta något som hade förtjänat titeln "Årets Mål", men ändå fick stående ovationer från läktaren och avbytarbänken.

I halvlek har vi dittills följt matchplanen till punkt och pricka - tjejerna har satt fart på bollen, satt till kropp i närkamperna och visat att vi inte viker en tum. Kanske visar tjejerna ändå en viss måttnad i andra halvlek. Klasskillnaden har varit ganska tydlig så långt och då smyger det sig in en "lättja", som är svår att skaka av sig. Ett femte mål kommer dock i början på andra halvlek när Tilda drar ett skott strax utanför straffområdet som mållisen parerar, men där dyker Elinjoh upp som gumman i byråådan och sätter returen.

Resten av halvleken har vi ett gäng riktigt heta målchanser till, men passningsspelet blir lite mindre tydligt och vi håller i bollen något för länge. Landvetter gör ett tröstmål på sin enda riktiga chans i matchen, när det blir en kommunikationsmiss i försvaret och LIF-tjejen får komma ensam med Hilda. Men vi konstaterade att det dröjde till den 42:a minuten innan motståndarna för första gången spelade sig hela vägen till vårt straffområde och fick ett avslut. Hade varit kul att se siffrorna på bollinnehavet i den här matchen...

Med i truppen idag har vi 3 tjejer födda 2001 - Sanna, Julia och Linnea. Alla tre visar redan en stor mognad i att möta 2 år äldre tjejer. Man viker inte i närkamperna och man hänger mycket väl med i tempot. RESPEKT nr 1.

Vår backlinje som ligger rätt i positionerna och inte släpper igenom en enda djupledsboll under matchen. Och då fanns det ändå en landslagsforward i andra laget. Hilda har inte mycket att göra, men styr backlinjen på ett bra sätt, räddar ett farligt långskott och är nära att få en fot på friläget. RESPEKT nr 2.

Vårt innermittfält som styr och ställer trots att Landvetter går ner på femtjeja-mittfält ett tag i första halvlek och försöker göra det trångt och vinna boll. Rörelsen utan boll, tajmingen och spelintelligensen hos Andborn och Julle är en njutning, liksom löpviljan, fysiken och bollkontrollen hos våra yttrar. RESPEKT nr 3.

Och det giftigaste anfallet i hela västra Sverige visar sig igen från sin bästa sida. När 3 H/B-tjejer sätter fart mot mål (och det dessutom kommer ett par mittfältare utanför dem), då finns det inget tjejlag i världen som inte skulle få respekt. RESPEKT nr 4.

Sista utomhusmatchen för säsongen och ni har gjort det igen - överträffat våra förväntningar! I samband med att RESPEKT2014 lanserades så pratade GFF mycket om att man vill ha bort resultatfixering, och själv har jag hört ett par gånger genom åren att H/B skulle vara just resultatfixerade. I min mening är det fel. Själv ser jag en stor skillnad mellan att vara resultatfixerad och fira framgångar.

Fokus för vår del har ALLTID varit att spela vacker, passningsinriktad och rolig fotboll - det är prio 1. Sedan ÄR fotboll en tävling. Att lära sig hur man tänder till i en match, utan att bli övertänd, är också en del av utbildningen. Att ta bort känslorna ur fotbollen, tror jag med tiden skulle ta död på den. Då skulle vi lika gärna kunna grilla och spela ett parti boccia istället. Sedan får vi alla lära oss att bemästra de känslorna och inte låta dom gå ut över medspelare, motspelare, domare eller övriga medmänniskor. Det är mer kopplat till sunt förnuft.

Men det måste vara tillåtet att fira en framgång - ett cupguld, en serieseger, en snurrfint, en vacker brytning, en straffräddning - utan att bli kallad resultatfixerad. Det är ett statement som jag vill göra när vi nu lämnar flickfotbollen, och jag tycker vi har lärt våra tjejer båda delarna - att vara respektfulla, och samtidigt starka individer med stor integritet.

TACK till våra föräldrar, syskon och andra fans (som körde någon slags kanon - inte den med kulor i utan sångvarianten - med en inhyrd klack med gymnasieelever på läktaren). Äntligen fick vi ge varandra lite glädje på Valhalla. Ni är alla värda stor RESPEKT!

30 oktober & 2 november 2014

Crawford Cup

Att så här på söndagskvällen försöka sammanfatta 7 intensiva matcher varav bara den sista ligger hyfsat färskt i minnet är en utmaning i sig. Att dessutom göra det under pressen att Fotbollskanalen Europa börjar strax gör uppgiften än mer transpirerande. Let's get on to it....

Efter att Skepplanda dragit sig ur turneringen så visste vi väl att det inte skulle bli den tuffaste uppgiften vi hade ställts inför. Ändå kräver det sin koncentration att möta lag som alla slår ur underläge och vill visa att de kan ge en knäpp på näsan åt ett lag som alla vill slå. Dessutom är det första futsalcupen och utomhusspelet med lite längre löpningar och passningar snyter man inte ur näsan som en förkylning direkt.

I grupp spelet börjar vi lite trevande och försiktigt, men får ändå upp ångan i match två och tre mot Borås respektive Torslanda. Vi rullar runt på totalt 10 spelare, som alla vill in på plan i de korta matcherna. Den enda som får lite extra speltid är Julle på balanspositionen, och hon är, måste jag ärligt säga, fullkomligt lysande där. Hon hamnar i ett par 1-mot-2-lägen, men löser dem genom att vänta ut och täcka passningsvägen i första hand. Hon slår briljanta passningar, som INGEN på hela planen mer än hon ser. Dessutom så har hon en teknik som är en gudagåva i futsal-spelet.

I nästsista grupp spelsmatchen möter vi kompisarna från Öckerö. Det blir ett så där lagom hett öderby med hejramsor för både Öckerö, H/B, Skärgården och Sandros (hur nu han kom in i bilden...). Öckerö sticker upp i ett par heta målchanser och har dessutom duktiga Kajsa i mål som gör ett par

svettiga räddningar. Till slut lyckas vi ändå rulla upp försvaret ett par gånger och lyckas vinna med två bollar.

Sista matchen är mot ett riktigt kompakt Torslanda-försvär, som har gjort sin läxa med tajt box och tät markering. De gör sitt jobb väldigt väl, är dessutom ett år yngre och taktiskt skolade. Vi har svårt att tränga igenom försvarsmuren, men med några minuter kvar av matchen kommer en riktigt het kandidat till årets mål. Emelie får bollen vid mittplan, driver ett par steg och sätter höger insida till bollen. Jag sitter i en perfekt vinkel rakt bakom skottet, och ser hur bollen går i en härlig båge förbi en duktig Torslanda-målis och borrar sig in i bortre krysset. Emelie får en välförtjänt puss på kinden av Emma efter det klassmålet.

Vi väntar in kvartsfinalen för att se vilka som ska bli våra semi-motståndare. Öckerö håller jämna steg med Torslanda, men får tråkigt nog ge sig i sista sekunderna av matchen när TIK avgör med sitt 3-2 mål. Torslanda igen i semi alltså och A-hallen för första gången. Här tror jag faktiskt att vi gör en av våra bästa matcher i turneringen. Det är mycket fantasi och kreativitet som flödar. Visserligen får vi i inledningen av matchen frispark mot oss precis utanför straffområdet pga tillbakaspel, men den blockerar Tilda och i nästföljande anfall trycker vi dit ettan. Jag kan inte påstå att jag kommer ihåg alla målen nu, men har bestämt för mig att det är riktiga spelmål alla fyra.

Final igen och undra vem vi ska möta där - jo Torslanda... :-) 00:orna står för motståndet och vi vet att de kommer göra som i förra matchen, backa hem och försöka tråka ut oss. Vi pratar om att vi måste vara mycket mera rörliga, kreativa och försöka få dem att vrida på huvudet istället för att enkelt markera oss i det uppställda spelet. Ändå blir det inte så som vi sagt. Vi hittar inte riktigt löpningarna som vi behöver, utan Torslanda får möjlighet att ligga tätt på oss, bara blockera och skicka bollen långt så fort de får tag i den.

Första målet är dock en snabb kombination där bollen efter 3-4 släpp på en-touch hamnar hos Elinjoh precis framför mållisen, hon vickar den lätt förbi och slänger sig sedan ner vid stolproten, precis innan man tror att den går över sidlinjen, och virkar in den. FUTSAL!

Resten av halvleken går spelet lite i stå. Det kan inte ha varit den mest underhållande matchen att beskåda. Vi försöker hitta spelvändningarna från kant till kant och kommer till några halvfärliga avslut som antingen går utanför eller på mållisen. Så fort Torslanda får bollen så skickar de den långt till sin ensamma forward medelst fot eller mållisens utkast - lycka-till-bollar, som oftast slutar utanför vår kortlinje eller i Hildas famn.

I andra halvlek går vi ner på kortare byten för att få upp tempot i spelet något, men det biter inte riktigt det heller. Kreativiteten och kombinationer finns inte där fullt ut idag. Förmodligen är vi fantastiskt bortskämda med de kvaliteterna, men det är ju just i final man önskar att vi kunde visa upp det spelet som finns i tjejernas huvuden och fötter. Nåja, vi hittar ändå en kombination där vi får mållisen i sidledsförflyttning. Emelie tar avslutet som målvakten parerar, men bollen landar vid fötterna på Emelie igen och hon avslutar iskallt under målvakten.

Resten av matchen är lite av en transportsträcka innan vi får sträcka händerna mot skyn efter tredje Crawford-guldet sedan sammanslagningen. Ett stort extra plus till tjejerna för att inte ha släppt in ett

enda mål på hela turneringen. Oavsett vilket motstånd vi möter så är det ett stort styrkebesked på nästan 100 minuter futsal-spel. Stort cred till våra hårt jobbande utespelare och särskilt Hilda i mål, som för övrigt såg riktigt laddad ut på uppvärmning och under match både i grupp- och slutspel.

Tjejerna löser också uppgiften att dyrka upp tajta och destruktiva försvar och det kommer vi förmodligen få nytta av i inomhusspelet framöver. Det här var alltså den 22:a (tjugoandra) titeln/cupbucklan sedan vi gick ihop för 3,5 år sedan. Smått fantastiska siffror när man tänker på det...

TACK för underhållningen under dessa dagar tjejer, och TACK också alla tillresta supportrar från öarna som stöttade oss från läktaren! Ni är glädje! Nu väntar Holmalunds Tjejcup nästa söndag där vi får sätta tänderna i motståndare som kommer sätta oss på nya prov. Jag hör redan Sven Melanders skånska stämma ljuda: "Upp till bevis!".

Hönö/Björkö's meriter 2011-2014

SERIESEGRARINNOR 2011, 2012, 2013 & 2014. GÖTEBORGS MÄSTARINNOR I FUTSAL (F15)

2013/2014 MÄSTARINNOR i Sanktan-slutspelet 2014 (a.k.a. Oktobertävling/Respekt2014), Gustafs Cup Dam 2013 & 2014, Färgelanda Cup 2011, Qviding Cup 2011, Borås Arena Ungdomscup 2011, Crawford Cup 2011, 2013 & 2014, Intersport/Holmalunds Tjejcup 2011, 2012 & 2014, Sportshopen Futsal Cup 2012, Öbollen Vinter F98 2012, Öbollen Vinter F99 2013, OLKA Sportresor Cup 2012 & 2013, TIFunny Cup 2013 och Nolcupen 2014. **SILVERMEDALJÖSER** i Öbollen Vinter F99 2012, Skadevi Cup 2012 och Sanktan-slutspelet 2012 & 2013. **BRONSMEDALJÖSER** i Futsal-DM F98 2012/2013, HönöLulu Invitational Cup 2013, Gothia Cup 2012, Kalles Kaviar Cup 2013, Crawford Cup 2012, Holmalunds Tjejcup 2013, Öbollen Vinter F99 2014 och Panaxia Cup 2012 (iaf en halv bronsmedalj... :-))

24 GULD-pokaler

4 SILVER-pokaler

8 BRONS

...men framförallt har vi haft en väldig massa skoj på vägen! Vi har tillsammans skapat historia och minnen för varandra som kommer leva länge! Skärgårdens bästa tjejlag någonsin! Sug på den... ☺

TACK tjejer, föräldrar och ledare för en fantastisk resa!

